

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KORKUNUN ÖTESİ

ÖZGÜRLÜK VE HAZZA
GÖTÜREN BİR
TOLTEK REHBERİ

DON MIGUEL RUIZ

hazırlayan

Marry Carroll
Nelson

ALFA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KORKUNUN ÖTESİ
Özgürlük ve Hazza
Götüren Bir Toltek
Rehberi

Dört Anlaşma'nın Yazarı
DON MIGUEL RUIZ'in Öğretileri

DON MIGUEL RUIZ
Hazırlayan Mary Carroll Nelson
İngilizce aslından çeviren İmge Tan

1. Basım : Ekim 2008

İÇİNDEKİLER

Dua • vii

Hayatâ Dönüş • ix

Yazarın Sözü • xi

Önsöz: Hayali Bir Yolculuk • xiii

Bölüm 1

İnsanların Tanrılara Dönüştüğü Yer: Teotihuacan • 1

Bölüm 2

Teotihuacan Hayali • 31

Bölüm 3

Toltek Bilgelisinin Öğeleri ve Sessiz Bilgi • 43

Bölüm 4

Cehennem Rüyası • 79

Bölüm 5

Zihin, Evrim ve Rüya • 93

Bölüm 6

Dönüşüm Araçları (1. Bölüm) • 103

Bölüm 7

Dönüşüm Araçları (2. Bölüm) • 125

Bölüm 8

Adil Dünya • 167

Bölüm 9

Ölümden Sonra Yaşam • 175

Bölüm 10

Teotihuacan'da Ölüm • 197

Bölüm 11

Dünya Üzerindeki Naguallerin Tarzları • 233

Bölüm 12

Gaya'nın Hikâyesi ve Bir Kadın Nagualin Bilgeligi • 247

Bölüm 13

Kehanetler • 281

Sonsöz • 305

Okuyucu Rehberi • 309

DUA

Bir dua ile sözlerime başlarken bana katılmanızı rica ediyorum. İlk olarak duanın sözlerini okuyun, sonra gözlerinizi kapayıp bu küçük uygulamayı kendi başınıza gerçekleştirmek için birkaç dakika ayırın. Kendinizi yalnız ve sevgiden yoksun hissettiğiniz her seferinde bu dua ritüelini tekrarlayın. Kendinizi yeniden tamamlanmış hissedeceksiniz.

Dikkatinizi akciğerlerinize yönlendirin. Nefes almaktan duyduğunuz hazzı hissedin. Nefes almak, insanlığın en büyük ihtiyacını giderir. Bir ihtiyacımızı giderdiğimizde keyif duyarız.

Akciğerleriniz ile hava arasındaki güçlü bağlantıyı hissedin. Sadece nefes almak bile sizi mutlu etmeye yeterlidir. Akciğerleriniz ile hava arasındaki güçlü bağlantıdan dolayı duyduğunuz hazzı her zaman hissedebilirsiniz. Bu paylaşım, sevgidir. Başmelek insanları yarattığı zaman, onlara bir armağan olarak soludukları havanın içine sevgi de koymuştur. Bedeninizin her hücresinin, zihninizdeki her duygunun ve sizi meydana getiren her ışık zerresinin farkında olarak nefes aldığınızda, bu sevgi armağanı tüm varlığınızı doldurur.

Ah Baba/Ana Tanrı'm, senden bugün bize gelmeni ve daima bizimle kalmanı istiyoruz. Kendimizi sana sunuyoruz. Böylelikle sevgini kendinle paylaşmak için bizim gözlerimizi, bizim sesimizi ve bizim ellerimizi kullanabilirsin, çünkü biz Bir'iz.

Elektrondan yıldıza, maddeden ruha, her türlü duygudan ışık enerjisine kadar her şekilde, Tanrı bizlerin senin gibi olabilmemiz hiçbir koşula bağlı olmaksızın sevmemiz için yardımcı olur. Kendimizi yargılamaksızın, olduğumuz gibi sevmemize yardım et, çünkü kendimizi yargıladığımızda kendimizi suçlu bulur, cezalandırılmamız gerektiğini düşünürüz ve bu cezadan dolayı acı çekeriz. Bizlerin de senin gibi olmamıza, her şeyi olduğu gibi kabul etmemize, senin sevdiğin gibi koşulsuz sevmemize yardım et.

Sevgi, tüm dünyayı değiştiriyor. Sevgi bizim gerçek adı-mızdır ve bizler senin çocuklarıyız. Dolayısıyla bizler de Sevgi'yiz. Ah Baba/Ana Tanrı'm, bizlere tıpkı senin gibi olabilmemiz için yardım et. Âmin.

HAYATA DÖNÜŞ

Uyandım

Ve hiçbir şey aynı değil.

İlk kez

Gözlerimi açıyorum,

Bana ait bu gözler

Uzun zamandır görerek inandığı

Ve gerçek olarak bildiği her şeyin.

Sahte bir rüyadan başka bir şey olmadığını anlıyor.

Sonra parlak bir yıldız gibi

Ölüm Meleği

Yaşam Meleği oldu

Ve rüyamı dönüştürdü

Bir korku dramından

Keyifli bir komediye

Şaşırdım ve sordum Melek'e

"Öldüm mü?"

Cevap verdi:

"Evet, şimdiye kadar geçen yıllar boyunca,

Kalbinin çarpmaya devam etmesine rağmen,

Zihnini bir yanılsama mezarında uyuyordu

Tanrısallığının bilincinde olmadan.

“Artık kalbin çarparak
Ve bedenin nefes alarak,
Zihnini cehennemden uyandı.
Yeniden hayat buldun, gözlerin
Seni bekleyen güzelliklere hayran kalıyor.

“Tanrısal farkındalığın uyanıyor
Varlığındaki tüm sevgi.
Nefret ve korku terk edilmiş,
Suçluluk ve utanç gitmiş.
Ruhun bağışlıyor,
Tanrısallığın yaşıyor.”

Büyülenmiş gibi bakan gözlerim,
Melek’e bakıyor.
İçimde uyanan gerçeği anlıyor.
Seve seve teslim oluyorum,
Koşulsuzca.
Alçakgönüllülükle kabul ediyorum
Ölümü ve yaşamı.
Tüm iddialarımı cehenneme gönderiyorum
Ve yeni gözlerimle,
Sonsuz sevgimi görüyor, ayrılıyorum.

Miguel Angel Ruiz

YAZARIN SÖZÜ

Yıllardır Don Miguel Angel Ruiz'i ve güzel eşi Gaya'yı tanıyor olmak benim için bir ayrıcalıktır. Miguel ile benim Santa Fe ve Albuquerque'de, New Mexico'da ve Meksika'da bulunan Teotihuacan'da sayısız sohbetlerimiz olmuştur.

Her durumda, sohbetimizin süresi boyunca dönüşüm olasılıklarının sınırsız olduğu farklı bir boyutta olduğumuzun farkına vardım. Gaya'nın da içinde bulunduğu bu diğer boyutta, olumluluk, pozitif bir bakış açısı ve kutsallığa karşı derinlemesine bir tüme dayalı anlayış hâkim oluyordu. Görevim, Don Miguel'in bilgeliğini toplamak, kaydetmek ve şekillendirmek olmuştur.

Bir çömez veya şaman olmamama rağmen, bu kitabı yazarken geçen yıllar boyunca hayal gücüm, Yeryüzü'nde cennet ile ilgili sonsuz vaatleriyle nagualizm tarafından kaplanmıştı ve bunun için minnettarım.

Mary Carroll Nelson
Albuquerque, New Mexico
Mayıs 1997

Önsöz

HAYALİ BİR YOLCULUK

Bu kitap sizleri hayal gücünüzün derinliklerine doğru bir yolculuğa çıkaracak. Varış yeriniz Yeryüzü'nde cennet, kılavuzunuz ise Miguel Angel Ruiz olacak.

Miguel bir *nagual*'dir.

Nagual, Aztek dili olan Nahuatl sayesinde eski çağlardan günümüze kadar ulaşmış bir kelimedir. Özellikle de Şamanizm ile ilgili tartışmalar sayesinde nagual kelimesi İngilizcede de yerini almaktadır. Nagual nedir?

Toltek gelenegine göre, canlı bir varlığın içinde var olan her şey, algılayabildiğimiz ve algılayamadığımız her şeyi yaratmak suretiyle kendisini ortaya koyar. Bu canlı varlık, gerçekten var olan tek şeydir. Kendimiz de dahil olmak üzere geri kalan her şey, bu büyük ve muhteşem varlıktan ortaya çıkar.

Bu varlık güneş enerjisini yönlendirerek gezegenimizi kontrol altında tutar. Güneşin yörüngesinde dolaşan gezegenlerin tamamı güneşten ortaya çıkmışlardır ve güneş de bir varlıktan ortaya çıkar. Yeryüzü gezegenindeki tüm yaşam, Toprak Ana ile etkileşim halinde olan güneş sayesinde ortaya çıkar.

Toltekler, bir canlı varlığın ortaya çıkardığı şeyleri anlamak için her şeyi nagual ve tonal olarak ikiye ayırmışlardır.

Nagual, algılayamadığımız ama var olan her şeydir. Bunu bilinemez veya bilinmeyen olarak adlandırabiliriz. Tonal ise sağduyumuzla algılayabildiğimiz her şeydir.

Tonal ve nagual sadece niyet sayesinde var olabilirler. Niyet, tonal ile nagual arasındaki enerji aktarımını mümkün kı-

lan o güç veya bağlantıdır. Niyet olmadığında ne nagual ne de tonal var olacaktır. Aslında var olan hiçbir şey olmayacaktır. Niyet yaşamdır. Sonsuz dönüşüm ve sonsuz etkileşimdir. Niyet, Tanrı olarak adlandırdığımız şeydir. Niyet kendi başına yaşamdır; Tanrı'dır ve Ruh'tur.

Modern bilime göre, dünya üzerinde var olan her şey enerjidir. Işık enerjidir ve her şeyin kökeninde ışık vardır. Enerjinin milyarlarca farklı titreşimi ve milyarlarca ortaya çıkış şekli vardır. Nagual, yıldızlarda ve yıldızların birbirleriyle aralarında bulunan ve algılayamadığımız enerjinin tamamıdır. Buna "el nagual" denir. Algılayabildiğimiz ve varlığını kanıtlayabildiğimiz enerji türüne ise "el tonal" deriz.

Güneş sistemi kendine ait bir naguali ve tonali bulunan ve kendi metabolizması olan canlı bir varlıktır. Tonal olan tüm gezegenleri, ayları, kuyruklu yıldızları, meteorları ve uyduları ile güneştir. Gözlerimizle ve gözlerimizin gücünü artıran araçlarla algılayabildiğimiz her şeydir. Nagual, yerküreden yayılan enerji de dahil olmak üzere bu gezegenlerden ve aylardan gelen enerjidir.

Yeryüzü de kendi nagualine ve tonaline sahip olan canlı bir varlıktır. Onun da kendine ait bir metabolizması bulunur. Mükemmel bir dengeyi sağlamak üzere bir arada çalışan organlara sahip insan bedeni gibi, yerkürenin de organları vardır. Bu organların arasında tüm insanların bir araya gelerek oluşturdukları insan organı bulunur. İnsanoğullarının da bir organ olarak kendilerine ait bir naguali ve tonali vardır. Duygular algılayamadığımız enerjilerdir ama onları tonal olarak adlandırırız, çünkü duyularımızla onları yaşarız. İnsanlardaki tonal, bildiğimiz ve aynı zamanda bilmemizin mümkün olduğu enerjidir. Nagual ise mantığımızla anlayamadığımız enerji-

dir. Toltek geleneginde Tanrı'yı ruh anlamına gelen "Kartal" olarak adlandırırız. Tüm insanlar Kartal'dır. Canlı veya ölü tüm insanlar nagual, tonal ve ayrıca niyetlerdir. Bir kişinin nagual olduğundan bahsettiğimiz zaman, o kişinin nagual ile tonal arasında doğrudan bir bağlantı kurabilecek türden karakteristik bir enerjiye sahip olduğunu kastederiz. Nagual, duyguları eylemlerden ayırabilir. Nagual güçlü bir iradeye sahip olarak doğmuştur ve korkudan kaynaklanan bir tutukluk yaşamaz. Nagual olarak doğmamış bir insan genellikle korkularından dolayı tutukluk yaşar. Bununla birlikte teoride herkes niyet ederek nagual olabilir. Bazı kâhinler, kişinin insan bedenini çevreleyen enerji alanındaki karakteristik zihin enerjisini görebilirler. Eğer kişi nagual ise, bedeninin etrafındaki nagual enerji alanının çift yumurtaya benzer bir şekli olur. Bu şekil bademe benzeyen, ucu hafifçe sivrilmiş bir oval gibidir.

Nagual, her insanın içinde kişiyi Tanrı'ya bağlayan kuvvetli bir güç olduğuna insanları ikna etmek yoluyla onları ruha yönlendirme veya onlara ruhu öğretme yetisine sahip olan kişidir. Bu, saf niyetin gücüdür. Genellikle diğer insanları gerçekten kim olduklarını bulmaya, kendi ruhlarını, kendi özgürlüklerini, kendi neşelerini, mutluluklarını ve sevgilerini bulmaya yönlendiren kişi nagualdır.

Miguel Angel Ruiz doğuştan nagualdır. Doğduğu andan itibaren ruhla ilgili vaktinden önce gelişmiş bir farkındalığa sahipti. Başlangıç aşamasında olan bir Niyet Ustası'ydı. Genç yaşlardan itibaren ailesinden ve gördüğü hayali görüntüler aracılığıyla eğitim aldı.

Miguel, spiritüel bilgisini mümkün olduğunca geniş kitlelerle paylaşmaya kendisini adanmıştır. On yıl boyunca, yüzyıllarca gizli kalmış bir bilgeliği öğrencilerine ulaştırmak için

gördüğü hayali görüntülerden yararlandı: Öğrencileri onun verdiği derslerden, seminerlerden ve düzenlediği seyahatlerden pek çok şey öğrendi.

Miguel ile hiçbir zaman tanışamayacak olanlar için bu kipteki malzeme de korkunun yerine hazzın konmasında yeterli güce sahiptir.

Hepimiz korkuyla öğreniriz. Miguel, korkunun çocukluk döneminde yaşadığımız evcilleştirilme sürecimizin normal bir sonucu olduğunu belirtiyor. Korku, genellikle çevremizde algıladığımız gerçekliğin kökenidir. Korku hastalıkların, savaşın ve doğuştan hakkımız olan keyif alma duygusuna yabancılaşmanın kaynağıdır.

Diğer tüm korkuları da içine alan en büyük korku, kaybetme veya ölüm korkusudur. Miguel'in izlediği yol, doğrudan ölüm korkumuzun kalbine gider. Onun bilgeliği, eski dönem ustalarının kendimizi korkularımızdan kurtarmak için bir süreç keşfettiği Teotihuacan'da bulunan Tolteklere ait bir spirüel merkezle ilgili hayali görüntülerden ortaya çıkmıştır. Miguel yıllarca her ay öğrencilerini Teotihuacan'a düzenlediği yolculuklara götürmüştür. Orada bulundukları zaman ise onların Ölüler Bulvarı boyunca yürümelerini sağlamıştır. İzledikleri yolun değişik aşamalarında seremoniler yapmış ve çıkarlarına korkularıyla yüzleşmeleri ve ondan kurtulmaları için yol göstermiştir. Katılımcılar, bu süreç sonucunda, dünyanın adalet ve mutluluktan meydana gelen bir yer olduğuna dair gerçeklikle ilgili yeni bir bakış açısına uyanırlar.

Miguel'in bilgeliğinden yararlanmak için Teotihuacan'ı ziyaret etmeniz gerekmiyor. Hayal gücünüzü kendi ruhunuzun derinliklerine doğru bir yolculuğa çıkması için serbest bırakmanız yeterlidir.

Bölüm Bir

İNSANLARIN TANRILARA DÖNÜŞTÜĞÜ YER: TEOTIHUACAN

Mexico City'nin otuz mil kuzeydoğusunda yer alan “İnsanların Tanrılara Dönüştüğü Yer Olan Teotihuacan” Tolteklerin kutsal merkezidir. Toltekler binlerce yıldır geçerliliğini sürdüren spiritüel dönüşüm ve gizli şifa bilgilerini korumuş ve geleneksel sözlü aktarım yoluyla sonraki dönemlere aktarmışlardır.

Miguel Angel Ruiz, doğrudan Toltek soyundandır. Bu kalıtım sayesinde de Teotihuacan ile doğuştan bir ruhsal bağa sahiptir. Önceden bir tıp doktoru ve cerrah olan Ruiz, bir “nagual” veya Niyet Ustası olmak üzere annesinin ailesinden spiritüel eğitim almıştır.

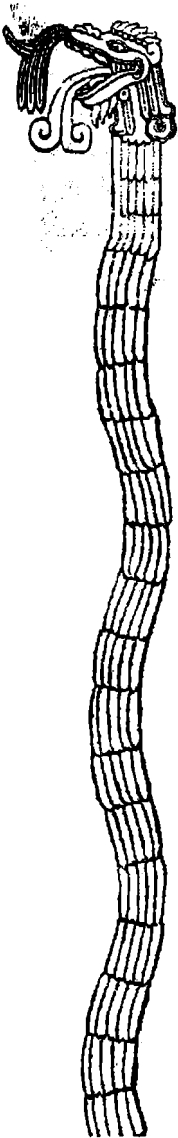
Kimdi Toltekler? Miguel onların Mayalar gibi farklı bir ırk olmadığını söylüyor. Geleneksel olarak bu sözcük dünya üzerinde nadir rastlanan bir spiritüel aydınlanma seviyesine ulaşabilen çeşitli kabilelerden bir grup insanı tanımlıyordu. Toltekler olarak bilindiler. Yüksek bilinç seviyeleri, kutsal Teotihuacan bölgesi sınırlarında yaşamaya uygun kılmıştır onları.

Miguel Teotihuacan'ın tarihini özetliyor. Geçmişe ve diğer kültürlerle yaptığı hayali seyahatler sayesinde bu tarihi

oluşturan unsurları öğrenmiştir. Bu tarih 20.000 yıldan uzun bir süre öncesinde yaşanan Üçüncü Güneş Çağı sırasında başlar. O dönemlerde beden, zihin ve ruhun mükemmel dengesini korumayı başaran bir insan ırkı varmış. Bağışıklık sistemleri o kadar güçlüymüş ki, hastalığın ne olduğunu hemen hiç bilmezlermiş. Bilim ve teknoloji, mevcut uygarlık düzeyimizde geldiği seviyeden çok daha üstün durumdaymış.

O dönem yaşıyan insan ırklarının tamamı –en azından günümüzdeki kadar büyük bir nüfus– arasında açık bir iletişim sağlanabilmiş. Bu durum, insanların her birinin zihinlerindeki serbest iletişimin bir sonucu olarak ortaya çıkmış. İnsanlar, suçluluk ve yargılanma gibi kavramlarla kendilerini kısıtlamıyorlarmış. Üçüncü İnsanlık, zihnen cenneti dünyaya taşıma fikrine yakın bir gerçekliğin hayaline sahipmiş. O dönemler hâlâ Cennet olarak hatırlanıyor.

Güçlü bir zihne sahip olan tek varlık insan değildir. İnsanlığa bağlı olan birtakım görünmez varlıklar da Yeryüzü'nün organlarını oluştururlar. Tıpkı insanlar gibi, onlar da Yeryüzü'nün metabolizmasını paylaşırlar. Bu varlıklar, iyilikseverlikten zararlılığa kadar uzanan geniş bir yelpaze oluştururlar. Kimi zaman insan bedenlerini ele geçirerek onlara hükmederler. Bunların farkında olan birçok gelenek vardır. Bunlar insan ırkının başlangıcından itibaren var olmuş ve bazı insanlar tarafından “tanrılar” olarak adlandırılmışlardır. Bu varlıkların ve insanların kaderi birbirine çok yakındır. Toltekler onlara Dostlar adını vermişlerdir.

Dostlar'ın beyinleri yoktur, yani duygu üretecek bir fabrikaya sahip değildirler. Ancak yaşamlarını sürdürebilmek için duyguların ruhsal ve olağandışı enerjisine ihtiyaçları vardır. İnsanoglunun onlarla ilişki kurması, ineklerin insanlarla ilişki kurması kadar nadir rastlanan bir durumdur. İnsanoglu olarak bizler, enerjimizi bitkiler ve hayvanlar gibi diğer canlılar tarafından halihazırda işlenmiş olan yiyeceklerimiz aracılığıyla güneş ışığından alırsınız. Beynimiz maddesel enerjiyi duygularımızı oluşturan ruhsal enerjiye dönüştürür. Duygusal enerji, kendi zihinlerimiz ve Dostlar veya tanrılar için gereken besini bizlere sunar. Bizler tanrılar için sadece bir kaynağız.

Dostlar, korkunun ortaya çıkmasına neden olacak sarsıcı olaylar yaratmak üzere insanları zorlar. Onlar korkuyla beslenirler. Rüyalarımız aracılığıyla bir dereceye kadar bu tanrılar tarafından kontrol ediliriz ve bu özelliğimiz bizim doğuştan sahip olduğumuz bir dezavantajdır. Yaşamımızın tamamı madde çerçevesinde yer alan bir rüyadır. Rüya görmek bize gerçeklik algısı yaşatır. Bizler savaş ve şiddet rüyasına doğmuşuz. Vermemiz gereken zorlu sınav budur.

Not: Kitap boyunca Miguel Ruiz'in sözleri yılanın bedenini simgeleyen kıvrık kenar süsleri ile gösterilecektir.

Peki ya hepimiz uyanırsak? Eğer kâbus görürken uyanıp da mutlak mutluluğu bulursak Dostlar'a ne olurdu? Onların da evrim geçirmesi ve korku yerine sevgiyle beslenmeleri gerekirdi. Bizim ruhlarımız zaten sadece sevgiye dayanır ve korkuya karşı direnç gösterirler. Herhangi bir düşüncemizin "Tanrısal" olup olmadığını anlamak için onun korku yaratıp yaratmadığını kontrol edebiliriz. Korku dolu bir düşünce Tanrı'dan kaynaklanmaz, ancak bir Dost'tan kaynaklanıyor olabilir. Gerçek sevgi tanrısının korkuyla hiçbir ilişkisi yoktur.

Dostlar'ın zorlamasına karşı direnebilmek için onların farkında olmanız gerekir. Şu anda bile duygularımızla besleniyorlar. Dolayısıyla kişinin ne tür duygular ilettiği konusunda çok dikkatli olması gerekir. Duygularımız benzer türden varlıkların dikkatini çekerler. Eğer mutlu hissediyorsak, daha fazla mutluluk çekeriz. Üzgün hissediyorsak, mutsuzluğu çekeriz.

Her ulusun kendine ait bir tanrısı vardır. İnsanlığın kaderi bu tanrıların hikâyeleridir. Yehova bir ulusun tanrısıdır. Allah bir diğ erinin tanrısıdır. Tanrıların kimlikleri de İsraili ve Arap kimlikleri kadar gerçektir. Savaş çıktığı zaman, sadece insanlar arasında savaş yaşanmaz. Aslında yaşanan şey, tam anlamıyla tanrıların da savaşıdır.

Teotihuacan'ın inşasından uzun zaman önce, Tanrılar insanoglunun cennete ulaşabileceğinden

korkmuşlardı. Üçüncü Güneş Çağı sırasında Dostlar, insanların daha yoğun duygular üretmelerinden ve sonrasında bu duyguları besin olarak kullanabileceklerinden kaygı duydular. Kendi amaçlarına ulaşabilmek için, insanları gitgide daha bölücü ve ayrımcı olmaya zorladılar. Bunu, insan iletişiminin mükemmelliğine zarar vererek yaptılar. Sonuç, uluslar arasındaki anlaşmazlıklar olarak ortaya çıktı. İncil'de yer alan Babil Kulesi ile ilgili hikâyede dünya barışını nasıl bozduklarını görüyoruz.

O dönemlerde nüfusun toplandığı üç temel merkez şunlardı: günümüzde Hindistan ve Çin olarak bildiğimiz Mu Kıtası (Miguel, Mu veya Lemurya'nın Pasifik Okyanusu'na gömüldüğü fikrine katılmıyor); şu an Kuzey Amerika'nın bulunduğu yer olan Maymunlar Kıtası ve Avrupa ile Amerika arasında bulunan bir ada kıta olan Atlantis Kıtası. Bu uluslar yüzyıllar boyunca uyum içinde yaşamışlardır.

"Tanrıların" yıkıcı etkileri Mu ve Maymun uluslarının Atlantis'e karşı güçlerini birleştirmelerine ve geniş çaplı bir nükleer savaş ile Atlantis'i yok etmelerine neden olmuştur. (Yine bu noktada Miguel'in bakış açısı, Atlantislilerin kendi genetik güçlerini uygunsuz bir şekilde kullanmaları ve bir kuyruklu yıldızın çarpması sonucu yok olmalarına inananların görüşleri ile ters düşmektedir.) Dünya çapında gerçekleşen bu nükleer savaşa dair kayıtlar, Rama Efsanesi'ni anlatan kutsal Hint destanı Ramayana'da da yer almaktadır. Miguel, Kuzey Hindistan dağlarında Üçüncü İnsanlık döneminden uzun boylu

ve güçlü insan kalıntılarının gömüldükleri yerlerde keşfedileceklerini belirtiyor.

Atlantis'in kuzey yarısında yaşayan halk, piramit inşaatçılarından oluşuyordu. Bu ulusu, koyu tenli bir ırk olan Atlantisliler veya Titanlar olarak biliyoruz. İleri seviyedeki iletişim sistemleri sayesinde Mısır'da bulunan büyük Gizeh piramidi ni inşa etmeyi başarmışlardır. Miguel Büyük Piramit'in Üçüncü İnsanlık adına dikilen bir anıt olduğunu söylüyor.

Atlantis'in yok edilmesinden sonra bir çöküş dönemi yaşandı. İnsanın yaşam seviyesi hayvanınki ile aynı seviyeye indi. Bugünkü bakış açımıza göre sadece tek bir evrimin farkındayız. İlk insan türünün doğal bir gelişimi sonucu var olduğumuzu düşünüyoruz. Miguel ilkel atalarımızı Dördüncü İnsanlık olarak tanımlıyor. Onların kendilerinden önceki muhteşem ırkın alt seviyedeki torunları olduğunu belirtiyor.

Dördüncü İnsanlık, kısa bir süre yaşayan ve düşük zekâ seviyesine sahip hastalıklı yaratıklardan meydana geliyordu. Yirmi beş ya da otuz yıllık ömürlerini o kadar berbat bir şekilde yaşamışlardı ki geçmişlerine aif herhangi bir şey bırakmamışlardı. Ancak üreme güçleri ile bu eksiklerini dengelemişlerdi. Dördüncü İnsanlık nükleer savaş sonrasında dünya nüfusunun yeniden artmasına neden olmuştur.

Çeşitli yerlere ve ıssız adalara dağılmış olan Üçüncü İnsanlık'tan geriye kalanlar sekiz nesil boyunca dayanabildiler. Bu insanlar savaş öncesinde edindikleri bilimsel ve teknolojik bilgileri ve spiritüel gelişimlerini korudular. Radyasyonun etkilerinden dolayı zamanlarının sınırlı olduğunu biliyorlardı. Üreme güçleri zayıf olduğu için, kalan güçlerini bilgilerini

Dördüncü İnsanlık'a öğretmek için kullanmaya çalıştılar. Son derece yaygın olan hastalıklardan korktukları için, bu ilkel insan nüfusunun yoğun olarak toplandığı merkezleri çok fazla temas kurmadan ziyaret ediyorlardı. Üçüncü İnsanlık dönemine ait insanlar tarım ve hijyen konularında temel bilgileri öğretmeye odaklanmışlardı. Dördüncü İnsanlık dönemine ait insanlar, bu daha uzun boylu ve daha zeki varlıkların "tanrılar" olduklarını düşünüyorlardı. Bu dönemlere ait anılar, İncil'in Elohim (Tanrılar) bölümü gibi kutsal kitapların bazı bölümlerinde bulunabilir.

Üçüncü İnsanlık'tan hayatta kalabilecekler ırkı geliştirmek için genetik deneyler yapma girişiminde bulunmuşlardır. Ayrıca, insanların uyum içinde yaşadığı ve mükemmel dengeye sahip olmanın anlamını bildikleri kendilerinden önceki dönemlere ait bilgileri de korumanın bir yolunu bulmaya çalışmışlardı. Teotihuacan o dönemlerde bile kutsal bir yer sayılıyordu. Eskiye ait bilgeliğin bir kısmı sonraki nesillerin keşfedebilmeleri için orada saklanmıştı.

Toltekler güneş sistemi içindeki zekâ kaynağının güneş olduğuna inanıyorlardı. Üçüncü İnsanlık'tan hayatta kalanlar, mükemmel uyuma ulaşma bilgisini muhafaza etmek üzere yardım dilemek için güneşe dua ederlerdi. Güneş onlara cevap verdi. Güneşten haberciler biçiminde yeni bir enerji türü geldi. Işık, güneşten gelen habercidir. Bu durumda, meleksi varlıklar olarak kendini gösteren bu yeni ışık türü insanlarla birleşerek yeni bir zekâ evrimi potansiyeli olan karışık bir ırk yaratmaya başladı. Dönüşüm geçiren bu varlıkların arasında Enoch da vardı.

Günümüzde birçok öğretmen ve diğer bilge insanlar arasında hâlâ yaygın olan bir inanışa göre, mevcut insan neslinin tohumları uzayda bir yerlerden uzay gemileri ile dünyayı ziyaret eden varlıklar tarafından atılmıştır. Bu kişiler, uzaylıların kendi genlerini ilk insanların genleri ile karıştırdıkları bir üreme deneyi gerçekleştirdiklerini iddia ediyorlar. Miguel, atılan ilk tohumların farklı bir gezegende yaşayan bir ırktan geldiğine inanmıyor. Onun daha efsanevi bir görüşü var ve bu görüş, bakire kadınların doğum yapmalarının mümkün olduğunu veya güneşten gelen ve insan olmayan meleksi varlıklardan kaynaklanan doğumlar olabildiğini doğrular gibidir. Bu imgerin hangisi doğru olursa olsun, insanlığı değiştirerek günümüzdeki ırkın oluşumuna yol açan dönüşüm sürecinin içinde bir “sihir” unsuru bulunmaktadır.

O dönemlerde dünyadaki yaşamı kontrol altında tutan güneş ışınlarında meydana gelen değişiklik Beşinci Güneş Çağının başlangıcına işaret eder. Beşinci İnsanlık –dönüşüm geçirmiş ırk– bizim ırkımızdır. Bizler, kısmen topraktan kısmen de tanrısal öğelerden meydana gelmişiz. Güneş, bu dönüşüm sürecini başarıyla tamamlamak için daha iyi bir zihin yapısına sahip gelişmiş bir insan yaratmak üzere DNA üzerinde değişiklikler yapmıştır. Mevcut evrimin tüm çabası, bir zamanlar bilinen ancak sonradan kaybolmaya yüz tutmuş olan mükemmel içsel iletişimi ve bu tür bir iletişimin yaratacağı uyum ve huzuru yeniden ortaya çıkarma yönündedir. Bir kez daha insanoglunun kendi içindeki akrabalık ilişkisinin farkına varıyoruz.

Huzur, sevgi ve adalet gibi kavramları yeniden keşfetmiştik. Kanunlar yaratık. İnsanlığın yaşam standartlarını yük-

sektme girişimlerinde bulunduk. Yine de hâlâ içsel uyum yok-sunlğundan dolayı acı çekiyoruz. Spiritüel evrimimize devam edebilmek için yeni bir enerji akışına gereksinim duyduk.

1992 yılının Ocak ayından bu yana güneş ışınları bir kere daha değişti. Artık güneş ışığının titreşimi daha farklı ve daha fazla mor ışın içeriyor. Artık Altıncı Güneş Çağı'nın en başlarında olduğumuz söylenebilir. Altıncı İnsanlık'ın doğuşuna tanıklık ediyoruz. Bu yeni ırkın öncüleri çoktan aramızda yaşamaya başladılar. Onlar dünya üzerinde cenneti yaşamak ile ilgili o en temel hayali bir kez daha biliyorlar. Tüm dünyada Üçüncü Güneş Çağı'ndan kalma bilgiler gün ışığına çıkmaya başlıyor. Birçok yerli gelenek bilgeliklerini serbest bırakarak yayılmalarına izin verirken, eşzamanlı olarak bilim adamları ve filozoflar arasındaki gelişmiş düşünürler de, kendilerini gelişen bir tüme dayalı harekete yönlendiren kavramları keşfediyorlar. Günümüzde içsel iletişimleri konusunda ustalık seviyesine ulaşan gelişmiş bireylerin sayısında küresel bir artış var. Geçmiş çağlarda tanrının Yeryüzü'ndeki suretleri sayılan İsa, Buda ve Krişna gibi örnekler bir model teşkil etmişlerdir. Yaşayan ustalar daima olmuştur, ama bizler onların basit ve tek gerçeklerini kabul edemeyecek kadar korkak davranmışızdır. Bizler ışıktan geliyoruz. Bizler Tanrı'nın bir parçasıyız. Bu gerçeği bir kez kabul ettiğimizde korku, kişisel nefret, suçluluk, kıskançlık gibi acı çekmemize neden olan duygulardan kurtulabiliriz.

Teotihuacan bu eski bilgelğin korunmuş olduğu yerlerden biridir. Miguel Angel Ruiz bu bölgeyi ziyaret ederken trans

halinde olduğu zamanlarda bu bilgilerin birçoğuna yeniden ulaşabilmiştir. Kaynağının ise çeşitli tapınakların inşasında kullanılan taşlar olduğuna inanmaktadır. Taşlar bir veri bankası görevi görürler ve kendisinin de ustalığından dolayı, geçmiş dönemlerde yaşayan ustalar tarafından buraya bırakılan bilgilere erişimi vardır. Trans halinde olduğu bir seferinde Teotihuacan'ı ilk kez inşa edenleri "görmüştür." Onların da tapınaklar henüz inşa edilmeden önce bile bu topraklarda, dünya üzerinde cenneti yaşama hayaline yeniden ulaşabilmek için çabaladıklarını görmüştür.

Yaklaşık dört bin yıl kadar önce Beşinci Güneş Çağı'nda (beş bin yıl sürmüştür), Kuzey'den gelen ve spiritüel anlamda gelişmiş bir grup insan, Teotihuacan'da bulunan Güneş Piramidi'nin altında olduğu kısa bir süre önce belirlenen bir mağaraya gitmişlerdi. Devasa bir yılanla ilgili bir rüyayı paylaşmışlardı. Grup üyelerinden biri olan Puslu Ayna, diğerlerinin rüya gördüklerinin farkına varmalarını sağlayacak şekilde rüyayı yönlendirmiş veya idare etmişti.

Puslu Ayna, çevresinde yaşanan acılara bir son vermenin ve diğer insanlara aslen oldukları sevgi dolu varlıklar olmayı öğretmenin bir yolunu bulmuştu. İnsanlığın en üst seviyeye ulaştığı Üçüncü Güneş Çağı'nda içsel iletişimin parçalandığını biliyordu. Bir Yarı ve bir Kurban'ın tanrılar tarafından zorla bilindimiz sokulduklarının farkındaydı. Sonra ise kişisel ve içsel iletişimi yok etti. Puslu Ayna insanların inanlarla görece tutuştuğunu görmüştü.

Bizim cehennemde kalmamızı istiyorlardı. Tanrılar, her çocuğun yaşadığı evcilleşme süreci sırasında insan zihnini istila ediyordu. “Ben sadece bir insanım,” ifadesi tanrılar tarafından tohumları ekilen sıkıntı verici inanışlardan biridir. Hâlbuki insan olmak kısıtlayıcı bir şey değildir. İnsan ruhu tanrılardan büyüktür ve insan zihni de en az tanrılar kadar ölümsüzdür.

Tanrılar, tıpkı zihinde yara açan bir bıçak gibi bir adaletsizlik duygusu aşılamaya çalışırlar. Adaletsizlik ise üzüntü, kıskançlık ve korku olarak açığa vurulan bir duygusal zehir yaratır. Yaralı bir zihnin yarattığı keder insanın canını acıtabilir. Zihin bir kez yaralandıktan sonra daha fazla zehir üretir. Başkalarını “düğmemize dokunduğu” zaman acıyı hissederiz. Onu gizlemeye çalışır ve kimsenin yaralarımıza dokunmasına izin vermeyiz, ama bu yalancı bir saklama çabasıdır. Bu, mekanik bir inkâr ve savunma sistemidir. Tıpkı arkasına saklandığımız bir zırh gibidir. Adaletsizliğin hiç de vicdanlı bir davranış olmadığını biliriz ve ödeşmek için başkalarının yaralarına dokunuruz.

Toltekler, Puslu Ayna’nın takipçileriydiler. Anlaşmazlık yaratarak güçlenen tanrılarla savaş halinde olduklarını bilen spiritüel savaşçılardı. Savaşçıların amacı, tüm korkularından kurtulmak ve kendi zihinleri üzerinde tam anlamıyla kontrol sağlamak suretiyle kendilerini tanrılara dönüştürmektir. Bunu

yapabilmek için de korku yerine sevginin hükmetmesini sağlamalıydı. Bu bilince sahip olarak dünyayı Cennet'e çevirebilirlerdi. Modern spiritüel savaşçılar da kendilerini ele geçirmeye çalışan tanrılara karşı savaştıklarının farkındalar. Kendi hayalinizi kurma hakkınız olduğunu ilan ettiğiniz anda sömürü sürecini de bozguna uğratmış olursunuz. Özgür irade, kişisel acılarınızdan kurtulmanıza ve kişisel özgürlüğe doğru ilerlemenize yardımcı olabilir.

Puslu Ayna, Üçüncü İnsanlık'tan geriye kalan temel bilgeliği keşfetmiştir. Bizler güneşin çocuklarıyız. Her şeyin ışıktan meydana geldiğini ortaya çıkarmıştır. Işıkla "besleniriz" ve ışık bizlere güneş sistemindeki yaşamı kontrol eden güneşten mesajlar getirir.

Rüyasında aldığı talimatları izleyen Puslu Ayna, Teotihuacan'da bulunan ilk tapınakların inşaatını tasarlamış ve yönetmiştir. Onun bilgeliği tapınaklardaki her bir taşın içine işlemiştir. Sonraki yıllarda, bu yapılar genişletilmiş, başka yapılar da inşa edilmiştir. Bu bilge insanlar topluluğu, insanoğlunun tanrıya dönüştüğü bir bilgelik ya da gizem okulu kurmuşlardır.

Teotihuacan ustaları, birkaç bin yıl boyunca, ileri seviyede spiritüel arayış peşinde koşan kişilere korkunun üstesinden nasıl gelebileceklerini ve birçok insanın etraflarını saran ortamı cehennem olarak algılamalarının aksine sanki cennetteymiş gibi yaşamanın yollarını öğretmişlerdir. Pre-Columbian¹ çağlarda bu spiritüel bölge, iki yüz bin kişilik bir nüfusa sahip

1 Amerika'nın Kristof Kolomb tarafından 1492 yılında keşfedilmesinden önceki çağlarda orada yaşayan Amerikan kültürleri. Ç.N.

merkezi bir yerleşim birimi ile çevriliydi. Ayrıca Orta Meksika'nın en büyük pazarlama ve üretim bölgesiydi. Hiç kimse Toltek ustalarından eğitim almak için başvuruda bulunamazdı. Bir aday seçilmeliydi. Ustalar tebdili kıyafetle halkın arasında dolaşarak kendi yanlarında çıraklık yapmak için hazır olan adayları belirlerlerdi. Kendi kimliklerini gizli tutarak onlara değişik testler uygular ve gözlemledikleri yaşam tarzlarının ne kadar değerli olduğunu saptarlardı.

Ustalar Teotihuacan'daki güç döngüsünün sonuna yaklaştıklarını algıladıkları zaman, göğe yükseldiler. Bedenlerini terk ederek ışıkla bir oldular ve güneşe doğru yükseldiler. Arkalarında çeşitli öğrenme seviyelerine gelmiş, ama ustalık aşamasına henüz ulaşamamış olan ve liderden yoksun hevesli bir spiritüel aday grubu bıraktılar.

Geride kalan ve eğitimlerine devam eden Toltekler, kuzeyden gelen barbarların Teotihuacan'ı istila ederek ele geçirmelerine karşı koyamamışlardı. Birçoğu öldü.

Barbarlar Teotihuacan halkı ile evlilikler yaptılar ve Tolteklerin spiritüel uygulamalarını, insanların kurban edilmesi taleb eden kıskanç tanrılarla ilgili kendi ilkel inanışlarına uyarlama girişiminde bulundular. Teotihuacan'da bulunan Güneş Piramidi'nin altına gömülü bedenler keşfedilmiştir. Bunların istilacılara meydan okuyan ve ritüel bir cinayete kurban giden spiritüel arayışçılar olmaları muhtemeldir.

Yozlaşma Teotihuacan'a hâkim olmuştu. M.S. 700 civarında ise burası spiritüel bir merkez olarak terk edilmişti. Tapınakları kasıtlı bir şekilde gömüldü. Yirminci yüzyılın

arkeologları bu bölgeyi kazarak yeniden ortaya çıkarmışlardır. Oldukça gizemli bir şekilde buranın yeniden ortaya çıkışı, Altıncı İnsanlık'ın doğuşuyla aynı döneme denk gelmiştir.

Eğitim almakta olan geride kalan Toltekler, Teotihuacan'dan göç etmeye başlamışlardı. Bazıları güneye doğru ilerleyerek, o dönemde tam anlamıyla bir çöküş yaşamakta olan Mayalara dahil oldular. Toltekler ile Mayaların o birleşmesinin sonucunda yeni bir Maya Egemenliği ortaya çıktı.

Diğerleri ise başlarda Toltek ustalarının bilgilerinin muhafaza edildiği yer olan Tula'da yeni bir topluluk kurdular. Köylerde kurulan küçük örgütler bu bilgileri bir din gibi korumaya çalıştılar. Köyler arasında kontrol savaşları yaşandı. Tula bölgesinin en güçlü şehrinden bir başrahip seçildi.

Başrahibin, İkiz Biraderlerden Tüylü Yılan olarak bilinen Quetzalcoatl'ın vücut bulmuş hali olduğu düşünülüyordu. İkizlerden diğeri ise Puslu Ayna'ydı. Toltek dininde bu ikizler nagual² ve tonal³ olanı temsil ediyorlardı. Sırayla bu iki farklı enerjiyi taşıyorlardı. Puslu Ayna'nın nagual enerjiyi taşıdığı zamanlarda Quetzalcoatl da tonal enerjiyi taşıyordu. Sonra ise yer değiştiriyorlardı.

En sonunda Toltek bilgi birikimi, dünyevi güçlerin karşısında daha fazla duramayan Tula liderleri tarafından çürümeye bırakıldı. Teotihuacan'ın sessiz bilgi birikimini, ölümden kaçma çabasıyla kötüye kullandılar. Miguel dünya üzerindeki

2 İnsanın betimlenemez özelliklerinin yer aldığı spiritüel yönü.

3 Akıl ve duyuyla kavranabilen her şey.

en kötü kara büyücülerden bazılarının orada olduğunu söylüyor. Tıpkı sonradan gelen güçlü Hristiyanların İsa adını iblis yerine kullanmalarına benzer şekilde onlar da Quetzalcoatl'u iblise çevirdiler.

Aztekler Meksika'da bulunan en güçlü küçük ülke konumuna gelmişlerdi. Mexico City'de bulunan Mejör Tapınağı'nı inşa ettiler ve Tula'nın bilgeliğini kendilerine aşılamaya çalıştılar. Aztekler, yeni Toltekler olmuşlardı.

Aztekler arasında bulunan iki spiritüel savaşçı grubu, İspanyol Fethi'ni takip eden beş yüz yıl boyunca Toltek bilgeliğini muhafaza ettiler. Bunlar eğitimdeki savaşçılar olan Jaguar Şövalyeleri ve eğitimlerini tamamlamış naguallerden oluşan Kartal Şövalyeler'di.

Jaguar Şövalyeleri su ve ateş içeren törensel bir ayin ile ölme alıştırtılıyorlardı. Bu ayin sırasında korkularından, öfkelelerinden ve kıskançlıklarından vazgeçiyorlardı. Eğitimlerini tamamlayarak kabul görmelerinden sonra dünyayı tamamen farklı bir şekilde algılıyorlar ve onu adaletli bir dünya olarak görüyorlardı. Ondan sonra ise Kartal Şövalye oluyorlardı.

Kartal Şövalyelerin en yücesi Tanrı'nın dünya üzerindeki temsilcisi olan Tlotoane'ydi. Kartal Şövalyeler'den herhangi biri Tlotoane olabilirdi. Miguel'in ailesi Kartal Şövalyeler'dendi.

Kartal, tanrısallığı temsil eder. Günümüzdekiler de dahil olmak üzere tüm Kartal Şövalyeler, Tanrı ile günlük temas halindedirler. Sürekli bir mutluluk hali yaşarlar. Mutlak mutluluk ile ilgili farkındalığa ulaşmak için yaptıkları uygulamalar, Eski Hindistan, Mısır ve Yunanistan'da da uygulanmakta olup, yerli halk arasında halen yaşayan bir gelenek olmaya da

devam etmektedir. Erken dönemlerde, Teotihuacan başka birçok kutsal merkez sayesinde dünya çapında bağlantılara sahipti. Bunların hepsi de aynı temel sessiz bilgiyi paylaşıyorlardı.

Toltek yaşam tarzı beden, zihin ve ruhun mükemmel bir denge kurmasını destekler. Çoğu gelenekte, bedenin bazı fonksiyonlarının istenmeyen işlevleri olduğu şeklinde bir hüküm vardır. Toltek yolunu izleyen yükselmiş spiritüel savaşçıların bekâr olmaları gerekmez. İnanışlarının temel prensibi, insan bedeninin de tıpkı bir tapınak kadar mükemmel olduğu ve aynı şekilde saygı gösterilmesi gerektiğidir. Tolteklerin tüm çabaları yargılanmadan, kurban edilmeden ve korku duymadan sevgi dolu bir konumda olmak yönündedir.

Miguel sık sık başka geleneklere atıfta bulunur. Konferanslarında Tolteklerin izlediği yolu anlatırken bunun gibi Tanrı'nın Yeryüzü'nde vücut bulmuş örnekleriyle de bağlantılar kurar. Seçilen tüm yolların temelde aynı olduğunu söyler, ancak suçluluk, yargı ve korkunun büyük dinlerin hepsine sızmış olduğunu da belirtir.

Miguel Angel Ruiz'in Kökenleri

Miguel, ünlü şifacı Sarita Ana'nın on üçüncü çocuğudur. Çocukluğunda annesi yakın çevreleri tarafından "curandera" veya şifacı kadın olarak bilinirdi. Miguel on bir yaşındayken Sarita safrakesesi taşı ile ilgili ciddi bir hastalık yaşadı. Doktorlar ameliyat etmek istediler, ancak Sarita'nın kalp rahatsız-

lığı genel anestezi almasını tehlikeli kılıyordu. Sarita'nın annesi kızını ruhsal tedavi görmesi için bildiği bir şifa merkezine götürdü. Bu süreç sırasında Sarita bir doktorun ve üç hemşirenin safra kesesini ameliyat ettiklerine dair hayali bir görüntü gördü. Gözlerini açtığı anda onların nerede olduğunu sordu, ama orada bulunan tek kişi bir medyumdu. Bu operasyon, Sarita'nın hem safra kesesi taşlarından kurtulmasını hem de kalp rahatsızlığının iyileşmesini sağlamıştı. Ondan sonra hayatını kalıtsal bir şekilde sahip olduğu bilgeliği kullanarak başkalarına şifa vermeye adanmıştı.

Miguel görünenin ötesinde başka bir boyutun maddesel gerçeklik düzeyini etkilediğinin farkında olacak şekilde yetiştirildi. Ağabeyleri ve ablaları Miguel'e kendisi doğmadan çok önce annanne ve dedeleri ile birlikte ateşin etrafına oturdukları ve yakın çevrelerinde yaşayan küçük insanlar hakkında hikâyeler dinledikleri zamanları anlattı. Kardeşleri evin etrafındaki ağaçlarda oynayan bu tip yaratıklar görmüşlerdi. Annesinin de doğum yeri olan Juanacatlan Kasabası özel bir yerdi. Miguel burayı "sihirli kasaba" olarak adlandırıyordu. Kasaba sakinlerinden biri olan Don Nachito'nun bir eczanesi vardı ve kasabada doktor yerine geçiyordu. Çocuklara hediyeler vermekten hoşlanıyordu. Özellikle de para vermekten hoşlanırdı. "Ağabeylerim ondan para alırlardı. O, para yaratabiliyordu. Ağabeylerimden birine şöyle demişti: 'Bu kutuya bir bozukluk koyacağım. O senin. Yastığının altına koy. Her gün içinden başka bir bozukluk çıkacak.'" Ağabeyi merak içinde kutuyu açmayı beklemişti. Açtı-

ğında kutunun ağzına kadar bozukluk dolu olduğunu görmüştü. Büyürken bu tür sıra dışı hikâyeler duymak, Miguel'i dünya üzerinde her gün gördüğümüz şeylerin ötesinde, yaşamın sihirli bir yanı olduğunu da kabullenmeye koşullandırmıştı.

Tıp fakültesinin üçüncü yılında geçirdiği korkunç bir trafik kazası sırasında bedenin dışına çıkma deneyimi yaşayan Miguel'in kendisi de sarsıcı bir şekilde bu farklı boyutla tanışmış oldu. O andan itibaren içsel görü yeteneği hızla artmaya başladı.

Miguel Meksika Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Sonra ise bir yıl boyunca Sonora Çölü'nde bulunan Alta Sonora adında bir köyde kamu hizmeti verdi.

Muhteşem deneyimler yaşadığım koca bir yıld. Don Esteban adında yaklaşık 1.65 boyunda, zayıf ve kırıklı yaşlarda bir usta ile sık sık görüştüm. Beni çıkararak olarak yanına aldı. Bana şaşırtıcı şeyler gösterdi ve rüya görürken derinlere inip rüyayı araştırmayı öğretti.

Don Esteban dua ederek çeşitli unsurları kontrol altına almanın bir yolunu öğretmek üzere beni bir mağaraya götürdü. Bu, yaşam ile ölüm arasındaki enerjiyi kontrol edebilmenin etkili bir yoluydu. Rüzgâr, su ve ormanlar gibi gezegenin farklı organları ile iletişim kurmanın bir yoluydu. Çoğu korkumla yüzleşmemi sağladı. Sürekli olarak mantığımı, zekâmı ve en çok da kişisel önemimi sınadı. Bana alçakgö-

nüllü olmanın, her şeyi olduğu gibi kabul etmenin ve o haliyle saygı duymanın yollarını öğretti. Gerçekte oldukları halleriyle insanlara ve doğaya saygı duymayı öğretti.

Don Esteban harika bir adamdı. Güçlüydü, sevgi dolu ve kibardı, ama onu gördüğüm her seferinde korkularıma meydan okuyacağını biliyordum. Onunla birlikteyken daima bir savunma maskesi kullanırdım.

Kasabadan ayrıldıktan bir yıl sonra onu yeniden bulmak için geri döndüm ve şaşırtıcı bir şekilde kimsenin onu tanımadığını gördüm. Hiç kimse onun hakkında herhangi bir şey duymamıştı. Sanki hiç var olmamış gibiydi. O tür küçük kasabalarda herkes birbirini tanır. Sonra onun gerçekten de kanlı canlı bir insan olarak doğup doğmadığı konusunda zihnimde şüpheler uyandı... Belki de sadece olmasını tercih ettiğim şekilde kendi kafamda yarattığım farklı bir bilinçlilik haliydi. Bugün ise büyükbabam Don Leonardo ile Don Esteban arasında yakın bir bağ olduğunu anlıyorum.

Bir yıl boyunca köy doktoru olarak hizmet verdikten sonra, Miguel hem doktor hem de cerrah olan iki ağabeyine katıldı ve 1978'de Tijuana'da tıbbi çalışmalarına başladı.

Sarita, 1980 yılında Miguel'in kendi yanında çıraklığa başlamasını istedi. Sonraki üç yıl boyunca aldığı yoğun eğitim boyunca her pazar günü sekiz ilâ on iki saatini trans halinde ge-

çirdi. Farklı bir bilinç halinde eski Mısır, Yunanistan, Hindistan, Çin ve İran'a seyahatler yaptı ve onların inanç sistemlerini öğrendi. Tıpkı gerçek hayatta seyahat ediyormuşçasına yaşadığı bu deneyimlerde de aynı canlılık ve gerçeklik vardı. Miguel'in ruhsal seyahatleri, bu tarihi gelenekler hakkında son derece tutarlı ve gerçek bilgiler edinmesini sağladı. O kadar ki, öğrendiklerini çağdaş Hinduizm, Budizm, Zerdüştlük ve Hristiyanlık ile karşılaştırabiliyordu. Sonuç olarak tüm inanç sistemlerinin benzer bir öze sahip olduğu sonucuna vardı.

Mısır'a Ruhsal Seyahat

Miguel'in çıraklık döneminin ikinci yılında bir pazar günü, Sarita'nın çıraklarından yirmi bir tanesi (Miguel'in üç ağabeyi de dahil) onunla ve Luis'le toplandılar. Transa gireceklerdi. Miguel'in aşına olduğu **bir** uygulamaydı. Yeni mezun olmuş bir doktor olarak **çölde kamu** hizmeti yaptığı sırada öğretmenini olan yaşlı adamdan **eğitim** almıştı. Kolaylıkla rüya haline geçti ve kendini **uzun bir yeraltı geçidinde** buldu. Rüya gördüğünü bilmesine rağmen, son derece canlı bir deneyim yaşadı. Gerçek hayatta bu trans halinde yaşadığı rüya sekiz saat sürmüştü; rüya zamanına göre ise yaklaşık bir yıllık bir süreyi kapsıyordu.

Giriş kapısındaaydım. Arkamdaki kapının kapan-
dığını duydum. Meşalelerle aydınlatılmış bir holdey-
dim. Tıpkı uyanıkmişim gibi rüyalarımı kontrol ede-
bileceğimi deneyimlerim sayesinde biliyordum. Rü-
yaların hiçbir yönü beni korkutmuyordu, ama yine
de bu rüya farklıydı. Başka bir gerçeklikteydim ve
onu kontrol edemiyordum. Bu rüya gezegenin belle-
ğinde var olan bir şeydi. İçine girebilecek eğitimi al-
mış herkese açıktı.

Uzun boylu, zayıf ve kel bir adam göründü. Beyaz
pamuklu bir Mısır kumaşına sarınmıştı. Elli ya da
altmış yaşlarında görünüyordu. Gözlerinin etrafında
koyu renkli, güçlü gölgeler vardı. Otoriter ve sert bir
duruşu vardı. Sınanacağımı biliyordum.

Rüyayı kontrol edemeyeceğim için iz süren bir
Avcı olmaya karar verdim. (Yani bu, keskin bir du-
yarlılıkla rüya boyunca başıma gelen ve içimde ger-
çekleşen her şeyin farkında olacağım anlamına geli-
yordu.) Kulaklarımı açtım ve adamdan öğrenebilece-
ğimin en fazlasını öğrenmeye karar verdim. Sadece
kelimelerinden değil, tutum ve davranışlarından da
öğreneceklerim vardı. Bilgili bir adam olduğu açıktı.
Beni etkilemişti. Bu adamla oyun oynayamazdım.
Son derece alçakgönüllü ve ciddiymi.

Hemen bana gözdağı vermeye çalıştı. Beni sını-
yordu. "Neden burada olduğunu biliyor musun?" di-
ye sordu.

"Öğrenmek için geldim," dedim.

Nerede olduğumdan emin değildim. Sadece buranın kutsal bir yer olduğunu biliyordum. Esrarengiz bilgilere ulaşma amacıyla bulunduğumuz kutsal bir yerdi.

“Nerede olduğunu biliyor musun?” diye sordu.

“Gizli bilgilerin olduğu kutsal bir yerdeyim,” dedim.

“Eğer öğrenmek için buradaysan, öğrenene kadar burayı terk edemezsin,” dedi.

İçimden “Neyi öğrenmek?” sözleri geçiyordu ama herhangi bir şey söylemedim. Yaşlı adam duvardan bir meşale aldı ve bana koridorun her iki yanındaki duvarlarda bulunan imgeleri göstermeye başladı. Bu imgelerle dolu holün harabeye dönmüş kalıntıları hâlâ vardır, ama belli bir titreşim seviyesinde ilk yapıldığı zamanlardaki halinin de varlığını sürdürdüğünü görüyordum. Rüyamda ulaştığım titreşimsel seviye buydu. Yunanistan, Teotihuacan ve Peru’da bulunan diğer kutsal bölgelerde de aynı frekansa rastlanabilir. Ashında bu en basit anlamıyla bizim anlama biçimimizdir. Titreşim, ışığın belleğindeki frekansıdır. Her şey ışıktır. Işığın güçlü bir belleği vardır. Hayatın bir döneminde var olmuş herhangi bir şey ile aynı frekansta titreşim yaratmak, ona erişmek demektir.

Yaşlı adamın bana gösterdiği imgeleri tanııyordum. Buna rağmen hiyeroglif figürlerinden çıkara-

bildiğim kadarıyla Mısır'da olduğumu biliyordum. Ayrıca adamın kendisi de Eski Mısır hakkında bildiklerimi yansıtıyordu. Zihnimden şu sözler geçti: "Bu adam bir Hiyerofant⁴."

Hiyerofant şöyle dedi: "Buradan ayrılabilmek için önce duvardaki bu figürlerin anlamlarını söylemelisin. Yiyecek veya içecek konusunda endişelenme. Sadece anlamaya çalış." Sonra beni yalnız bıraktı.

Anlamaya çalışıyordum, ama bu imgelerin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Günler, haftalar geçti. Belli bir noktada hiçbir zaman öğrenemeyeceğim ve buradan asla ayrılamayacağıma dair bir korku hissettim. Trans halinde olmama rağmen, bu durum beni kurtarmak için yeterli olamazdı, çünkü başka birisinin rüyasındaydım. Paniğe kapılmıştım.

Bir anda bir şeyler hızla değişti ve kendimi yaşadığım deneyime teslim ettim. Artık buradan kurtulmak için bir telaş içinde değildim. Sonsuza dek orada kalsam da sorun olmayacağını hissediyordum.

Bu duyguya teslim olmadan önce kendi içimde ne kadar uzun bir süre savaş verdiğimi bilmiyorum, ama birdenbire duvardaki figürlerin enerjisi ile iletişim kurmaya başladım. Mucizeler gerçekleşti.

⁴ Hiyerofant, dinsel gizemleri yorumlayan kişidir. Bilgisi, anlaşılması oldukça zordur ve görünmeyen, anlaşılamayan şeyler konusunda otoritedir. Ç.N.

Teslim olmak her türlü durumda mutlu olmanın bir yoludur. Orayı yeni dünyam olarak kabul ettim. Orada bulunan her şey benim için bir anlam kazanmaya başladı. Artık zaman konusunda da herhangi bir endişe duymuyordum. Sadece figürler hayat buldukça, ben de aradaki enerji değişimini kabullenmiştim. Paylaşma durumu, aynı frekansta titreşim sağlama halidir. Mantığımı kullanmıyordum.

Hiyerofant yeniden yanıma geldi. Figürlerin ne anlama geldiğinden emindim ve ona anlatmak istiyordum. Dingin hissediyordum. Ama o sadece gülümsedi ve “Gidebilirsin,” dedi. Bu da başka bir sınanmaydı. Öğrenmiş olduğum şeyleri söylememe izin verilmemişti.

Rüyamdan uyandığımda grubun geri kalanı çoktan uyanmıştı. Uzun bir süredir benim uyanmamı bekliyorlardı. Gördüğüm şeyleri onlarla paylaştım. Herkes rüyasını paylaştı ve gördüklerini Sarita'nın *Yaşam Kitabı*'na yazdı. Sonra ise Sarita kitabı yaktı.

Bu rüya Miguel'e her türlü şeyi gördüklerine dayanarak sınayabileceği temel bir referans oluşturmuştu. Mısır'daki o holde gördüğü figürlerin *Thoth'un⁵ Kitabı*'nda bulunan resimler olduğunu anlamıştı. Bilgelikle ilgili bu antik koleksiyonun bilinen başka isimleri de vardır: *Mısırlıların Ölüm Kitabı* ve *Hermes'in Kitabı*. En az 35,000 yıllık bir eser olduğu düşünülür.

5 Thoth; Mısırlıların inancına göre bilgelik ve yazı tanrısıdır. Hiyerogliflerin ve simyanın onun insanlığa armağanı olduğu söylenir.

Miguel görmüş olduğu imgelerin günümüzde Tarot kartları olarak bildiğimiz şeylerin kaynağı olduğunu fark etti. Bir süre Tarot'un Temel Sırlarını inceleyerek orada bulunan imgelerden enerji almaya çalıştı. Çalışmaları sırasında Tarot kartları destelerinin birbirlerinden tamamen farklı olduğunu keşfetti. Ancak Arthur Edward Waite'in yönetiminde hazırlanan ve Pamela Coleman-Smith'in tasarladığı kartlar sevgiyi temel alıyorlardı. Aleister Crowley tarafından tasarlanmış kartlar korku temellerine dayanıyordu. Bunu sınamak için iki kart destesinde bulunan Budala kartlarını karşılaştırmaya çalışın. Waite destesinde bulunan mutlu budala, Crowley destesinde bir canavara dönüşmüştür.

Orijinal Tarot'a böylesi bir anlayışla yaklaşan Miguel'e göre, Yargı yerine Diriliş kelimesinin kullanımı daha uygun olacaktır. Dünya, aslında Evren olmalıdır. Güç yerine ise Cesaret kelimesinin kullanılması daha doğrudur.

Tarot, *Yaradılış*'ı tasvir eder. Kişi, kartları belli bir sırayla dizerek, Toltek bilgeliğinin kaynağı olan Teotihuacan'daki Ölüler Bulvarı'na benzer bir yapı elde edebilir. Bu dizilişi siz de deneyebilirsiniz:

İLK SIRA	<i>Dünya (Evren)</i>
İKİNCİ SIRA	<i>Sihirbaz</i>
ÜÇÜNCÜ SIRA	<i>Başrahip</i>
	<i>Hiyerofant (Âdem ve Havva)</i>
DÖRDÜNCÜ SIRA	<i>İmparator</i>
	<i>Âşıklar (Cennet)</i>
	<i>Münzevi</i>

BEŞİNCİ SIRA	<i>Imparatoriçe</i> <i>Arabacı</i> <i>Ölçülülük</i> <i>Ölüm</i>
ALTINCI SIRA	<i>Güç (Cesaret)</i> <i>Yargı (Diriliş, Adalet)</i>
YEDİNCİ SIRA	<i>Yıldız, Ay</i>
SEKİZİNCİ SIRA	<i>Güneş</i>
DOKUZUNCU SIRA	<i>Budala</i>

Miguel Tarot'un gelecek yorumlamasını yazacak. Ancak işimize yarayacak çıkarımlarından biri de şudur: Budala, nereye gittiğini bilmemesine rağmen tüm bağlılıklarını bohçasına koyarak yanında taşıyan Herhangi Biri'dir. Ama aynı zamanda ilahi bilinci temsil eden nilüfer çiçeğini de elinde taşımaktadır.

Ölümler Bulvarı'nın dışında, dört kart cehennemi temsil eder. Bunlar Şeytan, Kule, Talih Çarkı ve Asılmış Adam'dır. Bulvar'ın içinde ise Güneş Ra, Horus, Hermes, İsa ve Krişna'da olduğu gibi mükemmelliğin örneğidir. Bu modelin içinde Baş Melekleri temsil eden dört kart vardır. Ariel, Âşıklar kartıyla gösterilir ve Ateş'i temsil eder. Ölçülülük, Raphael'i ve toprağı simgeler. Arabacı, hem Savaşçı Mikail'i hem de Su'yu temsil eder. Haberci ise Cebrail'dir ve aynı zamanda Hava'yı temsil eder. Eğer ortaya çıkan modele bir hiyeroglif incelemiş gibi bakılırsa ortaya Ra'nın Gözü çıkar. Bu ise Sonsuzluğa Açılan Kapı veya Tanrı'ya Açılan Kapı anlamına gelir. En dışta bulunan sıra ise tek başına Teotihuacan'ın iki yılanıdır.

İnisiyasyon trans sistemi sırasında ortaya çıkan inisiyasyonun yan ürünü, sembollerin derinliklerini görmeyi öğrenmektir. Miguel, sembolik sistemler arasındaki bağlantıları kavrama konusunda son derece büyük bir yeteneğe sahiptir. Mevcut anda insan bilinçliliğine ulaşmak üzere serbest bırakılan esrarengiz bilgelğin tamamının kökeninde bulunan Birlik'i algılar.

Sarita Ana çıraklık dönemi boyunca takip ettiği ve artık eğitimini tamamlamış bir nagual olan Miguel konusunda memnundu. Miguel'in irade, ruh ve koşulsuz sevgi üzerinde tam kontrollü bir Niyet Ustası olduğunu ilan etti.

Miguel nagual şifa teknikleri ile günümüzde kullanılan tıbbi ve cerrahi tedavi metotlarını karşılaştırdığı zaman, nagual enerjisinin onun daha etkin bir şifacı olmasını sağladığı sonucuna varıyordu. Bazı hastalıkların ve tıbbi problemlerin doğrudan tıbbi müdahale ile en iyi şekilde tedavi edileceğine inanmasına rağmen, modern tıbbın gezegene yayılan hasta ruhlara şifa vermek için tek başına yeterli olmadığını fark etmeye başlamıştı. Uzun bir süre içsel fikir mücadelesi yaşadık-tan sonra doktorluğu bırakmaya ve kendisini kalıtsal gele-neğine adamaya karar verdi. Bu kolay bir karar olmamıştı, çünkü uzun süre ulaşmaya çalıştığı mesleki kimliğinden vazgeçmesi anlamına geliyordu. Sonraki dört yıl boyunca, Sarita Ana'nın Kaliforniya San Diego'da bulunan şifa mabedinde öğretmenlik ve şifacılık yaptı.

Miguel konferanslar veriyor, atölye çalışmaları düzenliyor ve meditasyon seanslarını yönetiyor. Ayrıca kutsal bölgelere yapılan seyahatlere rehberlik ediyor. Santa Fe, San Diego, Los

Angeles, Sacramento ve Birleşik Devletler'in değişik yerlerinde ve Meksika'da düzenlediği özel seanslarda danışmanlık hizmeti ve şifa veriyor. Sunduğu hizmetler hızla yayılıyor. Önceleri annesi için yaptırdığı ve artık kapanmış olan Nueva Vida adındaki şifa mabedini genişleterek Altıncı Güneş Vakfını kurmuştur.

"Hâlâ bir doktor olarak çalışıyorum, ama artık sadece bedeni iyileştirmiyorum. Hedefim insanların ruhlarına ulaşabilmek ve onların da bir seçim hakları olduğunu bilmelerini sağlamak," diyor Miguel.

Miguel'in Toltek öğretisi ile ilk buluşması annesinin babası olan büyükbabası Don Leonardo Macias'ın anlattığı hikâyelerle gerçekleşmiştir. Don Leonardo da bir nagualdi, ancak bilgilerini yalnızca sınırlı bir dost çevresi ile paylaşırdı. Kızı Sarita kendisinden yardım isteyenlerle bilgeliğini detaylı bir şekilde paylaşırdı. Miguel, ailesinin kendisinden aile bilgeliğini mümkün olduğunca fazla kişiyle paylaşması gibi bir beklentisi olduğunu altı yaşından itibaren biliyordu.

Miguel'in Niyet Ustası olmak üzere adım atmasından birkaç ay önce Gaya Jenkins bir sağlık problemiyle ilgili Sarita Ana'ya danışmaya geldi. Sarita ona Miguel'in düzenlediği konferanslara katılmasını önerdi. Gaya sınıfa girdiği anda Miguel onun gençliğinden beri gördüğü rüyalarındaki kadın olduğunun farkına vardı. Aynı cesur ifadeli güzel yüze, aynı ses tonuna ve aynı tavırlara sahipti. O ilk buluşmayı Miguel ve Gaya'nın ortaklığı ve evliliği takip etti.

Ondan uzun bir süre önce, Don Leonardo, Miguel'i antik bölgelerdeki enerjilerin halen çok güçlü olduğu ve kendisini

hazır hissedene dek oralara gitmemesi gerektiği konusunda uyarmıştı. Bunun üzerine Miguel, Gaya'yı balayı gezisi için 1988 yılının Mart ayında atalarının yaşadığı yer olan Teotihuacan'a götürmeden önce oraları hiç ziyaret etmedi. İlk kapıdan içeri girdiklerinde Miguel ve Gaya sıradan birer turistlermiş gibi hissetmişlerdi. Ancak kısa bir süre sonra Teotihuacan'dan o kadar çok etkilenmişlerdi ki, her ikisi de kendilerini ayrı ve özel rüyalarına hapsolmuş bir halde buldular. Miguel'in o gün gördüğü hayali görüntüler, rüyalarında ve trans halindeyken sıkça kendisine ulaşan diğer kültürel geleneklere ait kutsal bilgilerle dolu Toltek bilgeliği ile ilgili hızlı bir sentez sürecini başlattı.

Takip eden bölümlerde, yerli halk arasında yüzyıllar boyu korunmuş bilgilerin açığa çıktığı bu özel tarihi an gelene kadar gizli tutulan Miguel'in bilgeliğini paylaşacaksınız.

Sihrin normal bir olay olduğu ve gündelik yaşamınızda bildiğinize paralel farklı bir boyuta girmeye kendinizi hazırlayın. Zaten gece gördüğünüz rüyalarda ve gün içinde kurduğunuz hayaller sırasında bu boyutu ziyaret ediyorsunuz, ama bunu bilinçli bir şekilde yapmıyor olabilirsiniz. Korkudan uzak Toltek özgürlük yolunu izlerken, bir nagualin yaptığını yapacaksınız. Kendi zihninizin içinde yolculuğa çıkarak bu paralel evrene girecek ve çıkacaksınız.

Bölüm İki

TEOTIHUACAN HAYALI

Miguel Angel Ruiz ve yeni evlenmiş olduğu karısı Gaya, Teotihuacan'da bulunan Güneş Piramidi'nin tepesinde otururlarken, Miguel'in gözünde hayali bir görüntü belirdi. Soluna dönerek yaklaşık altı yüz metre uzağa baktığında Tapınağı ve Tüylü Yılanı, yani Quetzalcoatl Piramidi'ni ve dış avlusunu gördü. Ani bir sezgisel görüntü olarak şimdi gördüğü meydan, açık olan ağzı tapınağın merdivenlerine kadar ulaşabilen bir yılanın başıydı.

Başını yavaşça döndüren Miguel, meydana kuzeyde bulunan Ölüler Bulvarı'na kadar uzanan yılanın "bedenini" gözleriyle takip etti. Oturduğu yerden yaklaşık 60 metre aşağıda olan bu yola baktı ve onun sağında bulunan Ay Piramidi'ne doğru dokuz yüz metre daha uzandığını izledi. Orada da yine meydanın, ağzı piramidin ön kısmına bağlı olan tapınağın merdivenlerinde duran bir yılan başı olduğunu gördü.

Bu hayali görüntüye dalmış olan Miguel, bir anda ilk kez çocukluğunda gördüğü ve büyürken de görmeye devam ettiği bir rüyasını hatırladı. Rüyasında daima devasa bir çift başlı yılanın ağzına doğru çekildiğini hissediyordu. Yılan kendisini bütün olarak yutuyordu. Vahşi başını geçtikten sonra, yılanın bedeni şeytanlarla dolu bir tünele açılıyordu. Miguel tünelin ölüm deneyimini temsil ettiğine inanıyordu. Artık bir bedeni olmadığını algılıyordu. Bilincinden ibaretti. Tünelin daha de-

rinlerine doğru ilerledikçe, korkusundan daha fazla uzaklaşıyordu. Korkularının yerine huzur duygusu gelmişti.

Miguel birkaç kez bu rüyayı gördü. Her seferinde de uyanmadan önce tünelin daha da derinlerine gitti. Sonunda yılanın bedeni boyunca ilerlemesini tamamlayıp ikinci başına geçmeyi başardı. Sonra ise herkesin ve her şeyin bir parçası olduğunun tam anlamıyla farkına vardığı ve tüm evrenle derin bir bağ kurduğu bu dönüşüm sürecinden gönülsüz bir şekilde ayrıldı. Bu rüya Miguel'i hayrete düşürmüştü, ama artık onun Teotihuacan'ı temsil eden bir rüya olduğunu anlayabiliyordu.

Aklıma başka bir anısı geldi. Don Leonardo bir keresinde ona şunları anlatmıştı: "Dev bir yılan yüzlerce yıldır Meksika'da uyumaktadır. Kısa bir süre sonra, bilge bir adam o deviyandıracak. Uyandığı zaman ise gezegen değişecek. İnsanlar gezegenin rüyasını değiştirecekler." Bu hikâyenin de Teotihuacan ile bağlantısı vardı ve görüldüğü kadarıyla rüyasıyla da ilgiliydi.

"Benim rüyam, çok eski bir rüyanın yansımasıydı. Bu yapının inşası için ilham alan başka birinin gördüğü bu rüyaya adapte olmuşum. Bu diğer kişi Puslu Ayna'ydı. Puslu Ayna ve ben tek bir varlık olmuştuk, çünkü onun titreşimi ile bağlantı kurmuşum," diye açıklıyor Miguel.

Hepimiz herhangi bir zamanda yaşamış olan herhangi birinin titreşim modeli ile bağlantı kurma potansiyeline sahibiz. Akaşik kayıtlar olarak adlandırılan bu yaşam modelleri ruhsal boyutta yaşanırlar. Miguel, geçmişte var olmuş bir yaşam modeli ile temas kurarak, bir ruhun o yaşam modeline başka bir

vücutta yeniden hayat kazandırdığına inanıyor. Ruhumuz başka biri olarak yaşamamış olabilir, ama değişik bir konumdayken başka bir yaşamın titreşimlerine erişebiliriz. O farklı yaşama uyum sağlayarak belleğimizin kalıcı olan kısmını yeniden uyandırabiliriz. Miguel Puslu Ayna'yı yeniden uyandırmış ve onun rüyasının rüyasını görmüştür.

Teotihuacan Miguel'de öylesine derinlemesine bir déjà vu algısı harekete geçirmiştir ki, onun başka bir yaşam modeline uyum sağlayabilmesine neden olmuştur. Kendisini oldukça uzak mesafelerden ve son derece inançlı bir şekilde mucize beklentileriyle dolu ibadet etmeye gelmiş kalabalık bir grubun ortasında, Quetzalcoatl Tapınağı'nın meydanında dururken görmüştü. Yıl 1929'du. Kendisini turuncu bir cüppe giyen bir Hindu keşişi olarak hayal etmişti. Keşişin kendi kendine "Meksika'da bana Teotihuacan bilgisini öğretecek bir ailede dünyaya geleceğim," demesiyle Miguel de yaşadığı bu deneyime dahil olmuştu. Bu keşişin ölümünden birkaç ay sonra, 1952 yılında Miguel Angel Ruiz doğmuştu. O halde ruhu keşişin ölümünden hemen önce Sarita'nın bedenine girmişti. Bu olay reenkarnasyon ile ilgili klasik Doğu inanışıyla uyum içindedir. Yaşanan olayın Hindistan ile ilgili olması da şaşırtıcı değildir.

Miguel'in mevcut hayatında bir Hintli olduğu sanılabilir. Dalgalı ve koyu renk saçları olan ufak tefek bir adamdır. İri, bilgelik dolu ve koyu renkli gözleri yüzüne hayat dolu bir ifade katar. Onun diğer Hintliler ile birlikte evinde bir cüppe ya da *dhoti* giyerek dolaştığını hayal etmek hiç de zor değildir. Hindistan'a karşı çok güçlü bir çekim hissedenden Miguel, o ülke

ile ilgili bağlantısını koparmak ve mevcut hayatını yaşayabilmek için kendini serbest bırakmak adına oraya giderek bir ölüm ritüeli gerçekleştirmiştir.

Artık kendimi Hintli gibi hissetmiyorum. Bundan böyle bu dünyadanım. Meksika'daki sessiz antik bilgi zenginliğinin aynı Hindistan'da da vardır, ama farklı disiplinler geçerlidir. Hindistan'da zaman çok yavaş akar. Orada saatler boyu meditasyon yapmak, mantıklar kuran zihni durdurmak ve olağan sınırların ötesine geçmek yerindedir. Ancak bizler için Hindistan'a gitmek ve fizikötesine geçiş yapmaya çalışmak zordur. Bizler her şeyi anlamak için acele etmek gibi Batı'ya ait bir algılama yapısına sahibiz. Hintlilerin böyle bir algılaması yoktur. Sonuç olarak, bizim seçtiğimiz yol Hindistan yolundan çok daha hızlıdır. Tolteklerin bilgeliğini (ya da Batı'ya ait başka birtakım yerel bilgelikleri) kendimize uyarlamak ve burada bir dönüşüm yaşamayı öğrenmek, Hindistan'a uyum sağlamaya kıyasla çok daha kolaydır.

Miguel, bir Hindu olarak daha önce Teotihuacan'da bulunmuş olduğuna dair hisler barındırıyordu. Aynı şekilde Puslu Ayna ile de kendini özdeşleştirmişti. Her iki hayali görüntü de Teotihuacan'ın rüyasının gerçekleştiği yer olan spiritüel bir bölge olduğunu teyit ediyordu.

Güneş Piramidi'nden aşağı inmeye başlamadan önce Miguel Gaya'ya dönerek şöyle dedi: "Buraya pek çok insan getire-

ceğim.” Miguel, o anda, Don Leonardo’nun kendisine yıllar önce söylediği şeyin sorumluluğunu üzerine almayı kabul etmişti. Miguel’in bu bilgileri geniş kitlelere yayacaktı.

İnançla hareket eden Miguel, Gaya ile ziyaretlerinden sadece iki ay sonra, 1988’in Mayıs ayında ilk kez bir grup insanı oraya götürmek üzere bir tur düzenledi. Sonrasında ise Teotihuacan’a 60’dan fazla tur organize etti. Bu ziyaretler, Teotihuacan’ın görkemli asıl amacı ile ilgili gördüğü hayali görüntülerden kendiliğinden edindiği törensel süreci pekiştirdi.

Teotihuacan’da bulunan bu bölge, uzun yıllar boyu araştırılmış ve spekülasyonlara konu olmuş bir başyapıt sayılan geniş ve gizemli bir alandır. Meksika’nın Merkez Dağlık bölgesinde bulunur. Mexico City’nin yaklaşık 55 km kuzeydoğusunda yer alır. Piramitler ve tapınaklardan meydana gelen kompleks, son derece muntazam bir düzenle Ölüler Bulvarı olarak adlandırılan geniş bir yürüyüş yolunun iki yanına kurulmuştur.

Arkeologlar, M.Ö. 1500’den M.S. 750 yılında bölgenin gizemli bir şekilde terk edilmesine kadar geçen süre boyunca Teotihuacan’ın çeşitli medeniyetler tarafından art arda yerleşim yeri olarak kullanıldığı konusunda hemfikirdir. Meksika sanat tarihinde klasik dönem olarak tanımlanan M.S. 200 ile 600 yılları arasında yaşanmış Tzacualli, Tlamimilolpa, Xolalpan ve Metepec evreleri sırasında Teotihuacan, Meksika’nın en itibarlı şehriydi. Şehrin sakinlerini erkek ve kadın rahipler ile spirüel savaşçılar oluşturuyordu. Kompleksi oluşturan kutsal bölgenin sınırlarının dışında bulunan civar kasabaları

ve yerleşim birimlerinde oldukça yüksek bir nüfus yaşıyordu. Günümüzde bu antik bölgenin kurulu olduğu dağın eteklerinde bulunan yedi küçük köy de bir zamanlar son derece refah içinde yaşayan o şehir merkezinden geriye kalanları oluşturmaktadır. Günümüzde bu bölge piramitleri, tapınakları, duvar resimleri, kilden yapılmış objeleri ve dini önem taşıyan birkaç taş heykeli ile tanınmakta.

Ignacio Bernal, *Eski Meksika'nın Muhteşem Heykel Sanatı*nda şöyle bir açıklama yapıyor: “Eski Meksika'daki kadar dinin sanatı bu denli derinden etkilediği medeniyetlerin sayısı çok azdır. Dinin estetik ilham kaynağı olarak her zaman büyük önem taşımış olmasına rağmen, buradaki durumun çok daha farklı ve etkin olduğunu görüyoruz. Dinin kolektif hayal gücünü fazlasıyla kamçılayan, sadece sanat ile değil, gündelik yaşamda kullanılan birçok sıradan objede bile kendini hissettiren sayısız gizemli anlam sunan ve gerçeklikle hiçbir ilgisi olmayan sembolik bağlantılar aracılığıyla gerçek dünyayı dönüştüren bir etkisi bulunuyor.” (sf 8)

Bernal 1962'den 1964 yılına kadar Teotihuacan'ın restorasyon çalışmalarını yönetti. Ayrıca otuz yıl boyunca Mexico City'de bulunan Ulusal Antropoloji Müzesi'nin yöneticiliğini yaptı. Teotihuacan'dan “mükemmelliği temsil eden Klasik şehir ve muhtemelen eski çağlarda Amerika'nın en büyük başkenti” olarak bahsederken Teotihuacan'ın “güçlü ve önemli havasını koruduğunu” söylüyor ve “derinlere kök salmış imparatorluklara yakışır bir güvenlik havası, özenli ve titiz bir planlama ile yapıldığı belli olan bir duruşu...” olduğunu da ekliyor. (sf 20)

Arkeoloji bilimi, temel olarak hazinelerin tarzlarındaki değişiklikler aracılığıyla belli bir bölgede bulunan medeniyet katmanlarının kalıntılarını inceleyerek eski durumlarını anlayabilmeye dayanır. Arkeologlar belli bir grup insanın bir yere neden ve ne zaman yerleştikleri ve nasıl yaşadıkları ile ilgili açıklamalar bulmaya çalışırlar. O bölgede bulunan materyallerden orada yaşamış olan çeşitli insanların gelenekleri ve inançları ile ilgili çıkarımlarda bulunurlar.

Teotihuacan'ı ziyaret eden biri o bölgede bulunan objelerle de ilgilenebilir, ama bu mekânın kendi anlamı ile ilgili merak uyandırması çok daha muhtemeldir. Tartışmalı ama sürekli ilgi uyandırmayı başaran yazar Zecharia Sitchin, Teotihuacan'ın kutsal tapınaklarının uzaydan dünyayı ziyarete gelen "tanrılar" tarafından inşa edilmiş olabileceğine inanıyor. Kendi teorisine göre bu tanrılar ilk olarak Ortadoğu'ya inmişlerdi. Sonra ise Afrikalı özelliklerine sahip Olmekler ve Sami sakalları ve profilleri olan başka bir Ortadoğulu ırkı yöneterek Teotihuacan'ı inşa etmeye başlamışlardı. Kurdukları ilk yapılar, sonradan orada yaşamış ve niyetleri Olmeklerden farklı olan insan grupları tarafından daha da genişletilmiş ve güzelleştirilmiştir.

Sitchin, *Yeryüzü Kayıtları* adlı kitap serisinde birtakım araştırmacıların altın aramak için Nibiru adlı gezegenden dünyaya geldiği kuramını öne sürer. Bunlar, ilkel insan prototipinin genleriyle kendi genlerini laboratuvarlarında karıştırarak ilk insanları yaratmışlardır. Altın madenlerinde köle olarak çalıştırılmaları tasarlanan bu karışık nesil, önceleri kendilerini yaratan "tanrılara" hürmet etmişlerdir. Ancak zaman

içinde bu yaratılmış köleler yaratıcılarına meydan okuyacak bir zekâ geliştirmişlerdir. Doğurganlıkları, gezegenin nüfusunun daha gelişmiş bir insanlık türü ile artmasına yol açmıştır. Bizlerin mevcut evrim tarihi döngüsü de onlarla başlar.

Sitchin'in teorisine göre, Teotihuacan'ın ilk olarak tanrılar için yapılacak, yaklaşık 1.5 km uzunluğunda bir altın rafinerisi olması tasarlanmıştır. Su ve ham maden filizleri, amacı altının özünü çıkarmak olan otuz metrelik eğimli ve karmaşık bir boru sisteminin içinden aşağıya gönderiliyordu. Çıkarılan altın Teotihuacan'da kullanılmıyordu; bunun yerine Güneş Sistemi'nde bulunan bir ikmal sistemi ile Nibiru'ya geri gönderiliyordu.

Büyüleyici olabilen böylesi bir yabancı kurgunun yanı sıra Teotihuacan ile ilgili farklı bir yorum daha bulunmaktadır. Bu ise Miguel Angel Ruiz'in Toltek soyundan gelen ailesinden öğrendiği bilgilerin sentezi, Teotihuacan'a yaptığı sürekli ziyaretler ve trans halindeyken gördüğü hayali görüntülerden ortaya çıkmıştır.

Yeryüzü'ndeki Cehennem

Miguel'in öğretisinin temelinde Yeryüzü'ndeki yaşamın cehennem olduğu kavramı yatar. Cehennem tüm insanların paylaştığı ortak bir rüyadır. Hem bireysel hem de kolektif rüyalar aslında birer kâbustur. Her bireyin gerçekliğe ait bir rüyası olduğu gibi her ailenin, her camianın, şehrin, eyaletin, ulusun ve tüm insanlığın da böylesi bir rüyası mevcuttur. Hepimiz korku ile tanımlanan bu rüyaya katkıda bulunuruz.

Asıl şifa, rüyadan uyanmak ve böylelikle kendimizi cehen-nemden kurtarmak demektir. Teotihuacan bu amaçla tasar-lanmıştır. İnsanları korkularından kurtarmak amacıyla kurul-muştur. Bu tip bir özgürlük, insanların ilahi bir tabiata sahip oldukları bilgisini yeniden günışığına çıkarır. İnsanlar tanrı-lardır. Bu adın kaynağı da budur – Teotihuacan'ın kelime an-lamı “İnsanların Tanrılara Dönüştüğü Yer”dir.

Miguel, hayali görüntüler sayesinde Teotihuacan Vadisi'ne yerleşen ilk insanların Birleşik Devletler'in kuzeyi ya da muh-temelen Kanada'da bulunan Aztlan veya Kuğuların Yeri olarak bilinen bir yerden geldiklerini anlamıştır. Bu insanlar, doğuş-tan Batı Yarımküre'de yaşayan ve ne Asyalı göçebeler ne de Af-rikalı göçmenler olan bir gruptur.

Aztlanlar vadiye girdiklerinde çok sayıda mağara bularak bunları birbirine bağlayan bir yeraltı-tünel sistemi geliştirmiş-lerdir. Bu mağaralardan “Evrenin Kalbi” olarak bilinen bir ta-nesi, Toprak Ana'ya adanmış bir seremoni tapınağı olmuştur. Dört yapraklı yonca yapısına sahip olan bu mağaranın Güneş Piramidi'nin altında yer aldığı kısa bir süre önce belirlenmiş-tir. Piramidin bu mağaranın üzerine inşa edilmesine etraflıca düşünülerek karar verilmiştir. Yazar John B. Carlson (Kasım-Aralık 1993 tarihli *Arkeoloji* dergisinde “Tanrıların Şehrinin Yükselişi ve Çöküşü” yazısında, sf 58–69) buranın dört yatak-lı kurumuş bir lav tüneli olduğunu iddia ediyor. Miguel ise bir zamanlar bu mağarada bir nehir tarafından beslenen bir göl bulunduğunu hissediyor.

Bu mağarada Puslu Ayna'nın cisimleşmiş hali olan bir adam, çift başlı bir yılan tarafından yutulduğuna dair bir rüya

görmüştür. Puslu Ayna geride sadece ışık ve sevgiden ibaret ruhu kalana kadar yılanın bedeninin içinde sindirildiğinin rüyasını görmüştü. O temel rüyanın sonucunda da Teotihuacan'ın yapısını bir yılanın tezahürü olarak zihninde tasarlamıştı.

Puslu Ayna'nın planına uyumlanan ve gereğince hazırlanmış olan hacı, bu bölgeden başlayarak kendi ilahi varlığına götürülebilir. Korkularından ebediyen kurtulması da mümkün olabilir. Teotihuacan'ın asıl amacı, törensel bir süreç aracılığıyla özgürlüğe adım atmayı başarabilen herkesin rüyasını değiştirmektir.

Miguel rüyası sayesinde Puslu Ayna'nın gelişmiş bilincine girdiği zaman, Teotihuacan'ı yorumlama ve ilk dönemlerde burada kurulan rahipliğin bir zamanlar aktardığı törensel bir spiritüel geçişi de yeniden canlandırma gücünü kazandı. Miguel'in amacı da Puslu Ayna'nın amacı ile aynıdır: bir spiritüel savaşçının Ölüler Bulvarı üzerinde cehennemden özgürlüğe doğru nasıl ilerleyebileceği bilgisini paylaşmak.

Puslu Ayna'nın dönemi, kaçınılmaz olarak Teotihuacan'ı sonunda etkisi altına alan çöküşten çok uzun bir süre önceydi. Sonraki dönemlerde daha yüksek seviyelerde farkındalığa ulaşmak için insanlar kurban edildi ve uyuşturucu otlar kullanıldı. Ancak Miguel'in hayali görüntüler sayesinde kapısından içeri girebildiği o önceki masumiyet döneminde bu ayinlerin hiçbiri uygulanmıyordu.

Miguel, gördüğü hayali görüntülerin etkilerini üzerinde taşıyarak Teotihuacan'a yaptığı ilk ziyaretinde, Puslu Ayna'nın ruhunun açıkça ortaya çıktığı Ay Piramidi'ne doğru ilerledi.

Ay Meydanı'nda Puslu Ayna'nın enerjilerini hissetti ve ruhun dönüşüm geçirerek en sonunda yılanın ikinci başından dışarı çıktığı o yerle kendisini özdeşleştirdi.

Miguel'in 1988'de gördüğü hayali görüntüler, onun bir nagual şifacı ve öğretmen olarak çalışmalarının ilk döngüsünün sonuna işaret ediyordu. Bunlar kendisini şaman anlayışı içinde yeni bir sentez seviyesine ulaşmaya teşvik ettiler. Don Leonardo'dan nagual geleneğine ait öğeleri özümsemiş ve Sarita'dan da koşulsuz sevgiyi öğrenmişti, ama trans halinde olduğu zamanlarda eski inanç sistemleri hakkında derinlemesine bilgi sahibi olmuştu. Sonraları kendisini tamamen Puslu Ayna'nın rüyasıyla özdeşleştirdi. Ancak Miguel'e ait hayali görüntüler, kendisine öğretilenlerden veya kendi tasarladıklarından tamamen farklıydı. Elde etmiş olduğu her şeyi dönüştürdü. Öğrettiği dünya görüşü bir tür sihirli fizik halini aldı.

Bölüm Üç

TOLTEK BİLGELİĞİNİN ÖĞELERİ VE SESSİZ BİLGİ

Günümüzün gelişmiş bilimsel bilgilerinin göz alıcılığını kavramak, geniş çaplı bir araştırma gerektirir. Bu durum, aydın liderlerin bilimsel bilgilerini seçilmiş öğrencilerine aktardığı tarihöncesi çağlarda da geçerliydi. Miguel'in öğretileri, onun sezgisi ve eğitiminin birleşiminden oluşan ve astronomi, fizik ve biyoloji konularında da farkındalık gerektiren bir sentezdir. Bilgeliği çoğu bilim adamının laboratuvarlarında yaptıkları çalışmalardan farklı bir gerçeklik boyutu olan şamanik seviyede uygulanır. Metafizik kavramların maddeselcilik ile kesiştiği noktada doğal dünyanın etkili bir açıklamasını bizlere sunar.

Miguel'in öğrencileri kendilerini onun bildiklerini öğrenmeye adadıklarında sarmal bir yola girerler. O ise aynı temel kavramları tekrar tekrar anlatırken, yavaş yavaş yeni konular da ekler. Kullandığı sözcüklerde ufak değişiklikler yaparak anlattığı her tekrarda onların dünya görüşü ile ilgili yeni bir yapı oluştururken, fikirleri de öğrencilerin zihinlerinde yankılanır.

Bu kitap, Miguel'in giderek genişleyerek temel düşüncelerin etrafında gruplanmış ilgili fikirleri de içine alan öğretisinin izlediği sarmal yolu izliyor. Sarmal yolun çıkış noktasında

dünya üzerinde tarih boyunca yaşamış bilge insan topluluklarının zaten bildiği bir anafikir yatmaktadır: *Evren, canlı ve son derece zeki bir varlıktır.* Miguel güneşin de canlı bir varlık olduğunu anlatır.

Her gezegen güneş sisteminin bir organıdır. Güneş ve diğer gezegenlerin tamamı bir varlığı oluşturur. Bir elektrondan galaksiye giden her birim, daha büyük varlıklarla birleşen tek bir varlıktır. Evrenimiz daha küçük varlıklardan oluşan bütün bir sistemden meydana gelen bir varlıktır. Birçok evren vardır ve onlar da bir araya gelerek devasa bir varlık oluştururlar.

Bedenin herhangi bir atomunda bulunan elektron bir gezegen gibidir. Üçüncü elektronda bulunan evlerinden dışarı bakan canlı varlıklar, tıpkı Yeryüzü'nden yıldızları görmek için gökyüzüne bakan insanlar gibi insan bedenini yıldızlar olarak görürler. Yukarısı nasılsa aşağısı da öyledir. Evren, kendisinin daha küçük temsilcileri olan insanda kendisini yansıtır. İnsan bedenini ve gezegenleri de aynı kimyasal ve fiziksel kanunlar etkiler.

Güneş Sistemi'nde yerleşik bulunan bizler, merkezimiz olarak Güneş'in üstünlüğünü kabulleniriz. Galakside bulunan küçük bir yıldız olmasına rağmen Güneş bizim baş yıldızımızdır. Yeryüzü'ndeki yaşamın sürdürülmesi için gereken enerjiyi sağlayan ışığın kaynağıdır.

Canlı organizmalar yaşam zinciri boyunca ışıkla beslenirler. Canlı yaratıklar besinler ve oksijenden enerji alırlar. İnsanların besin maddesi sayılan ışık, bitkiler ve hayvanlar tarafından gıdaya dönüştürülmüştür. İnsan beyni bu enerjiyi madde enerjisinden ruhsal enerjiye dönüştürür.

Bu nasıl gerçekleşir? Algılama sürecimizde her zaman duygusal bir unsur bulunur. Beyin duyguyu yaratır ve duygu da bir enerji biçimidir. Duygu, artık bir madde değildir. Bir tür enerjidir.

Maddesel enerji bilimsel metotlarla algılanabilen ve kanıtlanabilen bir enerji türüdür. Ruhsal enerji ise bilimsel ana görüşün sınırları içinde ispatlanamaz. Sevginin veya nefretin var olduğunu kanıtlamayız, ama onların etkilerini yaşarız. Duygusal enerji ruhsal enerjidir.

Avrupalı bilim adamları yüzlerce yıl boyunca, uzayda bulunan maddenin temelini esir olarak bilinen bir enerji olduğunu varsaymışlardır. Miguel esirin gerçekte varlığını sürdürdüğünü ve esir teorisinin ana görüşün dışında kalan bilim adamlarının bilincine yeniden girmeye başladığını belirtiyor.

Birçok ülkede, motorların çalıştırılması için serbest dolaşan enerjiyi –esiri– kullanan ve Uzay Güç Üreticileri olarak adlandırılan mekanizmaları kurma çabaları için finansman sağlanmaktadır. (*Yeni Bilim Haberleri*, Sayı 3, No: 2, sf 2’de yer alan Toby Grotz’un “Otuz Günde Serbest Enerji Dünyasının Çevresinde” adlı yazısına bakınız.)

Şamanlar yıldızlar, gezegenler, aylar, asteroitler, galaksiler ve evrenler arasında (ve kendi bedenlerimizin atomları içinde) bulunan boşluğun esir ile dolu olduğundan asla şüphe duymamışlardı. Esir, bilginin aktarıldığı bir ulaştırma aracıdır.

Temel bir mit, aşağıdaki unsurların tamamının var olduğu bir dünyayı çember içine alır:

Güneş Baba, Toprak Ana'ya ışık ve ısı getirir.

Toprak Ana yaşamı, insan bedenini ve zihnini yaratır.

Tıpkı spermin bir insanın yaratılması için gereken bilgileri rahme taşıması gibi, Güneş ışığı da toprağın yaşamı yaratması için gereken enerjiyi ve bilgiyi Yeryüzü'ne ulaştırır.

Bu mit her yerde yaşayan yerliler tarafından saygıyla karşılanan bir görüştür. Bu nedenle, Güneş de genellikle Tanrı'yı temsil eder. Apollon ve Ra bunun örnekleridir. Toprak Ana rahimdir.

Güneş, galaksinin merkezinden bilgi alır. Güneş'in yanı sıra diğer yıldızlardan da ışık gelir. Evren kendi içindeki iletişimi ışık aracılığıyla sağlar. Yoğunlaşmış ışık evrenin her yanına yayılmış bir sinir sistemidir. Evrenin her yerinde düzenli bir bilgi akışı vardır. Veriler, Güneş'ten ve diğer yıldızlardan yayılan ışınlar halinde yayılır. Dolayısıyla ışınlar habercilerdir ve haberci ile eşanlamlı kelimelerden biri de "melek"tir. Işın

bir melektir. Bir melek ise galaksinin merkezinden dışarı, yıldızdan yıldıza, Güneş'ten gezegene bilgi taşıyan ışıktan bir varlıktır.

Katı görünen bedenlerimiz de yoğunlaşmış Güneş ışığından yaratılmışlardır. Tıpkı melekler gibi, bizler de ışığın taşındığı kanallar konumundayız. Gerçek kimliğimizin meleksi veya ışık-dolu bir yapısı vardır. Bizler Yeryüzü'ne ışıkla gelen bilgi dolu varlıklarız.

Tüm bilgilerin temel kaynağı evrenin merkezindedir. Evrenin bizim bulunduğumuz bölgesinde ise bu kaynak, kendi galaksimiz olan Samanyolu'nun merkezindedir. Bizim çevremizde kaynağımız Güneş'tir. (Bizim yerleşik bulunduğumuz evrenin dışında çok sayıda evren vardır.)

Işıkla taşınan bilgi, sessiz bilgi olarak bilinir. Bu bilgeliğin sırrı sürekli yenilenen yaşamın şifreli metodudur. Güneş ışığımızdaki bu hayat kurtarıcı verilerin şifresi Dünya'mız tarafından çözülür.

Yerküre, hem Güneş Sistemi'nin bünyesinde bulunan bir organ hem de kendi başına komple bir sistem veya canlı bir bünyedir. Yerküre ışık enerjisini sürekli yenilenen dünyevi yaşama dönüştürür. Sessiz bilgi canlı hücrelerin içinde saklanır ve DNA ile aktarılır; dolayısıyla bedenlerimiz bu bilgeliğin deposudur.

Yerkürenin kendine ait bir metabolizması ve aynı zamanda organları vardır. Güneş enerjisi yerkürenin organları tarafından işleminden geçirilir ve yeniden

Güneş'e gönderilmek üzere serbest bırakılır. Bu süreç tıpkı nefes alıp verme süreci gibi çalışır. Yerkürenin "organları" arasında gezegenin cildi işlevini gören atmosfer, okyanuslar, ormanlar ve tüm hayvanlar bulunur. İnsanların tamamı da yerkürenin bir organını oluşturur. İnsan organının işlevi, enerjiyi maddeden ruha ve bunun tam tersi olan ruhtan maddeye dönüştürmektir.

Yerliler, günümüzde bile, yerkürenin her organını bir tanrı olarak kabul eder. Okyanus tanrısı, hava tanrısı ve tüm insanları temsil eden bir tanrı vardır. Kişisel tanrılar, aile tanrıları ve her ulusa ait de bir tanrı bulunur. Günümüzde onları tanrı olarak adlandırmak yerine "halkın ruhu" demeyi tercih ediyoruz. Ama bahsettiğimiz şey yine de bir tanrıdır.

Tanrılar insanların zihinlerinde yaratılır. Tanrı'nın anlamı nedir? Tanrı, insandan üstün bir varlık anlamına gelir. Bir hava tanrısının veya deniz tanrısının var olduğunu düşünmek ve bu tanrısal enerjiye büyük saygı göstermek yerküreyi korur. İnsanların büyük çoğunluğu yerkürenin insanlığın tamamı da dahil olmak üzere her bir organı için şükredecek olursa, ortaya çıkacak pozitif sonucu hayal edebiliriz. İnsanlar, yerkürenin organlarını temsil eden tanrıların yanı sıra evrenin başka birtakım yerlerinden gelen tanrılara da hürmet etmişlerdir.

Artık yerküredeki yaşam tarihinin çok önemli bir noktasında bulunuyoruz. Tanrısal bir program uygu-

lamaya konmak üzere. Gizli kalmış eski geleneklerin tamamı aynı anda ortaya çıkıyor. Sessiz bilginin üzerindeki perdenin kalkması, güneşimiz aracılığıyla galaksimiz olan Sainanyolu'nun merkezinde bulunan zekânın verdiği sinyale bir cevaptır.

Miguel, tıpkı Aztek takviminde öngörüldüğü gibi 11 Ocak 1992'de Altıncı Güneş Çağı'na girdiğimizi belirtiyor. Güneş'ten gelen enerji o tarihte birdenbire değişmiştir. Miguel gerçekleşmesini beklediği bu olayla ilgili olarak bir grup öğrencisiyle birlikte Teotihuacan'daydı. Işığın renginin değiştiğini gördü. Güneş ışığının titreşimi daha hızlı ve daha yumuşak bir hal aldı. Miguel bu yeni ışığı kendilerine doğru kanaliz ederek Altıncı Güneş'in doğuşunu kutlayan bir seremoni gerçekleştirdi. Orada gerçekleşen şeyi bir mucize olarak tanımlıyor. Ona eşlik eden diğerleri de onda bir değişikliğin farkına varmışlardı. Sonra ise bu yeni güneş ışığının özel bir yükü kendilerine ulaştığı yer olan tapınaklardan oluşmuş bu kompleksin içinde dururlarken, kendi içlerinde de aynı şeyi hissetmişlerdi. DNA'daki değişimden dolayı gezegendeki tüm yaşam ve gezegenin kendisi etkilenmişti.

DNA (Deoksiribonükleik asit, temel madde, çifte sarmal formundadır, genetik bilgilerin iletilmesini sağlayan DNA her hücrenin çekirdeğinde bulunur), Güneş'ten gelen ve maddeye dönüşen belirli bir ışık titreşimidir. Taşlardan insanlara kadar Dünya üzerindeki her türlü yaşam formu, Güneş'ten gelen ışık-

tan yayılan özel bir titreşime sahiptir. Her bitkinin, hayvanın, virüsün ve bakterinin özel bir ışını vardır. Bu ışık Toprak Ana tarafından yoğunlaştırılır ve ışığın içinde taşınan bilgiler de madde haline gelir. Nesilden farklı bir yaşamı olan başka bir nesle aktarılan sessiz bilginin aktarım metodu bu yenisinden oluşumdur. DNA her yaşam formuna özel bir yapıya sahiptir. Bilim dünyası, DNA türleri arasındaki ince farklılıkları henüz ayırt edememiştir.

Yeni bir tanrısal düzenin başlangıcına geldik. Bu, içimizde barındırdığımız zararlı tutumların etkilerinin azalması anlamına gelebilir. Ancak önceden kestirilen doğal felaketleri engelleyecek kadar hızlı değişemeyebileceğimiz gibi gizli bir anlam da taşıyor. Dünyanın ekseninde, iklimde ve yerka-
buğunda değişimler yaşanması mümkündür, çünkü Yeryüzü bu yeni enerjiyi kendine şifa verebileceği bir fırsat olarak değerlendirir.

Yerküreye ulaşan titreşimsel enerji değişimleri birtakım bilim adamları tarafından fark edildi. Ron Radhoff şöyle yazıyor: "...birçoklarının Kova Burcu Çağı'na girdiğimizi söylediği 1962 yılında, Ülker (Pleiades) yıldız kümesini kuşatan foton-kuşağının etkilerini de görmeye başladık. 2011 itibarıyla bu kümenin merkezinden geçeceğiz... St. Germain... foton-kuşağını daha yüksek titreşime sahip paralel bir evren olan Altın Nebula olarak adlandırıyor. Bu paralel evren, yavaş yavaş bizim evrenimizi yutuyor. Daha yüksek titreşimli bu evrenle birleşmeye başlamamız, son derece etkili değişimlerin yaşan-

masını sağlayan bir katalizör görevi görecek.” (Yeni Bilim Haberleri, Sayı 3, No: 2, sf 7)

Beşinci Güneş Çağı yıllarında Güneş enerjisinin insanlar ve bizim aracılığımızla da Yeryüzü üzerinde sert etkileri oldu. Mevcut enerji değişiminin amacı, insanlığın kendi üzerine ve yerküreye yansıttığı rüyayı değiştirmektir. Cehennem kâbusundan Yeryüzü’nde cennet rüyasına geçiş yapacağız. Cennet, korkulara yer olmayan bir yerdir.

Toltek Bilgeliğinin Öğeleri

Toltek geleneği bir zincir oluşturur. Miguel büyükbabası Leonardo Macias’tan öğrenmiş, büyükbabası da kendi babasından bilgi almıştı. Babadan oğula. Miguel 1700’lü yılların başına kadar ailesinin izini sürmeyi başarmıştır, ancak zincirin nerede başladığını bilmiyor. “Toltek soyundan geliyorum; binlerce yıl önce yaşamış ve hâlâ yaşayan insanlar. Toltek, ‘bilge adam’ anlamına geliyor... Bizler buyuz,” diyor.

Toltek geleneği sadece bir bilgi birikimi paylaşımı değil, bir yaşam biçimidir. Bu yaşam biçiminin amacı mutluluktur. Mutluluğa ulaşmak için diğer insanların sizden olmanızı bekledikleri kişiyi değil, gerçekten kim olduğunuzu ifade etmeniz gerekir. Kendinizi derinlemesine inceleyerek geçireceğiniz bir süreç sayesinde ev ve aile yaşamına alıştırılmadan önce kim olduğunuzu keşfedebilirsiniz. Sonrasında ise bir rüya olan bu yaşamın dışında kalan kendinizi ifade edebilmek için kendi zihninizi, kendi bedeninizi ve kendi beyninizi kullanmanızı sağlayacak özgürlüğü yeniden kazanırsınız.

Toltekler bu özgürlüğe ulaşmak için üç çeşit ustalık geliştirmişlerdir.

1. **Farkındalık Ustalığı.** Kişi, bu ustalık sayesinde insanların gece ve gündüz olmak üzere her zaman rüya gördüğünün farkına varır. Cehennem rüyasını yaratıyorlardır. Nerede olduğunuzu, ne olduğunuzu ve ne tür bir özgürlük arayışı içinde olduğunuzu bilmek, bu kâbus-tan kurtulmanın yoludur.
2. **Dönüşüm Ustalığı.** Bu ustalık çeşidi aynı zamanda İz Sürme Ustalığı olarak da bilinir. Bu ustalık sayesinde kişi, kendi duyguları üzerinde kontrol kazanır.

Zihnimizde duygularımıza hükmeden Yargıç ve Kurban'ın köleleri olduğumuzun bir kez farkına varırsak, Dönüşüm Ustalığı ile tüm inanç sistemimize karşı meydan okuyabiliriz. Hedefimiz gerçekten kim olduğumuzu yeniden bulmak, kendimiz olmak ve ruhumuzun rüyanın dışında da kendisini ifade etmesine izin vermektir. Yaptığımız her şeyde eylemlerimizi ve tepkilerimizi seçerek, Dönüşüm Ustası'nı özgürlük ustası, teslimiyet ustası ve bir sevgi ustası haline getirebiliriz.

3. **Niyet Ustalığı.** Bu ruhun ve iradenin ustalığıdır. Niyet Ustası, Tanrı'yla Bir olur. Tanrı ustanın ağzı, zihni ve elleri aracılığıyla işini yürütür. Bu durumda, ustanın yaptığı her eylemde Tanrı vardır.

Tolteklerin hedefi Yaradan, Ruh ile dostluk kurmaktır. Onlar yeniden eve dönmenin yollarını ararlar. Onların öğretilerine göre bizler Yaradan'dan geliyoruz ve yeniden Yaradan'a döneceğiz. Miguel Yaradan'dan Baba olarak bahseder ve onun erkek olduğunu düşünür.

Eknath Easwaran, *Meditasyon* adlı kitabında Rab kelimesini kullanırken hissettiği duyguların Miguel'in duygularına benzer olduğunu açıklıyor. "Rab' ya da 'Tanrı' gibi kelimeleri kullanırken, varoluşun temelini, algılayabildiğimiz en büyük ve en derin şeyi kastediyorum. Bu ulu gerçeklik bizim dışımızda olan veya bizden ayrı bir şey değil. Kendi içimizde, özümüzde olan bir şeydir – bize bedenimizden daha yakın ve yaşamlarımızdan daha samimi olan gerçek tabiatımızdır." (sf 30)

Toltek geleneği, evinize nasıl gideceğinizi gösteren bir haritadır. Bir harita olduğu için de, bulunduğunuz yer olan noktadan başlamanız gerekir. İlk göreviniz gerçekten ne olduğunuzun farkında olmaktır ve bu bir gizemdir.

Ne olduğunuzu açıklamak için sadece adınızı söyleyebilirsiniz. Veya "Doğdum ve öleceğim," diyebilirsiniz. Erkek ya da kadın, bir insansınız. Ne iş yapıyorsanız ona göre bir doktor, avukat veya öğretmensiniz. Bedeninizsiniz. Ne hissediyorsanız o olduğunuzu düşünüyorsunuz. Ama sizce tüm bunlar doğru mu? Bu gerçekten siz misiniz?

Sonsuz sorular sorarız. Tanrı nedir? Evren nedir? Ölüm nedir? Dünya Gezegeni nedir? Madde nedir?

Işık nedir? Bilim somut soruları yanıtlamaya çalışır. Şaşırtıcı miktarda bilgiye sahibizdir, ama o bilgilerin arkasında yatan bir gizem vardır. Elektronların arkasında ne vardır? Galaksilerin arkasında ne vardır? Ruhun arkasında ne vardır? Doğmadan önce de var mıydık? Öldüğümüz zaman ne olur? “Ben” deriz, ama bu gerçekte ne anlama gelmektedir?

Bir tıp doktoru olarak şunları söyleyebilirim: “Ben bir insan bedeniyim. Nöronlar adı verilen milyarlarca küçük bilgisayardan oluşan harikulade bir beyne sahip mükemmel bir biyolojik makineyim. Hücre adı verilen ve organları ve kasları meydana getiren küçük canlı varlıklardan yapılmış bir makine. Ben insan adı verilen karmaşık bir yapıyım.”

Bunu mümkün kılan şey nedir? İnsan beyni nedir? Beyin nasıl çalışır? Mikroskop ve elektronik aletlerin yardımıyla onu açıklamak için fazlasıyla çabaladık. Yaptığımız deneylerin sonucunda hayret verici sonuçlara ulaştık, ama yine de beynin ne olduğunu hâlâ bilmiyoruz.

Öleceksiniz, ama şu anda yaşıyorsunuz. Yaşam nedir? Anlamanın mümkün olmadığı şeyleri anlamak üzere mantık yürütmek boşuna bir çabadır. Mantığımız bize neyin doğru olup olmadığını anlatır. Mantığımız karar verir; ben buyum- bu değilim. Ancak bu kararlar olasılıklar değil, sadece sınırlardan ibarettir.

Eğer mutlu olduğumu söylersem, beni anlayabilirsiniz. Mutluluk kavramını bilirsiniz. Fiziksel ya da

duygusal bir acı hissettiğim zaman, onu anlatmak için kelimeler ve kavramlar kullanmak zorunda kalırım. Ama yine de bu kullandığım kelimeler veya kavramlar o duygumu açıklamazlar. Öfke ve kıskançlık birer kavramdan başka şey değildir. Gerçek şu ki, bizler büyük bir gizemiz.

Dönüşüm Ustalığı'na sahip olduğum için, kendim de dâhil olmak üzere her şeyin hareket halindeki enerjiden ibaret olduğunun farkındayım.

Miguel katı görünen bir objeye atıfta bulunuyor. Oysa onun atomlardan meydana geldiğini bilimsel açıdan ispatlayabiliriz. Atomlar sürekli hareket ederler. Objenin katıymış gibi görünmesine rağmen, aslında hareket halindeki enerji olduğu bir gerçektir. Atomların arasındaki boşluk, atomların kendi kapladıkları alandan daha geniştir. Nesneleri sabit olarak algılarız, ama her şey sürekli bir hareketlilik içindedir.

Gördüklerimiz ışığın objelerden yansımından başka bir şey değildir. Yansıyan ışık, onlara gözle görülebilir bir biçim verir. Görsel gerçeklik algılamamızı doğru olarak kabul etmeye karar vermiştik, ama bu doğru, ortağı olduğumuz bir düzen veya görüş birliğinden türemiştir. Algılama, dışarıdaki gerçekliği yaratma gücümüzü kanıtlayan bir mucizedir. Doğal dünyayı algılarız, ama aslında zihnimizde ve beynimizde onu yaratmışızdır.

Dili yaratmışızdır. Dili tüm hayvanları, bitkileri ve evrenin diğer bileşenlerini adlandırmak için kullanırız. Nesnelere isim vermek, yanılsama dünyasına gerçeklik kazandırıyor gibi görünmektedir. Oluşturduğumuz gerçeklik bizlere sahte bir güvenlik duygusu yaşatır.

Ayaklarımızın yere bastığını hissederiz. Gökyüzünü görürüz. Rüzgârı ve yağmuru hissederiz. Bunlar bize aşına olan şeylerdir. Bunların tamamı zihnin yarattığı bir rüyadır. Maddeden ve belli bir yapıdan oluşan bir rüyadır, çünkü onu kendi sihrimizle o şekilde yaratmışızdır. Hepimiz sihirbazız.

Bu gerçekliği yaratma gücümüz olduğu için, bu gerçeklik içinde bulunan her şey ile de bir bağlantımız vardır. Gözlerimle gördüğüm ve kulaklarımla duyduğum şey, sadece bu gerçeklik içinde doğrudur. Eğer bakış açımı biraz değiştirirsem, artık doğruluğu kalmayacaktır.

Hepimiz Dünya Gezegeni adlı uzay gemisinde birlikte seyahat ediyoruz. Uzayın-içinde son derece hızlı bir şekilde hareket ediyoruz. Hepimiz aynı hızla hareket ettiğimiz için, hiçbir şeyin hareket etmediğini düşünüyoruz. Eğer dünyanın geri kalanı hareketine devam ederken bir anlığına durabilseydik, tamamen farklı bir gerçeklik görürdük.

Bakış açımızı değiştirdiğimizde, bedenimizin hareket etmemize izin veren bir enerji olan bir madde olduğunu da görürüz. Aynı şekilde biz olan ve çevre-

mizi saran başka bir enerji türü de vardır ve bu zihindir. Zihin bir enerjidir, ama bir madde değildir. Düşünürüz. Hissederiz. Rüya görürüz. Ancak rüyamızdan bir parça alarak laboratuvara götürüp onun varlığını kanıtlayamayız. Sevgi duygusunu laboratuvara götürerek, “Bu sevgidir,” diyemeyiz. Bir duygunun var olduğunu kanıtlamayız, ama hissedebildiğimiz için sevginin var olduğunu biliriz. Madde değildir, ama enerjidir. Enerjidir, çünkü vardır. Var olan her şey enerjidir. Enerji yok edilemez. Sadece dönüştürülebilir. Enerjinin başlangıcı ve sonu yoktur.

Bu, kulağa tanıdık geliyor. Kiliseye gittiğimizde, Tanrı hakkında söylenen birtakım kelimeler duyuyoruz. Tanrı ve enerji tamamen aynı şeylerdir. Her şey enerji tarafından meydana gelir ve her şey Tanrı tarafından yaratılmıştır. Enerjiyi gösteren milyarlarca şey vardır. Tanrı’yı gösteren milyarlarca şey vardır, çünkü her şey Tanrı’dır.

Zihin, maddi olmayan bir enerjidir. Zihin ruhsal ve olağandışı bir enerjidir. Enerjilerin tamamı canlıdır, dolayısıyla zihin de canlıdır. Sadece beden değil, zihin de canlıdır ve bizler de beden olmanın yanı sıra zihinizdir. Maddesel ve ruhsal enerjiyi harmanlayarak “Ben” kavramının içinde birleştiririz.

Konuşurken, zihnimiz de aynı anda aktif bir şekilde düşünmeye devam eder. Rüya görüyordur. Gözlerimiz ışığı algılar, ama zihnimiz o ışığı yorumlar ve bu gerçekliği yaratır. Zihin ve beden ayrımının

yok olduğu ve gerçekliğin kendisinin tamamen değiştiği bir noktaya ulaşmak mümkündür.

Bireylik, yanlış bir kavramdır. Bizler bireyler değiliz. Bizler yaşamı oluşturan zincirin sadece küçük birer halkasıyız. Bedeniniz milyarlarca hücreden meydana gelir. Her küçük hücre, bedeninizin dışında da varoluşunu sürdürebilen canlı bir varlıktır. Hatta bedeninizin dışında çoğalabilir. Siz de o hücresiniz. Hücrenin kendisinin birçok iç ögesi bulunur ve onların her biri de canlıdır. Hücre zincirin bir parçasıdır. Milyarlarca hücreyle insan bedenini oluştururuz. Siz “Ben bir bedenim,” diyebilirsiniz. Bu esnada her bir hücre de “Ben bir hücreyim,” diyebilir. Hücre, birçok hücrenin bir araya gelerek bir organ oluşturduğunun farkında değildir. Karaciğer, kalp, bağırsaklar, beyin, gözler – organların hepsi bir araya gelerek bir insan bedeni, yani bir birlik oluştururlar.

Hepimiz bir insanız. Bununla birlikte tıpkı bir hücre gibi tek başımıza olduğumuzu düşünüyoruz ve aslında değiliz. Gezegen üzerindeki tüm insanlar, daha büyük bir canlı varlık olan yerkürenin bir organını oluştururlar. Dünya Gezegeni canlı bir varlıktır. Bizler Dünya Gezegeniyiz. Tek bir hücre bir insandır. Tek bir insan bir gezegendir. Tüm insanlar birleşerek yerkürenin organlarından sadece birini oluştururlar. Başka birçok organ vardır. Ağaçlar, atmosfer, okyanus, kayalar ve hayvanların hepsi de yerkürenin organlarıdır.

Tıpkı insanlar gibi, yerkürenin de ruhsal bir enerjisi vardır. Bir ruhu vardır. Bir zihni vardır. Canlıdır. Dışarıdan enerji almasını sağlayan bir metabolizması vardır. İçine aldığı enerjiyi dönüştürür ve kendi oluşturduğu enerji biçimini dışarı gönderir.

Gezegenler güneşten enerji alırlar ve onu dönüştürürler. Yeryüzü'nde hayvanlar bitkileri yerler ve aldıkları bu enerjiyi dönüştürürler. İnsanlar bitkileri ve hayvanları yerler ve onlardan aldıkları enerjiyi dönüştürürler.

Yerküre bünyesindeki insanlığın oluşturduğu organın fonksiyonu nedir? Maddesel enerjiyi ruhsal enerjiye dönüştürmektir. Besin ve oksijen alırız ve beynimizle madde enerjisini ruhsal enerjiye dönüştürürüz.

Tıpkı arılar ve karıncalar gibi bizler de günde yirmi dört saat boyunca yerküre için çalışırız. Gezegen için yaptığımız çalışma, duygular üretmektir. İnsan zihninin temel işlevi duygu üretmektir.

Uyanık olduğumuzda ve uyurken rüya görüyoruz. Uyurken rüya gördüğünüzde, rüyanız duygular yaratır. Uyanırken rüya gördüğünüzde ise, rüyanızın bir yapısı olur. Rüya görmemize rağmen, yaşadığımız her şeyi yorumlarız. Bunu yapabilmek için de beynimizi duygu yaratması için kışkırtırız. Bizim fonksiyonumuz budur.

Dünya Gezegeni zincirin bir elemanıdır. Evrenin tamamı canlıdır. Yaşayan bir varlıktır. Gezegen, ev-

ren adı verilen bu canlı varlığın sadece küçük bir parçasıdır.

Artık kim olduğumuz kavramının sınırları biraz daha genişledi. Bizler bedeniz. Bizler zihiniz. Bizler ayrıca Dünya Gezegeniyiz. Evren olan o geniş zincirde bilgi bulunur. Aynı bilgi yerkürede de mevcuttur. Aynı şekilde bir insan bedenindeki tüm bilgiler, bedeninin tek bir hücresinde de bulunur.

Tek bir hücre, gereken tüm bilgiye ve başka bir insan biçiminde kendi evrenini yaratma gücüne sahiptir. Tek bir insan, başka bir gezegen yaratmak için gereken tüm bilgiye ve güce sahiptir. Böylesi bir yaratma eylemi mantığa dayalı değildir. Bu içeriden yaratma süreci sessiz bilgiye dayalıdır.

Bir hücre bile bir insan bedeni kadar güçlüdür ve insan bedeni yerküre kadar güçlüdür ve yerküre de evrenin tamamı kadar güçlüdür.

Benzerliği algılayabilmek için, kişinin bakış açısını bu zincirin her halkasında değiştirmesi gerekir. İnsanoğlundan evrene kadar tek bir sistem işlemektedir. Bu tamamen bir gizemdir. İnsan bakış açısının dışına çıkarak bakınca, insanoğlunun karmaşıklığını ve insanın evrenin gizeminin tamamı ile olan ilişkisini görmek mümkündür. Nereye gidersek gidelim, orada kendimizi bekliyor olacağız.

Her bir insan, bir kası oluşturan bir hücreyle karşılaştırılabilir. Bizler birbirleriyle değiştirilebilen aynı hücreleriz. Eğer ben sensen, sen de bensen, senin ca-

mnı acıtmak için herhangi bir nedenim olamaz. Eğer sen bensen, neden benim canımı acıtmak zorunda olasın? Eğer ben gezegenimsem, neden gezegenimi yok edeyim? Gezegeni neden anlamaya çalışmıyorum? Seni neden anlamaya çalışmayayım?

Kendimizi isimlerimizle, kişiliklerimizle, farklılıklarımızla tanıyor olabiliriz, ama bakış açımızı değiştirdiğimiz zaman bireylik kavramı son derece sınırlı görünecektir. Bizler birey değiliz. Bizler Bir'iz. Nihai olarak evrenler de bir araya gelerek Bir'i oluşturuyor. Büyük gizem budur. Bu Tanrı'dır.

Tanrı sadece bir kavramdır. Tıpkı bir avukat ya da doktor gibi bir unvandır. Tanrı kavramı, Tanrı'nın ne olduğu gerçekliğinin yanında son derece küçük kalır. Ancak buna rağmen bu, mantığımızın kabul ettiği bir açıklamadır. Tanrı'yı açıklamak için yeterli kelimelerden yoksunuz, ama Tanrı kelimesi bize anlaşılabilir geliyor. Aslında Tanrı yaşamdır. Yaşam eylemdir. Bizler Tanrı'yız ve Tanrı da bizlerdir.

Gezegenin insanlık organının bir parçası olarak, gezegenin diğer parçalarıyla da bağlantımız bulunur. Gezegenin başına gelen her şey, insanlık organının içinde bulunan her kişiyi de etkiler. Bunun tam tersi de geçerlidir. İnsanlık organının içinde bulunan tek bir kişiyi etkileyen herhangi bir şey, gezegenin tamamını da etkiler. Tıpkı bir insan yaratma gücü olan tek bir hücre gibi, bizim de içimizde bir yerlerde bulunan bütün bir evren yaratma gücümüz vardır.

Mantığımız o kadar sınırlı çalışır ki, bizleri kendi gücümüzün kapsamını anlamaktan alıkoyar. Her şeyi değiştirebilme gücümüz vardır. Dönüştürebiliriz. Yapabilir veya yıkabiliriz. Gücümüz herhangi bir atom bombası türünden daha büyüktür. Gücümüz niyetimizdir, ruhumuzdur. Bu bizim sessiz bilgimizdir.

Bizim bildiklerimizi mantık bilmez. Mantık zihnin sadece küçük bir parçasıdır. Mantık kararlar vermez. Onun tek bir işlevi vardır, bu da gezegenin rüyası ile bireyin rüyası olan iki farklı rüya arasındaki bağlantıyı kurmaktır.

Zihin duygulardan meydana gelir. Duygular zihni yapılandıran kodlardır. Tıpkı rakamların matematiğin, notaların da müziğin kodları olması gibi, duygular da zihnin tamamının kodlarıdır. Her duygu canlıdır ve yaşayan bir varlıktır. Zihin tüm insanları birbirine bağlar. İnsan zihinlerinin tamamı bir araya gelerek gezegenin kendi zihninin en büyük bölümünü oluşturur.

Günümüzde mevcut olan en güçlü bilimsel bakış açısı bile halen yerküreye bir obje olarak odaklanır. Bir volkan patladığında ya da kasırga koptuğunda, bilimin bu olayla ilgili bizlere sunduğu teknik bir açıklama vardır. Toltek bilgeliğinde ise yerküre bu eylemleri gerçekleştirme kararı almıştır. Gezegen düşünebilen ve kendisiyle ilgili kararlar verebilen canlı bir varlıktır.

Tolteklerin ataları yerkürenin canlı bir varlık olduğunu kavramışlardır. Bu tip bir dünya görüşü, dünya üzerinde bulunan yerliler arasında hâlâ yaygındır. Eğer toprağın sıcaktan kavrulup kuruduğunu ve çatladığını görürlerse, yağmuru çağırmak için dans ederler. Tamtam çalıp şarkı söylerler. Ateş yakarlar. Onların bu ritüellerinin önemli bir bölümünü, su ihtiyaçları ile ilgili niyetlerini Toprak Ana'ya iletmek oluşturur ve yerküre de buna cevap verir. Niyetleri ile yerkürenin onlara verdiği cevap arasındaki ilişkinin bir gizem olduğunu düşünmezler. Bu seviyedeki bir ilişki, sadece mantık kullanılarak anlaşılmayacaktır. Yerlilerin bakış açısı şamanlarınkine ayırdır. Dönüşüm yaşanabilmesi için, insanların da şaman bakış açısına yeniden itibar etmeleri gerekecektir.

Bir elektronu kendi gözümüzle göremeyiz, çünkü insan gözü onu görmek üzere tasarlanmamıştır. Gözümüz belirli bir zaman ve alan sınırında işlevini sürdürür. Elektronun zamanı ve işlev alanı gözümüzünkinden tamamen farklıdır. Bir elektronu görebilmek için, aynı zamanda ve alanda bulunan başka bir elektron olmamız gerekir. Bizler de elektronlarla dolu olduğumuz için, elektron kavramını kavrayabiliriz. Duygularımız olduğundan dolayı duyguları anlayabiliriz. Onları gözlerimizle algılamayız. Bu tür bir algılama sistemi, mantığımızın analitik sürecinden çok, sezgisel ve şamanik sürece yakındır. Her şeyle bağ-

lantımız vardır ve niyetimiz aracılığıyla her şeyi etkileyebiliriz. Zihnimizde niyetimizin bulunduğu yer, mantığımızın bulunduğu yerden farklı bir yerdir.

Yerkürenin insanlık organında yer alan tek bir insan, insan bedenindeki tek bir nöron ile mukayese edilebilir. Bir tek nöron bir karar verebilir ve bedenini tamamı da bu karara boyun eğer. Aynı şekilde bir insan bir karar verebilir ve öğeler buna boyun eğerler. Öğeler, insan niyetinin itaatkâr tebaasıdır.

Yağmur yağdırmak için bakış açınızı değiştirmeniz ve yağmur ile atmosferle bir olmanız gerekir. Onların titreşimleri ile uyum içinde olduğunuz zaman her şey gerçekleşebilir. Aynı ilke, bir hayvanla veya gezegenin herhangi bir organıyla özdeşleşmek için de geçerlidir. Bu süreci sadece yerküreyi değil evrenin tamamını kapsayacak şekilde genişletebiliriz.

İnsanın evrenin bütünüyle ilişkisi anlaşıldığı zaman, astrolojide bir gerçeklik olduğunu görmek kolaylaşır. Astroloji bir kehanet aracı olmaktan ziyade bilimdir. Eski Toltekler evrenin metabolizması olan canlı bir varlık olduğunu bilirlerdi. Astroloji, evrenin metabolizmasını irdelemek ve araştırmaktır.

Toltekler gezegenin başına gelebilecekleri bilen kahinlerdi, çünkü evrenin yerküreden almaya ihtiyaç duyduğu enerjinin niteliğini yorumlayabiliyorlardı.

Bizler duygusal enerji yaratırız ve bu da yerkürenin güneşe gönderdiği temel enerji türüdür. Duygu-

sal enerji güneşten yayılarak evrenin geri kalanına ulaşır. Güneş yerküreyi kontrol eder ve yerküreyi etkileyen kararlar alır.

Güneş bizlere ışık yollar. Güneş ışığında güneşin yerküreye göndermeye niyet ettiği tüm bilgiler bulunur. Işık enerjidir. Her enerjinin bir belleği vardır. Dolayısıyla her tür bilgi ışık içinde saklanabilir. Güneş ışığı, gezegenin tamamı için bilgi taşır. Bu durum, yerkürede tepkilere neden olur. Yerküre ruhsal, maddesel ve duygusal enerji barındırır. Yerküre, Güneş ışığına kodlanmış bilgilere tepki olarak Güneş tarafından belli bir amaçla yollanmış enerjiyi göndererek cevap verir.

Büyük Cizvit filozofu Teilhard de Chardin, dünyayı kuşatan zihniyet ve düşüncenin niteliğine “yokosfer” adını vermiştir. Yokosfer, tüm insan zihinlerinin bir araya gelerek oluşturduğu zihin organıdır. Böylesi bir fikir, yeni buluşların eşzamanlılığını ve bir fikrin zihinden zihne dolaşarak insanın düşünce yapısında değişikliğe yol açma biçimini açıklıyor.

Rupert Sheldrake şekillendirici neden-sonuç ilişkisi teorisini ortaya atan bir İngiliz biyokimyacıdır. Buna göre kristallerden insanlara kadar her doğal sistem morfik bir alanı paylaşır. Her alanda bulunan bireysel varlıklar, kolektif bir belleğin vârisi olurlar. Bellekleri davranış alışkanlıklarını ve kendi cinslerine göre üremelerini yönlendirir. Belirli bir alanda, zaman ve boşlukta çaprazlama işleyen bir “morfik rezonans” vardır. Her alan bir bütündür ve atomlardan galaksilere kadar

tüm alanlar sürekli bir evrim içindedirler. Zamanla sistemler giderek sönmeye başlamış ve yok olmuşlardır.

Sheldrake şöyle yazmıştır: “Şekillendirici neden-sonuç ilişkisine göre, bu alanlar hâlâ bir şekilde varlıklarını sürdürmektedirler; ancak ifade edilemezler, çünkü onlara uyarlanabilecek hiçbir şey yoktur. Dinozorların alanları bile şimdi burada potansiyel olarak mevcuttur; ancak canlı dinozor yumurtaları gibi onlara uyarlanabilecek ve morfik rezonans ile yeniden ortaya çıkmalarını sağlayabilecek uygun bir sistem yoktur.

“Eğer herhangi bir sebeple –örneğin genetik mutasyon veya sıra dışı bir çevresel baskı gibi– herhangi bir canlı sistemi soyu tükenmiş veya eski bir türün alanlarıyla rezonansa girerse, o zaman bu alanlar yeniden ifade edilebilir ve eski yapılar da birdenbire yeniden ortaya çıkabilir...” (*Geçmişin Varlığı*, sf 285–286)

Sheldrake’in hipotezi birçok açıdan Miguel’in Toltek görüşü ile uyumludur. Miguel’in kendisi de eski Tolteklerle titreşim halinde olan canlı bir sistem olmalıdır, çünkü onların rüyaları Miguel’in içinde hayat bulmuştur ve rüyayı paylaşacak diğerlerine ait bir alan geliştirmektedir.

Güneş, yerküre ve insan yaşamı arasındaki ilişkilerle ilgili olarak Miguel’in yaptığı açıklama, Sheldrake’in kavramlarına benzer. Miguel bizleri Güneş Sistemi’ndeki tüm bilgilerin ve zekânın merkezi olarak gördüğü Güneş’e yönlendirir. Güneş’in galaksinin merkezinde bulunan daha da büyük bir canlı sistemden bilgi alan bir varlık olmakla birlikte, yerkürede yaşayan bizler için geçirdiğimiz evrimin kaynağıdır.

Miguel yerküre üzerindeki her bireyin ve her yaşam alanının titreşimlerini barındıran ve güneşten yerküreye doğru düzenli olarak akan bir ışık nehri olduğunu açıklıyor. Güneş'ten gelen ışık, bireyin kendi içindeki veya ilgili canlı varlıkların alanlarının içindeki sonuçların nedenidir. Evrimsel bir değişikliğin gerçekleşmesi için Güneş, Güneş ışığının değişime uğramış bir titreşimini yayar. Alıcı organizma buna cevap verir ve sürekli bir enerji etkileşimi içinde cevabını Güneş'e gönderir.

Miguel gibi bir nagual bu ışık nehrini "görebilir". 1992 yılının Ocak ayında Teotihuacan'a yaptığı ziyaret sırasında ışıktaki değişimi de bu şekilde görebilmişti.

Işıktaki değişim yaşandığı anda farklı bir nitelikteki enerjiyi metabolize etmeye başlarız. Bunu laboratuvarında sınamak zordur, çünkü bilimsel bakış açısıyla ışığı canlı bir varlık olarak algılamayız.

Gözlerimiz bu yeni ışığı artık daha gelişmiş bir niteliğe sahip olan besin formunda "yer". Genlerimizi değil, zihinlerimizi etkileyecektir.

Aslında bu, günümüz bilim sınırları içinde algılamıyor, ancak zamanla ışığın zekâyâ sahip, canlı bir biyolojik varlık olduğunu ve kendi zekâmızın da kaynağı olduğunu kanıtlayacağız.

Her insan, Güneş'te daima var olan bir ışık frekansına sahiptir. Bu frekans, tıpkı bir nehrin Yeryüzü ile olan bağlantısı gibi her zaman bağlantılıdır. Güneş ve yerküre var olduğu sürece bu nehir de kalıcı

olmaya devam edecektir. Eğer zaman ve alan anlamında bakış açımızı değiştirirsek, o ışık nehrini de katı bir şey gibi görmemiz mümkündür. Bu, aynen kendi zamanımızda ve alanımızda insan elini katı bir şey olarak görmemiz gibidir. Eğer bakış açımızı daha küçük ve daha hızlı bir zaman ve alana kaydırırsak, insan elini de artık katı bir şey olarak görmeyeceğimizi zaten biliyoruz. Onun yerine katı olmayan ve hareketli bir enerji alanı olarak tüm elektronları ve tüm atomları görebiliriz. Işık nehri, herhangi bir nehir gibi formunu korur, ancak asla eskisi gibi değildir.

Bir ışın, algılamaya ve farkındalığa sahiptir. Güneş ile yerküreyi birbirine bağlayan milyarlarca ışın vardır. İnsanlar bu ışıkla dünyaya gelirler ve sürekli bir etki ve tepki süreci içinde bu ışıkla “beslenirler.”

Bedenin içindeki bilgi beyinde veya başka yerlerde bulunan hücreleri değiştirir. Tek bir insan, Güneş'e tepki olarak Güneş ışığını metabolize etme şeklini değiştirir ve kendi cevabını da yeniden Güneş'e gönderir.

Güneş, bu değişimi işleme alır.

Işık nehrinin tamamı yeni bir nitelik kazanır. Sonra ise tüm insanlığı etkiler, çünkü ışığın bu özel niteliği tüm insanlara ulaşır.

Böylesi bir etki-tepki sistemi, duaların yararını da açıklıyor. İnsanların duaları aracılığıyla ilettikleri niyetler, ışık nehrinin içinde yeniden Güneş'e gider.

Nagual, güneşin küçük bir kopyasını kendi iradesi içinde geliştiren bir insandır. Bunu karanlık Güneş olarak adlandırırız, çünkü bu insan gözü tarafından algılanamayan bir ışıktır.

Nagual, gezegendeki hayatın tamamıyla bağlantı kuran ışık nehrini algılar. Bu muazzam bir nehirdir. Nagual, küçük bir nehirdeki her bir insan için ayrı ayrı olan ışınları bile ayırt edebilir. İnsanlar kendi bilinçlerini değiştirmeye başladıkça, farklı nagualler de bilinç çizgisi olan ışına tanıklık etmişlerdir.

Işık, artık insan yaratıcılığını, hayal gücünü ve zekasını pekiştirmektedir.

İnsanlığın tamamında (yerkürenin insanlık organı) ve bir genç kızın kadın olmaya geçişte geçirdiği normal hormonal süreçte yaşanan değişim süreçleri arasında bir benzerlik görüyoruz. Genç kızın organları, kanı, sinirleri, sindirim sistemi, beyni ve sistemleri arasında işleyen her türlü iletişim sistemi de dâhil olmak üzere bedeninde evrenin bütünü bulunmaktadır.

Güneş ve yerküre tek bir canlı sistemin bir parçasıdır. Yerkürenin yeterince olgunlaştığı zaman Güneş'e bir mesaj gönderdiğini söyleyebiliriz. Güneş buna tepki verir ve insanlıkta meydana gelecek evrimsel bir değişimi tetikleyecek mesajını gönderir. Güneş beyin işlevini görür. Tıpkı kendisini olgunlaştırmak üzere bedeninde yaşanan hormonal değişimleri başlatan bir kadın beyni gibi.

İnsanlar yıldızlardan gelen bilgilerin yer aldığı gerçek kodu deşifre edebilecek bir yorumlama yeteneğinden yoksunlardır, ancak ruhun ve zihnin bir bölümü bunu anlayabilir. Bu bilgiyi kanalize edebiliriz. Canlı bir varlık olan yerküre, aldığı mesajları kolaylıkla anlayabilir.

Yerküre, insan gözünün göremeyeceği bir frekansta ışık yayar. Güneş ışığındaki mesajları almaya tepki olarak da kendi ışığını göndererek yanıt verir. Bu ışık ruhsal veya duygusal bir ışıktır.

Yerküre üzerinde birçok uzaylı bulunmaktadır. Bunların çoğu sadece ışıktan ibarettir. Gezegene bir kez ulaştıktan sonra değişik biçimler alabilirler. Uzayda yolculuk yapmanın en kolay yolu bir uzay gemisine binmek değil, ışık aracılığıyla hareket etmektir. Toltekler ve Mısırlılar bunu yapabiliyorlardı. Işığı kullanarak gezegenden gezegene gidebiliyorlardı. Hepimiz bunu yapabilecek güce sahibiz. Tolteklerin Farkındalık Ustalığı bu güce sahip olduğumuzu bizlere hatırlatacaktır.

Ben herhangi bir şey öğretmiyorum. Başka insanlara bildiklerini hatırlamış oldukları şeyi anımsatıyorum. Aklımdaki bilgiler sadece bana ait değildir. Onlar herkesin içinde bulunur.

Dünya üzerindeki her kültür aynı bilgiye sahiptir. Her insanın içinde aynı bilgi mevcuttur. Farklı kelimelerle özetleniyor olabilir, ama aslında tamamen aynı bilgidir. Farkındalık Ustalığı o kadar ge-

niş kapsamlıdır ki, her birimizin içinde bulunan sessiz bilgiyi hatırlamak üzere zaman harcamayı ve pratik yapmayı gerektirir. Burada yapılan çağrı, bilgilerin tamamını yeniden toparlamak ve gerçekte olduğumuz kişiyi olmamız yönündedir. Böylelikle içsel gücümüzü kullanabiliriz. Tanrı ile Bir olmayı şiddetle arzularız.

Dönüşüm Ustalığı olan ikinci aşamada iz süren bir avcı olmayı öğreniriz. Kendimizi yeniden bulmamızın yolu budur. Bu ustalık sırasında zihni arındırmayı, acı çekmekten kurtulmayı, savaşçılar olmayı, ustalar olmayı, özgür olmayı ve sevgiyle bir bütün olmayı öğreniriz.

Artık ne beden ne de zihin olduğumuzda ortaya çıkan sonuç ise üçüncü aşama olan Niyet Ustalığıdır. Artık ruh da değildir. Sadece sevgiden ibaret oluruz, çünkü sevgi her şeyi içerir. Sevgi, Tanrı'nın gerçek adıdır. Şevgi her yeredir. Her şey sevgiden meydana gelir.

Sevginin korku da dâhil olmak üzere milyarlarca ifade şekli vardır. Korku sevginin yansımasıdır, ama sevgi ifadelerinin sadece küçük bir bölümünü oluşturur. Korku, zihni kontrol edecektir. Zihin, beyni kontrol altına alacaktır. Algılama şeklinize göre hareket edersiniz. Dolayısıyla eğer korku hissediyorsanız, algıladığınız şey de korku ile analiz edilecektir. Bir insanın zihninden geçenlerin ifadesini gözlerinde görürüz. Dışınızdaki rüyayı gözlerinize göre algılayırsınız.

nız. Eğer mutsuz gözlere sahipseniz, hava yağmurlu da olsa güneşli de olsa mutsuz hissedersiniz. Eğer sevgi dolu gözlere sahipseniz, nereye giderseniz gidin sevginin izlerini görürsünüz.

Ağaçlar sevgiden yapılmışlardır. Hayvanlar sevgiden yaratılmışlardır. İçtiğimiz su ve nehirler ve okyanuslar sevgiden yaratılmışlardır. Eğer sevgiyi algılasanız, sevgiden yapılan diğer her şey ile bağlantı kurabilirsiniz. Bir kartal olabilirsiniz. Rüzgâr ya da yağmur ya da bulutlar olabilirsiniz. Her şey Bir olur. Her şeyin olduğu haliyle mükemmel olduğunun farkına varacaksınız.

Sessiz bilgiye giden yol farkındalıktan geçer. Cehennemin dibine girer ve farkındalık yetisini edinebilmek için acı çekeriz. İnsan formunu almaya karar verme nedenimiz budur. Cehennem adını verdiğimiz kâbus türünden rüyalar gören bir insan zihnine sahip olma nedenimiz de budur.

Cehennemden kurtulmak için, niyet ve ruh aracılığıyla edindiğimiz farkındalığa ihtiyacımız vardır. Tanrısal bir nitelik kazanırsınız, çünkü sadece sessiz bilgiye değil, farkındalık yetisine de sahip oluruz. Tek başına bilgi yeterli değildir. Bilgimizi eylemle ifade etmeliyiz.

Farkında olmanın birçok yolu vardır. Hindistan'da bunun yolu kendinizi 'adamak ve çaba göstermekten geçer. Hristiyanlıkta ise bu yol, suçluluk duymamız için herhangi bir sebep olmadığını keşfet-

memize kadar suçluluktan geçiyordu. Suçluluk, insan yapımı bir duygudur. Gerçekten yapmak istediğimiz bir şey ile ilgili kendimize acı çektirmemize yol açar. Yapmayı istediğimiz bir şeyden dolayı acı çekmemiz ne kadar tuhaftır.

Benim yolum nagualizmdir. Bu yolda, herkesin farkında olma fırsatı vardır, çünkü nagualizm yargılamadan kaçınır. Nagualizm aracılığıyla özgürlüğe ulaşmak, yargılamayı ve kurban olmayı bırakmak demektir. Bu yol herkese açıktır. Özel olmamız gerekmez. Alkol veya uyuşturucu bağımlısı biri bile bu yolu seçebilir. Kimi zaman hızlı kimi zaman da yavaş kat edilir, ama herkese açık bir yoldur. Cehennemden çıkışın ve kurban olmaktan özgür bir savaşçı olmak için gereken dönüşümün yollarını gösteren bu harita, nihai hedefi ölümden sonraya bırakmaz.

Nagualizmde cenneti yerküreye taşıyabilirsiniz. Bedeniniz halen canlıyken cennette yaşayabilirsiniz. Bunu yapabilirsiniz, çünkü ben yaptım. Ben yapabiliyorsam, siz de yapabilirsiniz.

Gezegenin rüyasından kaçmamız için gerekli olan bilgi, bilimin yayılması için de hayati önem taşır. Bilim, yerkürenin canlı olduğu nosyonunu kabul ettiği zaman, bilimsel teori de gelişir ve genişler. Bilimin yeniden ilerlemesi, evrenin canlı olduğu ve temel anlamda hepimizin birbirine bağlı olduğu gibi daha ileri seviyedeki bir fikirle mümkün olabilir. Hepimizin zihni Bir

olur. Bu kavram psikolojiyi değiştirecektir. Tolteklerin diğer temel fikirleri –zihnin duygulardan meydana geldiği, günün yirmi dört saatinde rüya gördüğümüz, ev ve aile hayatına alışmamızın (bizler evcilleştirilmiş hayvanlarız) bir sonucu olarak içimizde bir Yargıç ve bir Kurban barındırdığımız, zihnin canlı olması, her duygunun zihnimizin içinde ve dışında yaşayabilen birer canlı olmaları, duygular yarattığımız ve onları telepatik olarak başkalarına gönderebildiğimiz gibi fikirler – yaşamla ilgili çok daha geniş bir felsefi temel oluşturmak için gereken malzemelerdir.

Şaşırtıcı olan Toltek kavramlarından biri de, bilincimizi mantığımızdan irademize aktarabileceğimiz fikridir. Bu değiştirme yetisi, gezegeni tamamen dönüştürmek ve Tanrı olabilmek ile ilgili potansiyel gücümüzün kaynağıdır. Ruhsal enerjiyi kontrol edebiliriz. Kendi rüyamızı kontrol edebiliriz ve diğer herkesin rüyası üzerinde yararlı bir etki bırakabiliriz. Bu düşüncelerin her birinin insan zihninde çok çeşitli sonuçlar doğurması mümkündür. Birey, Toltek sessiz bilgisini kabul ederek yaradılış itibarıyla insan olan sihirli bir biçime ulaşabilir. Ancak bu sihir, nadiren alışılmış mecralar aracılığıyla iletilir.

Egzersiz:

Lütfen aşağıdaki egzersizi kendi sesinizle kasete kaydedin. Sonra gözlerinizi kapatın ve dinleyin. Bu hikâyenin hayalini kurabilmek için hayal gücünüzü kullanın.

Bu rüyada öğle vakti kendimi son derece güzel bir ormanda buluyorum. Etrafımı çevreleyen güzellikten dolayı tam anlamıyla rahat hissediyorum. Güneş ışınlarının ağaçları ve çiçekleri aydınlatıldığını görüyorum. Kelebekleri görüyorum ve nehrin sesini duyuyorum. O nehre doğru yürüyorum. Nehrin kıyısındaki koca bir ağacın altında yaşlı bir adam oturuyor. Bu adam, beyaz sakalı ve güçlü, narin bakışlara sahip gözleriyle etrafına güzel renklerle dolu parlak bir enerji yayıyor. Onun önüne oturuyorum ve varlığımı hissederek bana bakana kadar bekliyorum.

“Bu güzel renkleri nasıl yayabiliyorsunuz ve bana da bunu nasıl yapabileceğimi gösterir misiniz?” diye soruyorum.

Gülümsüyor. “Bu isteğin bana anılarımı hatırlattı, çünkü ben de bir gün öğretmenimi aynı şeyi yaparken görmüş ve ona aynı soruyu sormuştum. Cevap olarak göğsünü açmış ve içeriye uzanarak kalbini dışarı çıkartmıştı. Kalbinin içinden ışık saçan bir alev parçasını aldı. Göğsümü açarak, o alev parçasını kalbimin içine yerleştirdi. O andan itibaren içimdeki her şey değişti, çünkü o alev parçası koşulsuz sevgiydi. O sevginin alevini hissettim ve bu alev son derece etkileyici ve güçlü bir ateşe dönüştü.

“Bedenimdeki her hücreyle o sevgiyi paylaştım ve onlara koşulsuz sevgimi verdim. O gün kendi bedenimle bir oldum.

“Zihnimi sevmeye karar verdim. Her duyguyu, her düşüncüyü, her hissi ve her rüyayı sevdim. O ateş zihnimin tam anlamıyla bir dönüştürme yaşamasına neden oldu ve buna karşılık olarak zihnim de beni o kadar fazla sevdi ki ateş daha da büyüdü ve ben de sevgimi daha fazla paylaşmak zorunda kaldım.

“Sevgimi her ağaca, her çiçeğe, her çim parçasına ve ormanda bulunan bitkilerin tamamına vermeye karar verdim. Sevgime karşılık verdiler ve onlar da beni sevdiler. Böylelikle bir olduk.

“Ancak sevgim büyümeyi sürdürdü. Dolayısıyla paylaşmaya daha çok ihtiyacım vardı. Sevgimin küçük bir parçasını her taş, çamura, Yeryüzü’ndeki her çeşit metale vermeye karar verdim. Onlar da bunun karşılığında beni sevdiler ve onlarla bir olduk.

“Sevgim hâlâ büyüyordu. Kuşlara, kedilere, köpeklerle ve var olan her hayvana biraz sevgi vermeye karar verdim. Onlar da beni sevdiler ve korudular. Onlarla bir olduk.

“Sevgim büyüdükçe büyüyordu ve suyu sevmeye karar verdim. Yağmuru, karı, nehirleri, gölleri, okyanusları sevdim ve suyla bir oldum.

“Sevgim büyümeye devam ettiğinde atmosferi, meltemi, kasırgayı, hortumu sevmeye karar verdim. Onlarla bir olduk ve onlar da beni sevdiler.

“Sevgim orada da bitmedi. Daha da büyüdü ve yüzümü Güneş’i, Ay’ı ve yıldızları gördüğüm gökyüzüne çevirdim. Sevgimin bir parçasını da onlara verme-

ye karar verdim ve onlar da beni sevdiler. Onlarla da bir olduk.

“Sevgim yine büyümüştü ve onu yaşlılarla, her erkekle, kadınla, çocukla ve her insanla paylaşmaya karar verdim. Onlarla bir olduk.

“Artık nereye gidersem gideyim, orada kendimi bekliyorum.”

Ondan sonra yaşlı adam elleriyle göğsünü açtı ve gözlerimin önünde kalbini dışarı çıkardı. Kalbinden bir alev parçası aldı, göğsümü ve kalbimi açarak o alev parçasını kalbime yerleştirdi. Uyanıp da gözlerimi açtığımda, o alev parçasının büyük bir ateşe dönüştüğünü hissettim. Şimdi ise sevgimi sizinle paylaşıyorum.

Şu anda göğsümü açıyorum ve gözlerinizin önünde kalbimi açıyorum. Küçük bir alev parçası alıyorum ve göğsünüzü ve kalbinizi açarak o alev parçasını kalbinize yerleştiriyorum.

Ve rüya da budur.

Bölüm Dört

CEHENNEM RÜYASI

Cehennem, birden fazla dinde yer alan bir kavramdır. Cehennem korku, şiddet ve adaletsizliğin bulunduğu, acı çekilen ve herkesin herkesi cezalandırdığı bir yer olarak tanımlanır. Cehennem, bir insan zihni durumudur. Diğer hayvanların kendilerine ait bir cehennemi yoktur. Buna rağmen, insanların yarattığı cehennemden dolayı onlar da kurban durumuna düşebilirler. Cehennem bedende veya ruhta değildir. Sadece insan zihnindedir. Cehennem, biz insanların yaşamı düşünme biçimimizdir.

Bir dua ile “cehennemden kurtulma” çalışmamıza başlayalım.

Dikkatinizi kalbinize yöneltin. Ellerinizi kalbinizin üzerine koyun ve kalp atışlarınızı hissedin. Burası bedeninizin motorudur. Kalp, size hizmet eden muhteşem bir biyolojik makinedir. Ölüm Meleği ile Yaşam Meleği’nin size verdiği bir hediyedir.

Ne olduğunuzu ifade etmek için bedeninizi kullanırsınız. Çevrenizdeki dünyayı hissederken ve algılarken, tüm enerji içinizdeki evrenle bir olur. O yaşamı hissedin.

Siz olmadan bedeniniz bir hiçtir. Siz olmazsanız, bedeniniz her an yıkılabilir. Aynı şey zihniniz için de geçerlidir. Siz olmazsanız, zihniniz düşünemez veya rüya göremez. Siz olmazsanız zihninizin hafızası da olmaz. Bedeninizin bir yaşama sahip olmasını mümkün kılan güç sizsiniz.

Ruhunuz, zihniniz ve bedeniniz size verilen hediyelerdir. Siz olmazsanız bedeniniz ölür. Zihniniz çöker. Ruhunuz yok olur. Tüm yaşam BİR'dir ve aynıdır.

Tanrım, senden kendini bize göstermeni istiyorum. Böylelikle gerçekte kim olduğumuzu algılayabiliriz. Tanrım, gerçekte kim olduğumuzu yaşama fırsatını bize bahşet. Benim için geçerli olanı herkesin yaşamasına da izin ver. Ben gerçekte ne olduğumu biliyorum. Her birimiz aslında sevginin tezahürüyüz. Ben senim, sen de bensin. Şükürler olsun, Tanrım. Âmin.

Cehennemden kurtulmanın ne anlama geldiğini daha iyi anlayabilmemiz için bazı temel kavramları yeniden incelemek istiyorum. Cehennemi rüyanın dışından görmek istiyorum.

İnsan zihni canlı bir varlıktır, ama bir bedenden farklı bir türdür. Maddesel enerjiden meydana gelen beden, biyolojik bir makinedir. Zihin ise ruhsal enerjiden meydana gelen bir biyolojik makinedir. Ruhsal enerji, yaşadığımız ama var olduğunu kanıtlayamadığımız enerji türüdür. Bedenin varlığı kanıtlanabilir.

Zihnimiz, duygularımız, mantığımız ve zekâmız olduğunu biliriz, çünkü onları algılarız. Onları adlandırmışızdır.

Zihnimiz duygularımızdan meydana gelir. Zihnin algıladığı her şeyin duygusal bir bileşeni vardır. Maddi objelere çeşitli frekanslara sahip ışık çarptığı zaman, bu, gözümüzün içinde yansır. Beyin bu maddesel enerjiye ait ışıklı imgeleri maddeye çevirir ve zihnin yarattığı bu şeyi gerçeklik olarak algılarız. Aslında bu gerçeklik bir rüyadır. Beynimizin uyanık veya uykuda olması fark etmeksizin, günün yirmi dört saati rüya görürüz.

Beyin, enerjiyi her iki yönde de değiştirebilir. Maddesel enerjiyi ruhsal enerjiye dönüştürme kapasitesine sahiptir. Fikirler üretiriz ve fikirler ruhsal enerjidir. Beyin, fikirleri kelimelere ve yazıya dönüştürdüğü zaman, zihnimizde meydana gelen şeyleri somut dünyada göstermiş oluruz. Zihin, hayal gücünü yaratır ve hayal gücü rüyalar görmemizi sağlar. Rüya görme şeklimiz acı çekmemize ve duygusal acılar yaşamamıza neden olur.

Rahip cemaatine şöyle der: “Eğer kilisenin dediklerini yapmazsanız, cehenneme gidersiniz.” Pekâlâ, ona kötü haberlerim var. Bizler zaten cehennemdeyiz. Diğer insanlarla etkileşimimizden dolayı acı çekiyoruz. Etkileşimlerimiz sırasında sürekli olarak anlamak için mücadele ediyor ve yargılıyoruz. İnsanlar arasında kaosa neden olan iletişim eksikliğine bağlı

olarak, insan etkileşimini yorumlamamız cehennem rüyasına yol açıyor.

Çoğu ilişki, birbirimizi kontrol etme ihtiyacından dolayı bozuluyor. İlişkiler kurarken binlerce insan seçeneğiniz bulunuyor. Sevmek için bir insan seçtiğinizde, doğru kişiyi seçmeniz gerekir. Sizi olduğunuz gibi kabul edecek bir partnere ihtiyacınız vardır, çünkü olduğunuz gibi kalacaksınız. Eğer kendiniz değişmeden başka birini değiştirmek istiyorsanız, başka birini bulun. Aksi takdirde, kendi kâbusunuzu yaratmış olursunuz. Eğer bir iş teklifini kabul ediyor, ama o işle ilgili eğitim almayı reddediyorsanız, o zaman bir probleminiz var demektir. Bu tip şeylere bağlı olarak etrafınızı korku sarar.

Her birimizin özel bir rüyası vardır. Ailemiz de kendine ait hedefleri, kuralları ve çatışmaları olan bir rüyayı paylaşır. Bireyden uluslara ve gezegene kadar her grubun da paylaşılmış bir rüyası vardır. Tüm insanlığın rüyası, Yerküre Gezegeni'nin zihnindeki rüyadır. Yerkürenin rüyası bir yerden diğerine göre değişiklik gösterir. Her bölgenin bütün bir rüyanın parçaları olan ayrı rüyalara dayanan kendine göre kuralları vardır. Bu nedenle kendimize özel rüyamızın ötesinde, hepimizin paylaştığı tüm insanlığın kolektif rüyası bulunur. Umutsuzluğumuz, rüya gördüğümüzü bilmediğimiz gerçeğinden kaynaklanır. Cehennem kâbusunda yaşama sebebimiz budur.

Bir insanın zihnindeki korkular dışarı yansıtıldığında daha da büyür. İçinde bulunduğumuz toplum, korku, adaletsizlik ve ceza toplumdur. Gençlerimiz birbirini öldürüyor ve dünya üzerindeki her yerde öfke ve suça rastlayabiliyoruz. Eğlencemiz bile şiddet batağına saplanmış durumda.

Cehennem, insan zihninde bulunan bir hastalıktır. Dünyanın tamamı bir hastanedir.

Cennet, cehennemin tam tersidir. Neşe, sevgi, huzur, iletişim ve Yargıç veya Kurban olmaksızın anlayışla dolu bir yerdir. Cennette şeffaflık vardır. Kim olduğunuzu bilirsiniz. Artık kendinizi ve başkalarını suçlamazsınız.

Miguel öğrencilerine bütün insanların birlikte rüya gördüklerini hatırlatıyor. Rüya, canlı bir varlıktır. Rüyayı bizler yaratırız. Rüya da yaşamımızı yaratır. Kültür, birçok insanın birlikte gördüğü bir rüyadır. Her kişi, aile, şehir, toplum ve dünyanın rüyaları vardır.

Tanrılarımızı rüyalarımızda yaratırız. Her tanrının bir başlangıcı, ortası ve sonu vardır. Tanrı büyüdükçe güç kazanır. Zaferler kazanarak en tepeye ulaşır. Sonra ise insanlar adaleti aramaya başlarlar. Bulamadıkları zaman, tanrıları da çürümeğe başlar. Artık tanrılarımızın çürüme yıllarına ve inançlarımızın oluşturduğu adaletsizlik durumuna tanıklık edebiliriz.

Sona ermek üzere olan iki bin yıllık Balık Burcu Çağı boyunca, rüyamız ve tanrılarımız uyum içinde olamamışlardır. Tüm insanların gördüğü küçük rüyalar bir araya gelerek ger-

çeklik adını verdiğimiz cehennem kâbusunu meydana getirirler. Kolektif rüyamızın kâbus niteliğini kanıtlayan savaşları, şiddeti, suçları ve güvensizliği görmek için haberlere bakmamız yeterlidir.

Dünya üzerindeki hükümlerlikler, yönettikleri insanların ruhsal yönden kendilerine güvenlerini yok etmiştir. Bu tahripkâr fikirler arasında ilk kez ortaya çıkan günah kavramı, insanların birbirinden, doğadan ve Tanrı'dan ayrılmaları ve cehennemde görülecek ebedi ceza korkusu bulunuyordu. Kurumsallaşmış dini, ekonomik ve politik güçler insanların köle olarak kalmasını sağlamışlardır.

Haçlı Seferleri ve Engizisyon, dini bir güç yapılanmasını korumak üzere kontrol sağlama ve genişleme araçlarıydı. Fetihler ve zorla din değiştirtme yöntemleri de hâkimiyet kurmak için kullanılıyordu. Bu durum halen geçerliliğini korumaktadır, ancak buna rağmen yaşanan kâbusun şiddeti nispeten zayıflamıştır.

Dünya üzerinde İsa'nın iblis haline getirilmediği bölgelerde ise onun yerini başka bir iblis almıştır. Kâbus, yerküre üzerindeki hemen herkesin rüyasıdır. Düşmanlarından öç almak için Muhammed'in adını kullanan Müslümanlar da kötülüklerin sorumlusu olarak onu göstermektedirler. Asya ülkelerinde insan hakları ihlali, Buda'nın rüyasının yanlış yorumlanması sebebiyle yaşamla ilgili takınılan kayıtsızlıktan kaynaklanmaktadır. Totaliter ülkelerde devletin menfaati için acı çekmek övgüye değer bir şeydir. Kâbusun her çeşidinin kaynağı korkudur.

Miguel, Buda, İsa ve bizlerden önce dünyaya veda etmiş diğer birçok spiritüel ruhun saf titreşimlerine saygı gösterir. Onun öğretisi, yerküreye gerçeklik incisini getiren ve bunu insanların kolektif zihinlerine yerleştiren bu tanrı suretlerinin saf tabiatına duyulan derin inanca karşı saygısızlık veya yıkıcı bir tavır içermez. Ancak cehennem kâbusu zafer kazanmıştır. İnsan bilincinde korkusuz bir yaşamın anısına dair tek bir iz bile kalmamıştır.

Miguel'in amacı, gelişmiş ruhların orijinal telkinlerinin üzerini kaplayan tahrif edilmiş korkuların zararlı etkilerine karşı insanları uyandırmaktır. Dinler, mevcut yozlaşmış hallerinde cehennem kâbusunu sürdürmektedir.

Miguel'in insan evriminin bu aşamasında çocukları dini eğitim almaktan mahrum etmenin yararına inanmadığını da belirtmek gerekir. Çocuğun rüyayı bir Yeryüzü'nde cennet rüyasına dönüştürebilmesi için, cehennem rüyasına yol açan düşünce sistemini kapsamlı bir şekilde öğrenmesi gerektiğini vurgular.

Neredeyse tüm kutsal kitaplar, bizden önce daha ileri bir medeniyet seviyesine ulaşmış insan ırkı ile ilgili anılara yer verir. Bu ırk, tıpkı bugün bizlerin sahip olduğu gibi dünya çapında bir iletişim sistemine ve havayolu ulaşımına sahip bir ırktır. Miguel bu ırkın nükleer savaş ve bunun sonucunda ortaya çıkan radyasyon ile kendilerini yok etmeden önce binlerce yıl boyunca uyum içinde yaşamış olan Üçüncü İnsanlık olduğunu öğretiyor.

Bu eski –ve bizden önce yaşamış olan birçok ırktan sadece biri olan– ırk dengesizlik, uyuşmazlık ve korku yaratan sahte

fikirlerle bağı kalmaya devam edersek, inançlarımızın bizi de tıpkı kendilerinininkine benzer bir ölümcül sona götürebileceğine dair uyarıyor.

Günümüzde bilime ve teknolojiye duyduğumuz saygı ve sezgiler ya da ruhsal yollarla edindiğimiz bilgilerin geçerliliğini inkâr etme eğilimimiz, bizleri ilahi tabiatımızdan daha da uzaklaştırırken, atalarımızın kaderine daha çok yaklaştırıyor.

Dünyanın birçok bölgesinde Tanrı imgesine tamamen erkeksi bir anlam verilmiştir. Aynı zamanda Tanrı'nın doğası itibarıyla var olan kadınsı yönünü de dışlamışızdır. Kadınsı ilkeleri ifade eden yerküre, erkek cinsinin doğal dünya üzerinde egemenliği olduğuna dair inancımızdan dolayı suiistimal edilmiştir.

Yok olan gelişmiş ırk, dünya üzerinde kutsal olarak bilinen belirli kilit noktalara bizler için uyarılar ve işaretler bırakmıştır. Giza'da bulunan Büyük Piramit bu yerlerden biridir. Adından "hermetik"* kelimesinin türediği Hermes Trismegistus—Mısır tanrılarından Thoth'un Yunanca adı—simya, astroloji ve sihir alanında çalışmaları olan efsanevi yazardır. Miguel böyle bir adamın Mısır'da gerçekten yaşamış olduğuna inanıyor. Hermes, yaşadığı dönemden çok uzun bir süre önce inşa edilmiş olan Giza yapısının önemini açıklayan tarihi bilgileri yeniden keşfetmiştir. Hermes, rüya bağlantısı aracılığıyla bu bilgileri Teotihuacan'ın düşçüsü olan Puslu Ayna ile paylaşmıştır. Dolayısıyla Teotihuacan'daki Güneş Piramidi ile Giza'daki Büyük Piramit'in şekli ve yapısı arasında temel bir ilişki bulunmaktadır.

* Gizli. E.N.

Teotihuacan kutsal bir yerdir. Dünya üzerindeki en kudretli yerlerden biridir. Kendi tanrısallığını yeniden keşfeden Puslu Ayna, insanların cehennem kâbusunda kalmalarına neden olan korkularını salıvermek üzere onları güçlendiren bir dizi yapı tasarlamıştır.

Uzun süren cehennem rüyamız acı çekme, üzüntü ve öfke ile doludur. Duygularımızın niteliği rüyamız tarafından kontrol edilir. Eğer rüyamızı Yeryüzü'nde cehennemden cennete çevirirsek, beynin ürettiği enerji de uyum ve sevgi titreşimleri göndermek üzere değişecektir. Aklımıza şu soru gelebilir: Sevginin rüyası mı yoksa sevgi titreşimleri mi önce gelir? İnsan zihnindeki titreşimlerin değişmesine yol açan itici kuvvet Güneş'ten gelir. Güneş enerjisi bizleri sevgiyi zenginleştirip korkuyu azaltmaya zorlar. Kendimizi daha fazla cennet, daha az cehennem içeren yeni bir tür rüya üretirken bulacağız. Yeni rüya Güneş'te başladı.

Miguel insanlığın rüyasının tamamen değişmesi için iki bin yıl –Kova Burcu Çağı'nın tamamı– geçmesi gerektiği gibi bir tahminde bulunuyor. Ancak değişim süreci başladı ve bizler de zaten bu süreçten etkileniyoruz. Miguel kendi yaşam süresi içinde bir dönüşüm krizi göreceği beklentisini taşıyor, çünkü eski rüya değişime karşı direnmeye çalışacaktır. Gericı gruplar, kâbusu desteklemek suretiyle edindikleri güce sıkıca sarılmak isteyeceklerdir. Yine de insanlığın cehenneme benzeyen mevcut konumundan uzaklaşmak istiyorsak, rüyamızı korkudan arındırmamız gerekir. Eski rüya ölmeden yeni rüya gelemes. Öngörülen bu muazzam değişim dünya çapında bir kaosu da beraberinde getirecektir. Bunu takiben korkuya da-

yalı tüm sistemlerin çöküşü yaşanacaktır. Bu kaostan ise yeni rüya doğacak, büyüyecek ve gelişecektir. Evrimin bu aşamasına şimdiden girdik. Çevremizde değişimin yarattığı etki ve tepkileri görebiliriz.

Değişimden kaçmaya çalışmak akıntıya kürek çekmektir. Değişim kaçınılmazdır. İnsanlar değişim vermeyecek olurlarsa doğal afetler bizim yerimize bu değişimi gerçekleştirecektir. Son dönemlerde yaşanan sel felaketleri, yangınlar ve depremlerle yerkürenin sabırsızlığının sinyallerini zaten almıştık. Bu olaylar yerkürenin bizim neden olduğumuz yaralarını iyileştirmesi olarak yorumlanabilir. Tedirginliğin hâkim olduğu yoğun nüfuslu merkezler doğal afetleri çekerler, çünkü yoğun nüfuslu bölgelerde paylaşılan rüyanın niteliği çok daha şiddetlidir. Miguel biraz akıllıca hareket ederek doğal afetleri önleyebileceğimizi anlatıyor. Büyük şehirleri terk ederek daha az tahrip edici özelliğe sahip bir teknolojiye uyum sağlayan ve daha küçük yerleşim yerlerinde daha basit bir yaşam tarzını benimseyen insanların gerçekleştirdikleri göç, değişen bilincin bir işaretidir.

Bu yüzyılın vebası sayılan savaşlar, cehennem rüyamızın bir sonucudur, ama insanların savaşçı olmaları gerekmez. Miguel rüya değiştikçe, savaşların da sadece insanların zihninde yer alan uzak bir hatıra dönüşeceğini öngörüyor.

Miguel, korkacak hiçbir şeyimiz olmadığı mesajını veriyor. Dünyanın geçirdiği evrim doğru ve adil bir süreçtir. Bilinç değişiyor ve dolayısıyla evrimin kendisi de değişiyor. Geçmişte evrimdeki her büyük değişim, güneşten gelen enerjideki bir değişiklik ile belirtilirdi.

Güneş aktif ve erkeksi ilkeleri temsil ederken, Ay kadınsı ve sezgisel ilkelerle bağlantılıdır. Ölüm sırasında saf enerji konumumuza döndüğümüzde hedefimiz güneştir. Eve dönüş, güneşe dönmek anlamına gelir. Ay, bu dönüş süreci ile ilgili bir analogidir. Tıpkı Ay'ın Güneş ışınlarını kaynağı olan Güneş'e yeniden yansıtması gibi, bireylerin de Ay'ın "puslu aynası" aracılığıyla Güneş'teki kaynaklarına metaforik olarak geri dönmeleri mümkündür.

Teotihuacan'da Puslu Ayna, önünde geniş bir meydan bulunan Ay Piramidi'nin içindeki bir varlıktır. Bu bölgenin kadınsı yönü, 1962'de Teotihuacan'da başlayan büyük restorasyon çalışmaları sırasında Ay Piramidi'ndeki meydandan kaldırılan yirmi iki ton ağırlığında ve yaklaşık beş metre yüksekliğinde taştan oyulmuş bir tanrıça heykeli ile teyit edilmiştir. Bu heykel bugün Mexico City'de bulunan Ulusal Antropoloji Müzesi'nde sergilenmektedir. Texcoco yakınlarında da tamamlanmamış ve buna benzer bir taş heykel bulunmuş olmasına rağmen, Teotihuacan'da bunun kadar büyük ve yekpare başka bir taştan figüre rastlanmamıştır.

Arkeologlar bu çalışma ile kimlik kazanmış olan bu tanrıçaya bir Aztek adı olan Chalchiuhtlicue adını vermişlerdir. Bu tanrıça Su Tanrıçası'dır ve Yağmur Tanrısı Tlaloc'un eşidir. Bir zamanlar turkuaz küpeler takar ve yeşil bir etek giyermiş. Çalınmadan önce göğsünün tam ortasında altın bir pandantif varmış. Sitchin bu pandantif ile tanrıları Yeryüzü'ne getiren altın arayışı arasında bir bağlantı olduğunu düşünüyor, ama Ay Piramidi'nin ilahi bir kadınsılığı yücelten bir sembol olduğu konusunda da diğer araştırmacılarla aynı fikirde. Quetzal-

coatl Piramidi üzerinde bulunan Yağmur Tanrısı Tlaloc'un başı ve Tüylü Yılan ile sembolize edilen suyun da aynı şekilde yüceltilmesi, Teotihuacan'daki başlıca yapıları birleştirerek tanrısallığın birliğini sembolize ediyor. Teotihuacan'da biri erkek, diğeri dişi olmak üzere sadece bu iki ilahi varlık tasvir edilmiştir.

Chalchiuhtlicue heykeli, yüz yıl önce Ay Meydanı'nın batı yakasında bulunan tapınak harabelerinin arasında yüzüstü dururken keşfedilmiştir. "Baygınlık Taşı" olarak bilinirmiş, çünkü üzerine oturan insanlar rehavet çöktüğü hissine kapılırlarmış. (S.K. Lothrop tarafından yazılan *Eski Amerikan Hazineleeri*, sf 41'e bakınız.) Artık diğer kayaların ve piramidin titreşimlerinden ayrılmış olan bu heykel yabancılaşmış görünüyor ve yorumlanması da daha zorlaşmış. Ancak yine de Teotihuacan'a yerleştirilmiş olmasının bir amacı var. Bu çalışma, günümüzde bile kolektif Tanrı rüyamıza kadınısı ilkeleri yeniden kazandırma ihtiyacımızın ve yerkürenin kanı sayılan suyu koruma zorunluluğumuzun bir işareti görevini görür.

Teotihuacan'da tanrılar ve rüya tam anlamıyla uyum içindeydiler. Burası gerçekten de insanların Tanrı'ya dönüşebileceği bir yerdi. Kutsal yerlerde saklanmış bilgilerin özel eğitilmiş insanların zihinlerine ulaştığı bu çağda, bir zamanlar Teotihuacan'a hâkim olan o uyumlu rüyaya yeniden erişim sağlayabiliyoruz. Miguel'in beş yıl boyunca düzenlediği aylık seyahatler sırasında burada gerçekleştirdiği trans haline dönme uygulamaları, Teotihuacan'ı yorumlama konusunda da kendisine ilham vermiştir.

Bir nagual olarak ve Miguel Angel Ruiz'in gördüğü şekliyle çalışmasının bir bölümü de, Teotihuacan'da bulunan tapınaklara ve piramitlere işlemiş olan kutsal amacı idrak etmektir. Tek başına mimari ve arkeoloji bu amacı açıklayamaz. Miguel'in niyeti, Teotihuacan'da yüzyıllar önce uygulanmış olan gizemleri yeniden canlandırmaktır. O zamanlar ve şimdi yaşanan dönüşüm süreci, Ölüler Bulvarı'nda kendini gösteren devasa çift başlı yılanın içine girmek ile ilgili görülen o rüyayla bağlantılıdır.

Ölüler Bulvarı, kutsal yolcunun sembolik olarak yilandan çıkan bir sıvı gibi gösterildiği Ay Piramidi'nde son bulur. Dönüşüm yaşayan yolcu oradan çıkarak, hemen bitişikte bulunan ve mutlak mutluluk ve tarafsızlık dolu saf bir konumda yeniden doğacağımız cenneti simgeleyen Kelebek Sarayı'na doğru ilerler.

Yılanın içinde gerçekleştirilen yolculuğun her adımı anlamlıdır. Kişinin Ölüler Bulvarı boyunca yürürken kurtuluş sürecinin sorumluluğunu üstlenmeden önce, Miguel'in öğrettiği birtakım esrarengiz kavramlara aşina olması gerekir. Sıra-daki bölüm Miguel'in Teotihuacan'da gördüğü hayali görüntüler sırasında ortaya çıkan ve anahtar sayılabilecek birtakım Toltek fikirlerini inceliyor.

Bölüm Beş

ZİHİN, EVRİM VE RÜYA

Miguel öğretileri fikirlerimizin ve rüyalarımızın tamamının Güneş'ten geldiğini tekrarlıyor. Bizler sadece kaynağını Güneş ışığından alan yansıtılmış ışık aracılığıyla etrafımızdaki şeyleri algılayabiliriz. Bildiğimiz haliyle gerçeklik, yansıtılmış ışığın zihnimizde yeniden yaratılışıdır.

İncil'de sözü geçen “Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi” ifadesi hem bilimsel yönden hem de şamanik açıdan doğrudur. Ses ışığa benzer ve ışıkla aynı üretken güce sahiptir. Ses, değişik hızlarda titreşim oluşturan bir enerjidir. Saf enerji ses, renk, sıcaklık, hareket, hafıza ve farkındalık niteliklerine sahiptir. Yaşam da bu niteliklere sahiptir. Einstein, evren teorisinde ışığın yoğunluğu ve hızını enerji ile karşılaştırmıştır. Toltekler de farklı kelimelerle ifade ettikleri benzer bir gözlem yapmışlardır: “Her şey ışıktır. Bildiğimiz her şeyin temeli ışıktır.”

Ruhsal bakış açısına göre, yerküredeki insan yaşamı rüya görmek için yaratılmıştır. İnsanlar rüyalarında algıladıkları gerçekliği yaratırlar. Algıladığımız her şey, rüyamızın bir göstergesidir.

Enerjinin rüyaya dönüşümü maddede başlar. Somut bir objeden bize yansıdığı için algıladığımız ışık, sonrasında her zaman dolaylı olarak gözümüzde oluşan bir imge haline gelir.

Bu algılama süreci duygularımızı da kapsar. Yansıtılmış ışıktan dolayı zihnimizin yarattığı imgeler duygularımız tarafından işlenir ve bu aktivite zihnimizi geliştirir. Tıpkı bedenimizin atomlardan meydana gelmesi gibi zihnimiz de duygulardan meydana gelir.

Bebegin doğduğu anda bir zihni yoktur. Gerekli donanımına –beyne– sahiptir, ama beyni olgunlaşmamıştır. Çocuğun her şeyi öğrenmesi gerekir. Beyin, boş bilgisayarlardan oluşan karmaşık bir yapı gibidir. Bilinçli değildir. Yeni doğan bebek birkaç duyguya ve hücrel evrim hafızasına sahip olmasına rağmen, rüyayı yaratacak bir zihne sahip değildir.

Çocuk evrenin tüm bilgisine sahip olarak doğar, ama düşünemez. Sadece bilir. DNA'sı yaşamın sessiz bilgisini taşır. Sinir sistemi, rahimde bulunduğu süre içinde gelişmeye başlar başlamaz, görevini de yapmaya başlar. Ancak doğumdan önce dışarıdaki ışıkla doğrudan temas halinde değildir. Sadece anne aracılığıyla dolaylı bir iletişim kurabilir. Dolayısıyla çocuk, doğuma kadar ışıkla taşınan bilgilerin çok az bir kısmını alabilir.

Doğumdan birkaç yıl sonrasına kadar çocuk, tıpkı vahşi bir hayvan kadar serbesttir. Henüz ev ve aile yaşamına alışmamıştır. Bu sebeple ailesi, dini ve kültürü tarafından ona geçen rüyayı henüz kabullenmemiştir. Çocuk ev ve aile yaşamına alışma-

ya başladıkça, verilen ödüller ve cezalardan kaynaklanan duygular aracılığıyla zihni gelişir. Çocuk, yavaş yavaş kalıtsal olarak kendine geçen sistemin tüm kurallarını öğrenir. Belli bir şekilde davranmayı öğrenir. İçinde bulunduğu toplumun rüyasını özümsemeye başlar, ancak bu rüyayı kendisi seçmemiştir. Ev ve aile yaşamına alışan gençler genellikle kendilerine dayatılan rüyaya karşı direnirler. Artık masum değillerdir. Yerküreye hâkim olan Batılı kültür sayesinde genç insanlar her yerde şiddeti görmektedirler. Şiddet, dünyanın her yerinde yaşayan gençliğin kendilerini özdeşleştirdikleri çetelerde ve eğlencelerde kabul gören ve revaçta olan bir şeydir. Şiddet sistemi onları yutar. Maço erkek ve cinsel obje olan kadın gibi kabul gören idollere özenirler. Caniler kahramana dönüşür. Gençlerimizin örnek aldığı modeller berbatır. Dünyaya sinsice saldıran kâbusa katkıda bulunurlar.

Puslu Ayna'nın çevresinde gördüğü yaralılık günümüzde de devam ediyor, ama artık kriz tüm toplumu etkiliyor. Birbirimizle bağlantı kurabilmenin daha iyi bir yolunu arıyoruz. Toplumun temeli olan evlilik, artık kontrol ihtiyacından dolayı batağa saplanmış durumdadır. Bir saygı ilişkisine dönüşmesi gerekir.

Balık Burcu Çağı'nın sonunda kolektif rüyamızın cehennem olduğunu görüyoruz. Bizi ve yerküreyi zehirlemiş olduğunu görebiliyor ve evrenin kendisini de zehirlemekte olduğu

varsayımında bulunuyoruz. Kova Burcu Çağı'na geçerken, yerkürenin ve evrenin iyiliği için insan rüyasının düzeltilmesi gerekiyor. Rüyamızı değiştirmek, ileriye doğru atılmış evrimsel bir adımdır. Her Zodyak Çağı'nda veya Azteklere göre her Güneş Çağı'nda evrim ilerleme gösterir.

Evrim binlerce yıldır insanın düşünme, rüya görme ve gerçekliği yaratma kapasitesinin gelişimi yönünde ilerlemektedir. Sıradaki adım korkunun ötesinde ve sevgi uygulamaları içinde gelişebilmektir. Sevgi, olumlu bir yaratıcı enerji üretir. Sevginin yararlarını ve enerji frekansını tedavi, eğitim, politika ve spiritüalizme gibi alanlarda keşfediyoruz.

Yargıç ve Kurban

Cehennemde başlıca iki kral vardır – Yargıç ve Kurban. Zihnimizdeki Yargıç'ımız bizi suçlar. Kurban'ımız ise suçu kabullenir ve kendini suçlu hisseder. Kendimize ait bu iki farklı yönümüz birbirlerinden nefret ederler. Onların arasındaki bu iletişim her birimizin içinde mevcuttur ve bizi yetiştiren büyüklerimizin inançları ne olursa olsun, ev ve aile hayatına alışma sürecimiz sırasında bozulmuştur.

İnsanlar evcilleştirilmiş hayvanlardır. Bizler doğmadan önce, tüm kuralları, inançları ve umutları ile gezegenin rüyası zaten varlığını sürdürüyordu. Onlar rüyadayken, yeni insanların büyümelerini ve rüyayı kontrol etmek üzere zihinlerini geliştirmelerini bekliyorlardı. Saf ve normal bir insan özgürlüğünü sür-

düren olacaktır. Tıpkı bir buçuk ilâ üç yaşları arasındaki çocukluk döneminde, henüz evcilleştirilmeden önceki hali kadar özgür olan insan. O yaşlarda çocuğun zihni soyutu anlamaya yetecek kadar gelişmiştir ve kullandığı dili diğer insanlarla iletişim kurmaya yetecek kadar kontrol edebilir. Buna rağmen henüz eğitim süreci başlamamıştır. Bu küçük insan oyun oynama, araştırma, gülme ve hayatın tadını çıkarma gibi normal eğilimlere sahiptir. Öfkeli veya acı içinde olmadığı sürece çocuğun duygularının hemen hemen tamamı sevgiden kaynaklanır. Bu küçük insan var olma özgürlüğüne sahiptir ve bugünü yaşar. Geçmiş hakkında endişelenmez. Geleceği hakkında endişelenmez. Yetişkinler ise sürekli geçmişte yaşarlar ve geleceklerini kurmak için o kadar çok çaba göstererek endişe duyarlar ki bugünü yaşamaktan uzaklaşırlar. Yetişkinler için yaşamın tüm dramları ciddidir, ama çocuk için hiçbir şey o kadar da önemli değildir.

Rüya, çocuğa gezegenin eski rüyasına nasıl katılabileceğini öğretmek için bekler. Ebeveynlerimiz, ağabeylerimiz ve ablalarımız, öğretmenlerimiz, okul, din, toplum ve medya evcilleştirme süreci aracılığıyla gezegenin rüyasını canlı tutmaya katkıda bulunurlar. Evcilleştirme, ödül ve cezalarla gerçekleştirilir. Anne ve babamız kendilerinin evcilleştirildikleri şekilde bizleri evcilleştirdiler. İyiyi ödüllendirip kötüyü cezalandırarak bizlere iyi ve kötü kavramını tanıttılar.

Genellikle ceza gördüğümüzü hissettiğimizde, bir tür adaletsizlik duygusu algılar ve isyan ederiz. Bu durum zihnimizde bir yara açar ve o yaranın sonucu olarak da duygusal zehirlenme ortaya çıkar. Kalbimizdeki o acının fiziksel değil de duygusal bir acı olduğunu hissederiz. Bu yaranın sonucunda zihnimize duygusal zehir yayılır. Korku ortaya çıkar ve davranışımızı ve zihnimizi kontrol etmeye başlar. Ceza almaktan korktuğumuz gibi, ödül alamamaktan da korkarız. Ödül, kabul gördüğümüzün bir işareti olmaya başlar. Ebeveynlerimizin, öğretmenlerimizin, arkadaşlarımızın ve toplumun kendisinin gözlerinde ödüle layık olmak için çabalarız. Büyürken gün içinde birçok kez doğru ve yanlış, güzel ve çirkin gibi başkalarının yargılamalarına ve toplumun desteklediği kutuplaşmalara maruz kalırız. Kısa bir süre sonra kendi yargılarımızı oluşturmaya başlarız.

Evcilleştirme o kadar güçlü bir hal alır ki, bir süre sonra bizi evcilleştirmesi için kimseye ihtiyacımız kalmaz. Çünkü kendimizi cezalandırarak ve kimi zaman da ödüllendirerek kendi evcilleştirme sürecimizin sorumluluğunu üzerimize alırız. Zihnimizdeki üç bileşen, kendimizi evcilleştirme sürecinde aktif rol alır. Yargıç, zihnimizin yaptığımız ve yapmadığımız, hissettiğimiz ve hissetmediğimiz, düşündüğümüz ve düşünmediğimiz her şeyi ve aynı zamanda başka her şeyi ve herkesi de yargılayan bölümüdür. Kurban, yargılanmayı kabullenir ve genellikle Yargıç Kurban'ı

suçlu bulur. Kurban'ın cezalandırılması gerekir. Zihnimizin Kurban bölümü kendini değersiz görür ve sürekli olarak "Yeterince iyi değilim, zeki de değilim, güçlü de değilim, yeterince güzel de değilim. Ben bir kaybedenim. Ne için çabalayayım ki?" diye tekrarlar. Yargılama sürecine katılan zihnin üçüncü bölümü ise yaşamımızın rüyasını nasıl görmemiz gerektiği konusunda kurallar içeren, bize öğretilmiş inanç sistemi-dir. İnanç sistemi, tartışmaksızın doğru olduğuna inandığımız her şeyin yer aldığı kutsal bir kitap ya da bir tür kurumdur. Bu inanç sistemini Cehennem Kitabı olarak adlandırıyorum.

İçimizdeki Yargıç, yaptığı tüm yargılamaları inanç sistemine dayandırır. Bir kez bunun farkına vardığımızda, kendi zihnimizin içinde de adalet olmadığını görürüz. Eğer adalet olsaydı, hatalarımızın her biri için bir kere bedel öderdik. Oysa Yargıç bizim binlerce kez bedel ödememizi sağlar. Hatayı yaptığımızda bedel ödemediğimiz gibi, hatayı her hatırlayışımızda ve herhangi birinin hatamızı bize hatırlattığı her seferinde de bedel ödemeye devam ederiz. Kurban'ı her seferinde suçlu bulan ve yeniden cezalandıran bir Yargıç vardır.

İnanç sistemimiz evcilleştirme süreci sırasında toplumdan bize aktarılır. Bu sistemi ailemizden, okuldan ve dinden ediniriz. Küçük bir çocuğun hiçbir zaman neye inanacağına dair bir seçeneği yoktur. Küçük çocuk evcilleştirme süreci boyunca başkaldı-

rır, ama herhangi bir şeyi değiştirmek için gereken güçten yoksundur. Gençlik dönemlerinde kimlik arayışındayken de başkaldırırız. Yaşamlarımızın bu önemli döneminde inanç sisteminin normal insan içgüdülerini nasıl bastırdığını ve yetişkinlerin genç insanları nasıl manipüle ettiklerini görürüz. Gençlik dönemi isyanlarımızda ne kadar direnişle karşılaştığımıza bağlı olarak gelecekteki kendimize güvenimiz şekillenir. Bir ölçüde destek görerek hayatta başarılı biri olabilir veya korku karşısında yenik düşeriz.

Yargıç, Kurban ve inanç sistemimiz veya Cehennem Kitabı bir araya gelerek zihnimizde bir Parazit oluştururlar. Parazit, ruhsal enerjiden meydana gelen canlı bir varlıktır. Parazit'in hayatta kalabilmesi için insan beyni tarafından yaratılan duygularla beslenmesi gerekir. Bunlar korku, öfke, üzüntü, depresyon, kıskançlık ve kurbanlıktan ortaya çıkan duygulardır. Parazit rüyayı kontrolü altına alır. Duygu fabrikası olan beyni kontrol etmek için korku dolu bir rüya, bir kâbus yaratır. Parazit, insanın yaşamını sürdürmesi için gerekli olan duygu üretimini kontrol eder. Aynı zamanda beyin de ruhun gelişimi için ihtiyacı olan ve sevgiden kaynaklanan duyguları üretmeyi keser.

Parazit, hücreye saldıran virüs gibi çalışır. Virüs hücrenin üremesini kontrol altına alarak, hücrenin kendi gelişimi için gerekli olan özellikleri üretme-

mesine neden olur. Hücre, bunun yerine virüsün gelişimi için gerekli olan şeyleri üretmeye başlar. Virüs hücrenin hesabına yaşamaya başlar ve en sonunda onu tamamen yok edene kadar hücreye yavaş yavaş zarar verir. İnsanların kendilerini tahrip edici davranışlar içinde olduğunu çevremizden görebiliyoruz. Parazit tarafından kontrol altında tutularak kendini tahrip eden zihnin dışarıya verdiği işaret budur.

Toltekler Parazit'in varlığının farkındaydılar ve insanların da bu istilacı güce karşı sadece iki seçenekleri olduğunu biliyorlardı. Bu seçeneklerden biri Parazit'e teslim olmaktır. Diğer seçenek ise küçük bir çocuğun veya gencin yaptığına benzer şekilde hareket etmektir – başkaldırmak, Parazit'e savaş ilan etmek ve kişinin kendisi olabilmesi, kendi rüyasına sahip olması, kendi zihnini kullanması, gerçekte olduğu kişiyi besleyen duygular üretmesi için özgürlüğünü ilan etmek. Elbette Toltekler başkaldırmayı tercih ettiler. Bu sebeple onlara savaşçılar denmektedir. Savaşçının gerçek anlamı budur.

Bir savaşçı, kendi zihnindeki Parazit'in farkında olan ve kendini iyileştirmek adına Parazit'e karşı savaş açan bir insandır. Savaşı kazanmak veya kaybetmek önemli değildir. Önemli olan denemektir.

Her değer sisteminin kendine ait bir Cehennem Kitabı vardır. Her ailede nesilden nesle geçen bir kitap bulunur. Özümsediğimiz inanç sisteminin doğru-

luğu veya yanlışlığını fark etmeksizin içimizde bir Yargıç ve bir Kurban barındırırız. Savaşçının görevi, içimizdeki Yargıç'a ve Kurban'a karşı başkaldırmaktır. Savaşçı, Tolteklerin yaptığı şekilde Teotihuacan'da bulunan Ölüler Bulvarı'nı takip ederek Yargıç'ın ve Kurban'ın ötesine geçebilir.

Çağdaş kültürlerin hepsinde acı çekme durumu vurgulanmaktadır. Acı çekmeye inanmak, acı çekmeyi doğurur. Hristiyanlık, İsa'yı örnek almak için acı çekmek gerektiğini öğretir. Miguel, bunun sahte bir rüya veya bir yanılsama olduğunu belirtiyor. İsa'nın kendisi de yaşamın cevabının sevgi olduğu konusunda vaaz vermiştir. Acı çekmeye bu kadar fazla değer vermek, zihinlerimizin ve kolektif rüyamızın içine işleyen inançlarımızı gösteren örneklerden sadece biridir. "Acı yoksa kazanç da yoktur" gibi deyimlerle, acı çekmeden keyif alma hakkımız olmadığı fikrini ne kadar içten benimsediğimizi de gösteriyoruz.

Tolteklerin yaptığı gibi Ölüler Bulvarı'nı takip etmeden önce, etkin bir duaya benzeyen bir zihin egzersizi yapabiliriz. Bu ritüelin amacı, olmamız gerektiği şekilde mutlu olmamızı sağlamaktır.

Gezegenin rüyasından ölmeyi talep edin.

Cehennemi terk etmeye hazır olun.

Kendinizi Yeryüzü'nde cennette hissedin.

Bölüm Altı

DÖNÜŞÜM ARAÇLARI

BİRİNCİ BÖLÜM: MITOTE VE ENVANTER

Mitote

Meksika kökenli çeşitli bilgi birikimi yöntemlerinin arasında “mitote” adı verilen eski bir uygulama bulunur. Mitote, yerli dilinde bir sözcük olup İspanyolcaya uyarlanmıştır. Bu kelime kaos ve karmaşa anlamına gelir, ama bir pazaryerinde veya Babil Kulesi’nde yapılan dedikodular gibi uzlaşma sağlayamamış bir insan topluluğunda her kafadan çıkan seslerin kakafonisini belirtmek için kullanılır. Toltekler, sıradan bir insan zihninin bir mitote olduğunu söylerler.

Bilgi ve güce sahip olan insan bir sihirbaz olabilir. Geçmişte sihirbazlar çıraklarını, zihinlerini durdurmak için peyote⁶ gibi bitkiler kullandıkları belli yerlere götürürlerdi. Böylece bu gerçekliğin aslında bir rüya olduğunu anlamalarını sağlarlardı. Günümüzde de bazı sihirbazlar bu uygulama-

6 Güney Amerika’da yetişen dikensiz bir kaktüs türüdür ve kurutulmuş dilimleri çiğnendiğinde içerdiği mescaline maddesi yüzünden halisünasyonlara sebep olur. Ç.N.

mayı yapmaya devam etmektedirler ve buna mitote adı verilir. Hem uyumsuzluk durumuna hem de karışıklığı açıklığa kavuşturma uygulamasına aynı ad verilmektedir.

Mitoteyi sona erdirmek, uyum veya cennete giden tek yoldur. Toltekler için bu durum zihnimizin içinde yer alan Yargıç ile Kurban'ın arasındaki iletişimin bozulmasından kaynaklanan bir kaos anlamına gelir. Zihnin olağan hali cehennemdir.

Mitote uygulamasını uyuşturucu kullanmadan yürütüyorum. Uyuşturuculara inanmıyorum. Öğrencilerime yaşam biçimimizi değiştirmek için mitoteyi sonlandırmak üzere birlikte çalışmamız gerektiğini söylüyorum.

Toltek geleneğinde mitote ile yüzleşirsiniz ve onu inkâr etmezsiniz. Mitote o kadar güçlüdür ki, onun gücünü yok etmek için yardıma ihtiyacımız vardır.

Yaradan'dan bize yardım etmesini ve netlik kazandırmasını isteriz. Mitote karmaşasına bir düzen getirebilmek için cesaret vermesini dileriz. Toltekler, kendi mitote uygulamalarında tüm bilgilerin bize geldiğini keşfetmişlerdir. Mitote, zihnimizde bulunan bir soğandır. Yalanları ve sahte imgeleri bulmak için onu soyarız. Daha derinlere inebilmek için gereken açıklık ve cesarete sahip olduğumuz zaman, gerçekte kim olduğumuzu buluruz.

Yapmış olduğumuz tüm anlaşmaları öğrenir ve onları değiştirmenin mümkün olduğunu görürüz.

Rüyayı keşfetmeyi ve kontrol etmeyi öğreniriz. Mitote, sadece bir gece uygulaması değildir, gündüz de gerçekleştirilebilir. Mitote uygulaması için, kaosun olduğu yere düzen getirmeyi amacımız olarak benimsememiz gerekir. Mitote uygulamasına bir kez başladığınızda, kaosun yerine düzeni getirmek hayatınızın amacı olmaya başlar. Bu, Savaşçının Yolu'dur.

Günümüzde birtakım yerlerde mitotenin kullanımı yozlaştırılmaktadır. Tolteklere göre ilk mitote sessiz bilgiye giriş niteliğindedir. Ancak ilk ritüelin tamamlanmasıyla mitote sonlanmaz. Ben çölde geçirdiğim süre içinde büyükbabamın bana tanıştırdığı öğretmenle mitoteye başlamıştım.

Mitote gece boyunca devam ederek şafakla sona erebilir veya bir düzen içinde iki gece boyunca sürebilir. Mitote uygulaması, uyku ile uyanıklık arasındaki o boşluğa gitmek anlamına gelir. İnsana enerji verir. Böylelikle uzun bir mitote seremonisini yorgun bir biçimde sonlandırmamalarını sağlar.

Çıraklarımızla yaptığımız mitotelerde grubun oluşturduğu çemberin ortasında ateş yakarız ve öğrenciler de sırayla uyanık kalarak o ateşi korur. Onlar Ateşin Muhafızları'dır.

Diğer öğrenciler sevgi ile ilgili ilahiler söylemeye ve sevgilerini ifade etmeye başlarlar. Bu uygulama, ilk bakışta bir şamata gibi görünebilir. Ancak sonrasında rüya görme pozisyonunu alırlar. Dizlerini kıvrıp kollarının arasına alarak ve başlarını da serbest bırakarak

yere otururlar. Her on beş dakikada bir uyandırılırlar ve pozisyonlarını değiştirirler. Böylece farklı bir kişi Ateş Muhafızı olur. Uykunun tam olarak başladığı anı gözlemlemek için birçok fırsat vardır. Öğrencileri beyinlerinin uykuya daldığı o anın tam anlamıyla farkında olmak suretiyle rüyalarını keşfetmeye yönlendiririz. Hayal güçlerini kullanmak zorundadırlar.

Mitote Düşünün Yolu'dur. Mitoteyi evde yapmak istiyorsanız, yalnızken yapmamanızı tavsiye ederim. Mantığınız sizi sabote etmeye çalışacaktır ve bu durum kâbuslar görmenize neden olabilir. Bir grup oluşturun ve birlikte yapın. İdeal olarak bir kılavuza gereksinim duyarsınız.

Envanter

Envanter, Dönüşüm Ustalığı'nın inanç sistemimize meydan okuyan bölümüdür. Envanter, bildiğimiz her şeyi depoladığımız kişinin inanç sisteminin (daha önce Cehennem Kitabı olarak tanımlamış olduğumuz sistem) bir incelemesidir. Savaşçı bu incelemeyi yaparken inandığı her şeyi özetler. Miguel'in öğrencilerine sıklıkla kişisel envanterler hazırlamaları konusunda eğitim verilmiştir.

Bu egzersizin amacı, kişinin özgür iradesini yeniden ele geçirmesini sağlamaktır. Parazitimize meydan okuduğunuz zaman bu envanter, sizin silah donanımınız olacaktır. Parazit Cehennem Kitabı, Yargıç ve zihninizdeki Kurban'dan meydana gelen bir bileşimdir.

Kendi kişisel yaşam rüyanıza bir göz atın. Kendinize karşı dürüst olun. Mutlu musunuz, değil misiniz? Envanterinizin temelini mutluluk kavramı oluşturacaktır. Mutluluğa ne kadar yakınsanız, Yeryüzü'nde cennet rüyasına da o kadar yakın olursunuz.

İnançlarınızın size verilmiş şeyler olduğunu aklınızdan çıkarmayın; onları siz seçmediniz. Sizi mutlu eden inançlar korunmaya değer. Mutsuzluğunuza neden olan inançlar ise gözden geçirilebilir ve değiştirilebilir. Hedefiniz, korkularınızdan arınarak özgürlüğe ulaşabilmek için inançlarınızı yeniden programlamaktır.

Özgür irade, kendi kararlarımızı alabilme hakkımızdır. Özgür irademizi kullanarak bir savaşçı gibi davrandığımızda, inanacağımız şeyi seçmek için ikinci bir şans elde etmiş oluruz. Burada karşılaştığımız sorun ise, eski inanç sistemimizin zihnimize tüm işlemiş olmasıdır. İnanç sistemimizi ilk kez gözden geçirdiğimizde, yeni inançların girebilmesi için herhangi bir boşluk olmadığını görürüz. Ancak mevcut inançlarımızdan birini dönüştürdüğümüz her seferinde yeni inançlar için alan yaratmış oluruz.

Envanter, Tolteklerden kalma çok eski bir uygulamadır. Tüm yaşamınızın ve hayatınız boyunca başınıza gelen her şeyin özetidir. Cehennem rüyasını yaratan tüm inançlarınızı bırakmanızı sağlar.

Duyguları Arındırmak İçin Nefes Tekniği

Duygusal zehrimizden arınmak basit bir işlemdir. Yapmamız gereken tek şey sevgiyi ve nefesimizi düşünmektir. Zihnimizdeki yarayı kısa bir süreliğine aklımızda tutarız. Sonra

“sevgi” sözcüğünü düşünürken yavaşça nefes alırız. Bu arınma programını eski ve yeni yaralara uygulayabiliriz. Bir yarayı temizlediğimizde, o yara kendi kendini iyileştirebilir. Zehri başka biriyle paylaşarak o yarayı temizleyemeyiz. Böylesi bir eylem zehrin çoğalmasına neden olur.

Herkesi etkileyen bir zehirle dolu balta girmemiş bir ormanın içindeyiz. Eğer size karşı bir saldırı varsa, sadece saldıran kişinin sizin enerjinize ihtiyacı olduğunu hatırlayın. Bir Dönüşüm Ustası olduğunuz zaman, hiçbir şey size zarar veremez. Aynı şekilde başkalarından aldığınız hiçbir zehri içselleştirmediğinizi de görürsünüz.

Geçmişten kalan yaralarınızdan arındıkça günlük yaşantınızda daha uyanık bir hale gelecek ve artık ruhunuza ilave bir duygusal “bagaj” yüklemeyeceksiniz. Duygularınızı arındırmak günlük bir alışkanlık halini alacak. Günlük bir alışkanlık olmasa bile uyumadan önce onları hissettiğiniz anda arındırma işlemini uygulayacaksınız. Yaptığınız incelemede bir Yargıç veya Kurban bulunmamaktadır.

Bu kavramın terapi alanı ile ilgili çok geniş kapsamlı sonuçları bulunur. Tolteklere göre zehirden kurtulmak kişinin kendi başına gerçekleştirmesi gereken bir eylemdir. Bir terapist ihtiyacı yoktur.

Envanter oluşturmak, yaşam boyu karşılaştığımız duygusal zehir taşıyan tüm olayları ve inançları zihnimize taşır. Miguel aşağıdaki nefes tekniğini öğretiyor:

Nefesinize odaklanın. Havada sürekli bulunan sevgiyi içinize çekerek nefes alın. Saf sevgiyi içini-

ze çekin. Saf sevgiyi dışarıya gönderecek şekilde nefes verin. Nefes alışverişi, sevgi ile kurulan doğrudan bir bağlantıdır. Her türlü duygusal anınızı ortaya çıkmaya başlar başlamaz sevgi dolu nefesinizle arındırın.

Zihninizi berraklaştırın. Zihninizi durdurun. Tamamen boşaltın. Hiçbir şeyi yargılamayın. Zihninizi anılarınızı düşünmeden geri getirmek üzere eğitin. Hatırladığınız her şey önemlidir. Zihninize gelen anılara güvenin.

Farkındalığınızı iradenize verin. İrade, duygularla ilgili anıları canlandırır.

Anılarınızı ortaya çıkarması için iradenize dua edin.

Kadınlar İçin Nefes Tekniği Çeşitlemesi

Farkındalığınızı iradenize verdikten sonra kalbinizin farkında olun.

Kalp atışlarınızı rahminize aktarın.

Sonra iradenizi rahminize aktarın.

Şimdi ise nefesinizi rahminize gönderin.

Envantere başlayın.

Anılarınızın kendiliğinden çıkıp gelmelerine izin verin.

Eğer rahminiz ile dolunay arasında bir bağlantı kurarsanız, bu süreç çok daha güçlü olacaktır.

Rüyanızı Özetlemek

Artık duygularınızı arındırma tekniğini bildiğinize göre kendinize şu soruyu sorabilirsiniz: “Acı çekmeme neden olan inancım nedir?” Bu noktadan başlayacaksınız. Acı veren bir anı veya suçluluk duymanıza neden olan bir inancın ortaya çıktığı her seferinde arındırıcı nefesi uygulayın.

Kendinize şunu sorun: “İnanç sistemim ne kadar açık?” Eğer katı inançlara sahipseniz, Cehennem Kitabınızı özel olarak sorgulamaktan veya yorumlamaktan korkabilirsiniz. Bu nedenle çıraklar, envanter oluşturma sorumluluğunu almadan önce farkındalıklarını geliştiriyorlar.

Toltekler, bu yaşam düzleminin bir rüya olduğunun farkına vardıklarında Farkındalık Ustalığı’nı keşfettiler. Herhangi bir duyguya yer vermeden gezegenin rüyasını gözlemlemeyi öğrendiler ve zihnin berraklığını yeniden ele geçirdiler. Farkındalık ve berraklık değişime yol açar. Toltek ustalıklarını kullanırsanız değişim yaşanması mümkündür. Her şeyi olduğu gibi görün, o zaman bir fırsatınız olur. Farkındalık size bir başlangıç imkânı tanır. Bu basit planı uygulayarak cehennemden çıkmaya başlayacaksınız.

Cennete gitmek için ölene kadar beklememiz gerekmez. Ancak ölmeden önce oraya gitmemiz gereklidir. Cehennem rüyasını terk etmek, yaşarken gerçekleştirmesi öldükten sonrasına göre çok daha kolay olan bir şeydir. Cehennemden kurtularak özgür kalmak ile aramızda bulunan engellerden biri, gururla ve onun yarattığı utanç ve ceza korkusuyla dolu olan kendimizi fazla önemsememiz durumudur.

Son yıllarda birçok guru, insanlara acı çekmelerinin suçunu ailelerine, eşlerine veya başka insanlara yüklemeleri gerektiğini öğretiyor. Müşterilerine kurban olmayı öğretiyorlar. Toltek sistemi bizlere artık küçük bebekler veya çaresiz insanlar olmadığımızı öğretir. Her şeyi değiştirebilecek kadar güçlüyüz. Kendinizi ne tür koşullar içinde bulursanız bulun, onları değiştirebilecek güce sahipsiniz. Tecavüze uğramış insanlar bile kendi gerçekliklerini değiştirebilirler. Eğer rüya görmekte olduğunuzun farkında olursanız, yaralarınızın etkisi de azalır. İçinizde gösterimde olan filmi değiştirebilirsiniz, çünkü o filmin yönetmeni, senaristi ve oyuncusu sizsiniz ve yaşadığınız hikâyeyi değiştirmeniz için gereken tüm güce sahipsiniz.

Uyurken gördüğümüz rüya, uyanırken sahip olduğumuz aynı bakış açısının doğurduğu gün içindeki rüyamızın devamıdır. Beynimiz algıladığımız şeyi yorumlar. Rüya ile ilgili insanların mutabık kaldığı tek bölüm, rüyanın çerçevesidir. Çerçeve hepimiz için aynıdır. Çerçeve, çevremizi saran ortam, Yeryüzü Gezegeni üzerindeki evimiz ile ilgili yapmış olduğumuz anlaşmadır. Ayaklarımızın yere sağlam bastığını ve güvenli hissetmemizi sağlayan bir destektir. Bizlere zaman ve mekân algısı kazandırır. Çevremiz içimizde bir denge algısı yaratan yaşam döngüleri ile sarılmıştır. Ayın dönüşü, yıl ve mevsimler ile ilgili değişiklikleri fark ederiz. Çerçeve gerçek olmamasına rağmen, onu kabulleniriz ve böylelikle hepimiz aynı dünyayı görürüz. Ancak kendi deneyimimizi yorumlamaya başlar başlamaz, rüyamız da ayrı ve özel olur.

Neden acı çektiğimizi anlamıyoruz. Bir seçim hakkımız olduğunun farkında değiliz, ama seçim hakkımız VARDIR. Rüyanın tüm sorumluluğu bizim üstümüzde değildir, çünkü bizler doğduğumuzda rüya zaten vardı. Kâbusa benzeyen bu rüyaya rağmen, burayı çocuklarımız için daha iyi bir yer haline getirmeye çalışıyoruz. Gezegenin rüyası binlerce yıldır evrim geçirmiştir. Bu yüzden rüya değişiyor. Ancak yine de o hâlâ bir kâbustur ve hâlâ cehennemdir.

Yaşam süremizi bu rüyadan paçamızı kurtarmak için kullanmak görevimizdir. Rüyanın evrim geçirerek korkusuzluğa dönüşmesini bekleyecek halde değiliz. Kendi iyiliğimiz için harekete geçmemiz gerekir.

Başlangıçta, bu kâbusu terk edemeyecekmişiz gibi görünebilir. İnsanların yaratmış olduğu rüyanın mükemmel bir yapısı vardır. Bununla beraber artık acı çekmemiz gerekmeyecektir. Rüyanın farkında olduğumuz anda, onun dışına çıkma girişiminde bulunabiliriz. Farkındalık, kişinin cehennemden ebediyen kurtulmasını mümkün kılar.

Bize ait olduklarını ve kontrol edip ve savunmamız gerektiğini düşündüğümüz küçük şeyler için acı çektiğimizin farkına vararak işe başlayalım. Adaletsizliğe karşı aşırı tepki verdiğimizde kendimizi izleyebiliriz. Kendimizi intikam alma ihtiyacı içinde görebilir ve ödeşmenin hiçbir anlamı olmayacağının farkına varırız.

Her insan, diğerleri için bir şeytana dönüşebilir ve diğerlerini cehennemde tutmaya devam eder. Partne-
rimizin hatasını hatırladığımız her seferinde, ona ye-
niden bedel ödetiriz. İntikam eylemi içinde karı koca-
lar bile birer şeytan olabilirler. Sıklıkla duygusal şan-
taja başvururuz. Sevdığımız insanları kontrolümüz
altında tutmak için suçlama ve suçluluk duygusu his-
settirmeyi kullanırız. Sözler veririz. Yaşamımızı bek-
lentiler ve yükümlülüklerle doldururuz. Gerçek ada-
leti görebilecek gözlerimiz yoktur. Her insan kendisi-
nin daima doğru, diğerlerinin ise yanlış olduğu hissi-
ni besler. Kendi fikrimizin en önemlisi olduğuna ina-
nırız.

Kendimize ve başkalarına yalan söylememiz gere-
kir. Bu dünya üzerindeki herkes yalan söyler. Yalan
söylediğinizi belirtmek, yargılama değildir. Zaten
olan bir şeyi söylemektir. Yalan söylemek, korkuya
dayalı bir savunmadır. Kişisel yaralarımızı, öfke ve
kıskançlığımızı veya korktuğumuzu görmek isteme-
yiz. Yalanlarımızda kendimizle ilgili sahte imgelerle
oynarız. Yalanlarımız yüzünden insanlar arasında ile-
tişim yoktur.

Savaşçılar olarak yaşamımızı değiştirme noktasına
gelmiş bulunuyoruz. Onu dönüştüreceğiz. Yalanlara
bir son vereceğiz. Kendimizi fazla önemsemekten
vazgeçecek ve bu özelliğin yerine cehennemden kur-
tulumak için arındırma nefesini kullandığımızda ve
envanter oluşturduğumuzda ortaya çıkan özgürlüğü

koyacağız. Acı çekmemize neden olmayacak türden yeni inançlar oluşturmak üzere ilerleyeceğiz. Bu, tıpkı diğer sanat türleri gibi yaratıcı bir süreçtir. Acı çekmemize neden olan her türlü inancı kazıyarak çıkartmaya başlamak cesaret gerektiren bir eylemdir.

Belki kendi gerçekliğinizi yaratma gücünüz olduğuna inanmıyorsunuzdur. Ancak eğer bu önermeyi kabul ettiyseniz, o zaman acı çekmenize neden olan gerçeklikten farklı bir gerçeklik yaratabilirsiniz.

Yaratmakta olduğunuz yeni sisteme acı çekme hissinizi azaltan kavramları ekleyeceksiniz. Bizzat yarattığınız inanç sistemi geliştikçe, doğuştan hakkınız olanı yeniden kazanacak ve acı çekme veya mutlu olma yönünde seçim yapabilecek bir özgür iradeye yeniden sahip olacaksınız.

Bir envanter yapılanı kadar bu seçimi yapma gücünden yoksun kalacaksınız.

Bu envanter, ileride yapılacak olan birçoğunun ilkidir. Ölüm Bulvarı'nda geçici bir envanter hazırlarsınız. Kişisel yolunuzda da geçici bir envanterle işe başlarsınız. Bu envanter, size özgürlük yolunda ilerlemeye devam etmeniz için gereken gücü verir.

Evcilleştirilmeden önce mutlu olduğunuzu aklınızdan çıkarmayın. O mutluluğu yeniden yakalamaya çalışacaksınız. Ama bunu çocukluğa ait bir masumiyetle değil, olgunluğa ait bir farkındalıkla yapacaksınız. Teotihuacan'ın amacı Tanrı'yı içinizde aramaktır. Kendinizi Tanrı olarak görmemiz için size yön gösterecek bir harita gibidir.

Toltek envanter sistemi, bütünlüğünüzü yeniden kazanmanızı hedefler. Şu anda olduğunuz halinizle tamamlanmamış durumdasınız. Düzenli olarak sadece sizin bildiğiniz duygu ve düşüncelerinizi gözden geçirmek, korkularınızı gizlendiği yerden çıkarıp kovacak ve onların yerine sevgiyi yerleştirecektir.

Farkında olun. Kendinize karşı dürüst olun. Cehennemde olduğunuzu bilin. Ona bakın. Onun cehennem olduğunu inkâr etmeyin. Ne olduğunuzu ifade edin. Diğer insanları karşılığında sizi sevip sevmeyeceklerini düşünmeksizin, oldukları gibi sevin. Sizi mutlu eden sevgi, size gelen sevgiden ziyade sizden gelen sevgidir.

Farkındalığa sahip olduğunuz zaman değişime karşı güçlü bir direniş gösterdiğinizizi görürsünüz, çünkü yaşamınız boyunca gezegenin rüyasıyla ve kendinizle bir anlaşma yapmışsınızdır.

Daha gençken sigara içmek için bir anlaşma yapmış olabilirsiniz. Sigarayı bırakmaya çalıştığınızda ise şöyle diyebilirsiniz. "Sigara içmememi gerektiren tüm nedenleri biliyorum, ama bırakamıyorum." Aynı şey aşırı yemek yeme alışkanlığı için de geçerlidir. Uzun bir süredir geçerliliğini koruyan bir anlaşmayı bozmak kolay değildir.

Bir alışkanlığı devam ettirmemenin karşılığı kişisel irade-nizde yatar. Bir şeyden vazgeçmek için, onunla ilgili anlaşmayı oluşturduğunuz zaman harcadığınız gücün aynısını onu bı-

rakmak için de harcamanız gerekir. Sigarayı bırakmak için, bunu niyetiniz haline getirmelisiniz. Havalı olmak, daha büyük görünmek, grubun bir parçası olmak için sigaraya başlamış olabilirsiniz. Artık kurtulmak istediğiniz bu alışkanlığa başlarken, bu kararı vermek ve bu eylemi sürdürmek için çaba harcadınız.

Bir uzay gemisinin Yeryüzü'nden fırlatılması için gereken gücü düşünün. En azından uzaygemisini yerkürenin üzerinde tutan yerçekiminin gücüne uygun güçte bir kuvvet uygulanmalıdır. Kişisel çabalarınız için de aynı şey geçerlidir. Yapmış olduğunuz her türlü anlaşma için belli bir kişisel güç sarf edersiniz ve anlaşmayı feshetmek için de aynı çabayı harcamanız gerekir.

Her türlü enerjinin doğru kullanımı kusursuzluk demektir. Kusursuzluk uygulamasıyla anlaşmalarınızı feshetmek için gereken gücü depolayabilirsiniz. Kullanım, gücünüzü zenginleştirir. Bir anlaşmayı feshetmek için güç sarf etmenizden sonra, o güç geriye dönecek ve daha da büyüyecektir. Güç kazanmanızın yolu envanter veya Hatıralar'dır.

Miguel, kişiden kendisiyle birlikte incelemek üzere dört anlaşma yapmasını talep ediyor. Bu dört anlaşmanın sizi cehennemde tutan anlaşmaların yüzde seksen beşini bozacağını, ancak pratik yapmamanız durumunda işe yaramayacaklarını belirtiyor. Gücünüz tüm anlaşmalarınızı kontrol edecek kadar sağlam olana kadar her seferinde bir miktar pratik yaparak mucizeler yaratırsınız.

1. Kullandığınız sözcüklerin kusursuz bir titizlik ve özenle seçilmiş olmalarına dikkat edin. Bu anlaşmanın derin bir anlamı vardır ve neredeyse tek başına bile sizi cehennemden çıkarabilir. Sözcükler, ruhun en güçlü ifadesidir. İnsan olarak sahip olduğumuz en güçlü araç sözcüktür. Sözcük kutsaldır. Saf sihirdir. Saf güçtür. Sadece kastettiğiniz şeyi söyleyin.

Sözcükleri en iyi şekilde kullanan ve onlara en fazla saygı gösterenler gerçek sihirbazlardır. Ancak her birimizin bir sihirbaz olduğunu unutmamamız önemlidir. Bizler birbirimizi incitmek, suçlamak, şantaj yapmak, dedikodu, dedikodu ve daha fazla dedikodu yapmak için sözcükleri kullanırız. Saf şantaj yıkıcıdır. Sözcükleri kullanarak birbirimizi cehenneme hapsederiz. Sadece fikrimizi belirterek karşımızdaki kişinin iyi veya kötü hissetmesine yol açabiliriz. Örneğin, “Sen ödleğin tekisin,” deriz. Bu söz, o kişiyi yıllarca etkileyebilir.

Altı yaşında bir kız çocuğu oyun oynarken şarkı söylüyordu. Annesi zor bir gün geçirmişti ve başı ağrıyordu. Kızının şarkı söylerken çıkardığı sesler onu rahatsız ediyordu. Kızına “Kes sesini. Karga gibi sesin var. Kapa çeneni,” dedi. Küçük kız bir daha asla şarkı söylemedi. Sesinin çok kötü olduğunu düşünüyordu. Annesi, kızını lanetlemiş gibiydi. Bunu birçok kişiye yapıyoruz. Karşımızdakine verdiğimiz zararı düşünmeden fikrimizi söylüyoruz.

Küçük kız kendisiyle bir anlaşma yaptı. “Sesim berbat.” Bu laneti bozması için, aynı miktarda çabayı anlaşmayı feshetmek için de harcamalıydı. Öncelikle bu olayın nasıl gerçekleştiğini bilmeliydi.

Yaptığımız her şey anlaşmalara dayanır. Anlaşma bağlayıcı bir güçtür ve kendi gücüne ve görünürdeki doğruluğuna katkıda bulunacak enerjiyi mıknatıs gibi kendine çeker. Rüya ve acı çekme de anlaşmalara dayanır. Çoğu anlaşma kendimize koyduğumuz kısıtlamalar anlamına gelir. Envanter, belli durumlara karşı nasıl tepki verdiğimiz ile ilgili farkındalık kazandırır. Ondan sonra ise eski ve kısıtlayıcı anlaşmaları feshetmenin bir yolunu bulabiliriz.

2. Hiçbir şeyi kişisel algılamayın. Çevremizde olan biten şeylerin, bizim yüzümüzden gerçekleştiği gibi bir varsayımda bulunmamıza neden olan kendimizi fazla önemseme özelliğimizden dolayı her şeyi kişisel algılarız. Birbirimizi incitmeye devam etme ve adaletsizlik olarak adlandırdığımız şey üzerinde kara kara düşünme nedenimiz budur.

3. Varsayımlarda bulunmayın. Kastettiğimiz şeyi başkalarının anladığını veya bizim başkalarının kastettiklerini anladığımızı düşündüğümüz zaman varsayımda bulunmuş oluruz. Başka insanlara neyi kastettiklerini veya ne istediklerini sorma ve kendimizin de aslında ne istediğimizi söyleme cesaretimiz olmak zorundadır. Varsayımlar olmadığında, sizi hayal kırıklığına uğratabilecek herhangi bir şey veya suçlaya-

cağınız herhangi biri de olmayacaktır. Yaşama ödeniz gereken hiçbir borcunuz olmadığı gibi, o da size borçlu değildir.

4. Her zaman yapabileceğinizin en iyisini yapın. Daima yapabileceğimizin en iyisini yaptığımızda, kendimizi kınamaktan kaçınmış oluruz ve nadiren hayal kırıklığına uğrarız. Yorgun veya hasta olduğumuzda yapabileceklerimizin en iyisi, iyi olduğumuz zamanlardan farklı olacaktır. En iyimiz daima değişir, ama yine de yapabileceğimizin en iyisini yapmaya devam ederiz. Tazelenmiş ve sağlıklı olduğumuz zamanlarda, yapabileceğimizin en iyisi de değişir. Eğer her koşulda yapabileceğimizin en iyisini yaparsak, kendimizle ilgili iyi şeyler hissederiz. Envanter uygulamasında zihninize girer, inanç sisteminizi keşfeder, şu ana kadar yapmış olduğunuz anlaşmaları bulur ve onları birer birer feshedersiniz.

Farkında olmanın diğer bir yolu da gerçek rüyayı ve gerçek düşüneyü bulmaktır. Rüyanın derinlerine inmek cesaret gerektirir. Gerçekliği bir kenara bırakarak kendinizin hem rüya ve hem de düşü olduğu-nuzu keşfedene kadar düşü için güvenli bir yer yoktur.

Berraklık bunun rüyadan başka bir şey olmadığını söyler. Eğer bakış açınızı değiştirebilir ve rüyayı kontrolünüz altına alabilirsiniz, başka bir gerçeklik de yaratabilirsiniz. Başlangıçta zordur, ama kısa bir süre sonra bu gerçekliğin gerçekten daha uzak oldu-

ğunu görürsünüz. Sonrasında ise önceden gerçeklik olduğunu düşündüğünüz şeye adapte olmak daha zor gelecektir.

Toltekler, farkında olmanın bu iki yolunu birleştirmişlerdir. Hem envanter oluşturmuşlar hem de rüyalarının derinine inmişlerdir. Her şeyin bir rüya olduğunu biliyorlardı, dolayısıyla hedefleri bir rüya ustası olmaktı. Kişisel rüyaları kendilerine itaat edene kadar onun üzerinde tam bir kontrol kazanmaya çalıştılar. Hedefleri mutlu olmaktı. Artık ölmekten korkmuyorlardı. Tolteklerin hem envanter oluşturdukları hem de kişisel rüyalarına yolculuk yaptıkları yöntemlerini öğretiyorum.

Toltekler kendilerini dünya nimetlerinden çekmiş insanlar değildirler. Maddi dünyaya da derin saygıları vardır. Bu sistemde fakir veya açgözlü olmak da gerekmez. Maddi dünyadan yararlanırsınız, ama onun size ait olmadığını bilirsiniz. Çoğu anlaşma bağlıkları temsil eder. Bu benim bedenim, benim evim, benim ailem, benim yaşamım deriz... ama bu doğru değildir. Eğer sahip olduğunuz maddi ve duygusal şeyleri kaybetmekten korkuyorsanız, bu bir cehennemdir.

Toltek nagualleri olarak bedenin kontrolünü tamamen bedene veririz. Bedeni kendi gücünü kazanmaya bırakınız. Bedenimizi sever ve ona değer veririz. Utanç veya nefret duymaksızın bedenimizin olduğu gibi olmasına izin veririz.

Zihnimize de değer veriniz. Zihnimizin zihni kontrol etmesine izin veriniz. Zihin bedeni sever. Bedenimizin, sevgimizin, zihnimizin ve ruhumuzun oldukları gibi kalmalarına izin veriniz.

Beden “hissettiğim gibiyim,” diye hissederken, zihin “Ben bedenim ve düşündüğüm gibiyim,” diye hissettiği zaman ortaya kaos çıkar. Kaos durumunu ortadan kaldırmak için bedenin ne yapabileceğinden azını, ne de yapabileceğinden fazlasını yapabileceğinin en iyisini yapmasına izin verin.

Zamanla envanter uygulaması o kadar kendiliğinden bir hal alır ki, bu süreç rüyalarda da sürdürülebilir. Miguel, eskiden görmüş olduğu tüm rüyaların geri döndüğü bir rüya envanteri deneyimi yaşamıştır. Yaşadığı bu deneyimin kişiliğini değiştirdiğini hissetmiştir.

Eskiye ait bilgilerin tamamı beynimden alınmıştı. Teker teker gelen o rüyaları hatırlamıyorum, ama o rüya envanterinin ardından bambaşka bir insan oldum.

Geçmişini incelerken, Yargıç'ın ve Kurban'ın bu envanterde hiç de hoş karşılanmayacağını unutmamanız önemlidir. Envanteri sevgi dolu gözlerle görmeliyiz. Eğer yaşamımızı sevgi olmadan incelersek, eski yaraları yeniden deşerek daha fazla duygusal zehir yaratmış ve yaşamımız boyunca taşıdığımız acıyı doğrulamış oluruz.

Geçmişte yaşanan olayları, genellikle o olaylar hakkında yapmış olduğumuz yorumlara göre depolarız. Yaptığımız yorumlama o andaki duygusal halimize de geçecektir. Bir çiftin kavga etmiş olduğunu düşünelim. Bu kavgaya eşlerin annelerinin de tanıklık ettiğini varsayalım. Tanıklardan biri de eşlerden herhangi biriyle hiçbir duygusal bağlantısı olmayan başka bir kişi olsun. Bu kavganın yorumu, orada bulunan beş kişi için de farklı olacaktır. Birbirleriyle ilgili olan dört kişi dört farklı kavga hikâyesi oluşturabilir. Gerçeğe en yakın olanı ise, taraflarla herhangi bir duygusal bağlantısı olmayan tarafsız tanığın hikâyesi olacaktır.

Yargıç ve Kurban'ın bakış açısıyla envanter oluşturduğumuz zaman, tüm suçlamalar ve kendini haklı çıkarmalarla birlikte hatırlanan olayın orijinal yorumlamasını zihnimize taşımamız olasıdır. Kendi envanterimizde tarafsız tanığın rolünü üstlenmeye çalışmamızın nedeni budur.

Envanteri oluştururken özel nefes tekniğini uyguluyoruz. Egzersizi yaparken sevgiyi içimize taşıyoruz. Anımsadığımız şey ne olursa olsun eğer ona sevgi ile tepki verirsek, adaletsizlik örneği olduğunu düşündüğümüz anılarımızı bile dönüştürebiliriz. Sevgi ile bağışlayıcılık kazanırız. Yaşanmış olanı ve kendimizi affederiz. Sonuç olarak yapmış olduğumuz anlaşma değişir ve kendimizle ilgili bir parça daha bütünlük kazanmış oluruz.

Envantere başlamadan önce hatırlamak istediğiniz şeylerin bir listesini oluşturmanız iyi bir tekniktir. Aklınıza geldikleri haliyle olayları yazmak, hatırlama sürecini başlatacaktır. Böylelikle bir olayı, bir duygu ya da etkileşimi özetleyebilirsiniz. Listenizi sözlü sıralama yaparak da oluşturabilirsiniz, ama yazmak daha etkilidir.

Listenizi olaylara, insanlara veya tarihlere göre hazırlayabilirsiniz. Hayatınıza girmiş olan insanları sırasıyla hatırlamak daha kolaydır. Her biri ile ilgili mümkün olan en çok şeyi hatırlamaya çalışın. Bu, yaşamınızdaki etkileşimleri gözden geçirmenin etkili bir yoludur. Son olarak duygularınızın bir envanterini çıkaracaksınız. Birçok kez yazılı liste oluşturabilirsiniz. Hazırladığınız her envanter ile bu gerçekliğin içine sıkışıp kalmanıza neden olan kancalardan kurtulacaksınız. Sizi kısıtıran kancalar azaldıkça, kaçışınızı mümkün kılacak ve kendi ustalığınızı geliştirmenizi sağlayacak gücü toplayabilirsiniz.

Eğer uyumak üzere yatağınıza gittiğiniz her seferinde bir envanter oluşturur veya özetleme süreci yaşarsanız, bundan sonrası için hayatınıza ilave bir kanca eklememiş olursunuz. Uyumadan önce günlük bir envanter hazırlamak için, gününüzü gözden geçirirken duygularınızı zihninize geri çekin. Gece uyandığınız zaman, envanter yapmak için iyi bir zaman olacaktır. Oturup bu işi yapmak üzere kendinizi zorlayın. Büyük envanterler tüm yaşam boyu oluşan duy-

gularınızı serbest bırakır. Ancak tüm etkileşimlerinizi ve duygularınızı kapsayan günlük envanterler, uzun süredir depolanan ve işlenmemiş duygularınızı gözden geçirmekten daha kolay ve daha hızlı olacaktır.

Envanter, bir meditasyon egzersizidir. Vicdan muhasebesi değildir. Yargıç veya Kurban yoktur. Sadece hislerin gözden geçirilmesidir. Bu egzersize başlamanın yolları şunlar olabilir: Odanıza bir mum koyup nefesinize odaklanırken muma bakarak; dikkatlice aynaya bakarak; ayaklarınız yere basacak ve elleriniz kucagınızda duracak şekilde karanlık bir odada oturarak; üzerine bir battaniye alıp ellerinizi göğsünüzde çaprazlamış şekilde uzanarak; veya kollarınızı kıvrık duran dizlerinize dolayarak yere oturup destek almak için sırtınızı bir yere dayayarak. Hafif bir trans haline girmek için kullanabileceğiniz teknikler bunlardır. Envanterinizi derinleştirmek üzere kullanacağınız gücü artırabilirler.

Kendinize bir komut verin. 'Ben bir Düşçüyüm.' Gözlerinizi açık tutun. Gözlerinizi kapatırsanız rüya görmeye başlarsınız, bu da hatırlamak ile aynı şey değildir. Gözleriniz açık olduğu zaman, mantığınız da gördüğü şeyleri inkâr edemez. Kendinizi görebildiğinize ikna etmeniz gerekir. Geçmişte yaşanmış duygusal yoğunluk içeren olaylar aklınıza geldikçe, onlara geri dönebilirsiniz. Her envanterden sonra farklı gözlerle yaşam rüyanıza dönersiniz.

Bölüm Yedi

DÖNÜŞÜM ARAÇLARI

İKİNCİ BÖLÜM

Bu gezegen üzerindeki tüm insanlar avcılardır. Herkes av da Bolabilir. Belli bir miktar enerjiniz vardır. Hayatta kalabil-mek ve büyümek için daha fazla enerji toplamamız gerekir. Nerede veya kimde enerji varsa ona gereksinim duyarsınız ve içgüdüsel olarak o enerjiyi elde etmeye çalışırsınız.

Avcı iz üstündedir. Sözcüğün Toltek geleneğindeki karşılığı jaguarın görüntüsünden ortaya çıkmıştır. Jaguar, daima tetikte ve uyanık olan bir kara hayvanıdır. Avını yakalamak için son derece yavaş hareket eder. Sürekli avının yakınlarında bulunan jaguarın keskin bir görüşü vardır. Şimdiyi yaşar.

İz süren avcı kavramı aynı zamanda kartalın görüşünü de kapsar. Kartal manzaranın genelini kuşbakışı görerek uçar. Detayları göremez, ama doğrudan avına yaklaşır. Kartal bir düşçüdür. Panoramik bakış açısı ile kartal gibi olarak, Farkındalık Ustası olabilmek çok daha kolaydır. Farkındalık Ustası, avı duyguları olan bir avcıdır. Kartalın bakış açısı duygularımızın çabucak farkına varmamızı sağlar, ancak o kadar mesafeden onlara ulaşmak da daha zordur.

İz süren avcı, harika bir ağ örerek avının gelmesini bekleyen bir örümcek olabilir. İnsanoglu, karizmasını veya kurnazlığını kullanarak diğer insanları ağına düşürecek durumlar ya-

rattığı zamanlarda bir örümcek gibi avlanmış olur. Av olan insan daima güç, konum ve para gibi istediği bir şeylerin cazibesine kapılır.

Savaşçı da iz süren bir avcıdır. İz sürdüğünüz zaman avcı olursunuz. Bu da savaşçının güç avına çıkmış bir avcı olduğu anlamına gelir. Duygularınızın her birinin ve ağzınızdan çıkan her kelimenin izini süreceksiniz. İz sürmeye bir kez başladıktan sonra, mutlak özgürlük içinde yaşamayı öğreneceksiniz.

İz sürmek, dönüşüm arayışında olmaktır. Bu arayış sırasında ortaya çıkan her eylemin, düşüncenin ve söylenmiş sözcüğün son derece büyük önemi vardır. Örneğin, dedikodu ile dolu bir sohbetin içinde olabiliriz. Kendimizi bu zehirden kurtarmak için nefes tekniğini kullanarak, dedikodunun içimizde açtığı yarayı temizlememiz gerekecektir.

Savaşçı, maddesel düzlemi aşmış bir zihinsel konuma ulaşmak üzere gereken güç için avlanan bir avcıdır. Güç canlı bir varlıktır. Bu canlı varlık, gezegenin rüyasıdır. Çoğu insan bu canlı rüya için çalışıyor ve mevcut gücünün tamamını rüyanın gelişimine devam etmesi için kullanıyor. Türdeşimiz olan diğer insanlar gibi, yargılamayı, mağdur olmayı ve zehirli duygular yaratmayı öğretmek suretiyle dünyaya getirdiğimiz yeni insanları da rüyanın içinde tutsak ediyoruz.

Gezegenin rüyasında zehri yaymak için kullanabileceğimiz en etkili yol sözcüklerdir. Sözcükler kurtarabilir veya yok edebilir. Sözcüklerin etkileri son derece büyük ölçülerde yayılabilir. Başkaları da sözcükleri kullanarak zehirlerini üzerimize akıtırlar. İncindiğimiz veya öfkeli olduğumuz zaman, özel bir etkiye sahip bir sözcük kullanabiliriz. Bu kara büyüdür. Her

birimiz, kendi izimizi sürmeyi öğrenene kadar sözcükler tarafından kapana kısıtılmış birer sihirbazız.

İz süren bir avcının elde edebileceği en üstün başarı kusursuz olmaktır. Yaptığınız tek şeyin sorumlu olduğunuz güç için çalışmak olduğunun farkına vardığınız zaman kusursuz olursunuz. Kusursuzluk geliştirerek neredeyse rüyadan kaçabilirsiniz, ama yine de duygularınızı disipline etmeniz de gereklidir. Kusursuz olmak için zehirli duygular yaymayı veya kendinizin dışında bir yerden gelen bu tip duyguları kabul etmeyi bırakmanız gerekir.

Farkındalıktan İz Süren Avcılığa

Dönüşüm Ustası'nın bizlerin çok yönlü varlıklar olduğumuz farkındalığını edinmiş olması gerekir. Bir Toltek Savaşçısı olmanın temel koşulu bu farkındalıktır. Farkındalık Ustalığı, Zihin Ustalığı olarak da adlandırılabilir. Ancak iki bakış açısını içerir – sadece zihnin bakış açısını değil, aynı zamanda fiziki bedeninin sahip olduğu bakış açısını da kapsar.

Her şey bir rüyadır ve sadece rüya vardır. Kendimizi ve dünyayı açıklamak için ayrımlar yaratmaktan hoşlanırsınız. Rüya ve düşü iki ana bölümdür. Düşü rüya görür, ama yine de düşü olmadan da rüya vardır. Çünkü diğer birçok düşü rüyanın varlığını sürdürmeye devam eder.

Gezegenin rüyasıyla aynı frekansa uyum sağlarız. Rüya düşüye kılavuzluk eder. Bunun tam tersi

olamaz. Bizler olduğumuza inandığımız varlıklarız, ancak farkındalığımız değiştikçe rüyadaki konumuz da değişir. Nasıl rüya gördüğümüzün ve rüyadaki konumumuzun farkına varırız. Her şeyin bir rüya olduğunun farkına vardığımız zaman, o rüyanın bir kâbus olduğunu da keşfederiz.

Dönüşüm Ustalığı ile rüyamızın tamamını değiştirebiliriz. Bu değişim kişisel seviyede gerçekleşmelidir. Yalnızca bireyler olarak teker teker kendimizi dönüştürerek, nihayetinde rüyanın tamamının değişmesini sağlarız.

İnsanoğlunun tarih boyunca daima ebedi mutluluk arayışı içinde olduğunu görürüz. Cennette veya Nirvana'da ya da Olimpos'ta mutlak mutluluk yahut manevi refah konumunu bulmaya çalışırız. Bu gezegene hâkim olan türden bir rüya ile mutluluk hedefimize ulaşmamız mümkün görünmüyor. Toltekler mutlu olmanın ne kadar zor bir şey olduğunu bilirdi. Rüyayı nasıl değiştirebileceklerini araştırdılar ve ilk iki ustalığı keşfettiler: Bunlardan ilki farkındalık, ikincisi ise kişisel dönüşümdür.

Dönüşüm Ustalığı geliştirmek için kullandığımız temel araçlar iz sürmek ve envanterdir (aynı zamanda özetleme olarak da adlandırılır). Envanterin rüya görme sanatı ve kartalın sanatı olduğunu düşünüyorum. Geçmişe dönmek ve onu yeniden canlandırmak için hafızamızı kullanırız. Dolayısıyla envanterin geçmiş, iz sürmenin ise bugünümüz ile ilgili olduğunu

söyleyebiliriz. İz sürme sanatı özgür irade, seçimler ve risk alma sanatıdır. Daima şimdiyi yaşayan jaguar gibi canlı olma sanatıdır.

Uyanık olduğumuz zamanlarda rüyayı kontrol etmenin yolu seçimler yapmaktır. Evrenin her alanında bir etki tepki süreci yaşanır. Rüya seçimlerimize karşı tepki gösterir. İz sürme sanatı, tepkilerimiz üzerinde sağladığımız kontrol ile ilgilidir. Eylemlerimizin izini sürerek işe başlarız.

Bu noktada evcilleştirme temasına dönmemiz gerekir. Nasıl rüya görmemiz gerektiğini ve gezegenin rüyasına uyum sağlamayı bizlere öğreten şey evcilleştirme sürecidir. Bütün bir inanç sistemi ile zihnimizi programlamıştır. Rüyadaki, ailemizdeki, toplumdaki ve kendi içimizdeki konumumuzu o vermiştir. Herhangi bir anda kendimizle ilgili sahip olduğumuz imaj, bizim konumumuzdur. Herhangi bir durumda temsil ettiğimize inandığımız şey, bizim konumumuzdur. Girdiğimiz her konumda üstünlük sağlama girişiminde bulunuruz. Başkaları da aynı şekilde üstünlük sağlamaya çalışırlar. Bu durum kaos ve karmaşaya neden olur.

Rüyamız ve o rüyadaki konumumuz, olduğumuza inandığımız şeylerin sonuçlarıdır. Bu inanç mantık tarafından değil, duygular tarafından yönetilir. Mantık kendisinin mağdur olduğunu düşünür, çünkü yaşadığımız deneyimler mantıklı değildir.

Yaşadığımız her şeyin duygusal bir bileşeni vardır. Örneğin, güzelliğe karşı duygusal bir tepki veririz. Duygusal bedenin tek bir amacı vardır, o da hissetmektir. Zekâ, hissettiğimiz şeyleri yorumlayarak, duygusal tepkilerimizi doğrulamaya çalışır. Zekâ, duygusal bedeni baskı altında tutmaya ve acı çekmemizi önlemek için yaralarımızın üstünü yalanlarla örtmeye çalışır. Böylece inkâr sistemimizi geliştiririz.

Adaletsizlik olduğunu düşündüğümüz şeylere tepki gösterdiğimiz zaman, tıpkı küçük bir çocuk gibi yaşadığımız deneyimleri inkâr etmeye başlarız. Duygusal beden ile zekâ arasındaki etkileşim, artan bir uyuşmazlık ve kişisel onay eksikliği yaratır. Temel olarak duygularımızı kabul etmeyiz. Özellikle Batılı toplumlarda duygularımızdan utanır ve onları çoğunlukla inkâr ederiz.

Yalnız kaldığımız zamanlarda, olduğumuzu düşündüğümüz kişisel imajımıza gerçekten inanırız. Bu imaj gerçek değildir. Rüyamızın bir parçasıdır. Evcilleştirilme sürecimizin kalıntıları olan suçluluk ve suçlama barındırır. Çoğumuz kendimizden o kadar nefret ederiz ki hayatın tadını çıkaramayız. Kendimize karşı dürüst olmak ve inanmamız gerektiği öğretilen yalanların üzerindeki örtüyü kaldırmak cesaret gerektirir. Yaralarımızı deşmek acı verici bir süreçtir, ama bir Dönüşüm Ustası'nın iz sürerken yapması gereken şey budur.

Uyanık olduğumuz zaman, iz sürme sanatı da düşüncelerimizle, eylemlerimizle ve verdiğimiz tepkilerle ilgili daima tetikte olmayı kapsar. Çırak, kendi içine odaklanarak işe başlar. Her zaman kendimizle işe başlarız. Bu kişisel inceleme ile kendi inanç sistemlerine dayanarak bizim yaptıklarımızla aynı şeyleri yapan başkalarını anlayabiliriz. Uyurken ise iz sürme sanatı, yaşam rüyası üzerinde kontrol kazanmamızı sağlar. Rüya ustaları olabiliriz.

İz süren avcı, seçimler yapmak için özgür iradesini kullanır ve duygularına bel bağlamaz. Bizim yerimize Yargıç'ın ve Kurban'ın karar vermesine izin vererek sorumluluğumuzdan vazgeçmiş ve özgür irademizi kaybetmiş oluruz. İz süren avcı, kendi seçimlerini bilinçli bir şekilde Yargıç ve Kurban'dan geri alır.

Yaşam daima bir eylemdir. Dünya üzerinde fark yaratan şey eylemdir. İz süren avcı, bir rüyanın maddesel gerçeklikte gerçekleşmesini sağlayabilir. Düşçü ise bunu yapamaz. İz süren avcının rüyadaki konumunun sınırları çerçevesinde kendi dışındaki rüyayı değiştirme gücü vardır. Düşçünün bunu yapabilme yetisi yoktur.

Kendi içinde iz sürdükten ve ustalık kazandıktan sonra yeni usta nagual, tüm insanlar tarafından paylaşılan rüya olan gezegenin rüyasının dışında iz sürmeye başlar.

İz süren avcı arınmış bir zihne sahip olduğunda dışarıdaki rüyayı ifade etmeye başlayabilir. Rüya bir

avcıdan diğerine değişeceği için düşkünlüğe veya rezaletin pasif bir şekilde kabullenilmesine yer olmadığını da göreceğiz. Eylem bolluk yaratır.

Bir usta, dış dünyada bir şeyler yaratmaya başladığı zaman içsel dönüşüm işlemi de neredeyse tamamlanmış demektir. Tıpkı bir mühendis ya da doktor gibi öğrenmiş olduğumuz şeyleri uygulayamadan deneyim kazanmış oluruz. Toltek ustalığının incelenmesi açısından bakıldığında, kişinin kişisel yıkımdan kurtulabilmesi için içindeki yaraların tamamını dönüştürmesi gerekir. Kişinin tabiatının karanlık yanını iyileştirmesi gerekir. Duygusal beden yaralarla doludur ve sevgi ve adalet açlığı çekmektedir. Bu yaralar şifa bulduktan sonra, dönüşüm geçiren savaşçı da sadece sevgisini ifade etmeye başlar. Dönüşüm Ustası aynı zamanda bir Sevgi Ustası'dır. Veya onun bir Niyet Ustası olduğunu söyleyebiliriz. Eşanlamlıdır bunlar. Savaşçı, gerçeğin sevgi olduğunu öğrenir.

İz Sürme Sanatını Öğrenmek

Miguel iz sürme sanatını öğretirken sıralı bir yaklaşım benimsiyor. Düzenli olarak aşağıdaki temel fikirleri tekrarlayarak belirtiyor:

Gezegenin rüyasının tuzağında, cehennemde olan insanlar olduğumuzu unutmamamız gerekir. Farkındalık kazanmak, rüyamızı değiştirmek ve

rüyadan kaçmak için iz sürmeyi bir araç olarak kullanırsınız. İçimizdeki iz süren avcı, bu kâbusu durdurmak ve cehennemden kaçış için gereken pozisyonu almaya başlamak üzere bizlere yardımcı olur.

Normal konumumuzdayken tüm varlığımızla ilgili acı çekmek üzere burada bulunduğumuz fikrine kapılırsınız. Kâbus görürsünüz ve yanlış bir bellek geliştirirsiniz. Dünyü hayal meyal hatırlarsınız. Kendimiz hakkında çok şey bildiğimizi düşünürsünüz, ama aslında kendimiz hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir gerçektir.

Geçen geceyi tamamen güç ile ilgili bir rüya göerek geçirdim, ama rüyayı hatırlayamıyorum. Sadece onun güç ile ilgili bir rüya olduğunu biliyorum.

İkinci sınıfa gittiğime ve sekiz yaşında olduğuma dair bir şeyler hatırlıyorum, ama ne dediğimi ve sonrasında neler yaptığımı anımsamıyorum. Hayaller bizi körleştirir. Amneziye neden olan sahte bir ortamda yaşıyoruz. Kendime ait hiç bilmediğim bölümler var. Bu durum her biriniz için de geçerlidir.

Dönüşüm Ustaları olan çıraklarıma aşağıdaki kavramları sırasıyla anlatıyorum:

1. Bir yumurtanın içinde saklı belli bir miktar enerji ile dünyaya geliriz. Bu yumurta, bedenimize ve bedenimizi saran spiritüel enerjilerin tamamına ev sahipliği yapar.

2. Doğum sırasında fiziksel bir bedene sahip oluruz, ancak doğumdan sonra zihinsel bedenimiz gelişir. Yeni doğan bir bebeğin zihni olmamasına

rağmen, ruhu çok belirgin bir biçimde hissedilebilir.

3. Büyümek ve gelişmek için dış dünyadan enerji alırız. Çeşitli bedenlerimizi farklı türden enerji ile beslememiz gerekir. Fiziksel bedenin besine ihtiyacı vardır, ancak büyümek için gereksinim duyduğumuz tek enerji o değildir. Tıpkı bir meyveye dönüşecek şekilde olgunlaşması gereken bir canlı varlık gibiyizdir. Başka bir varlık da kendi besini olarak o meyveden yararlanacaktır. Bizim meyvemiz farkındalığımızdır. Her enerji türü farkındalığa sahiptir, ama insan farkındalığı ayrıdır ve bu gerçeklikte ve diğerlerinde bulunan diğer varlıkların farkındalığından farklıdır. İnsan farkındalığımız bilgidir.

4. Zihnimizi kullanarak enerji yaratırız. Kolektif zihin, enerji yaratmak üzere içsel zihnimize baskı yapar. Korku ise zihnimize nasıl rüya görmemiz gerektiğini öğretir.

5. Mantık içsel rüyamız ile dışımızdaki rüya arasındaki bağlantıyı kurar. Mantık, bizlere kendisine özgü farkındalığını sunar. Bu, beden, zihin veya ruh farkındalığı ile aynı şey olmadığı gibi insana ait herhangi bir başka enerji sistemine de benzemez.

6. Farkındalık, kişisel önem aracılığıyla gelişir. Mantık, kendimizle ilgili sahte bir imaj veya konum yaratan kişisel önem algımızı teşvik eder. Kendimizle ilgili bu sahte imajdan farkındalık meyvesini yaratırız. Sonra ise kendine ait özel farkındalığı yaratan mantığın değerini keşfederiz.

7. Mantık, önemli miktarda enerji depolar. İnsan farkındalığı seviyesinde bulunan diğer birçok organik ve inorganik sistem, depolanmış bu enerji ile beslenir.

8. Farkındalığımız için ihtiyacımız olan enerjiyi başka insanlardan veya gezegenin rüyasının kendisinden çekerek alırız. Gezegenin rüyası enerjisini bizlere ödünç verir. Sonrasında ise ortaya çıkan nihai ürün –farkındalığımız– üzerinde hak iddia eder. Gezegenin rüyası meyvesini alabilmek için bizim geliştirmekte olan farkındalımıza yatırım yapar. Tıpkı bir tohum ekmek ve sonrasında da meyvesini yemek gibidir.

9. Gezegenin rüyası ve gezegeni çevreleyen diğer enerji sistemleri için insan farkındalığı son derece değerlidir. Bu durum, neden bu kadar fazla sayıda insan olduğunu açıklar.

10. Gezegenin rüyası, insan farkındalığının yıkıcı olduğu gerçeğine prim verir. Belli bir noktada insan farkındalığı kontrolden çıkar. O zaman insanların üretimini kontrol altında tutmaya çalışan başka birtakım enerji sistemleri devreye girer. Bu noktada, insan dışında kalan varlıkların bakış açılarına göre insan farkındalığının kontrolsüz yayılan bir kanser gibi olduğunu görebiliriz. Bizler gezegenin ortamını yok ediyoruz. İnsanların durdurulmaları gerekir. Ancak aynı zamanda insan farkındalığının yarattığı meyvelerde bolluk mevcuttur. Bu da enerji bolluğu anlamına gelir.

11. Dışardan baktığımızda, insanları rüya için köleler gibi çalıştıran devasa bir canlı varlık olan gezegenin rüyasını görebiliriz. İnsanlar bu gerçekliğin içine hapsolmuş esirlerdir ve buradan kaçmak zordur. İnsan ile gezegenin rüyası arasındaki ilişki bir ortak yaşam türüdür.

Gezegenin rüyası insan gelişimi için gereken enerjiyi sağlar, ancak bunun bedeli yüksektir. Özgürlük yoktur. İnsanlar Dünya Gezegeni üzerinde kölelik sistemi içinde yaşarlar.

12. Ölmek, bir kaçış yolu değildir. Beden ölür, ancak ruh yaşamına devam eder ve yerkürenin enerji sistemi tarafından kapana kısıtlanabilir. Beden öldüğü zaman, gezegenin rüyası kendisine ait olan kısmı alır. Yavaş yavaş rüyaya ait olan tüm duyguları içine çeker. Diğer duygular ise ruh ve ruhun reen-karnasyon planı ile kalmaya devam ederler.

13. Aynı süreç, yeni bir döngü başladığında da tekrarlanır: ödünç verilen enerji, farkındalığın gelişimi ve gezegenin rüyasının o farkındalık üzerinde hak iddia etmesi.

Ruhlar, iz sürme sanatını öğrenene kadar bir yaşamdan diğerine geçerek yerkürenin ortamında hapsolmuş durumda kalmaya devam ederler.

Kendini Sevme ve Dönüşüm

Her zaman önce mutluluğu arayın. Mutluluk sadece içimizden gelebilir. Hiç kimse bizi mutlu edemez. Mutluluk, içimizden çıkan sevgimizin ifadesidir. Başkaları bizi sevdiği için mutlu olmayız, biz onları sevdiğimiz için mutlu oluruz. Toltek eğitiminin amacı, kişiyi kendini sevmeye ikna etmektir.

Her şey burada, dolayısıyla kendimiz de dahil olmak üzere her şeyi sevebiliriz. Kendimize duyduğumuz sevgi koşulluysa, başkalarına duyduğumuz sevgi de koşulludur. Yaralılığımızdan dolayı önce kendimize, sonra da başkalarına karşı sevgiyi inkâr ederiz. Bu nedenle kendimizi sevmek ilk hedefimiz olmalıdır. Eğer kendinizi yeterince severseniz, başka birinin sevgisine ihtiyaç duymazsınız. İhtiyacınız olduğu için değil, istediğiniz için bir ilişkiye girebilirsiniz. Eğer muhtaçsanız, idare edilmeye de müsaitsiniz demektir. Eğer mutluyusak, başka birinin bizi mutlu etmesine ihtiyaç duymayız. Yalnızlığımızı değil, mutluluğumuzu paylaşıyoruz. Kendimizi sevmek, bizi sevebilir kılar. Başka insanlar da daima kendisiyle barışık olan kişilere yönelir.

Miguel, insanların hayatlarında bulunan ve inanç sistemlerinden kaynaklanan engellerin farkında olmalarını sağlamaya çalışıyor. Nagualler engellerin baskısını hafifletmeleri için çiraklarına birtakım oyunlar oynarlar. Ateş üzerinde yürüme,

inanç sistemlerini aşmaları için uyguladıkları bir numaradır. Henüz çırak olan avcıya önündeki olasılıkları sunar. Hedef katı olmaktan vazgeçmektir.

Çeşitli durumlarla baş etmeye çalışırken kullandığımız yöntemimiz, herhangi bir durumda kabullendiğimiz *konumdur*. Konumumuz daima değişir. Tarafsız bir gözle kendimizi düşündüğümüzde, olaylara kendimizi yargılamaksızın kendiliğinden ortaya çıkan zarif tepkiler vererek, konumumuzu bir andan diğerine değiştirme özgürlüğüne sahip oluruz. Her zaman rol yaptığımızın farkında oluruz. Hepimiz maske takıyoruz. Her an her türlü değişikliği yapabiliriz. Böylesi bir farkındalık ikiyüzlülük ve hileye yol açabilir, ancak kişi önce tüm yaralarını temizlediğinde, kişisel farkındalık da gezegenin rüyasından kurtularak serbest kalması için kullanabileceği güçlü bir araç olur.

Tolteklerin Teotihuacan, Tula ve Maya şehirlerinde geçirdiği ilk dönemlere ait birçok maske bulunmuştur. Bu maskeler Tolteklere ait birer sanat eserinden ibaret değildir. Öğretilerinin anlamlı bir bölümünü oluştururlar. Maskeler duvarlara asılı dururdu ve çırak maskelerden birinin önünde durarak, maskenin ifade ettiği duygunun aynısını hissedene kadar o yüz ifadesini yapmaya çalışırdı. Çırak, başlarda sadece gözleri olmayan maskeleri taklit ederdi. Yeterli ustalığı kazandıktan sonra ise gözleri olan maskelerdeki ifadeyi yansıtmaya çalışırdı.

Bu öğretinin pratik uygulaması ise çırakların sıradan insanların yüz ifadelerini incelemek üzere kasabaya gönderilmeleriydi.

İstirahat halindeki bir yüz, insanın gerçek yüzüdür. Toltek, kazandığı ustalık sayesinde başka birinin aura incelemesi yapmasına benzer şekilde kişinin içinde bulunduğu konumu yüz ifadesinden analiz edebilirdi. Bu uygulama sayesinde insanoğlunu anlamak ile ilgili keskin bir duyarlılık geliştirilmiştir. Bir ustanın, herhangi bir yüzdeki ifadenin ardında yatan duyguları anlaması için bir göz atması yeterliydi. Usta, aynı ifadeyi kopyalayarak o kişinin duygularını da yaşayabilirdi. Bu, özellikle birinin yalan söyleyip söylemediğini anlamak için yararlı bir yöntemdi.

Dünya üzerindeki pek çok insan, arzuladıkları sonucu elde etmek için içgüdüsel olarak uygun bir maske takar. Ancak bu şaman bilgeliğidir, sessiz bilginin bir parçasıdır ve sadece kendini bu işe adanmış çıraqlara hakkıyla öğretilen bir uygulamadır. İnsana kötüyü kullanılabilecek bir güç kazandırır.

İz sürme sürecinde yaşamımız boyunca içinde bulunduğumuz tüm değişik durumlardaki konumlarımız ile yüzleşiriz. Bu konumların bazıları değiştirilemez. Gerçekten değişemeyecek konumlardan biri kişinin cinsiyetidir. Eğer bir kadınsanız, bu konumunuzu gerçek anlamda değiştirmek mümkün değildir. Kimi zaman içsel rüyamızda bu tür değişmez şeyleri kabullenmeyiz. Bu durum, bertaraf edilebilir bir ıstıraba yol açar. İçsel rüyanızı dönüştürdüğünüzde, değişmez konumunuzu da artan bir olgunlukla kabul edebilirsiniz.

Zor olabilen başka birtakım koşullar vardır, ama onları değiştirebilirsiniz. Belki İran'da veya Irak'ta yaşayan İranlı bir kadınsınız. Bu durum üzerinde çalışabilirsiniz. Bir kadın olarak kalmaya devam ederken, o kültürdeki yerinize ilişkin konumunuzu değiştirebilirsiniz. Eğer siz bunu yaparsanız, sizin davranışınızı fark eden başkaları da kendi durumlarını değiştirebilirler.

Her değişim mutlu bir şekilde sonuçlanmaz. Hitler, dışındaki rüyayı değiştirmeye çalışırken, onu çok daha berbat bir hale getirmiştir. Öte yandan Mahatma Gandhi önce kendini, sonra ise dünya üzerindeki eylemlerini arındırarak iyi kalpli ve merhametli biri olabilmıştır.

Oyuncak Dünyası

Oyuncak dünyası, Miguel'in çıraklarına kendilerini tarafsız bir gözle, oldukları halleriyle takdir etmelerini öğretirken kullandığı bir metafordur.

Bazen Oyuncak Dünyası'nda yaşayan Oyuncak'tan bahsederim. Eğer bütün dünyanın bir Oyuncak Dünyası olduğunu düşünürseniz, bedeniniz de sizin en gözde oyuncağınız olur. Bedeninizi seversiniz. Bedeniniz olmadan herhangi bir eylemi gerçekleştiremezsiniz. Bedeniniz acı çekmeniz veya bir yarışma kazanmanız için değil, eğlenmeniz için

yaratılmıştır. Rüyanızı bedeninizle anlatabilir ve paylaşabilirsiniz. Dış dünyayı görebilirsiniz. Oyuncak Dünyası'nda bedeninize minnettar olacak ve ona saygı duyacaksınız. Oyuncakınızla oynamak isteyen herkesin de ona sizin kadar saygı göstermesi gerekir.

Oyuncak Dünyası'nda herkes mutlu olmayı ister. Oyuncak Dünyası'nda yaşayan bütün oyuncaklar tek başlarına ya da birbirleriyle oyun oynarlar. Herkes kendi iradesiyle oynadığı oyunu değiştirebilir. Her oyuncakın kendine has yetenekleri vardır, dolayısıyla oyunun sonucu da her birimizin nasıl oynadığına bağlı olarak değişir. Oyuncak Dünyası'nda bir doktor, mühendis veya istediğiniz herhangi bir şeyi olabilirsiniz. Oyun tatbikatı yapar ve her şeyin mümkün olduğu çocukluk dönemlerine ait duygularınızı yeniden keşfedersiniz. Hayal gücünüz, kişisel özgürlüğünüzü yeniden kazanmanıza yardımcı olur. Ahlâk, Oyuncak Dünyası'nda dış dünyadaki cehennemde olduğundan çok daha fazla bulunur. Oyuncak Dünyası'nda istediğiniz zaman konumunuzu değiştirebilirsiniz. Bu yüzden bulunduğunuz konumu savunmaya daha az önem verirsiniz. İki oyuncak evlendiği zaman, her ikisi de birbirlerinin özgürlüğüne karışmadan mutluluklarını arayabilirler. Oyuncak Dünyası fikri, pekişmiş konumlardan kopmak açısından da iyidir. Sizi ne iseniz bunun MEVCUDİYETİNİ kabullenmeye teşvik eder.

İz sürerek rüyanızı kontrol eder ve istediğiniz her türlü rüyayı yaratabilirsiniz. Her şey bir yanılsama olduğu için, iz sürmek de tıpkı Oyuncak Dünyası'nda olduğu gibi bir oyun olabilir. Yalnızca oynamak istemediğimiz bir oyundan kendimizi kurtarmak için oyunumuzu veya konumumuzu değiştirme cesaretimiz olmadığı zamanlarda acı çekeriz. Oyuncak Dünyası'nda gerçekten istediğimiz şeyi bulmaya ve bunu mümkün kılacak bir oyun yaratmaya teşvik ediliriz.

Henüz çırak olan bir Toltek savaşçısı, bir oyuncak olma ustalığına ulaşmalıdır. Bu öğreti, kişinin kendisini fazla önemsemesini azaltarak, çırağın çoğu insanın gördüğü hayatın trajedileri yerine hayatın komedisine tanık olmasını sağlar. Çıraklar serbest bırakmayı öğrenirler. İz süren avcı risk almak zorundadır. İz sürmek, kaybedecek hiçbir şeyinizin olmadığı bir oyun oynamak gibidir.

Çırakları eğittiğim yıllar boyunca, onların iz sürme ustalığı kazanmalarının sonuçlarını görmüştüm. Toltek bilgeliği öğrencilerinden biri, iş dünyası hakkında yazan bir yazar oldu. Ülkenin değişik yerlerinde seminerler veriyor. Başarılı ustalar, zihinlerinde yaşanan kısa süreli bir kaos dönemi sonrasında yaşamlarına ve işlerine devam ettiler. Toltek bilgeliği kesintisiz bir süreçtir. Kişinin "Artık bu uygulama ile işim bitti. Ben bir nagualim," diyebileceği bir zaman yoktur. Usta olmak bir yaşam biçimidir ve yaşam boyu süren bir arayış anlamına gelir.

Bedenin İzini Sürmek

Zihnın bakış açısından bakarak iz sürme sanatı hakkında konuştuk. Belirtmek istediğimiz diğer bir bakış açısı ise bedeninkidir. Kendi bedenimiz ile ilgili yaptığımız yargılama, en savunmasız yaralarımızdan biridir. Bedenimiz bizim en sadık ve en güvenilir dostumuzdur. Tolteklerin insan bedenine verdikleri değeri gösterme yolları, onu mümkün olduğunca temiz tutmak ve gerçekte olduğu haliyle onun mükemmel olduğunu düşünmektir. Ancak çoğumuz bu tutumu korumanın güç olduğunu düşünürüz. Beden hastalıklarının çoğu, hayattaki konumumuza bağlı olarak ortaya çıkan zihinsel bir durumdan kaynaklanır. Hastalık genellikle kendi sağlığımızla ilgili sorumluluk almaktan kaçınmamızdan ve kendimizi kurban olarak görme fikrini doğrulayarak benimsememizden doğar.

Beden ile ilgili olumsuz düşünceler zihni etkiler, bunun ardından zihin bedeni baskı altında tutar. Böylelikle beden zihne güç vermiş olur. Bedenin istemli hareketlerinin yanı sıra istemsiz hareketlerinin de bazıları zihnın yönetimindedir. Zihin “Ben kendi bedenimim,” diye düşünür. Zihin, bedenin ihtiyaçlarını kabul edilebilir ve kabul edilemez olarak ikiye ayırır. Zihin, zihnın ihtiyaçlarını dikkate alarak bedenin ihtiyaçlarını yorumlar. Zihin daima hem nitelik hem de nicelik ister. Bu yüzden beden tok olsa

bile zihin, bedeninin doyurulması gerektiğini düşünebilir. Zihindeki Yargıç bedeni ideal olanla karşılaştırır ve besine “ihtiyaç duyduğu” için bedeni suçlar. Zihnin bedeninin suçlu olduğunu düşünür ama yine de bedeninin aşırı beslenmesine neden olan da zihindir.

Bedenimize yaptığımız muameleyi değiştirmeyi şiddetle isteriz. Yapabileceğimizin en iyisi, bedenimizin sınırlarına saygı göstermek ve kendi bedenimizin ve başka insanların bedenlerinin güzelliğini görmektir. Her yaşta ve her durumda nasıl görünüyor olursa olsun onun güzelliğini ortaya çıkarabiliriz.

Bedenimiz Ölüm Meleği'ne aittir. Bize sadece ödünç verilmiştir. Onun tüm bölümlerine ve onların işlevlerine karşı minnet duygusu geliştirebiliriz. Kültürümüzde yer alan katı kurallı inançların aksine Toltekler, duyduğumuz minnetin üreme organlarımızı ve onların dünyaya yeni çocuklar getirme işlevlerini de kapsayacak ölçüde geniş çaplı olması gerektiğine inanırlar.

Bedenimizi sahiplenmeden ona karşı duyduğumuz minnetin farkında olur ve ona saygı duyarsak, bu farkındalık sayesinde bedenimizi daha iyi bir şekle sokmak için yapmamız gereken çalışmanın yüzde seksenini yapmış oluruz. Mükemmelliği zaten yakalamışızdır. Mükemmellik için çalışmamız gerekmez.

Başkalarının fikrini öğrenme şeklimizi kontrol edebiliriz. Bedenimizle ilgili olarak kendi fikrimizden

şüphe duyduğumuzda, başkalarına “Nasıl görünüyorum?” diye sorarız. Kendi olumsuz fikrimiz, kendimizle ilgili içsel bakışımızı tahrip edebilir. Bunu yaptığımız zaman, kabul görme ihtiyacımızdan dolayı gücümüzü boşa harcamış oluruz. Ayrıca içimizdeki Yargıç’ı ve Kurban’ı da kışkırtırız.

Bedenin ihtiyaçları ile zihnin ihtiyaçları birbirlerinden farklı şeylerdir. Fiziksel egzersiz bedenin kendi gücünü yeniden kazanmasını sağlar. Tolteklerin naguallik eğitiminde yer alan egzersizler keyifli nefes teknikleri ile başlar. Bu kitabın başında havada bulunan sevgi ile yeniden bağlantı kurmayı dileyen bir dua yer alıyor. Her nefes alışımızda ortamda var olan sevginin bilincinde olmak, çırak olan bir savaşçının hedefidir.

Dönüşüm ile İlgili Fiziksel Rejim

Bu kitapta onlardan bahsetmeyecek olmama rağmen, dövüş sporlarına, yogaya ve Tai Chi’ye benzer bir dizi fiziksel egzersiz öğretiyorum. Okurlar herhangi bir egzersiz sistemini uygulayabilirler, çünkü egzersiz yapmanın amacı herhangi bir tıkanma olmaksızın bedendeki enerji akışını sağlamaktır. Egzersiz, çoğu insanın kendi bedenleriyle ilgili geliştirdikleri olumsuz fikirleri atlayarak bedene güç kazandırır. Egzersiz yaparken, hayatta olmanın keyfini düşünerek işe başlayın.

Bizler çok yönlü varlıklarız ve bedenlerimiz de çok yönlü organlardan meydana gelir. Kalplerimize, akciğerlerimize, bağırsaklarımıza ve bedenimizin her bölümüne değer vermemiz gerekir. Bedenimizin her bölümünün kendine has bir farkındalığı vardır. Egzersizlerimize bedenimize minnet duymamızı sağlayan bir dua ile başlarız.

Egzersiz yaparken doğru duruş şeklini korur ve bilinçli nefes alırız. Öğrencilerime daima kendi nefes ritimlerini bulmalarını söylerim. Yogada olduğu gibi onlara belli bir ritim uygulamaya çalışmam. Her birimizin kendini rahat hissettiği farklı bir ritmi vardır. Kaslarınız ve eklemlerinizin de bir ritmi vardır. Egzersiz yaparken her zaman bedeninizi dinleyin. Bedeninizin her bölümünü canlandırmaya ve onun sağlık ve mutluluğunu yeniden ele geçirmeye çalışın. Bedeninizin farklı bölümlerinde depolanmış olan duyguları salıverin. Bu tür bir egzersizin hedefi bedeni güçlendirmek değil, duyguları serbest bırakmak ve bedeni toksinlerden arındırarak iç uyumu sağlamaktır. Duygusal toksinlerden arındıkça organlar arasında uyum ve çakralar arasında tam bir enerji akışı gelişir. Çakralar, genellikle başın tepe noktasından kuyruk-sokumuna kadar uzanan ve bedenin ortasından geçen eksen boyunca bulunan yedi adet enerji merkezi anlamında kullanılır. Bu kavram ilk kez Hindu ve Budist sistemler tarafından ortaya atılmıştır.

Egzersiz yaparken doğru duruşunuzu koruyun ve

hareketin niyetini araştırın. Bütün egzersiz sistemlerinde yer alan hareketler, insan bedeninin güzelliğini ifade eder. Beden, her pozisyonda bir heykel gibidir. Zihninizde bu düşünceyi bulundurarak egzersiz yapmak bir sanattır. Çok basit bir programla başlayın. Ben, bedeninin tamamını yeniden canlandıracak bir buçuk saatlik bir egzersiz programı öğretiyorum. Bu egzersizler, disiplinli bir şekilde uygulandığı zaman kilo verme özelliğine de sahiptir.

Bedenlerimiz ile Toprak Ana arasındaki bağlantıyı vurguluyorum. Kullandığım egzersiz sisteminde toprak, hava, ateş ve su elementleri temsil ediliyor. İnsan bedeni topraktır. Omurga, beyin ve sinir sistemi ateştir. Dolaşım sistemi su, akciğerler ise havadır.

Öğrettiğim program alev nefesi ile başlıyor. Bedenin ateş elementlerini birbirine bağlayan iki ana merkez sayılan kuyruksokumunu ve epifiz bezini düşünün.

Alın bölgesinin ortasında yer alan epifiz bezi ışığa duyarlıdır. Bedenimiz ile güneş arasındaki bağlantı noktası sayılır.

Alev nefesi uygulamasını yapmak için gargara yapmış gibi ses çıkararak, havayı boğazınızın arka kısmına doğru içinize çekin. Birini susturmak için çıkardığınız sesleri çıkarırmışçasına dişlerinizin arasından nefes verin.

Güneşten aldığınız nefesi epifizden kuyruksokumuna kadar gönderin. Nefes alırken yerkürenin mer-

kezine gittiğinizi ve onunla dost olduğunuzu veya kendinizi ona adadığınızı hayal edin.

Nefes verirken ise yerküreden aldığınız cevabı yeniden güneşe gönderdiğinizi hayal edin.

Nefes alışverişlerimizde güneşe ve yerküreye bedenimize katılmaları için davet çıkarmış oluruz. Güneşin ve yerkürenin enerjilerini birleştiririz.

Sinirlerimizin bedenimizin her hücresi ile doğrudan teması vardır. Nefeslerimiz bedenin her hücresine enerji vererek onları canlandırır. Her bir hücreye şifa verir. Nefes alırken bedeninizin içinde gerçekleşen enerji akışını hissedebilirsiniz.

Bu egzersizi tıp fakültesinden sonra staj yaparak çölde geçirdiğim yıl karşılaştığım öğretmenimden öğrendim. Bana öğrettiği duruşları gösteren heykelcikleri Meksika'da görebilirsiniz. Aynı hareketleri dünya üzerinde her yerde görebilirsiniz, çünkü hareketlerin gücünü herkes keşfetmiş durumda.

Çıraklarla yaptığım toplantılar sırasında ilahiler söyleyerek ses egzersizleri de yapıyoruz.

Amacımız sesin saf ve doğal tabiatını yeniden yakalayabilmektir. Sessizlik sese biçim verir. İnsanlar dili kullanırken ve müzik yaparken ses sanatçıları olurlar.

Kelimeleri yapıcı bir biçimde kullandığımız zaman, kusursuzluk kavramını söze uygulamış oluruz. Sözün izini sürer ve kullandığımız sözcüklerdeki gücün bilincinde oluruz. Fikirlerin arkasında yatan gü-

cün, yargılama ve suçlamanın etkilerinin farkına varırız. Eğer sözlerimizin kaynağı bir şifa merkeziyse, sözlerimiz de başkalarını yaralama güçlerini kaybedeceklerdir. Başkalarının sözlerine acı duyarak tepki gösterdiğimizde, kendi yaralarımızı buluruz. Bu sözlerin bizlere anımsattığı acının kaynağını bulmak için hafızamızı yoklarız. Bunun ardından yaramızı iyileştirebiliriz.

Bu dua benzeri uygulamalar öğrenildikten sonra, kimsenin onları uygulamaya geçirmek üzere herhangi bir ders almasına gerek yoktur. Her zaman yapılabilirler. Kişi kırmızı ışıktaki beklerken bile alev nefesini uygulayabilir. Ev işlerini yaparken bir heykel duruşu olabilir ve bilinçli bir şekilde nefes alabilir. Eğitimin bütün amacı, mevcut anı bilinçli yaşamayı öğretmektir.

İz Süren Avcıların Aktardıkları

Miguel'in yanında çırak olarak başlamış olan sanatçı Bernadette Vigil, eğitimini tamamlamış bir nagualdır. Miguel onun da artık kendi gruplarını oluşturarak Teotihuacan'a ziyaretler düzenleyebileceğini ve kendi çıraklarına eğitim verebileceğini belirtmiştir. Bir nagual olmanın ne anlama geldiğini açıklarken Bernadette şöyle diyor: "Kendimi bağışladım. Kurban rolünü üstlenmekten vazgeçtim. Duygusal bedenim ölmüştü. Teotihuacan'daki seremoni sırasında öldüm." Her birimizin sessiz bilgiye erişebileceği o toplanma noktasından

bahsediyor. Farkındalık kazandıkça toplanma noktası da değişebilir ve genişleyebilir. Bu durum da farkındalığın artmasına neden olur.

Bernadette iz süren bir avcı olarak duygularını açıklıyor: “Kusursuz olabilmek adına söylediğim ve düşündüğüm şeyler konusunda çok özenli davranıyorum. Öğretirken merkezimi başka boyutlarda olan nagualin içine getiriyorum. Nagual bireyin toplam varlığının bir parçasıdır, ama sadece spiritüel beden sınırlarıyla kalmayıp onun dışında bulunan farklı boyutlara kadar uzanır. Bir dua çemberi oluşturarak iz sürme dersimize başlıyoruz. Niyetimizi yüksek sesle söylüyor ve birbirimizi dinliyoruz. Sessiz bilgi gelerek bu çemberin içine muazzam bir enerji getiriyor.

“Yeni çırakların toplanma noktalarının spiritüel bedenlerinin hemen arkasında hafifçe sağda bulunan bir noktada olduğunu algılıyorum. Bir nagual gibi davranarak, trans benzeri bir konumdayken yeni öğrenciye dokunuyorum. Kendi iradenden onların iradelerine enerji gönderiyorum. Her öğrenci sessiz bilgiye zaten sahip olduğunun farkına varıyor.

“Zihin sayısız duygu yanılsamasından oluşur. Her duygu canlı bir varlıktır ve bu duygular bir araya gelerek zihni oluştururlar. Zihin, tıpkı milyonlarca insanın yaşadığı bir ülke gibidir. Bu duygusal ülkenin lideri kimdir ve nerededir diye sormak gerekir. Tüm yargılamaları bir kenara bırakın ve suiistimal edilmişinize dair yaptığınız konuşmalardan sakının. Suiistimal edilmişinizi düşünmek, kurban olmayı kabullenmek demektir. Bizler, Toltek geleneğine göre kurban olmayı tanımıyoruz.

“Teotihuacan’da bulunan Ölüler Bulvarı’nda atılan her adım, korkulardan kurtularak ölüme hazırlık yapmak demektir. Bir noktada, şu ana kadar var olmuş benliğinizi gömersiniz. Bu rota üzerinde yürümek, Hindu sistemindeki çakra merdivenine tırmanmak ile karşılaştırılabilir. Korkularınızdan vazgeçtikçe çıktığınız her basamak daha fazla farkındalık kazandıracaktır.”

Bernadette ruhu barındıran yumurtadan bahsediyor. Bedenimiz sınırlarımız değildir. Bedenin ötesinde bir ruh vardır. Bu ruh, mecazi bir yumurtanın içinde korunmaktadır. Özel birtakım yetilere sahip kişiler, bedenlerini saran bir çift yumurta korumasına sahiptir. Miguel, çıraklarının birçoğunun çift yumurtaya sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bernadette de kendi çırakları arasında aynı şeyin geçerli olduğunu görmüştür. Çift yumurtası olmayan bir öğrenci tek yumurtasını parçalayabilir ve nagual enerjisi kendi alanına girdikçe bir çift yumurta koruması oluşturabilir – kendini tam anlamıyla bu öğretiye adanmış olan bir öğrenci için bu durum her an birdenbire yaşanabilecek bir olaydır.

Miguel’in, kendisi de bir nagual olan eşi Gaya Jenkins Ruiz, bizlere ilişki tanımının “birbirimizin yaralarına dokunmak” olduğunu hatırlatıyor.

“Eğer biri size gelerek hakaret niteliğinde şeyler söylerse ve bu sizin zihninizde kalırsa, o zaman içinizde arınması gereken bir şeyler var demektir.

“Çeşitli frekanslarda titreşimler yaratırız. Eğer yanınızda bir avuç öfke taşıyorsanız ve Jane ile etkileşim yaşarsanız, öfkenizi Jane’e gönderirsiniz. Öfke Jane’in enerji alanına çarpar.

Eğer o da öfke hissediyorsa, sizin öfkeniz onun öfkesini harekete geçirecektir. Ancak Jane öfke duymuyorsa, aynı frekansa titreşim sağlamayacaktır ve sizin ona gönderdiğiniz şey de içinden akıp geçecektir.

Kendimizi kimseden korumamıza gerek yoktur. Kendimizi sadece kendimizden korumamız gerekir. Eğer bizi etkileyen bir şey varsa, muhtemelen kendimizi önemseme duygumuzu harekete geçiriyordur. Egomuzu harekete geçiren bir şey olduğu zaman saldırıya açık oluruz. Aşağılanmış ve üzölmüş hissetmek, kişisel önemseme özelliğimizin halen aktif olduğunu ve arındırılması gerektiğini gösteren bir işarettir.”

Gaya, öğrencilerine düşöncelerini ve arzularını her gün dikkatle gözledikten sonra uyumak üzere yatağı gittiklerinde dua ederlerse, rüya konumunda sağlayacakları kontrolü güçlendirebileceklerini anımsatıyor. Miguel’in öğrencilerinden biri, alışkanlık envanterinin içsel tabiatımız üzerinde etkili olan kısıtlayıcı etkisinden bahsediyor. “Bir anda, paniğı kapı olarak, şimdi bu kadar şeyi özetlemenizin gerekeceğini fark ediyorsunuz. Eğer biriyle sohbet ediyorsam ve o sohbetin kendimi önemsemediğimi ifade etmek dışında hiçbir gereğı ve faydası olmadığını görüyorsam, enerjilerimi çok ekonomik kullanmaya başlıyorum.”

Böylesi bir tutumun kusursuzluk olduğu konusunda Miguel de aynı fikri paylaşıyor.

Miguel’in çıraklarından başka biri de iz sürme konusunda kendi bakış açısını anlatıyor ve bunu bir sanatçının bakış açısına sahip olmakla kıyaslıyor. İz süren avcının bir Farkındalık Ustası olduğunu söylüyor. İz sürme konusunda daha fazla us-

talaştıkça, renklere, odasının düzenlenme şekline, yaşamının düzenine ve ailesiyle nasıl bir etkileşime sahip olduğuna daha fazla dikkat göstermeye başlıyor. Tıpkı güzelliğin gücünü ilk kez görmek gibi bir şey. “Önümde kocaman bir kapı açıldı. Birdenbire hayat eğlenceli bir şey olabilir miş gibi geldi,” diyor.

Miguel, bu bilgelige sahip bir öğrencinin var olan her farkındalık zerresini alacağından ve değiştireceğinden, onu geliştireceğinden ve güzelliğin niteliği üzerine yoğunlaşacağından söz ediyor. Genel anlamda güzellikte güç, estetikte keyif vardır. Avcı ihtiyacını karşılamak için kişisel bir şey arayışındadır. İz süren avcı için zekâ ile kontrol edilemeyen daha derin bir şeyler gelişmeye başladıkça, kişisel ihtiyaçlar da uzaklaşır. Kendinizi güzelliğe doğru sürüklenirken bulursunuz, ama bu her birey için farklı bir deneyimdir. Sezgilerinizi takip ederek arayışı içinde olduğunuz o sessiz bilginin, o varlık halinin cazibesine kapılarak ona doğru yaklaşırsınız. Bu bilgelik, benlik algısından çok daha geniştir ve ruhunuzun her zaman özlemini duymuş olduğu o en yoğun arzuların bulunduğu yerde ortaya çıkar. Çocukluk dönemlerinde arzuyu biliyordunuz, çünkü çocuğun ruhla canlı bir bağlantısı hâlâ vardır. İz süren avcı o kesinliği yeniden bulur.

Düşçü olma iddiasında olan bir kadın, iz sürmenin eylemler konusunda daha fazla farkındalığa sahip olmasını sağladığını ortaya çıkarmış. Aynı zamanda kendi acısının içine girmesini de önleyebilmiş. Bu durum onun kararlar vermesine yardımcı oluyor. İz sürerek daha fazla kişisel farkındalığa sahip oluyor ve bundan keyif alıyor. Duygularını sorguluyor.

“Kendimi neden rahatsız hissediyorum? Bu hissin nereden kaynaklandığını bulmaya çalışıyorum. Kendi güvenliğimle ilgili korkularım mı, yoksa diğer insanlarla birlikte içinde bulunduğum ortamdan mı hoşlanmıyorum?”

Kadın çıraqlardan biri rüya konumundayken bir eylemin gerçekleşmesini izleyebildiğini, onun farkında olduğunu, ondan uzaklaşabildiğini, kendisini ondan koparabildiğini ve sonra da aynı anda yaşadığı iki çeşit farkındalığın aktarma noktasında birtakım şeyleri gerçekleştirebildiğini ya da yaratabildiğini anlatıyor.

İz süren bir avcı korkusuzdur. İz süren bir avcı ne istediğini bilir ve bu yolda ilerler. Avcı, gerçekleştirdiği eylem öncesinde, sonrasında veya eylemin ortasında sezgilerine kulak verir ve dinler. Sonra ise, yoluna hiçbir şeyin çıkmasına izin vermez.

Başka bir kadın da kendi görüşlerini şöyle açıklıyor: “İz süren bir avcı olmak, yaşamın her ânında eylemlerimi gözlemlemem ve farkında olmam demektir. Taktığım maskelerin ve onları ne zaman ve nasıl taktığımın bilincinde olmaktır. Aslında bunun yine sezgilerimi yoklamak ve bana meydan okundığında düzgün bir şekilde davrandığıma güvenmek olduğunu düşünüyorum. Kimi zaman bir düşçü olmayı diliyorum, çünkü iz süren bir avcı olarak sürekli yüzleşmekteyim. Buna rağmen farkında olduğum için memnunum ve aslında olan biten her şeyi ve herkesi gözlemlemek için buradayım.”

Bir erkek, iz sürme sanatının dönüşüm sanatı olarak adlandırılabilceği gözlemine eklemeler yapıyor. “Kendimi cehennemden çıkarmak için iz sürmekten yararlanıyorum. Yargıç

ile Kurban arasında süregelen savaşı sürdürmek için iz sürmekten yararlanıyorum. Dolayısıyla iz sürmek, bedenimdeki gerçek bene yararı olmayan enerjilerin farkında olmamı sağlıyor. Kaygı duyduğumu gözlemliyorsam, bunun o ânı yaşamamdan kaynaklandığının farkına varıyorum. Dikkatimi yeniden mevcut âna yöneltir yöneltmez kaygılarım yok oluyor. Herhangi bir zaman dilimi içinde ne hissettiğimi gözlemleyebildiğim için onu değiştirebilme gücüne de sahibim. Eğer o anda gücüm yeterliyse, kendimi cehennemden çıkarabiliyorum.

“Toplanma noktam o kaygıya doğru kayıyor ve onun farkına varıyorum ve kendi irademle onu yeniden olması gereken yere kaydırıyorum. İz sürmezsem, olmak istemediğim bir yere kaydığının farkına varmıyorum. İz sürmek, benim mutlu bir insan olmamı sağlayan bir araç oldu. İz sürme olmadan asla sevgiyi veya yaşamı tecrübe edemezdim. Çekingenlik perdesinin arkasında kalırdım. İçimdeki iz süren avcı çok güçlü ve şöyle diyor, ‘Korkunun canı cehenneme. Onun içinden geçiyorum.’ İz süren avcının etkili olabilmesi için son derece acımasız olmalısınız. Aksi takdirde, çaresizce sıkışıp kalmanızla ilgili bir bahane mutlaka olacaktır.”

“Genellikle iz sürmek ile rüya görmeyi karşı karşıya getiriyoruz, ama bu, açıklama seviyelerinin sadece bir tanesi,” diye ekliyor bir kadın. “Onun ötesine geçtiğiniz zaman, iz sürmek rüya görmek demektir. Bir kez farkına vardığımız zaman daima rüya gördüğümüzü de anlarız. Birileri ‘Ben bir düşçüyüm ve iz sürmek nedir bilmiyorum,’ dediğinde ‘Pekâlâ, iz sürmen gerekiyor, yoksa bu rüya ile bağlantı kuramazsın,’ diye düşü-

nüyorum. Farkındalık içinde veya dışında iz sürme seçimini yapmalısınız. Eğer asla iz sürmemiş saf bir düşçü olsaydı, o kişi sürekli bir yerden başka bir yere savruluyor olurdu. Neler olup bittiği, adının ne olduğu veya bugün günlerden ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmazdı. Gerçekleştirdiğimiz her eylem veya ilgimizi yönettiğimiz her yön, iz sürmektir... rüyanın izini sürmek. Herhangi bir anda ilgimizi yöneltebileceğimiz sonsuz şey vardır. Ilgimizi yönlendirmeyi seçtiğimiz şey, ne tür bir iz süren avcı olduğumuzu anlatır. İz sürmek ve rüyanın birbirleriyle ne kadar aykırı gibi görünseler de el ele vererek birlikte çalıştıklarına dikkat çekmek istedim. İz süren avcı, içinde bulunduğunuz rüyadan koparak ve daha farkında olarak gözlem yapabilen bölümdür. Rüyanın içine sıkışıp kalmış ama ondan ayrılmışsınızdır. İz süren avcı kendisini bir duygunun veya rüyanın kancasından koparabilir.”

Erkek çıraklardan biri, iz sürmeyi enerji değerlendirmesi olarak tanımlıyor. Eğer yargılamayacaksak, değerlendirme yapmak için bir yöntemimiz olmalıdır. Yargılamak yerine, eylemlerimize ve kendimize ne kadar uygun olduğu açısından bakarak bir kişinin veya durumun enerjisini değerlendirebiliriz. Bazı enerjiler sizin için önemli olmayacaklardır, ama diğerlerinin başarmaya çalıştığınız şey ile sıkı bir bağlantısı olacaktır. Hedefe doğru yürüyen bir avcı olmak için değerlendirmeler yapmanız gerekir. Kendinizi ruha teslim etmek ile eski alışkanlıkların evcilleştirilme sürecine teslim etmek arasında fark vardır. İster yapmak istediğiniz şeyi yapıyor olun, ister ruhun sizin için çizdiği şeyi yapın, bir projeye dahil olduğunuz zaman, kimi durumlarda onu tanımla-

mak zor olabilir. Kendi içinizde iz sürme ile dış dünyadaki iz sürmeyi birbirinden ayıramazsınız. Dışarıda izlediğiniz yolda gerçekleştirdiğiniz her eylem içinizdeki yola da yansır. İz sürmek, enerjinizi değerlendirmek ve ruhsal enerjinizi düzene sokmaktır.

Miguel'den Çıraklarına Öğütler

Dünyaya geldiğinizde, burada duygusal açıdan ölmüş bir halde kapana kısırsınız. Kişiliğinizi dünya ile baş edebilecek kadar geliştirene kadar ne mutlu ne de mutsuz olursunuz. Genellikle, değişik maskeler takmayı tercih edersiniz. Maske kişinin güvenli hissetmesini sağlar. İz süren avcının dünyaya gösterdiği şekli taktığı maskedir. Bir çocuk olarak dünya üzerinde nasıl bir varlık olacağınıza karar verdiğinizde, bu karar tüm yaşamınızı etkileyecektir. Bir öğretmen olarak nagual, çıraklarının dünya ile baş etmeye çalışırken kullandıkları nitelikleri veya koşullarını anlamak için onların taktıkları bu maskeleleri keşfetmeye çalışır.

Eğer insanların taktıkları maskelerin ötesini görebilerseniz, onlarla etkileşim halinde olduğunuzda gerçekleştireceğiniz eylemlerinizi seçebilirsiniz. İz sürdüğünüz zaman eylemlerinizi de daha etkili olacaktır. Koşullara ve insanlara eskiden olduğu şekilde tepki göstermek etkili değildir. İz dünyasında iz sürmek, sistemin içine sıkışıp kalmış bir rehine

olmaktan çok daha etkilidir. İz sürmek ve net bir şekilde görebilmek size muazzam bir avantaj kazandırır ve sizi iş dünyasının cehennemine sürüklenmekten kurtarır.

İz sürmek, daha gelişmiş diyarlara gitmenin ve geri dönerek insanlara daha yüksek bir farkındalık seviyesine ulaşmaları için yardımcı olmanın bir yoludur.

Duygusal zehrinizden arandıktan sonra, biri size öfke ile yaklaşıp bile bunu almazsınız. Bu durum tam anlamıyla ustalık kazandığınızda gerçekleşir. Kendinize “Sevginin içinde kalacağım,” diyebilirsiniz. Bu durum, karşınızdakinin de kendi öfkesinden dolayı değişmediğinizi fark ederek etkilenmesine neden olacaktır. Ustalık, diğer insanların zehirlerinden etkilenmemek anlamına gelir.

Sürekli olarak sizi ayartmaya çalışan durumlar ortaya çıkacaktır. Diğer canlı varlıklar, duygularımızı yönlendirerek yeniden rüyanın içine girmemiz için bizi kışkırtacaklar. Onlar Kutsal Kitap'ta tanımlanan Şeytan'ın karanlık ışığına tepki gösterirler. Kazandığımız ustalık sayesinde bizleri baştan çıkarmaya çalışan kişilerden uzak durabiliriz. Öfke duygularını durdurmaya çalışmazsınız, sadece sizin içinizden akıp geçmelerine izin verirsiniz.

Teotihuacan'da Tetitla olarak bilinen, San Juan Nehri'ne yakın ve Güneş Piramidi'nden bir buçuk kilometre uzaklıkta antik bir yerleşim yeri bulunmak-

tadır. Tetitla, “Taşların Yeri” anlamına gelir. Burada birçok duvar resmi bulunmuştur.

Tetitla, saf siyah ışığın olduğu bir yerdir. Bu, taşıdığımız yaraların içine girerek, onlarda bulunan zehri temizleyen şifa sağlayıcı bir enerjidir. Siyah ışık saf veya arındıran sevgidir. Çocukluk korkularına dayanan ve sahip olduğunuzu bilmediğiniz yaralarınız bile bu ışık ile azat edilecektir. Sahte imgeler yok olacaktır. Öfke üzüntüye dönüşebilir. Bu durum, zihinsel bir imgenin altında yıllarca bastırdığınız bir duygunun ilk kez ortaya çıkmasına izin verdiğiniz için yaşayacağınız arınmanın bir belirtisidir.

Tetitla’ya gitmek, arınma süreci ile ilgili bir ilk örnektir. Eğer kişi oraya gidemiyorsa, arınma deneyimi içsel envanter ile de ortaya çıkarılabilir.

Bir algı insanı olarak, farklı oranlardaki enerjiyi algılayabilen farklı bakış açılarına sahip olursunuz. Toplanma noktası iradede dalgalanmalara neden olur. Bu dalgalanmalar, iradenin derinliklerinden insan “yumurtasının” yüzeyine kadar her yerde gerçekleşir. Bu gerçekliği algıladığınız yer toplanma noktasıdır. Öfke, kıskançlık ve korku gibi duygular, bu bakış açısının sadece küçük bir bölümünü kaplarlar. Bakış açınızın bütününe diğer kısımlarıyla onları algılamazsınız. Bu gerçeklikle neredeyse hiçbir bağlantınız kalmayana kadar onların algılanabileceği sı-

nırların dışına çıkmak mümkündür. Eğer çakralarınızı algı pencereleri olarak düşünürseniz, her seviyeden farklı bir bakış açısına sahip olacağınızı hayal edebilirsiniz. Belki kök çakra ve sakral çakradan aynı bilgilerin bir kısmı algılanabilir, ancak kişi sakral çakradan algılayabildiğinin tamamını kök çakradan algılayamaz. Toplam farkındalık yelpazesinin içinde bir yerlerde bulunan alışlagelmiş bir toplanma noktanız vardır. Kendinizi korkularınızdan kurtarana kadar bu toplanma noktasını değiştirmeye çalışmak pek akıllıca değildir.

Toltek geleneğinin tüm çabası, kişisel farkındalığınızı gezegenin korkuya dayalı eski rüyasından uzaklaştırarak Yeryüzü'nde cennet ile ilgili yeni rüyaya yaklaştırmak yönündedir. Ancak eski rüya şu anda bin yaşındadır. İnsanların zihinlerindeki yerini sağlamlaştırmıştır. Rüyanın kendisi de canlı bir varlıktır. Güneşten gelen bir baş melektir.

Ruh, bizleri rüyayı değiştirmeye zorlar. Ruh, kendi krallığını yeniden talep etmektedir. Altıncı Güneş Çağı'na girmek, bizlere rüyada bu değişikliği yapma fırsatını da vermiş oldu. Aslında bu bir fırsattan çok, Güneş'ten gelen ve bunun gerçekleşmesi gerektiğini belirten bir emirdi.

Eğer gezegenin rüyasının dışına çıkarsanız, toplanma noktanızı da tamamen ruhunuzun bakış açısına kaydıracaksınız. İlk olarak, ruhun ardına geçerek rüyayla kimin yüzleştiğini göreceksiniz. Sonra ise ru-

hun öteki yanına geçerek, ruhu kimin gördüğünü göreceksiniz. Ruhun bir yanından diğer yanına geçmek büyük bir atlayıştır.

Mantığımızın bir bölümü, bu değişimi yaşayabilmek adına doğrudan ruhun içine işleyen, onun kapısını açan ve ruhun dışarı çıkmasına izin veren o koşulsuz sevginin siyah ışığını algılar. Ruh, mantığın koşulsuz sevgiyi tanıyan bölümü ile uyum içindedir. Birlikte her şeyi yapabilirler. Zihnin tam anlamıyla arınmasını sağlayabilir ve anlayışlarını dışarıya ifade edebilirler.

Gerçeklik olarak bildiğimiz enerji sisteminde mantık kraldır. İçimizde Yargıç ve Kurban'ı barındırırız. Tolteklerin idealleştirdikleri enerji sisteminde ise ruh kraldır. Mantığın ruhsal enerji sisteminde varlığını sürdüren tek ögesi, ruhu yansıtan bölümüdür.

Ruhun boyutları ilk bakışta mikroskobik gibi görülebilir, ama bedeninizdeki her hücre ile bağlantısı vardır. Ruh, insan yumurtasının derinliklerindedir. Algılama baloncuklarında ve iradenin çekirdeğinde bulunur. Ruh, maddenin içine kısırılmış olan Güneş'ten küçük bir parçadır. DNA'mızın ruh ile doğrudan bağlantısı vardır. Bizler ruhuz. Bizler Tanrı'yız. İrademiz insan yumurtamızı çevreler ve ölümümüze kadar varlığını sürdürmeye devam eder.

Önünüzde seçebileceğiniz iki yol olduğu zaman, bir süre için her ikisini de seçin. Kısa bir süre sonra

bu yollardan biri size doğru gelmemeye başlayacaktır. Hata yapsanız da fark etmez. En azından denediğiniz için kendinizi sevmeye çalışın. Kendinize, "Eline yüzüne bulaştırmış olsan da en azından denemiş olduğun için seni seviyorum," deyin.

Bir süre sonra hisleriniz konusunda çok daha iyi olmaya başlayacaksınız. Tıpkı daha önce hiç çalıştırmadığınız bir kasınız gibi. Kendinize, "Aman Tanrım, işlerin ters gideceğine dair bir hisse kapılmıştım, ama yine de bunu yaptım," diyeceksiniz. Eğer bunu beş kez dersanız, "Bir dakika dur. Daha önce de böyle bir hisse kapılmıştım ama onu dikkate almamıştım," diye düşüneceksiniz. Çevrenize tepki gösterirken hislerinize güvenmeye ve mantığınızı bir kenara bırakmaya başlayacaksınız. Bu, hayatı yaşamının bir yoludur.

İkinci Dikkat: Kâbusun Ötesinde

Yaşam rüyası, gerçekliğimizin bütünü anlamına gelir. Şu anda yaşamakta olduğumuz yaşam rüyası, olduğumuza inandığımız kişiyi ve kendi gerçekliğimizde bulunan her şey ile ilgili inandıklarımızı yansıtır. Bu rüya, algılama yetimizden öğrenmiş olduğumuz şeylerin sonucudur. Algıladıklarımız aracılığıyla inandığımız her şeyi öğrenerek zihnimizi, rüyamızın bütünü ve gerçekliğimizi yaratmışızdır.

Çok yönlü canlı varlıklar olduğumuz için aynı anda binlerce şeyi algılayabiliriz. Yine böyle olduğu halde insan olmanın sihirli yanlarından biri de bunların arasında ayırım yapabilme yeteneğine sahip olmamızdır. Fark etmeyi tercih etmediğimiz her türlü algının önüne bir perde çekip ve incelemek istediğimiz algılara odaklanabiliriz. Milyonlarca olası uyarının arasından tek bir algıyı seçebilme ve ona odaklanabilme gücüne “dikkat” diyoruz.

Dikkat, algımızın öğrenmek istediğimiz şeye odaklanmasını sağlar. Yürümeyi, bisiklet sürmeyi veya piyano çalmayı öğrenmek için en başta, eylemlerimiz otomatik bir hal alana kadar dikkatimizi odaklamamız ve sürekli pratik yapmamız gerekir. Sonrasında ise, eylemle ilgili bilgi bir parçamız haline gelir.

Bildiğimiz ve inandığımız her şeyi öğrenmek için dikkatimizi kullanırız.

Dikkatimizi ilk kez kendi gerçekliğimizi, kendi rüyamızı yaratmak için kullanırız. İlk dikkatimizi kullanmanın veya dikkatimizi ilk kez kullanmanın sonucu, cehennem olarak adlandırdığımız kâbusun yaratılmasıdır.

Rüyayı dönüştürmek için kullanabileceğimiz araç, ilk etapta rüyayı yaratırken kullandığımız araçla aynıdır: Dikkatimiz

İnanıp inanmama konusunda karar verme çabası içinde bildiğimiz ve doğru olduğunu düşündüğümüz her şeyi gözden geçirdiğimizde, envanter adını

verdiğimiz süreç içinde dikkati ikinci kez kullanmış oluruz. İkinci kez dikkatimizden yararlanmak rüyayı değiştirir. İkinci kez dikkatimizi kullanmak, bilincimizin sınırlarını genişletirken önceden bizi bağlayan kısıtlamaları da ortadan kaldırır. En sonunda yeni bir rüya gördüğümüzü keşfederiz. Bu yeni rüya her şeyin mümkün olduğu bir yaşam rüyasıdır. Kendimize güvenimizi, umutlarımızı ve beklentilerimizi su yüzüne çıkaran bir rüyadır. Bu yeni rüyayı Yeryüzü'nde cennet olarak adlandırıyoruz.

Rüyamız, bu ikinci dikkat sayesinde bizi olmak istediğimiz yer ve zamana taşıyabilir. Kâşif oluruz. Artık herhangi bir konu ile ilgili dogmatik bir yaklaşımımız yoktur. Evrenin bütünü ile ilgili geniş bir bakış açısına sahibizdir. Daha önce bilinmeyen şey artık biliniyordur, ama birtakım şeyler ruhun bütünü'nün nagualinin içinde daima bilinmeyen olarak kalmaya devam eder. İkinci dikkat, rüya üzerinde kontrol kazanmamızı ve Tanrı'ya dönüştüğümüzün farkında olmamızı sağlar.

Miguel, *Hermes'in Kitabı*'ndan bir şeyler öğrendiği zaman ikinci dikkat konumundaydı. İkinci dikkat konumunda olanlar için her şey canlıdır ve her zaman erişilebilir halde-dir.

Kendi Rüyanızda İz Sürmek

İz süren bir avcı olarak kendi rüyanızın tasarımını yapacaksınız. Kendi yaşamımı tasarlıyorum. Bu çok çaba gerektiren bir şey, ama bu yolda attığım her adımı seviyorum. Yaptığım her şeye kendimi vermeye çalışıyorum. Her eyleminizdeki gücün bilincinde olduğunuz zaman, sevgiyi iletirsiniz. Ancak buna rağmen halen bir yarayı hissetmeniz mümkündür. Böyle bir şeyin gerçekleşmesi durumunda, tüm yaraların temizlenmesi için başka bir envantere gereksinim duyulabilir.

Eğer sevgi dolu bir haldeyseniz, kaybedeceğiniz hiçbir şey yoktur. Birlik konumundasınızdır. Yeryüzü'ndeki Tanrı'sınızdır.

Bu güzel bir kavramdır. Uyandığınızda soyut bir kavram olmaktan çıkarak gerçeğe dönüşür. Bu, sizsiniz. Ancak uyanmanıza kadar geçen süre içinde, sadece bir kavramdır. Hâlâ içinizde zehir vardır. Hâlâ kendinizi fazla önemsiyorsunuzdur. Bunlar eski rüyaya ait tuzaklardır. Rüya sizin gitmenize izin vermeyecektir, çünkü sevgi ile baş edemez.

Bilgiye sahip olmak harikuladedir, ama etkinleştirilmediği sürece bilgi de bir tuzaktır. Sevginin ne olduğunu bilmediklerinden milyonlarca ruh tuzağa düşmüştür. Bildiklerini sanırlar ama bildikleri herkesi tuzağına düşüren rüya doğrultusundadır. Rüya-dan uyanmak için kişinin iz süren bir avcı olması gerekir.

Herkes belli ölçülerde iz süren bir avcıdır. İz sürmek, bir şeyi gerçekleştirmenin tek yoludur. Birçok insan için iz sürmek sadece hayatta kalmanın bir yoludur. Bir savaşçı için iz sürmek kaçış yoludur. Bir usta için iz sürmek sanattır. Bizlerin iz sürme sanatıyla uğraşan sanatçılara dönüşmemiz gerekir. Eğer halihazırda savaşçıysak, gezegen rüyamızı değiştirmek üzere iz sürmekten yararlanıyoruz demektir. Bu çaba, eski cehennem yanılması ile yeni Yeryüzü'nde cennet rüyası arasında yaşanan bir iç "savaş"tır". Cennete ait özellikler olan sanatı ve güzelliği yaratmak için iz sürmekten yararlanınız.

İz sürme sanatı yıllar boyu süren eğitimlerin bir sonucu olarak edinilir. Yaptığınız ve söylediğiniz her şeyin bir güç eylemi olduğu ile ilgili farkındalık kazandığınız anda ustalık seviyesine ulaşırsınız. Bu farkındalığın doğal sonucu olarak, yaptığınız ve söylediğiniz her şeyin sorumluluğunu kabullenirsiniz. Gücünüzü bilinçli bir şekilde ve doğrudan Yeryüzü'nde cennet ile ilgili yeni rüyayı yaratmaya yöneltirsiniz.

Bölüm Sekiz

ADİL DÜNYA

Miguel 1992 yılının Aralık ayında Teotihuacan'a bir seyahat düzenledi. Geri döndüğünde derinlemesine bir değişim yaşamış olmayı bekliyordu. İçindeki kılavuz, Teotihuacan'a yaptığı bu ziyaretin daha önce gerçekleştirdiklerinden çok daha tehlikeli olabileceğini söylemişti. Güneş Piramidi'nin tepesine tırmanmaya ve kendi yaşam gücünü ışığın saf ruhuna teslim ederek, şamanlık yöntemlerine benzer bir şekilde "Güneş'in içine atlamaya" karar vermişti. Tasarladığı bu güç eylemi, çok daha yüksek seviyede bir farkındalığa ulaşmasına yardımcı olacaktı. Ancak kendi başına yapılan bu deneme, iradesi ile nabzını ve solunumunu durdurma yetisine sahip usta bir şaman için ölümcül sonuçlara neden olabilirdi. Eski Toltekler bu güç eylemini bedenlerinden çıkarak yükselmek için uygularlardı. Miguel, bu muazzam dayanıklılık denemesi sonrasında hayatta kalırsa kalıcı ve sürekli bir değişim geçireceğini biliyordu. Tıpkı tıp dünyasından ayrılırken yaptığı gibi kimliğini kaybetmeyi göze almıştı.

Miguel bu dayanıklılık denemesinin sonucunda hayatta kalabilmeyi başardı. Ancak beklediği değişim etkisini o kadar hızlı göstermişti ki, kendisine eşlik edenler onun artık yolculuğa birlikte çıktıkları adam olmadığını hissetmişlerdi. Görünürde aynı bedene ve aynı ifadelere sahipti, ama o âna

kadar var olmuş kişinin sonsuza dek kaybolduğunu anlamışlardı.

O andan itibaren Miguel'in görüntüsü ve kişiliği dönüşüm geçirmişti. Yeni Miguel sürekli büyüyen bir dinleyici kitlesine konferanslar veren ve seyahat eden dünya çapında bir öğretmen olmuştu. Bununla birlikte rolüne belirli bir bağımsızlıkla yaklaşıyordu.

Yaşadığı dönüşüm öncesinde Miguel, Toltek bilgeliğini arayış içinde olan herkese aktarmak gibi özel bir kadere sahip olduğuna inanırdı. Bütün yaşamını bu misyonu yerine getirmeye adanmıştı. Bugün ise şöyle diyor:

Her şey gitmişti. Misyonum falan yoktu. Hiç kimse yoktu. Yaşam yoktu. Sadece var oluşumdan kaynaklanan bir neşe, huzur ve sevgi ile dolduğumu hissettim. Artık kendime veya başka hiç kimseye herhangi bir şey kanıtlamak zorunda değildim. İşimin anlamı değişmişti. Artık başkalarına verecek özel bir armağanım olduğu duygusunu taşı mıyordum. Tanrı'nın işçisi olduğumu ve onun da beni bir nedenle buraya gönderdiğini düşünürdüm. Bu, artık benim için geçerli değil.

Akli ve zihinsel anlamda artık neredeyse hiçbir zaman düşünmüyorum. Kimi zaman bir şeyler okuyorum, ama genellikle zihnimde herhangi bir aktivite olmuyor.

Sanki Samadhi⁷ halindeydim. O günden sonra dünyayı farklı bir gözle algılamaya başladım. Yargılamadan bakıyorum. Sonuç inanılmaz oldu. Gezegene ilgili hiçbir endişe duymuyorum. Doğa ile ilgili endişelenmiyorum. Diğer insanlar, savaş, kasırga ya da bana ateş edebilecek birileri ile ilgili endişe duymuyorum. Gerçekleşen her şeyin, gerçekleşmesi gerektiğini biliyorum. Olması gerektiği gibi olmuştur ve buna güvenim tamdır.

Adil bir dünya görüyorum. Zaten adil bir dünyada bulunuyoruz. Binlerce yıl boyunca bunun arayışı içindeydik. Bu yeni zihinsel konumumun penceresinden baktığımda, bu dünya üzerinde yaratmış olduğumuz tüm kâbusları görebiliyorum. İnsanların kendi yaratmış oldukları şeylerden dolayı duygusal ve fiziksel acının ortaya çıktığını anlamak kolaydır.

O günden sonra, her an oyunlar oynadığım ve eğlendiğim iki yaşındaki halimi yeniden görebildim. Henüz adaletsiz dünyayı göremiyordum. İnsanların rüya görme yollarının bir kâbus olduğunu bilmiyordum.

Gerçek mutluluk, çocuk masumiyetine sahip olmadan bu dünyanın adaletli bir dünya olduğunu bilmektir. Çocuklar kadar masum kalırsak, kâbustan kurtulamayız. Çok masum olan çocuklar saftır. Onlara cehennemi tanıtmalıyız. Böylelikle mümkün olduğunca kısa bir süre içinde ondan kurtulabilirler.

⁷ Yoganın son aşamasıdır. Özne ile nesnenin ya da gözleyen ile gözlenenin bir olması demektir. Ç.N.

Miguel geleceğini etkileyen bu seyahat sırasında radikal bir güven konumuna girmiş. Artık konferanslarında, içinden gelen ne olursa ona güvenebileceğine inanarak konuşuyor.

Bildiklerim üzerinde yeniden düşünmem gerekmiyor. Sözlerimin doğruluğu konusunda artık hiçbir şüphem kalmadı. Bu önemli değil. Doğrulukla ilgili çok ilginç bir şeyi ortaya çıkardım. Doğru bireyseldir. Benim için doğru olan, başka biri için doğru olmayabilir.

Konferansıma katılan dinleyicilerden her biri söylediklerimi farklı bir şekilde özümser. Her biri mesajın bir kısmını duymak ister, ama hepsini değil. Her biri farklı şeylere inanır. Ben bildiklerimi açıklarım. Artık geribildirim talebinde bulunmuyorum. Sadece onların inandıkları şeyleri netliğe kavuşturmak adına sorular soruyorum.

“Yargılamaktan kaçının” diye öğüt verirdim, ama hâlâ kendimi yargıladığımın farkına vardım. O günden sonra buna teslim oldum. Artık kendimi yargılamıyorum. Kendime olduğum halimle değer veriyorum.

Ne olduğumu ifade etmek zorunda hissedirdim. Ama buna gerek yok. Diğerlerinin duymak istediği şeyleri dikkatle gözlemlemek daha önemli. Konuşmalarımı değiştirmedim, ama gözlem metodumu değiştirdim.

İki oğlum, annem, eşim ve öğrencilerim de dahil olmak üzere kimsenin gerçekten bana ihtiyacı olmadığını biliyorum. Adaletli bir dünya görmeye başladığınızda, yüzde yüz kendiniz olabilirsiniz. Herkesle güçlü bir iletişiminiz olduğunu görürsünüz. Ne olduğunuza karşı tamamen açık olursunuz ve diğer herkesin de siz olduğunuzu görürsünüz. Bu durum sizi diğer insanlarla yaklaştırır. İhtiyaç algısı, diğer insanların yadsınmasına neden olan şeydir. Kimsenin size ihtiyacı olmadığını bir kez anladıktan sonra, kimseyi yadsıma veya kimseden korkmazsınız.

Bu, tıpkı bedeninin dışına çıkmak gibi bir şeydir. Eğer kendinizi gereksiz kılabilirsiniz, herkesin yanında olabilirsiniz.

Başkalarına saygı gösterin.

Onların kendi seçimlerini yapma haklarına saygı gösterin.

Bir şeyi yapmayı veya yapmamayı nazıkçe seçebileceğinizi unutmayın. İstemiyorsanız herhangi bir şey yapmak zorunda değilsiniz.

Her şeye oldukları halleriyle saygı göstermeyi öğrendim. Artık sorunları görmüyorum. İnsanların dünya üzerinde hissettikleri adaletsizlik bir yanılsamadır. Adaletsizlik dışarıdan gelmez. Her birimizin yaşamlarımız boyunca verdiği kararlardan ortaya çıkar. Toplumda adaletsizliğin kurbanı gibi görünen kişiler, yapmış oldukları seçimler sonucunda kendilerini mevcut durumlarına sokmuşlardır. Rüyaların-

da var olan zehrin bütününün sorumluluğu başka hiç kimseye ait değildir. Bu, onların kendi cehennemleridir. Onları neden rüya yönetsin? Bu rüyayı görmeyi onlar tercih etmişlerdir. Cehennem dediğimiz hastalık iyileştirilebilir.

Eskiden dua ederdim. Onlar için üzülürdüm. Ne kadar acı çekiyorlar! Ne kadar muhtaçlar! Ancak gereksinimler üzerine kurulu bir toplum yaratmış olduğumuzu görüyoruz. Rüyanın dışında korku ve gereksinim yoktur.

Dünyayı görmenin farklı bir yolu vardır ve bu yol çok daha güzeldir. İhtiyaçtan vazgeçtiğinizde, incinmekten de korkmazsınız. Hiçbir beklentiniz olmaz. Sınırlara ihtiyacınız olmaz. Her şeyle bütünleşirsiniz. Düşünmezsiniz. Mutluluğu hissedersiniz, ama masumiyeti değil. Sadece bilgiyle değil, bilgelikle masumiyetin ötesine geçmeniz gerekir. Gereksinim olmadığında, bilge olursunuz.

Beden ölür, beyin ölür; ama zihin ölümden sonra da yaşar ve hâlâ canlıymış gibi hissetmeye devam eder. Beynin hayatta kalmak için şekere ve oksijene ihtiyacı vardır, ama zihnin yoktur. Ölümden sonra, zihnin en sonunda öldüğünü fark edebilmesi zaman alır. Zihnin fonksiyonu rüya görmektir. Uyurken gördüğünüz bir rüyada bile bir bedeniniz olduğunu ve konuşabildiğinizi hissedersiniz ve kimi zaman rüya görmekte olduğunuzun farkına varırsınız. Mantığınız sizi uyandırmaya çalışacaktır. Mantığınız ölüm

esnasında işlevine son verir. Dolayısıyla size öldüğünüzü söyleyecek hiçbir şey kalmaz.

Ölmek adil bir eylemdir. Eğer yaşamı tecrübe etmek istiyorsanız, her zaman risk almanız gerekir. Eğer ölmekten bu kadar çok korkuyorsanız, gerçek anlamda yaşamıyorsunuz demektir.

Yaşamın her ânını dolu dolu yaşamamanın keyfini anlamak için, ölümün istediği anda üzerimizde hak iddia edebileceğini kabullenmemiz gerekir. Ölüm, yaşamın doğal bir sonucudur. Enerjinin kendisini somutlaştırdığı doğal sürekliliğin parçasıdır. Ölümü kabullenmekten doğan bağısızlaşma, verimsizliğe ya da soğukluğa işaret etmez. Aksine, yerimize sıkıca tutunmanın yarattığı çaresizlikten kurtulunca, o anda yaşanan her şeyin tadı tam anlamıyla çıkarılabilir.

Bir insanın ölümcül bir hastalığı, bunun da bilinen bir tedavisi varsa, bu tedaviden yararlanmasını tavsiye ederim. Eğer tedavisi yoksa acı çekme sürecini uzatan tıbbi prosedürleri önermem.

Zihin ölmek istemez. Dolayısıyla bedeni gereksiz yere acı çekmeye bırakır. Onun ölmesine izin vermek çok daha hakkaniyetli bir davranış olacaktır.

Değer verdiğiniz bir insan hasta veya ölmek üzereyse, onun için üzülyorsanız, ona hiç yardımcı olmuyorsunuz demektir. Olan biteni olduğu haliyle kabullenerek ve sevmeye devam ederek ayrılıp ona ihtiyaç duymadan bağımsızlaşarak çok daha etkili bir şifacı olabilirsiniz. Adil olan budur.

Bölüm Dokuz

ÖLÜMDEN SONRA YAŞAM

Miguel konferanslarına Evrenin Yaratıcısı olan Babamıza dua ederek başlar. Yaratıcıdan Kendisini bütün Çocukları ile paylaşması için onun sesini, gözlerini, ellerini ve kalbini kullanmasını diler. Onun verdiği konferanslardan alıntılara yer verilen bu bölümde ölümden sonra yaşam konusuna odaklanıyor.

Ölüm dönüşümden başka bir şey değildir. Yalnızca her türlü dönüşüm ile yüzleştikleri zamanlarda insanları korkutan bir kavramdır. Çoğunlukla yaşamın sonunda, insan bedeninin farkındalığını kaybetmeye başladığı zamanlarda ortaya çıkan ölüm korkusu özellikle güçlü bir korkudur. Beden hissetmeyi veya nefes almayı keser. Yavaş yavaş Tanrı'ya dönmekte olan beden yok olacağının farkına varır. Her şeye rağmen ölümden sonraki yaşamdan bahsederiz. Yani beden öldükten sonra da canlı kalacağımıza inanırız.

İnsanoğlu binlerce yıl boyunca kendisine ölümden sonra yaşamla ilgili sorular sormuştur. Cevaplar ise “Her şey duracak” ile “Reenkarnasyon sayesinde yeniden yaşayabileceğiz” sınırları arasında çeşitlilik göstermiştir.

Kanıtlayamasak da ölümden sonra yaşam vardır. İnandığımız birçok şeyi kanıtlayamayız, ama onların var olduklarını biliriz.

İnsan bedeninin hayatta kalabilmesi için su, besin ve oksijen biçimlerinde maddesel enerjiye ihtiyacı vardır. Rüyaların, duyguların ve zihnin ise maddesel enerjiye ihtiyacı yoktur. O halde neden yok olmaları gereksin ki?

Zihnimiz canlıdır. Zihin ruhsal enerjiden meydana gelir. Düşünceden oluşur. Beyinle değil, zihinle düşünürüz. Zihin, farkındalığa sahiptir.

Beyin, bir algılama aracıdır. Beynimizle, beyin tarafından ruhsal enerjiye dönüştürülen ışığı ve sesleri algılayabiliriz. Algıladığımız şey her ne ise duygusal bir bileşeni vardır. Bu duygusal bileşen duyguların, hayal gücünün, astral zihnin ve rüyanın enerjisini yaratır. Beynin temel fonksiyonu enerjiyi maddeden ruhsal enerjiye dönüştürmektir. Bu harikulade süreç, şekeri ve oksijeni duyguya dönüştürür.

Zihnin görevi günün yirmi dört saati rüya görmektir. Uyanıkken görülen rüya maddesel bir yapıya sahiptir. Uyurken de rüyanın bir yapısı var gibi görünür. Uyanık olduğumuzda, zihnimiz gün boyunca değişen ışıktan dolayı ortaya çıkan enerji döngülerinden etkilenir ve bu düzen zihne bir zaman ve alan nosyonu kazandırır. Uyku sırasında kendimizin dışındaki enerjiyi algılamayız, zihin bedenimizin imgesi de dâhil olmak üzere imgelerin rüyasını görmeye

devam eder. Rüyadayken konuşabilir, görebilir ve hatta uçabiliriz. Rüya görürken uyumakta olduğumuzun farkına varmayız.

İki farklı rüya birbirinin içine geçer. Uyurken görülen rüya, zaman ve alan yapısı olmaksızın uyanırken görülen rüyanın bir devamı niteliğindedir. Bunun tam aksi de geçerlidir. Yaşamımızın tamamının rüyasını bir saatte görebiliriz veya bir saat içinde beş ya da on dakika yaşayabiliriz.

İşsel rüya ile dışarıdaki rüya arasındaki bağlantıyı sağlayan bir şey vardır. O şey mantıktır. Mantık, zihnin her şeyi anlayan ve nitelendiren bölümüdür. Mantık, şu gerçek bu ise değil demek ister. Mantık, maddesel bir çerçevesi olduğu sürece rüyanın gerçek olduğu yanılışmasını yaratır. Maddesel çerçeveyi gerçeklik olarak görürüz. O anda içinde bulunduğumuz rüyaya göre gerçekliği yorumladığımızın farkına varmayız.

Kendi rüya yorumumuzla kendi filmimizi yaratırız. Aynı etkileşime tanıklık eden diğerlerinin yorumundan farklı bir yorumumuz olmadığını görürüz. Böylece bu durum bize hepimizin birlikte rüya gördüğünü anlatır.

Zihin canlıdır. “Ben bedenim” veya “Ben zihinim” diye düşünüyor olabilirsiniz. O zaman zihniniz ölmekten korkacaktır. Beden ve beyin öldüğü zaman, yaşam da sonlanacak ve bunun ötesinde bir farkındalık kalmayacak diye korkar, ama bu doğru değildir.

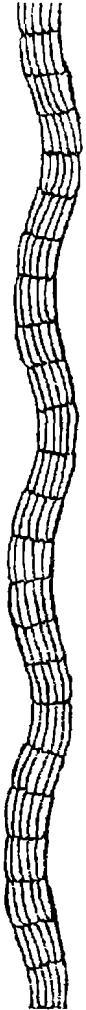

Tıp fakültesindeyken bir trafik kazası geçirmiştım. Şiddetli bir çarpışmanın ardından araba paramparça oldu. Kendimi direksiyonda uyurken gördüm. O an bedenimin dışına çıkmıştım. Dolayısıyla bedenim olmadığını biliyorum.

Kelimenin tam anlamıyla sarsılmıştım, çünkü gerçek olduğunu düşündüğüm şey gerçek değildi. Bir illüzyon yaşadığımı biliyordum. O zamanlar birçok hedefim vardı. Tıp doktoru olmasına bir yıl kalmış bir üniversite öğrencisiydim. Gerçekliği terk etmekte olduğum için endişeliydim, ama o yaşadığım şey gerçek falan değildi. Gerçeklik kavramım ânında değişti. Beden öldüğü zaman işimizin bitmediğini anladığım an o andı. Bizler devam ediyoruz.

Kazadan sonra rüyalarımı incelemeye başladım, çünkü öldüğümüz zaman başımıza gelecek olanın da bir rüyaya benzediğini düşünüyorum. Ölüm durumunun rüya görürken yaşadıklarımızla büyük benzerlik gösterdiği fikrinden yola çıktım. Bu kesinlikle doğrudur. Beden ölür, zihin rüya görmeye devam eder.

Uykuya dalıp rüya gördüğümüzde beynimiz tamamen devredışıdır. Mantığımız rüya gördüğümüzün farkına vararak beyni uyandırmaya çalışır. Mantığın görevi bu gerçek, şu değil demektir. Mantığın, daima maddesel bir çerçevenin içinde yer alması gerekir. Maddesel çerçeve mantığın güvende hissetmesini sağlar. O olmadan, mantığı destekleyen herhangi bir şey de olmayacaktır.

Ölüm halinde beyin ile mantık arasındaki bu etkileşim gerçekleşemez. Beden olmadığı zaman mantık beyni uyandıramaz ve maddesel çerçeve ile bağlantı kuramaz. Buna rağmen beyin olmasa da zihin rüya görmeye devam eder.

Zihin tüm kimliğimizi ve hafızamızı elinde bulundurur. Enerji tedariki kesildiğinde bile işlemeye devam eder. Zihin, ölmüş olan beyinden yeni herhangi bir duygusal enerji almaz, ama hâlâ anılarına bağlıdır. Zihin birdenbire ölü konumunun farkına varabilir ve bu durum bir şok yaşatabilir.

Birçokları ölümlerinin farkında olmadan ölürler. Kendi bedenlerinde yaşayan birçok insan, ölmüş olduklarının farkında değildir. Tolteklerin bakış açısına göre, cehennem rüyasında kalmaya devam edenler aslında ölümlerdir.

Var olan her şeyin Tanrı olduğunu hatırlıyoruz. Cehennem rüyasında bizlerin Tanrı olmadığımızın rüyasını görürüz. Bizden çok daha üstün bir Tanrı yaratmışızdır. Yaratmış olduğumuz Tanrı olduğumuz şeyi olma sorumluluğunu elimizden alır ve hem ceza hem de korku yayar.

Rüya gören kişinin uyandığı ve Tanrı olduğu gün Diriliş ile aynıdır. Önce öldüğümüzün farkına varmamız gerekir. Sonra uyanabiliriz.

Miguel, eski Tolteklerin ölümden sonra zihnin rüya görmeye devam ettiğini bildiklerini ortaya çıkarmıştır. Onlar öle-

ceklerinden ve kâbusun devam edeceğinden endişe duyuyorlardı, ancak kâbusun ne kadar uzun bir süre devam edeceğinden emin değillerdi. Yaşadıkları süre içinde hem uyurken hem de uyanırken görülen rüyayı kontrol etmek üzere çaba harcamaya odaklandılar. Öğrettikleri öğretiy buydu. Aslında zihnin algıladığı her şeyin bir rüya olduğunu keşfetmişlerdi.

Toltekler zihnin sonsuz olmadığını öğrendiler. Zihin eninde sonunda ölür ve yeniden ruha veya niyete döner, ancak rüya görmeye devam eder ve beyin öldükten yıllar sonra bile dönüşüm geçirebilir. En sonunda zihin öldüğünde, rüyanın sonu gelir. Zihnin rüya görmeye devam ettiği bu zaman dilimi, dünya üzerinde gerçekleşen paranormal olayları da açıklar. Ölüm sürecini anladıktan sonra, insanların neden hayaletlerin seslerini duyduğunu ve kendi güçleriyle net bir biçimde hareket eden objeler gördüklerini anlayacağız.

Ölmek bedenin serbest kalması demektir ve bağlantının kopmasını veya mantık kaybını içerir. Ölümün sonucunda rüya ikiye bölünür. Zihin içsel rüyayı görmeye devam eder, ancak artık dışarıdaki rüyayla bağlantısı kalmamıştır. Bedenin çürüyerek bile olsa hâlâ fonksiyonlarını devam ettirebiliyor olmasına rağmen, zihin mantıksal bağlantılarını kaybeder.

Beden bir insandır. Zihin de bir insandır. İkisi mantık sayesinde bir araya gelerek bir bütün oluştururlar. Ölüm sırasında zihin kendi sorumluluğunu üzerine alır.

Temel olarak bir yanılsama yaşıyoruz. Arayışı içinde olduğumuz mutluluk da bir yanılsamadır. Bir hayalettir. Kısa bir anlığına mutlu olduğumuzu hissedebiliriz, ama bu durum sürdürülebilir değildir; çünkü dışarıdan gelmez. Mutluluk, tıpkı acı çekme gibi zihinsel bir haldir. Sadece kişisel rüyamızla gelebilir, maddesel gerçeklik yoluyla değil. Başarımız ve mutluluğumuz, ruhsal gerçeklikte var olan kişisel rüyamızın niteliğine bağlıdır. Eğer öldüğümüz zaman kâbus görüyorsak, öldüğümüzü fark edene kadar geçen sürede de bunu yapmaya devam edeceğiz demektir. Bu durum tıpkı bir kâbusun ortasındaiken uyumakta olduğumuzu fark etmemize benzer.

Ölümden sonra kavrayabileceğimiz bir an olacaktır. “Ah, öldüm. Bir bedenim yok. Bir beynim yok. Tüm hedeflerim yok olmuş ve çaresizim. Çünkü kendi yarattığım şeyler olan korkularım ve öfkem beni incitiyor.” O anda, rüyayı kontrol altına almak ve değiştirmek için ne yapmamız gerektiğini keşfedene kadar, bizimle etkileşim kurduğunun farkında olduğumuz başka hiç kimse olmayacaktır.

Öldükten sonra rüyayı değiştirme olasılığımız çok düşüktür. Bunun nedeni, özellikle zihnin sonunda sindirilmiş duruma gelecek olmasıdır. Rüyamızı yaratan içsel enerjimiz yok olana kadar rüya da yavaş yavaş silikleşecek ve kâbus sona erecektir. Sonra ise farklı bir ortamda yeni bir bedene, yeni bir beyne, ye-

ni ebeveynlere ve yeni bir isme kavuşacağız – ve yeni bir döngü başlayacaktır.

Yaşamlardan birinde bunun bir rüya olduğuna karar verene kadar, bu süreç bir yaşamdan diğerine devam edecektir. Etrafımızdaki her şey maddesel bir çerçeve ile belirlenmiş bir rüyadır. Böylesi bir farkındalık ile kâbusu hoş bir rüyaya çevirme fırsatını yeniden yakalarız.

Şu anda canlısınız. Rühayı değiştirmek için elinizde mükemmel bir fırsat var. Sadece rüya gördüğünüzün ve etrafınızdaki herkesin de aynı şekilde rüya görmekte olduğunun farkında olmanız gerekiyor. Algılamamız gereken bu tek şey, diğer insanlarla nasıl bir etkileşim içinde olduğunuzu da değiştirecektir. Onların rüya görmekte olduğunu görürsünüz, ama sizin rüyanız değişmiştir. Farkındalığınız geliştikçe de rüyanız daha fazla değişmeye devam eder. Bedenimizle veya beynimizle değil, zihnimizle rüya gördüğümüzü anlarız. Zihnin ölümden sonra da rüya görmeye devam edeceğini algılarız. Ölen şeyin rüyayı gören kişi değil de rüyanın kendisi olduğunu kabullendiğimiz zaman, ölüm de üzerimizdeki gücünü kaybeder. Bizler devam edecek olanlarız.

Rüyanın ardında yatan zihnimiz, zihnimizin ardındaki ise enerjidir. Her enerji türünün bir farkındalığı, algılaması ve hafızası vardır. Kulaklarımız veya gözlerimiz olmadan da enerjiyi algılayabiliriz. Her enerji canlıdır.

Önemli olan budur. Fiziksel benliğimizin çıkarlarını gözetmeksizin enerjiyi algılayabilirsek, yaratılışın kaynağına da yaklaşmış oluruz. Hem din hem de bilime göre, yaratılışın kaynağı enerjidir. Enerji ve Tanrı tamamen aynı şeylermiş gibi görünür, ama bu tam olarak doğru değildir.

Enerji, niyetin ve iradenin sonucudur. İncil'de başlangıçta karanlık olduğunu ve Tanrı'nın yarattığı ilk şeyin ışık olduğunu okuruz. Diğer her şeyi ondan yaratmıştır.

Kendimiz de dahil olmak üzere her şey ışıktan, enerjiden yaratılmıştır. Bizler ışığız. Rüya ışıktır. Düşçü ışıktır. Ruh ışıktır. Enerji ışıktır.

Tüm etki ve tepkiler ruhta başlar. Ruh, enerjinin her türlü dönüşümü mümkün kılan özelliğidir. Ruh, her şeyi yaratan saf bilinçtir. Kendi başına bir ışıktır. Sonsuzdur. Yok edilemez.

Dolayısıyla eğer biz ışıksak ve ışık da sonsuzsa, ölüm diye bir şey yoktur. Ölüm bir yanılsamadır ve sadece rüyada vardır. Artık evrenin yaratılışının bir rüyadan başka bir şey olmadığını biliyoruz. Evrenin yaratılışı, niyetin rüyası, ruhun rüyası ve Tanrı'nın rüyasıdır.

Eğer Tanrı uyanırsa, her şey yok olur. O Yüce Düşçü'dür. O her yerdedir çünkü her şey enerjidir ve enerji her an dönüşür.

Böylesi bir farkındalığa sahip olduktan sonra ölümden neden korkalım? Beden, Tanrı'nın niyetinin

eserinden başka bir şey değildir. Işığın yarattığı eser de ışıktır. Bizler beyin değiliz. Bizler kalp değiliz. Bizler kalbimizin atmasını sağlayan şeyiz. Biz ışığız. Biz yaşamız. Yaşam, algılamak, dönüştürmek, ifade etmek, yaşamak ve ölmek için tüm bu araçları kullanır. Beden öldüğü zaman, farklı araçlarla algılamaya devam edeceğiz. Zihin ölür ve bizler algılamaya devam ederiz, çünkü biz ışığız.

Tolteklerin mesajı da aynıdır. Tek bir mesaj vardır, çünkü her gerçeklikte, her evrende sadece Bir vardır. Bunu anlarsak, diğer her şeyi de anlayabiliriz. Eğer niyetimizi buna odaklarsak, anlayacağız.

Ölüm bir dönüşümdür ve sürekli gerçekleşir. Geçmiş olan her an ölümdür. Her an bize mevcut zamanı yaşama fırsatı verir. Geçmiş yoktur. Gelecek henüz gelmemiştir. Her zaman ölüyorum. Yaşam rüyasındaki her değişime uyum sağlıyorum. Her gün ölüyorum, çünkü az önce gerçekleşmiş olan şeyle bağlantım yok. Onu bırakıyorum, bu beni özgür kılıyor. Bu durumu Tolteklerin dediği gibi ölüme teslim olmak olarak adlandırıyoruz.

Ölüme teslim olduğumuz zaman sadece ânı yaşarız. Ölüme teslim olmayan birçok insan geçmişte ve ya gelecekte yaşar. Bu yüzden de mevcut ânı kaçırmaları. Tolteklerin bakış açısına göre, onlar ölüdür. Diriliş kavramı, şimdiyi yaşayabileceğiniz ve geçmişin zorluklarının tuzağına düşmemeniz anlamına gelir.

Ölüm Meleği

Yaşamımızın her saniyesini yoğun bir şekilde yaşamayı öğreten bir Ölüm Meleği ve bir Yaşam Meleği vardır. Ölüm Meleği, yaşamlarımızın enkazını temizler.

Miguel gülümseyerek eski sevgililerinizin tamamının evinizde toplandığını hayal etmeye çalışın diyor. Onlarla ne yaptınız? Ölüm Meleği onları uzaklaştırır. Böylelikle yaşamınıza giren yeni kişiyle bir şeyler yaşayabilirsiniz.

Aynı şekilde şu âna kadar sahip olmuş olduğunuz her şeyin, hatta çocukken oynadığınız oyuncaklarınızın ve bir zamanlar sahip olup sonradan attığınız nesnelerin bile evinizde depolanmış olduğunu hayal edin. Ölüm Meleği kavramı sayesinde hiçbir şeyin gerçek anlamda size ait olmadığını bilirsiniz. Her şey Ölüm Meleği'ne aittir. Elimizde olan ne varsa kullanabilir ve tadını çıkarabiliriz, ama ona sahip olmayız. Bir şey kaybettiğimiz zaman, aslında ona hiçbir zaman gerçek anlamda sahip olmamış olduğumuzun farkına varırsak daha az acı çekeriz. Mülkiyet ve sorumluluk baskısı olmaksızın hafif seyahat etmek, herhangi bir anda mutluluğa hazır olmamızı sağlar.

Eğer her an ölürsek, bedenimizi dönüştürebiliriz. Zaman durur. Uzay durur. Aynı anda birçok yerde olabiliriz.

İnsan bedenindeki yaşam döngüsü de dahil olmak üzere her şeyin bir varoluş nedeni vardır. Yaşarken bu evrenden gerçekten keyif alma fırsatına sahibiz. Bu evrende sonsuza dek yaşayacağımız düşüncesi, bunun kadar güzel olabilecek başka evrenleri yaşama deneyimimizi kısıtlar. Bu yaşam durumunun başka bir forma dönüşmesi olan ölüm, mükemmel işleyen bir süreçtir. Onu değiştirmek için bir neden yoktur. Bedenle aranızdaki bağı bir kez kaybettikten sonra, onu terk etmeye her an hazırsınız demektir. Bedene bağlanmadan veya kendimizi onunla özdeşleştirmeden de onu sevebilir, ona saygı duyabilir ve değer verebiliriz.

Her anı bu evrenin keyfini çıkarmak için son şansınızmış gibi yaşamak, yaşamınıza zevk katar. Her eyleminize, o eylemin yaşam ile ölüm arasında olduğu düşüncesini katabilirsiniz.

Ölüm Meleği kavramı, uyanık olduğunuz zaman rüyayı kontrol etmenize yardımcı olur. Ölüm Meleği ile dostluk kurarak, insana ait korkuların en büyüğünden kurtulabilirsiniz. Kaybedecek hiçbir şeyiniz olmadığı zaman, her şey değişir. Yaşamının keyfi için yaşayabiliriz.

Farkındalığımızı nefesimize verirsek, her günden olağanüstü bir haz alabiliriz. Rüyada gerçekleştirdiğimiz her eylemimizin tadını çıkarabilir ve onların, sürekli arkamızdan gelerek her anımızı yutan Ölüm

Meleği tarafından yutulmakta olduğunun farkına varabiliriz. Bu farkındalık sevgidir.

Yaşamınız sürekli bir meditasyon olabilir. Bir sonraki bölümde ele alacağımız kuralları olan meditasyonun dışında, her durumda uygulanabilen bir meditasyon türü de vardır.

Meditasyon Yapma Yolları

Meditasyon yaparken gözleriniz kapalı veya açık olabilir. Derin düşünme bir meditasyon şeklidir. Canlısınız. Mutlak bir mutluluk durumu yaşıyor olabilirsiniz. Başkalarına meditasyon yapmayı öğretebilir ve bu duruma ulaşabilirsiniz. Bu, onların farkındalıklarını değiştirmelerine ve kâbuslarının yerine hoş bir rüya yaratmalarına yardımcı olacaktır.

Meditasyon yaparken atılması gereken ilk adım, zihni bedenin diğer organlarından ayırmaktır.

İkinci adım olarak daha yüksek seviyelerde meditasyonla birlikte zihninizin, ruhunuzun ve özünüzün içine girersiniz.

Meditasyonun yan ürünlerinden biri de rüyanın parçalanması ve niyetin serbest kalmasıdır. Niyet, mucizeler yaratabilir.

Meditasyon bir yaşam tarzıdır. Bir duadır. Zihni arındırmanın en etkili yöntemlerinden biridir. Tek yöntem değildir, ama en güçlü ve en kolay olanıdır.

Meditasyon, aynı zamanda ego seviyesinde kontrol ve farkındalık kazanmanızı sağlar. Mutlak mutlulukla dolu bir meditasyon halindeyken güzel bir rüya yarattığınız zaman, göz-

leriniz değişir ve her şeyden gelen sevgiyi algılamaya başlarsınız. Siz ve eyleminiz arasında bir sevgi etkileşimi olacaktır. Saf meditasyonda uyanık olabilir ve dünya üzerinde sevgi dolu gözlerle kendinizi ifade edebilirsiniz. Sevgi sevgiyi algılar. Bu Yeryüzü'nde cennet demektir. Ölümün gerçekleşmesini beklememiş bir dönüşüm demektir. Niyetimiz sayesinde dönüşüm de burada ve bu yaşamda gerçekleşebilir.

Yemek Yerken Meditasyon

Ağızınıza attığınız şey önemli değildir. Et yiyen biri ya da bir vejetaryen olabilir ve yine de meditatif bir yaşam sürdürebilirsiniz.

Yiyeceğiniz yemeği alın. Ağızınıza bir lokma atın. Gözlerinizi kapatın. Yemeğinizi çok iyi çiğneyin. Tüm tatları algılayabilmek için dilinizi kullanın. Her bir tadı hissedin. Bu, tıpkı müzik dinlerken orkestrada bulunan her bir enstrümanı duymaya benzer. Her tat canlıdır. Yemek yemek size öylesine büyük bir keyif verir ki, bu yüce bir sevgi eylemi gibidir. Yediğiniz her şey sevginiz ile değişecektir. Bu uygulama, farkındalık içinde yemeye karşı gösterilen törensel bir yaklaşımdır. Sadece küçük bir parça yemekle bile doyduğunuzu hissedeceksiniz. Yerken bir yandan da hafifçe mırıldanmak hazzı artırır ve yemek ile aranızdaki bağı güçlendirir.

Duş almak gibi gününüzün diğer birçok bölümüne de aynı meditatif yaklaşımı uygulayabilirsiniz. Bedenimizin içinde yaşamaktan keyif aldığımız ve bedenimize iyi baktığımız zaman bunun yararını görürüz.

Miguel'in Ölümüne Yakın Deneyiminin Bir Tanığı

David Dibble Anlatıyor

Miguel'in öğrencisi, ortağı ve dostu olan David Dibble, Toltek Sessiz Bilgisi ve Toplam Kalite ilkeleri aracılığıyla iş hayatını dönüştürme alanında uzmanlaşan usta bir öğretmendir. 1994 yazında Miguel ile Hawaii'ye yaptığı bir seyahat sırasında Miguel'in ölümle burun buruna gelişine tanıklık etmiştir. Aşağıdaki hikâyede bu olayı şöyle anlatıyor:

"Miguel, Hawaii Adaları'nı belirleyen güç noktalarının bazılarını göstermek üzere bir grup öğrencisini yanına alarak Hawaii'ye bir seyahat düzenliyordu. Eşim Linda ve ben de bunun son derece güçlü bir öğretici deneyim olduğunu düşünerek onunla beraber gitmeyi çok istemiştik. Ancak o dönemler zamanımız ya da paramız yoktu. Benim çalışma saatlerim fazla uzun olduğu için Linda tek başına bu geziye katılıp katılamayacağını merak etti. Geçmişte her zaman işe yaramış olan şeyi yapmaya karar verdi. Miguel'e bu konuda ne düşündüğünü sordu. Her zaman olduğu gibi beklemediğimiz bir cevap aldık. Miguel her ikimizin de kendisiyle birlikte gitmemiz gerektiği fikrindeydi. Miguel bir şey yapılmasını tavsiye ettiği zaman, onun sözlerini dikkate almanın genellikle en iyisi olduğunu öğrenmiştim. Her türlü engele rağmen tam gaz ilerlemeye karar vererek, çiçekli tişörtlerimizi ve sandaletlerimizi giydik. Bunun ne tür bir seyahate dönüşeceğini bilmiyorduk.

“Maui’de ziyaret etmeyi planladığımız güç noktalarından biri Haleakala volkanıydı. Otuz iki kilometrelik çevre uzunluğu ve yaklaşık bir kilometrelik derinliği ile dünyanın en büyük aktif olmayan krateri buradadır. Aşağıdan bakıldığında hemen her zaman etkileyici bir görünüme sahip beyaz bulutların arasından belli belirsiz seçilebilen krater, kristal berraklığındaki Hawaii Denizi seviyesinden yaklaşık üç kilometre yüksekte yer alır. Kraterin kenarında durarak içine baktığımda ayın yüzeyinin görünümünü –siyah, girintili çıkıntılı ve hayat belirtisi olmayan– anımsamıştım. Lav püskürtülerinin oluşturduğu yaklaşık sekiz kilometre uzunluğundaki dolambaçlı ve karanlık patikadan dünyanın rahmine doğru inmeye başladığımızda kötü bir şeyler olacağını sezmiştim. Korku ve endişe dolu bir fısıltı duyar gibiydim.

“Ana kraterin zeminine ulaşabilmiştik. Orada başka bir küçük krater daha bulduk. Yaklaşık yirmi beş metre derinliğinde bir uçuruma inen çok dik bir patikayı izleyerek oraya gidebilirdik. Miguel bana kraterin içine girmeli miyiz diye sordu. Alışılmadık bir tedbir duygusuyla ağızımdan şu sözcükler çıktı: ‘Hayır Miguel, bence aşağı inmemeliyiz.’ Miguel patikaya doğru yürüdü ve aşağı inmeye başladı. Ben de birkaç derin nefes aldıktan sonra onun yaptığını yaptım. Patika dik olmakla kalmıyor, aynı zamanda lav püskürtülerinin ufalanmış kum benzeri parçalarından meydana geliyordu. Yoğun kıvamlı bu madde her duruşumuzda küçük heyelancıklar halinde kayıyordu. Her şeyin sonu olma-

yan bir uçuşuma doğru çekiliyormuş gibi görüldüğü bu patikadan yukarı çıkmanın çok zor olacağını biliyordum. Hatta buranın bana Karınca Aslan çukurunu anımsattığını ve bizleri de karıncalar olarak gördüğümü Miguel'e söylemiştim. Birkaç öğrenci daha bize katıldı ve adeta bir seremoniye başladık.

"Miguel dönme zamanı geldiğini söyleyince seremoni de birdenbire bitmiş oldu. Grubun birkaç üyesi, hatıra olarak yanlarına almak üzere küçük taşlar aramaya başladılar.

"Miguel patikayı tırmanmaya başlamıştı. Sonra bana dönerek 'Diğerlerini topla. Hemen şimdi gitmemiz gerek,' dedi. Patikadan yukarı doğru çıkmaya devam etti. Ben de diğer üyeleri toparlamak üzere geri döndüm.

"Boğucu sıcaklığın altında yaptığımız yorucu bir tırmanış sonrasında Miguel'i küçük kraterin üzerinde bulunan büyük bir kayanın üzerine uzanmış durumda buldum. Bana yaklaşıp, sır olarak söylemek istediği bir şeyler olduğunu anlatmaya çalıştı. Bir şeylerin ters gittiğini biliyordum. Rengi solmuştu ve zorlanarak nefes alır gibiydi. Ondan sonra söylediği şey işe tüylerimi ürperterek içime işledi.

"Miguel yumuşak bir ses tonuyla şu sözleri fısıldadı: 'David, korkmamalısın. Bir kalp krizi geçiriyorum. Göğsümde ve sol kolumda ciddi ağrılar var. Burayı terk etmem gerek, yoksa öleceğim. Diğerlerine hiçbir şey söyleme, çünkü korkacaklardır. Eğer Gaya'ya ulaşabilirsem, bana yardımcı olabilecektir. Kendime şifa vermeye çalıştım, ama burada yeterince enerjim bulunmuyor. Burayı terk etmemiz gerek.'

“Söylediklerinin bilincine vardığımda, içimden bir korku dalgası geçmişti. Benim ne yapmamı istediğini sordum. Biraz güç topladığı zaman kraterden çıkmak için yürümesine yardım etmemi söyledi. ‘Bunu başaramayabiliriz, ama denemeliyiz.’ Hayatımın en inanılmaz sekiz kilometrelik yürüyüşünü yapmaya başladık.

“Grubumuzun geri kalanının çoğu oldukça önden gidiyorlardı ve yaşadığımız zorluğun farkında bile değillerdi. Yürümeye mecali kalmayacak kadar zayıf düşen ustaya yardımcı olmak için geride sadece ben ve beş kadın kalmıştık. Kadınların Miguel’in çok hasta olduğunu anlamaları uzun sürmedi. Miguel zahmetle attığı yaklaşık her yüz adımdan sonra durmak, oturmak ve dinlenmek zorunda kalıyordu.

“Miguel’in ilerlemeye devam edemeyip durduğu her seferinde kadınlar başında toplanıyor, ellerini veya ayaklarını tutuyor, ona sevgilerini ve enerjilerini gönderiyor ve yaşaması için dua ediyorlardı. Güneşten enerji alıp doğrudan Miguel’in kalbine yönlendirebilirdim.

“Yolu neredeyse yarılادığımızda Miguel durdu, oturdu ve gözlerini karanlık kraterin hiçliğine dikerek, uzun uzun baktı. Rengi, masmavi Hawaii semalarında yavaşça sürüklenen beyaz bulutlar kadar beyazdı. Aynı anda hem üşüyor hem de terliyordu. Nefesleri kesik, sık ve düzensizdi. Öğretmenim ölüyordu. Gözlerinin içine baktığımda hayatımı sonsuza dek değiştirecek bir şey gördüm. Coşkuyla kendinden geçmiş olduğunu hissettim. İçindeki mutlak mutluluğu ve sevgiyi hissettim. Hem o hem de kendimle ilgili ölüme

dair korkularım yok olmuştu. Miguel ve yaşayan melekler haline dönüşmüş olan beş güzel kadın ile birlikte son derece mutlu hissederek oturdum. Korku ve umutsuzluğun hâkim olduğu bu yere ısıltılı ve minnettar gözlerle bakarak sadece sevgiyi algılıyordum. Miguel'in yüzüne renk gelmeye başlamıştı.

"Yeniden yürümeye başladık ve Miguel'i kraterden 'çekip çıkarmak' zorunda olduğumu hissettim. Bir elimi güneşe doğru kaldırdım, diğerini de Miguel'in sırtına yerleştirdim. Ona elime yaslanmasını ve patikadan çıkarken onu itmeme izin vermesini söyledim. Yürüyüşümüz birdenbire Miguel'in bedeni ve kalbi için daha az yorucu olmaya başlamıştı. Kraterin üstüne yaklaşmaya başladıkça Miguel'in enerjisi daha da güçlenmiş gibi görünüyordu. Son bir ricada bulundu. Hangi koşullar altında olursak olalım, onu hastaneye götürmemize izin vermeyecekti. Kendisi de Meksika'da tıp doktorluğu ve cerrahlik yapmış olmasına rağmen, enerjiyi uygun bir şekilde kullanmak suretiyle hastanede yapılacak herhangi bir müdahaleden çok daha kısa bir sürede kendini tedavi edebileceğini biliyordu. Kalp krizinden sonraki iki hafta içinde Miguel kendisini tamamen iyileştirmişti.

"Öğretmenim bana insan bedeninin ölümü ile ilgili korkulacak hiçbir şey olmadığını göstermişti. Gezegenin rüyasında doğum, ölüm ve ikisinin arasında yaşanan cehennem olan 'yaşam' vardır. Korku çerçevesinin içinde yer alan eski rüyada, doğmuş olmak daima ölüm ve keder hükmü giymek demektir. Rüyanın dışında ise sadece sonsuz sevgi vardır. Bu

sevgi o kadar zarif bir bütünlük içindedir ki Tanrı'nın diğer adı yerine geçer. Ayrıca sizin de diğer adınız, gerçek adınızdır."

Miguel'in Kalp Krizi Sırasında Gaya'nın Hayali

Hepimiz birer yumurtayız. Evrenin her yerindeki üreme sürecinin aynı olduğunu keşfettim. Yukarıda olduğu gibi aşağıda da her şey sürekli bir üreme sürecindedir. Evren, yaşam adını verdiğimiz bu rüyada var olan her tür enerji ile dolu bir yumurtadır.

Hawaii'de Miguel'in kraterde kalp krizi geçirdiği sırada patikadan yukarı doğru tırmanıyordum. Rahmime bir sancı girdi ve bir kayanın üzerine çöktüm. Hemen karşımda kayalıkların arasında oluşmuş bir oluk gördüm. Kafamı kaldırıp güneşe baktım ve kuvvetli bir enerjinin içimden geçerek, o oluk boyunca yol aldığını ve gökyüzüne ulaştığını hissettim. Bu enerjinin tamamını hemen oracıkta doğurmuştum. Miguel için bir enerji yumurtası doğurmuştum.

Öldüğümüzde Kanatlanırız

Öldüğümüz zaman
Yılana benzeriz
Duygusal acı tozunun
İçinde kayan bir yılan

Ama uyandığımızda
İlahi kanatlarımız açılır
Ve cennete uçan
Tüylü yılan oluruz-
Quetzalcoatl.

Miguel Angel Ruiz

Bölüm On

TEOTIHUACAN'DA ÖLÜM

Teotihuacan'a yaptığım ilk ziyaretlerimden birinde Quetzalcoatl Tapınağı'nın meydanında bir rüya gördüm. Benimle birlikte gelmiş olan çıraklar, yapmaları için onları yönlendirdiğim bir ritüel ile fazlasıyla meşgullerdi. Meydanın ortasındaki "Cehennem Adası" üzerinde tek başıma otuyordum.

Rüyamda, genellikle rüyalarımda gördüğüm yaşlı adamlarla birlikteydim. Hindistan'dan gelen çok zayıf ve beyaz saçlı Hintlilerdi. Ölüm sürecini yaşamakta olan bir adam gördüm. Benimle birlikteydi. Rüyalarımın kılavuzlarından biriydi. Öğretmeni ölmesi için ona yardım ediyordu.

Öğretmenin burada ve ölümden sonraki yerde olmak üzere iki hayali görüntüsü vardı. Öğretmenin zaman ve Ölüm Meleği konusunda açıklamalar yaptığını duydum. Ölmek üzere olan adama olağan sınırların ötesine geçmesinin tek yolunun Ölüm Meleği'ne tamamen teslim olmak olduğunu anlatıyordu. Acı çekmesinin tek nedeni Ölüm Meleği'ne karşı direnmesiydi.

Bu hepimiz için geçerlidir. Olduğumuz şeyi ve sahip olduklarımızı kaybetmekten korktuğumuz için acı çekeriz.

Öğretmen bana şunları söyledi: “Zaman geliyor. Burada bir insan bedeninin içinde olduğun son zamanları yaşıyorsun. Yine de yaşam rüyanda eksik kalan her şeyi tamamlaman gerekiyor. Doğru zaman geldiğinde Ölüm Meleği kaderinle karşılaşman için seni almak üzere geri dönecek, ama sana bir haberci getirecek. Bu haberci, tam anlamıyla teslim olmuş ve sonsuzluk meyvesinden yemek için Cennet’e girmiş olan sana benzeyen biri olacak. Tıpkı Yaratıcı’nla yaptığın bir evliliğe benzeyecek. Meyveyi yediğin andan itibaren gözlerin sadece güzelliği görecektir ve sadece sevgi duygusunu yaşayacaksın.”

Ölüm Meleği, başka bir insanla çıkageldi. Bu insan, coşkuyla kendinden geçmiş halde gülümseyen bir kadındı. Ölüm Meleği sessizce onu getirdi ve oraya bıraktı. Öğretmen “Ölüm Meleği seni almaya gelmedi. Kısa bir süre sonra geri gelecek. Sen de haberci gibi olacaksın,” dedi.

Her şey için duyduğu mutluluk, neşe ve sevgiyle ısıldayan bu kadını görmek oracıkta ölmeyi istemenize yol açıyordu, ama Ölüm Meleği yaşamınızdan, ısırtıp içinde can çekişmenizden ve ölümünüzden keyif almanızı söylüyordu.

Elinde tuttuğu kılıcıyla bir sandalyede oturan güçlü bir adam gördüm. Hemen arkasında sarmal bir ışıkla aydınlanmış gösterişli bir kapı vardı. Geceyi ve yıldızları görebiliyordum. Işık sarmalının merkezini-

de kutsal, görkemli bir kaya duruyordu, kayanın üstünde Sonsuzluk Ağacı'nı gördüm.

Orada oturan savaşı kapıyı korumakla görevliydi. Adaletin ve gerçeğin kılıcını tutuyordu. Yanından geçen kişilerin üzerinde sevgi dışında kalan her şeyi keşip atıyordu. Kılıç, son arınmaydı.

Bu figürün Başmelek Ariel olduğuna inanıyorum. Sarmal ışık ise Cennet Bahçesi ile aynı semboldü.

Mesajım şöyleydi: "Zamanınız çok kısa. Teslim olmak için yeterince zamanınız oldu. Sevdığınız herkesin sizin kendilerini sevdiğinizi bilmelerine izin verin. Asla geri dönmeyebilirsiniz, ama bunun için endişe etmeleri gerekmez. Mutlulukla sarmalanmış bir durumda olacaksınız.

"Ölüm ânında, Ölüm Meleği'nin gözleri tamamen sizin gözlerinizin içine işlemiş olacak. Teslim olmanız için size kısa bir zaman tanıyacak. Sonra ise size doğru yürüyecek ve bedeniniz ölmüş olacak, ama gözlerinin farkında olacaksınız. Hayretle sarsıldığınızı hissedeceksiniz, ama mutluluk ve coşkunluk yaşayacaksınız."

Ölüm Meleği öğretmenin söylediği şeylerin aynısını yaptı. Melek, gerçekten geri döndü ve güzel bir gülümseme ile baktı. Bana doğru bir adım attığında üzerimden bir yük kalkmıştı. Daha da yaklaşarak önümde durduğunda, "Benimle gel. Zamanın geldi. Seni düğününe götüreceğim," dedi.

Beni savaşıya götürdü. Savaşçı "Bu, senin uyanış ve diriliş anın. Yeniden yaşamaya başlıyorsun. Bir kâbusun içinde yaşıyordun. Artık gerçekte kim olduğunun farkındasın," dedi.

Kılıcını önce arkamda, sonra önümde boylu boyunca salladı. "Git ve yazgını tamamla. Bugün senin düğün günün."

Sarmal ışık boyunca yukarı doğru süzülerek ağaca çıktım. Sonra ise Tanrı'nın ruhuyla evlendim. Bana göre o sarmal, çift başlı yıldı.

O rüyayı bildiğim için ölümden hiç korkmamıştım. Bir savaşçı olarak bedeniniz ölmeden çok uzun bir süre önce ölüme teslim olmaktan kaynaklanan o mutluluk dolu yere ulaşmaya başlarsınız. Her türlü kaybı yaşayarak her zaman ölürüz. Ölüm bir yanılsamadır. Daima mevcut anı yaşayın. Sonsuzluk budur.

Ölüm korkumuz bir yanılsamadır. Kaybolan şey her ne ise, yeni olanı getirir. Kayba karşı direnirsek ölüyüz demektir. Mevcut anda değil geçmişte oluruz. Elimizdekilerin gitmesine izin vermekten korktuğumuz için acı çekeriz. Sadece adaletsizliği gören gözlerimiz vardır. Teslim olduğumuz zaman keşfetmenin keyfini alırız. Ne beklediğinizi bilmemek mutluluktur.

Teotihuacan'ın kayalarına depolanmış bilgileri rüyamdan öğrendim. Bu hayali görüntü, kayalarla kurduğum arkadaşlık sonucunda ortaya çıkmıştı. Bu görüntüyü gören tek kişinin ben olmadığımı eminim.

Gördüklerim Teotihuacan'ı inşa edenlerin neden bu tür yapıları seçmiş olduklarını açığa kavuşturdu. Birdenbire mekânın planının bir anlamı varmış gibi geldi. Bu mekân tüm insanlığı rüyasının tamamını sembolize ediyordu. Dünyanın her yerinde bağlantılarımız aynıdır.

Çöldeki bir klinikte doktor olarak çalıştığım dönemlerde bir öğretmenim vardı. Beni bu tür rüyalara açan kişi odur. Bana sadece bir titreşimden ibaret olduğumu öğretti. Kayaların ya da başka insanların titreşimlerini üzerime alabilirim. Öğrencilerim olan çıraklarım da benim titreşimlerimi üzerlerine almaya çalışıyorlar.

Ölüm Meleği'nin sizi mutlak mutluluğa götüreceğini bilerek ölmek için acele edersiniz, ancak Yeryüzü'ndeyken cennete ulaşmayı öğrendiğinizde acele etmezsiniz. Tanrı ile evlendiğiniz zaman, ebedi bir balayına çıkarsınız. Bilinçli yapıldığı zaman nefes almak bile keyiflidir. Bir insan dakikada on altı kez nefes almanın keyfini yaşadığında nasıl mutsuz olabilir ki? Şimdiyi yaşadığınız zaman sadece kendiniz olmanız bile sonsuz olmanız demektir.

Eğer cehennemdeyseniz, verebileceğiniz tek şey cehenneme ait kötülükler olur. Önce kendinizi sevmeyi başka hiç kimseyi sevemezsiniz. Mutlu olmak için kendinizi yargılamayın. Mükemmellik zaten buradadır.

1. Quetzalcoatlı Tapınağı

Miguel, Quetzalcoatlı Piramidi'ne doğru yolculuğunuza başlarken burası hakkında bilgi edinmek için okumanızı ve sonra da burayı zihnen ziyaret etmenizi öneriyor. Lawrence Andrews (*Sihirli Karışım*, sayı 47, 1995, sf 25), “dans ve tiyatro aracılığıyla Farkındalık Ustalığının öğretildiği yer” olan Quetzalcoatlı Hisarı'ndan başlayan “Özgürlük Yolu” boyunca Miguel ile birlikte yaptıkları seyahati yeniden yaşıyor.

Quetzalcoatlı Tapınağı'nın meydana, tapınağın ardından yükselerek Quetzalcoatlı Piramidi'nin karşısında duran yılanın başını sembolize eder. Tapınağa çıkan basamakların yılanın açık olan ağzı olduğu düşünülebilir. Bu tapınak kompleksi Tüylü Yılan'a ve Aşk Tanrıçası'na, yani Venüs Gezegeni'ne adanmıştır.

Mezoamerika, Yunan, Mısır ve Roma medeniyetlerinin yaşadığı dönemler boyunca Venüs, Aşk Tanrıçası olarak kabul edilmiştir. Yılın belli zamanlarına bağlı olarak sabah ve akşam yıldızıdır. Teotihuacan halkı bir zamanlar Venüs'ün Ay ve Yeryüzü çevresinde yaptığı dairesel hareketlerden yola çıkarak zaman ölçüm sistemini yaratmışlardır.

Miguel, Quetzalcoatlı Piramidi ile tapınak arasındayken insanları ilahi olandan ayıran bir çizginin ayrımına varmıştır. Bu yapının meydana dayken piramidi göremezsiniz, ama önünüzde duran tapınağın tepesinden baktığınızda (eğer bu basamakları çıkma izniniz olsaydı) piramidin aniden önünüzde beliriverdiğini görürsünüz ve onu görmekten dolayı fiziksel bir huşu duygusu hissedersiniz.

Piramit platformlardan oluşacak şekilde inşa edilmiştir. Platformların ön yüzlerine ise Tüylü Yılanın, jaguarın ve gözleri fal taşı gibi açılmış duran Yağmur Tanrısı Tlaloc'un başlarının oymaları yapılmıştır. Dalgalar ve deniz kabuklarından oluşan bir desen bu mekânı su ve yılanla özdeşleştirir. Yüzeydeki dibek taşından büyük kaya parçalarını çevreleyen küçük taş sıraları bir grafik tasarım oluşturmuştur. Bu stil, Teotihuacan'daki yapıların tamamına hâkimdir.

Kayaların kendileri de buradaki yapıların ifade ettiği sevgiyi yansıtmış gibi görünürler. Bu sevgi, insan sevgisinden üstündür. Teotihuacan'ın inşasının üstünden geçen yüzyıllar boyunca kayalarda kalmış olan düşük titreşimli enerji ile kendisini tamamen özdeşleştirdiğini hissediyor.

Quetzalcoatl Piramidi Tanrı'nın ruhunu temsil eder. Meydanda bulunan açık alan ise insan zihnini temsil etmektedir. Cehennem sadece insan zihninde var olabilir. Korkuya dayalı bir yanılsamadır. Cehennemde sadece adaletsizlik vardır. Cehennem öfke, kıskançlık ve hırs duygusal zehirleri olarak yaşanır.

Bedeninizin ya da ruhunuzun bir cehennemi yoktur. Onlar zihinde olana karşılık verirler. Eğer öfke ve üzüntü dolu gözleriniz varsa, gördüğünüz manzara bozulacaktır. Sevgi dolu gözler her şeyi güzel kılar. Gözlerimiz, yargılama biçimimizin hâkimiyeti altındadır.

Ölüler Bulvarı boyunca gerçekleştirmeniz gereken ilk göreviniz mümkün olduğunca yargılamayı bir kenara bırakmak ve zihninizdeki Kurban'ın olumsuz etkilerinden kurtulmaktır.

Ana tapınağın önünde platform benzeri alçak bir tapınak, küçük bir piramit daha bulunur. Burası haritalarda Hisar olarak belirtilmiştir, ama Miguel'e göre burası Cehennem Okyanusu'nda bulunan Cehennem Adası'dır. Okyanus bilinmeyene ait tüm korkuları içerir ve korkularımız da cehennem rüyamızdır. Rüyamız beraberimizde taşıdığımız içimizdeki filmleri oluşturur. Bu korku dolu filmlerin yapımcısı, yönetmeni ve baş aktörü bizleriz.

Cehennem Adası'nda güvende olduğumuz yanılsamasına kapılırız. Burası zihinde bulunan ve sahip olduğumuz her şeyi biriktirdiğimiz bir yerdir. "Bu benim ailem, benim evim, benim param, benim arabam, benim kariyerim, benim başarılarım," diye düşünürüz ve bu adayı daha da büyüttükçe ve sahip olduklarımızda aramızda daha fazla bağ kurdukça kendimizi güvende hissederiz. Ancak bu ada bağrımıza bastığımız herhangi bir şeyi kaybetme korkusu ile yönetilmektedir.

Onların da kendi güvenlik alanları içindeki cehennem tuzagına düşmüş olduklarının farkına varmadan başkalarının adalarını kıskanırız. Her birimiz adalarımızda biriktirmiş olduğumuz yanılsamaların tuzagına düşmüşüzdür.

Cehennem Adası'ndan kaçmanın tek bir yolu vardır ve o da Cehennem Okyanusu'nu boydan boya geçerek Quetzalcoatlı Tapınağı'nın merdivenlerindeki yılanı ulaşmaktır. Bu tapınak cehennemden çıkış kapısıdır. Bu yapıların içinde şeytanın –o da bir yanılsamadır– varlığını sürdürdüğü tek yerdir. Meydanın her yanında küçük tapınaklar bulunur. Piramidin kendisi doğuyu korur. Meydanını çevreleyen tapınaklar ise kâbuslarımızın yarattığı şeytanı barındıran muhafızlardır.

Her şeyi serbest bırakmak ve korkuyla yüzleşmek cesaret gerektiren bir eylemdir. Bu, dünya üzerindeki her gelenek için geçerlidir. Hristiyan kiliselerinin dışındaki şeytanlar, mabede girerken arkamızda bıraktığımız korkuları temsil ederler. Peri masallarında mutlu sona ulaşmak için kahramanın bir şeytana veya ejderhaya karşı zafer kazanması gerekir. Bizler de mutlak mutluluğa ulaşmak için Ölüm Meleği'ne teslim olmalı ve olduğumuzu düşündüğümüz şeyle ilgili yanılsamaları bırakmalıyız. Yanılsamalarımız cehennemimizi yaratır.

Cehennem Hayaletlerin Yeri'dir. Sadece hayaletler orada yaşar. Hayaletler canlı oldukları gibi bir hisse kapılırlar. Cehennemde yaşamak, hayalet olmaktır. Paradoksal olarak cehennemden kaçabilmek için önceki yaşamımızda ölmemiz gerekir. Ölmek, bizleri aydınlığa kavuşturur. Gerçek olduğuna inanmış olduğumuz şeyin bir yanılsama olduğunun farkına varacağız. Bu durum Hintlilerin Maya anlayışına benzer.

Her insanın toplum, din ve aile içinde geçirdiği evcilleştirilme süreci tarafından zihnine yerleştirilmiş korkuların ve cehennemden ötesinde özel ve kutsal bir yer yaratma görevi vardır. Miguel, önümüzdeki yıllarda bu görevin herhangi bir rahip veya kilise aracılığı olmadan bireyler tarafından gerçekleştirileceği kehanetinde bulunuyor. Onun öğretisi, insanoğlunun Tanrı'ya giden rotasını kendisinin belirleyeceği zaman için bir hazırlık niteliğindedir.

Miguel Teotihuacan'a yaptıkları ziyaret sonrasında öğrenci gruplarını bir kiliseye götürüyor ve bunu Quetzalcoatl Tapınağı'na yapılan ziyaret ile ilişkilendiriyor. İnsanlar kiliseye giderek, yüzleri sunağa dönük dururlar. Tanrı'yı arıyorlardır. Günahlarının ve yaralarının cehenneminden kaçmayı isterler. Duygusal zehirlerinin bir kısmından kurtulmayı başarabilirler, ama korkudan kurtulmayı nadiren becerebilirler. Çünkü günümüzde var olan dinler korku doğuran sistemlerdir. Dinlerimiz buranın bir cehennem olduğu fikrini bir bakıma kabul eder. Cennetin gezegenin dışında var olan yargılamadan uzak bir özgürlük ve huzur dolu başka bir yer olduğuna dair yaygın inanıştan bunu anlayabiliriz. Yeryüzü'nde gördüğümüz fani cezalar ve tehdit edildiğimiz ezeli ceza, çok azımız hariç olmak üzere hepimizin gözünde cennetin ulaşılmaz görünmesini sağlar.

Cehennem hükümdarı korkudur. Cehennemdeki en büyük şeytanlardan biri Yargıç'tır. Diğerisi ise Kurban'dır. Ama en büyük şeytan rüya görme durumumuza hükmeden inanç sistemimizdir.

Bağlarımızı serbest bırakmaktan korktuğumuz için kendimizi Cehennem Adası'nda buluruz. Cehennem Adası Teotihuacan'da bulunan Quetzalcoatl Piramidi'nin meydanında yer alır, ama Teotihuacan sadece Meksika'da bulunan kutsal bir yer değildir. Bütün dünyayı sembolize eder.

Evinizde cehennemden çıkış kapısı görevi görecek bir mihrap oluşturarak Quetzalcoatl Meydanı'nın yerine geçecek bir yer yaratabilirsiniz. Herhangi bir mihrabın gerçek anlamı Tanrı'ya giden bir rota belirlemektir. Her mihrap cehennemden çıkış kapısı ve Tanrı'ya giden yol görevi görebilir. Kilisede bulunan mihrap da tıpkı Teotihuacan'daki Piramit gibi Tanrının Gözü'dür. Mihrap, Tanrı'nın ruhunun en derinlerini gözlediğini hissettiğiniz yerdir.

Seremoni:

Bu seremoniyi gerçekleştirmek için toprak ile bağlantıda olduğunuzu hissettiğiniz ve gökyüzünü görebildiğiniz doğal bir ortam bulun. Seremoninizi yapmak için kullanacağınız mükemmel yeri bulacaksınız. Burası bir dağın tepesi, okyanus kıyısı, evinizin bahçesi veya bir park olabilir.

Kendi Cehennem Okyanusu'nuzun çevresinde dolaşın ve sol elinize yedi tane çakıl taşı alın. Bu taşlar sizin Cehennem Adası'nda toplamış olduğunuz maddi şeyleri temsil ediyorlar.

Yedi tane taş toplayarak sağ elinize alın. Bunlar da sizin duygusal bağlarınızı temsil ediyorlar.

Sessizlik içinde oturun ve yaşamınızda sizi cehenneme bağlayan birçok şeyi zihninize getirin.

Hazır olduğunuzu hissettiğinizde ayağa kalkın. Özel meleğinize bir dua okuyun. Bu Tanrı'nın meleğinin daima içinizde yaşamaya devam etmesini dileyin.

Sizi cehennemde tutan tek şey bağlantılarınızdır. Onlardan kurtulabilecek kadar güçlü hissettiğiniz zaman, seremoniye devam etmeye hazırsınız demektir.

Sizi cehennemde tutan maddi ve duygusal bağlardan koptuğunuzu hayal ederek yavaşça elinizdeki taşları bırakmaya başlayın.

Bir an için farklı bir özgürlük duygusu hissedeceksiniz, ama sonra halen madde dünyasında olduğunuzun farkına varacaksınız. Yine de içinizde yeni bir bilinçlilik durumu oluşmuş olacaktır. Cehennem rüyasında ölmüş olduğunuzun farkında olacaksınız. Artık öldüğünüzü biliyorsunuz.

Şimdi ise güvenli bir şekilde Cehennem Okyanusu'nun karşı tarafına yürüdüğünüzü hayal edin.

Önünüzde Quetzalcoatl Tapınağı'nın basamakları duruyor. Burada Tanrı'yla kurulan bağlantıyı hissedin.

Cehennemi geride bıraktıkça, nasıl adlandırdığınız fark etmeksizin Tanrı'nın ruhuna veya ilahi olana girmiş olursunuz.

Aslında bu seremoni ile önceki yaşamınızı öldürmüş oldunuz. Ancak bu seremoni Yeryüzü'nde cennete giden kişiye özel yolda birçok kez tekrarlanabilir.

II. Ölüm Nehri'ni Geçmek

İnanç sisteminizle ilgili ilk envanteri oluşturduktan ve maddi ve duygusal bağlarınızdan kurtulma girişiminde bulunduktan sonra, cehennemden çıkmaya ve yılanın bedeni boyunca ilerlemeye hazırsınız demektir.

İzlemeniz gereken rota, Quetzalcoatl Piramidi'nin meydanından dışarı tırmanarak Ölüler Bulvarı'na çıkmak ve sağa dönmek olacaktır. Kısa bir süre sonra Ölüm Nehri olarak bilinen San Juan Nehri'ne geleceksiniz. Teotihuacan'ı inşa edenler bu nehrin akış yönünü değiştirmişlerdir. Böylelikle nehir doğru bir açıyla Ölüler Bulvarı'nı kesmektedir.

Spiritüel arayış içinde olan biri olarak sizin ölümünüzle ilgili mükemmel bir anlayışa henüz ulaşmadığınızı varsayıyoruz. Ancak belli bir hat çizilmiş durumdadır. Yanılsama dünyasında öldüğünüzün farkında olduğunuz anda, artık bunu bilmezden gelemezsiniz.

Aşağıdaki seremoni yılan tarafından yenme sürecini tanımlayan ikinci aşamadır.

Seremoni:

Ölü bir insan olarak yeraltına girdiğini hayal edin. Sadece öldüklerinin farkında olanlar bu nehrin karşı kıyısına geçebilir. Ölüm Nehri'nden geçeceksiniz. Burası Yunan mitolojisinde Hades'in krallığında bulunan ölüm nehri Styx ile karşılaştırılabilir. Bu nehirde Charon ölü ruhları kayığıyla karşı kıyıya geçi-

rir. Sizin nehirde geçmeniz de İsa'nın mezarında geçirdiği üç günlük süreye veya Ölüm Ağacı'na asılan Odin'e⁸ benzer.

III. Günaha Teşvik Yeri

Yolculuğun üçüncü aşaması Günaha Teşvik Yeri'nde yapılan seremonidir. San Juan Nehri'nin kuzeyinde bulunan ilk meydanın ortasındaki küçük tapınakta gerçekleştirilir. Bu meydana ulaşmak için Bulvar'ı keserek çimlerle kaplı meydana inen basamaklı duvara tırmanmanız gerekir. Tapınak az ilerinizdedir. Oraya gidin ve basamakları çıkararak tapınağın düz damına tırmanın. Burası toprak, çakıl taşları ve yabancı otlarla kaplıdır. Önceden üzerinde bulunan yapı her ne ise muhtemelen odundan ve palmye yapraklarından yapılmıştır. Fiziki anlamda zamana karşı ayakta kalamamış olmasına rağmen, tapınağın ruhu varlığını sürdürmektedir.

Miguel bu tapınağı Günaha Teşvik Adası olarak adlandırıyor. Burada spiritüel savaşçı rolünü üstleneceksiniz. Geriye kalan inatçı bağlamınıza karşı savaş açacaksınız.

Seremoniye başlamadan önce zihninizi sakinleştirmeniz ve ilerleme sürecinizi gözden geçirmeniz gerekir. Cehennem rüyasında kalmanız için sizi teşvik eden şeyler son derece güçlüdür. Bir hacı olarak korkularınızdan kurtularak serbest kalabilmek için zaten çok fazla çaba göstermiş olabilirsiniz. Buna rağmen, Günaha Teşvik Yeri'nde rüya, ölüm ve mükemmel özgürlükle dolu bir yaşam arasındaki ilişkiyi zihninizde

8 İskandinav mitolojisinde ve paganizminde en büyük tanrıdır. (Ç.N.)

bir kez daha tartacaksınız. Sizi alıkoyan ve rüyaya sıkıca sarılmanıza neden olan bir şeyler var mı? Bu sorunun cevabını içinizden düşünün.

Seremoni:

Ölüme teslim olun. Yalnızca kendinizi bırakın. Geçmişte olan her şey ölmüştür. Bizler bu anda yaşıyoruz. Genellikle Ölüm Meleği bizlere feragat etmiş olduğumuz şeylerden çok daha fazlasını getirecektir. Ölüm Meleği yaşamımız boyunca arkamızda durur. Henüz katettiğimiz anlarla beslenerek düzenli olarak ileriye dönük hareket etmemize olanak sağlar. Buna rağmen geçmiş ile gelecek arasındaki anın farkındalığını kazanmamız ve kendimizi bu zaman zarfı içinde merkeze yerleştirmemiz gerekir.

Yolculuğumuzun kilit noktasındayız. Yılan, kendimizi ölüme teslim etmeyi başarana kadar bir adım daha ileriye gitmemize izin vermeyecektir.

Toprak Ana'ya dua edin ve ona etinizi ve kemiklerinizi sunun.

Atalarınızın etlerini ve kemiklerini de sunun. Bunu yaparak onlara da cehenneme dönmekten kaçınma olanağı sunmuş olursunuz. Bu şekilde hayatta olan ölümlere bir armağan verebilir.

Toprak Ana'dan etinizi ve kemiklerinizi ormanları ve kayaları temizleyecek bir kurban olarak görmesini dileyin.

Bir çakıl taşı kürek olarak kullanarak toprağın üstünde kendi mezarınızı kazın. Teotihuacan'a gide-miyorsanız bile herhangi bir toprak parçası üzerinde yapacağınız bu seremoni işe yarayacaktır. Bir taş parçası ile mezarınızı işaretleyin. Önceden tanıdığınız halinizle kendinizin aslında ölmüş olduğunu kabul-
lenin.

Bu seremoni seçtiğiniz herhangi sessiz ve sakin bir yerde gerçekleştirilebilir. Bedeninizi temsil edecek bir kristal bulun. Toprağa küçük bir "mezar" kazın ve kristalinizi gömün. Üzerini iyice örtün. Kristali kendinizmiş gibi düşünerek ona dualar okuyun. Dualarınıza atalarınızı da dahil edin. Dualarınızın kapsamını genişleterek yerküreyi de onlara dâhil edin.

Sonradan problemlerle karşılaştığınızda "mezarınıza" geri dönün. Artık ayartılamayacak bir şekilde öldüğünüzü bilmenin huzurunu yeniden yakalayın ve ilerlemek üzere özgür olduğunuzu düşünün. Mezarınız bir güç kaynağı olacaktır. "Artık ölüyüm. Beni ayartmaya çalışan olaylardan veya insanlardan dolayı acı çekmeme gerek yok," düşüncesini unutmayın.

Kadının Yeri

Bu meydanı terk etmeden önce yapmanız gereken bir keşif bulunuyor. Kadınların tırmandığı sol bölümde, yer seviyesin-

den bakıldığında taşıdığı önemi gözler önüne sermeyen bir tapmak vardır. Miguel'in Kadının Yeri olarak adlandırdığı bu kompleksin gizli derinliklerini keşfetmeniz için platformun arkasından dolaşmanız gerekir.

Miguel, hayali görüntülerinin içinde yaşamlarını kusursuz bir biçimde sürdüren kadınların bu alanda yaşamak üzere seçildiklerini görmüştür. Onların yaşadığı bu bölgenin karşısında ise hayatlarını saflığa adanmış erkeklerin yaşadığı alan bulunmaktadır. Her iki grup da spiritüel savaşçılardır.

Kadının Yeri'ndeki basamaklı tapınak zemin seviyesinin altındadır. Bu basamakların yan kısımları düz bir yüzeye sahiptir ve çarpıcı bir gül pembesine boyanmıştır. Yeraltı yapısının içindeki duvarlar da halen görülebilen aynı çarpıcı renk tonuna boyanmış haldedir:

Kadınlar bu tapınakta regl ve yumurtlama dönemlerini kutlardı. Ay'a ibadet ederlerdi. Ay, her gün boyutunu değiştirerek farklı miktarlarda ışık yansıtan bir aynadır. Ay ışığının miktarı yerküredeki yaşam döngülerini ve aynı zamanda bir kadının yaşamındaki hormonal döngüleri kontrol eder. Dolayısıyla kadınlar Ay ışığına karşı duyarlıdır. İlk zamanlarda insanlar arasında yaygın olan bir inanışa göre dolunay yumurtlama dönemine işaret ederken, hilal regl başlangıcını belirtmektedir. Aylar boyu birlikte yaşadıktan sonra kadınların döngüleri de birbirleriyle uyumlu olmaya başlar. Bu durum yurtlarda veya birbirlerine yakın yaşayan kadınlar için de hâlâ geçerlidir.

Burada ortak bir yaşama kendisini teslim etmiş olan kadının tanrıça olma niyeti vardı. Kendine saygı ve sevgi duymayı öğrenirdi. Amacı doğurmak ve yeni insanlar dünyaya getirmek değildi. Bu kadınların bazıları, belki de birçoğu anne veya eş olarak sürdürdükleri yaşamları bittikten sonra bu spiritüel merkeze gelirlerdi. Burası spiritüel gelişim ve aşkınlığın yeri idi.

Burada var olan spiritüel enerji ile ilgili iki önemli işaret hâlâ durmaktadır. Kaldırılabilir bir metal kapağın altında karanlık ve dikey bir tünel gibi görünen derin bir kuyu vardır. Kuyudan toprak kokulu bir hava gelir. Arkeologlar bu kuyunun dibinde buldukları büyük bir kristal parçasını çıkarmışlardır. Bu kuyu Vajina'dır ve doğrudan Toprak Ana'nın rahmine bağlanan spiritüel bir doğum kanalidir.

Köşeyi döndüğünüzde duvarın üzerinde yüksekçe bir yerde bir oluk olduğunu görürsünüz. Bu oluk yukarıdan gelen suyu taşıyan bir duş olarak kullanılmış. Bazı kadın ziyaretçiler bu duşun yakınlarında biraz zaman geçirdikten sonra kanamalarının başladığını fark etmişlerdir. Bu bölmede bulunan spiritüel enerji son derece aşikârdır.

Bu merkezin içinde Toprak Ana'ya derin bir saygı duyarak yaşayan kadınların arasında uzun bir süre boyunca devam eden bir uygulama vardı. Kişisel seviyede kendilerini dönüştürmek için gerekli olan spiritüel öğretilerden faydalanırlardı. Ancak bu komplek-

sin tamamı aynı zamanda evrensel bir sürecin de bir sembolüydü.

Evren, ebedi bir üreme sürecidir. Her gezegen üreme süreci ile işbirliği yapan bir annedir. Kendisine yaşam yaratmasını söyleyen güneşten aldığı bilgilerin şifresini çözer. Bu bilgi Yeryüzü'ne Tanrı'nın habercileri olan melekler aracılığıyla ulaştırılır. Işık ve melekler aynıdır.

Toprak Ana güneşten gelen ışığın içindeki mesajı alır ve "ruhun yumurtasını" insan bedeni ile kaplar. Yumurtanın içinde ruhun ışığı, yani Güneş'ten gelen ışık meleği bulunur. Bizler aslında meleklerden veya Güneş ışığından üremiş canlılarız. Her birimiz yumurtanın içinde büyüyen melekler sayılan ruhuz. Aynı zamanda kozmosun tamamı ile bağlantımızı sağlayan öz ile dolu bir yumurta kabuğuna da sahibiz. Bizler aynı zamanda bedenimizin maddesel formuyuz.

Yaşamın temel bilgisi sayılan DNA'nın yoğunlaştırılmış ışık olduğunu söyleyebiliriz. Anne olan yerküre, DNA'yı her yaşam formuna çevirebilir. Her ışık formu, kendine ait özel bir ışık titreşimine sahiptir. Güneş ışığından gelen böyle bir titreşim de insanoglu içindir. DNA, güneş ışığında bulunan bir bilgi paketidir. Yerküre tarafından alınır, değiştirilir ve dönüştürülür. Kadının Yeri, bu doğal süreci yansıtır.

Seremoni:

Kadınlar burada bir kabul töreni gerçekleştirir.

Bu seremoniyi bir grup kadın birlikte düzenleyebilir veya tek başınıza da böyle bir seremoni yapabilirsiniz. Önünüze kadınsı güzelliği simgeleyen bir tanrıça veya Meryem heykeli gibi birkaç obje koyarsanız, daha yoğun düşüncelere dalabilir ve Kadının Yeri ile aranızdaki bağlantıyı güçlendirebilirsiniz. Düğün fotoğraflarınızdan biri, kocanızın ve çocuklarınızın resimleri, yanan bir mum ve belki bir çiçek yanı başınızdaki masayı bir mihraba dönüştürecektir. Ayinsel niteliği olan bu nesneleri kullanmanızın nedeni, kutsal bir mekânda olduğunuz gibi bir algılama yaratmaktır.

Gözlerinizi kapatarak içinizdeki Tanrıça'yı kabul edin.

Olduğunuz kadını kabul edin.

Bir zamanlar olduğunuz küçük kızı kabul edin.

Kendinizi bir eş olarak kabul edin.

Kendinizi bir anne olarak kabul edin.

Kendinizi bir Tanrıça olarak kabul edin.

Kendinizi olduğunuz gibi kabul edin. Yaşamın üretmesinin yarısı olan bir varlıksınız. Ateşi taşıyan kişisiniz. Kendinizi ebedi yaşamda Tanrı ile yaptığınız evliliğin ilk gecesine tamamen verecek hassasiyete sahip olan kişisiniz.

IV. Suyun Yeri

Sıradaki basamaklı duvara tırmanarak içinde herhangi bir tapınak olmayan ikinci bir meydana varacaksınız. Burası Suyun Yeri'dir.

Zihniniz burada ikiye bölünür. Sevgiden gelişen duygular, ruhunuz tarafından emilir. Korkudan gelişen duygular ise cehenneme geri dönerler.

Miguel'in rüyasında yer alan Cennet'in savaşçı muhafızı, ölü ruhun üzerinde kalan korku kaynaklı duyguları kesiyor ve sonrasında ise onun Sonsuzluk Ağacı'na uzanan sarmal yolda ilerlemesine izin veriyordu. Ölüler Bulvarı'nın bu aşaması Miguel'in rüyasının yankılanması gibidir. Ruhun Şeytan ile ilişkisini kestiği Vaftiz törenlerini andırır. Tanrı'ya duyulan saf güveni sembolize eder. Hıristiyanlıkta İsa'nın Mesih olduğu an Vaftiz anıdır. Suyun Yeri de benzer sonuçlara neden olur.

Düşünceleriniz tıpkı vahşi bir at gibi genellikle kontrolünüzden çıkmış durumdadır. Suyun Yeri'nde zihninizi teslim edersiniz. Artık zihniniz işinize yaramıyordur. İhtiyacınız olan bilgi ruhunuzdadır. Burada gerçekleştireceğiniz bir seremoni sonrasında artık alıştığınız şekilde düşünmeye ihtiyacınızın kalmadığını göreceksiniz.

Bilgi, cehennem rüyasının tanımıdır. Bilgi, aşmamız gereken son engeldir, çünkü bir yanılsamayı tanımlar. Her şeyi "bilmeye" çalışmak, bizleri Yeryü-

zû'nde cennete doğru ilerleme sürecimizden alıko-
yar. Bilgelik ise ilerlememizi sağlar. Bilgiyi boşlaya-
bildiğiniz zaman, savunmanız gereken hiçbir şey
kalmamış demektir. Herkesin gerçeği geçerli olur.
Bu bilgeliktir.

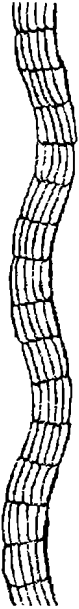
Yılanın hazmetme süreci, içinizde temel öneme
sahip olan şeylerin dışında kalanları yok etmek üze-
re devam eder. Gelişiminiz için sadece sevgi enerjisi-
ne gereksinimi olan bir melek haline gelirsiniz.

Seremoni:

Suyla dolu büyük bir havuzun yanında olduğunuzu hayal edin. Yaklaşık yüzde yetmişinizin sudan meydana geldiğini kendinize hatırlatın. Ayrıca tüm duygularınızın artık temizlenmiş olan bir Cehennem Okyanusu'na benzediğini unutmayın. İsa'nın veya Buda'nın canlı birer sevgi okyanusu olduklarını hayal edin. Bedenlerini elde tutmaya devam ederler, ama başkalarının beklentilerinin kısıtlamalarından tamamen kurtulacak şekilde özgür kalmışlardır. Korkuların esaretinden kurtulmuş ve sevgi ile dolmuşlardır. Bu tanrı suretleri kendi olası geleceğimizi temsil ederler.

Bir yumurtanın içinde bulunan bir ruh olduğunun farkında olun. Bu yumurta, duygularınızın toplamı olan zihninizle kaplıdır. Yavaş yavaş bedeninizi

ve sizi bedeninize bağlayan korku temelli duygularınızı terk ediyorsunuz. Negatif duygulardan geriye kalan her türlü izi Quetzalcoatl Meydanı'nda bulunan Cehennem Okyanusu'na geri gönderin.

Toprak Ana'ya dua edin ve ona bedeninizdeki suyu sunun. Eğer onun da isteği bu yöndeysen, cehennemde yaşadığımız dönemlerde kirlettiğimiz her türlü suyu –yağmur, kar, göller, nehirler, okyanuslar– arıtmak üzere bedenimizin suyunu kullanmasını dileyin.

Uzak bir geçmişte binlerce insan Teotihuacan'da yapılan su seremonisine katılırlardı ve belli bir süre için orası gerçekten de Yeryüzü'ndeki cennet sayılırdı.

Seremoniyi tamamladıktan sonra kendinizi bir melek veya bir ışık demeti olarak görün.

V. Havanın Yeri

Havanın Yeri, üçüncü meydanda bulunan düz kaya tabakaları boyunca yer alır. Bir zamanlar burada bir okul ve evler varmış. Burası aynı zamanda Ruhun Yeri'dir. Buraya ait ruhun ortaya çıkışını belirleyen sembol, içinden bebek bir kartalın kafasının fırladığı bir yumurtadır. Aynı sembole dünyanın birçok yerinde rastlanabilir. Artık değişmiş ve korkularınız, cehennemden gelen duygularınız, zihniniz ve bedeninizden kurtulmuş biri olarak neredeyse salt ruhtan ibaretsiniz. Kuttupluluğun ötesine geçmiş durumdasınız. Sindirim süreci burada tamamlanmıştır.

Seremoni:

Derin bir nefes alın ve havanın bedeninize girdiğini ve bedeninizi terk ettiğini hissedin. İlk nefesinizi anımsayın. Nefes almak, Tanrı ile iletişim kurmanın bir yoludur. Toprak Ana'ya dua ederek, onun atmosferindeki tüm kirliliği temizlemek için son nefesinizi kendisine sunun.

Nefesiniz için minnet duymayı unutmayın. Ârı yaşamayı öğrendikçe, nefesinizle ilgili daha fazla farkındalık kazanacaksınız ve meditasyon yaparken nefesinize odaklanmak çok daha kolay olacaktır. Havanın Yeri'nden ayrılmadan önce nefesiniz üzerinde yoğunlaşarak meditasyon yapmak ve bundan dolayı şükranlarınızı sunmak için mola verin.

VI. Ateşin Yeri

Üçüncü meydanı terk edip dördüncüye giriyorsunuz. Burası Ateşin Yeri'dir. Özünüzün serbest kaldığı yer burasıdır. Kendi içinizde bir olur ve ilahi tarafınızı bulursunuz.

Bu meydan, Hint sistemindeki Kalp Çakrası ile karşılaştırılabilir. Kalbin enerji merkezidir.

Seremoni:

Kendinizi Ateşin Yeri'ne yerleştirin ve seremoniyi zihninizde gerçekleştirin.

Gruptaki erkeklerin hepsi doğuda bulunan meydana bakan küçük tapınağa tırmansın.

Gruptaki kadınların hepsi batıdaki tapınağın tepesine tırmansın.

Bu yaşamda içinde bulunduğunuz fiziksel şekli belirleyen kadın ve erkek tabiatını hissetmek için zaman ayırın.

Kendi tabiatınızın, kişiliğinizin, içsel zihninizin ve bilinçaltınızın bir bölümünü karşı cinsiyetin oluşturduğunu kabul edin.

Tapınaklardan aşağı inin ve meydanın ortasında buluşun. Karşı cinsten kişiler ile birbirinize sarılın. Diğerleriyle ve kendi içinizde bir birlik algısı yaşayın.

Bu seyahatin başarılı olabilmesi için her katılımcının kendisi ve diğerlerine karşı koşulsuz sevgi hissedebilecek bir seviyeye ulaşması gerekir. Bu kabullenme seremonisi cinsiyetlerin alışlagelmiş ayrımı üzerinde bir köprü kurmaya yardımcı olur ve kişilerarası ilişkilerdeki kutuplaşmaları azaltır.

İlahi olanı herkesin içinde var olan hayvandan ayıran o daha derin kutuplaşmanın da üzerinde bir köprü kurulmuş olur. O köprüyü geçtiniz ve artık var olan siz bir hayvan değil, saf bir ruhsunuz. Bir melek olarak kendi içinizde geliyorsunuz.

Benzer bir seremoniyi gerçekleştirmek için karşı cinsten bir partnerle bunu paylaşmayı isteyebilirsiniz. İkinci de her insanın içinde bulunan erkeksi ve kadınsı kutuplar üzerinde meditasyon yapabilirsiniz. Sonra ise bunları açıkça partnerinizle paylaşırsınız.

VII. Hatıraların Yeri

İçinde bir tapınak bulunmayan bir sonraki meydana gelmiş bulunuyorsunuz. Burası Hatıraların Yeri'dir. Tüm geçmiş yaşamlarınız artık bir bütün oluşturur. İçinizdeki melek büyür ve ruhsal ikizinizi yaratır. Ruhsal ikiziniz geride kalan tüm korkularınız için bir araç haline gelir ve melek evrenle bir olur.

Seremoni:

Gözlerinizi kapatın ve kılavuzunuz olan güvenle birlikte çimli meydan boyunca yürüyün. Bu anlarda kendinizi mümkün olduğunca uzağa yansıtın. Artık bölünmüşlükten kurtulmuş ve hatta evrendeki her şeyle bağlantısı olan muazzam bir ruh olduğunuzu hissedeceksiniz.

Işıktan bedeninizin gelişmesi gerekir. Ruhsal beden algılamanızı genişletin. Ruhsal ikizini yaratın. Bu hayaletimsi klonu yoğunlaşın ve ona evrenin ulaşabildiği her noktasına kadar genişlemesini söyleyin.

Ruhsal kopyanız, Ölüler Bulvarı boyunca yürürken üzerinize yapışıp kalan son korku kırıntılarını üzerinde barındırır. Artık bu korkulardan kurtuldu-
nuz ve yılanın ikinci başına doğru yolculuk etmeye tamamen hazırsınız.

VIII. Ay Piramidi

Güneş Piramidi'ni geçerek, doğrudan Ay Piramidi'ne doğru ilerleyeceksiniz. Andrews burayı Kurban Yeri olarak tanımlıyor. Buranın kadınsı enerjisini hissedin. Kendi zihninizde Puslu Ayna ile temas kurmaya çalışın. Cynthia Wooton bu enerjinin "...sabır, saygı ve nezaketle birleşen ve bizi zihnimizin labirentlerinden geçirerek sonsuzluğa akan mikrokozmosların okyanusuna yönlendiren ılımlı bir sevgi gücü" olduğunu söylüyor.

Ölümler Bulvarı boyunca yaptığınız yolculuğunuzun bu son aşamasında bir kurban etme seremonisi düzenleyeceksiniz.

Seremoni:

Ruhsal kopyanızın artık evren boyutlarında genişlediğini hayal edin.

Ay Piramidi'nin zemininde durarak ruhsal kopyanızı Toprak Ana'ya sunun. Ruhsal kopyanız, kendi özgürlüğünüz için verdiğiniz bir kurbandır.

Boşlukta akıp giden ruhun yavaş yavaş yok oluşunu hissedin.

Yılanın ikinci başı buradadır ve meydana doldurmaktadır. Piramidin basamaklarından tırmanarak tepeye çıkın. Yolculuğunuzun neredeyse bitmek üzere olduğunun farkına vararak durun ve meditasyon yapın. Siz ve meleksi tabiatınız birdir.

Yılanın dışına çıkmakta olduğunuzu bilerek aşağı inin.

Dönüşüm geçirdiğinizi hissedin. Kişinin Dönüşüm Ustası olabileceği yer burasıdır.

David Dibble'in Hikâyesi

David Dibble, Ay Piramidi'nde yaşadığı coşkulu deneyimle ilgili aşağıdaki hikâyesini cömertçe bizlerle paylaşmıştır.

“Miguel, ben ve onun bir grup öğrencisi Teotihuacan'ı keşfediyorduk. Hepimiz yeni anlayışlar ve deneyimler ile dolmuş haldeydik. Ölüler Bulvarı'nın sonunda yer alan Teotihuacan'ın görkemli piramitlerinin arasında Ay Piramidi de bulunur. Burası salt kadınsı özelliklere sahip bir sevgi piramididir. Bu güzel yapının tepesine çıkmak için merdivenleri tırmanmadan önce Miguel, bizlere burada meditasyon yapmanın ve piramidi oluşturan taş heykellerden almak üzere olduğumuz sevgi için şükranlarımızı sunmanın âdet olduğunu öğretti.

“Meditasyon sırasında gözlerimi açmama ve buna rağmen meditasyon yapmaya devam etmeme neden olan bir enerji hissettim. Miguel'in yavaşça basamakları çıkarak piramidin üzerindeki erişilebilecek en üst noktaya çıktığını ve bağdaş kurarak oturup Teo'yu yukarıdan seyrettiğini izledim. Miguel'e dikkatle bakmaya devam ederken, bedeni soluk mavi bir sis perdesinin ardında yok olmaya başladı. Bu sis perdesi Miguel'in oturmuş olduğu yerde son derece keskin bir parlaklığa büründü. Hayatım boyunca gördüğüm en ilahi ışıktı. Sonrasında ise bilincimi eşsiz seviyelere kadar genişleten bir şey oldu.

“Ay Piramidi'nin tamamı taştan ışığa dönüştü. Titreşen mavi ışık o kadar güzeldi ki, verebildiğim tek tepki bu ruh-

la bir olma armağanına sonsuz minnet duyarak sessizce ağlamak oldu. Kısa bir süre sonra, sadece Bir olduğu anlayışını içselleştirerek ışıkla bütünleşme deneyimi yaşadım. Bedenim yok oldukça ve her şey olan ışığa dönüştükçe dalgalar halinde mutlak mutluluk duygusu üzerime geliyordu. Bedenim yeniden belirmeye başladıkça Miguel'in bedeni de ortaya çıkıyordu. Ellerimi kendiliğinden gökyüzüne kaldırarak başka hiçbir türlü ifade edemeyeceğim şekilde Tanrı'yı selamladım. Miguel'e baktım ve onun da kollarının cennete doğru uzanmış olduğunu gördüm. Bir olmuştuk."

IX. Kelebek Sarayı ve Jaguarlar Sarayı

Antropologlar Ay Piramidi'nin batısındaki kompleksi Kelebek Sarayı ve Jaguarlar Sarayı olarak adlandırır. Miguel'e göre onlar Quetzalcoatl'ın cennetidir. Kelebek Sarayı iki katlı, büyük ve güzel bir binadır. Bir zamanlar kadın ve erkek ustaların yaşadığı birçok küçük odası vardır.

Teotihuacan'ın son derece gelişmiş spiritüel dönemlerinde ustalar birbirlerinin cinsellik partneri olarak bir arada yaşamazlardı. Fiziksel tabiatlarının sınırlarını aşmış ve spiritüel bir konumda yaşamlarını sürdürmeye devam etmişlerdi.

Miguel bu bölgeye girdiği zaman o ustalarla arasında bir bağlantı olduğunu hissediyor. Onların canlı olduğuna ve on-

ların hissettiği sevgi titreşimi ile aynı seviyeye ulaşan kişiler tarafından enerjilerinin hâlâ algılanabileceğine inanıyor. Çıraklarının birçoğu içlerinde bu enerjiyi hissederek hareket etmişlerdir. Düşü olan eğitimdeki nagualer onları gerçekten görebilir ve onlarla birlikte rüya görebilirler. Ustalar onları hoş karşılar. Turistler saraydaki sevgi titreşimlerini algılamazlar, ancak bizler o sevginin içine girdiğimizde kendimizi evimizde hissederiz. Kayaların kendileriyle bir bağlantımız olur. Burası Yeryüzü'nde cennet rüyasını görebileceğiniz nadir yerlerden biridir. Yaklaşık iki bin ilâ üç bin yıl gibi bir süre önce, Teotihuacan'da bin yıldan uzun bir süre boyunca bu rüya tam anlamıyla yaşanmıştır.

Bu rüya başka yerlerde de yaşanmıştır. Yaklaşık beş bin ilâ altı bin yıl önce Eski Mısır'da cennet rüyasını sürdüren ustalar vardı. Yunanistan'da M.Ö. 600–500 yılları arasında Pisagor döneminde sınırlı sayıda usta okulları vardı. En son ise yaklaşık bin beş yüz yıl önce Tibet'te bulunan birkaç Lama aydınlanmıştı. Tibet, Teotihuacan ve Yunanistan'daki ustaların tamamı Beşinci Güneş Çağı'nda ortaya çıkmışlardır.

Kelebek Seremonisi:

Eğer grup halindeyseniz, doğrudan güneşin altında yer alan küçük meydana bir daire oluşturun. Burası Sevgi ile Güneşin Bir Olma yeridir.

Tanrı ile güçlü bir bağlantı sağladığınızı hissedene kadar güneşle iletişim kurun.

Birbirinize dönün ve meydanın ortasında birbirinize sarılın.

Enerji, kuyruksokumundan başınıza doğru yükselmeye başlayacaktır. Hindistan'da bu enerji, kundalini enerjisi olarak bilinir. Kelebek Sarayı'nı terk ederken, ilk Toltek ustalarının enerjisini algılayabilirsiniz.

Jaguarlar Sarayı, Kelebek Sarayı'nın hemen bitişiğinde yer alır. Jaguarlar Sarayı, Yeryüzü'nde yaşamış olan tüm tanrı suretleri ile aynı enerjiyi içinde barındırır. Eğer bir Buda yandaşı farkındalık içinde saraya girerse, Buda'yı algılayacaktır.

Dünya üzerindeki en kutsal yer, Teotihuacan'da bulunan Jaguarlar Sarayı'nın görkemli Giriş Kapısıdır. Kapının her iki yanı da deniz kabukları ve tüy imgelerinin bulunduğu fresklerle bezenmiştir. Kapıda olduğunuz anda Tanrı'nın varlığının içinde yer aldığınızı hissedersiniz.

Musa'nın On Emri aldığı dağın üstündeyken hissettiği şeyleri hissedersiniz.

Jaguar Seremonisi:

Giriş Kapısı'nın önünde sessizce durun. Bu mekândan yayılan ilahi enerji ile iletişim halinde olduğunuzu hissetmek üzere kendinize izin verin.

Bu enerji ile kurduğunuz iletişim her zaman duygusal seviyede olacaktır. Kelimeler aracılığıyla kurulmaz. Kapının hemen önündeyken veya henüz Kapıdan içeri girmişken yaşadığınız enerjinin varlığının içinde olma deneyimi en üst seviyededir.

Daha fazla bir şeye ihtiyaç yoktur.

X. Güneş Piramidi

Lawrence Andrews şöyle yazmıştır: “Özgürlüğe ve Niyet Ustalığı’na giden Yol’un son süreci Güneş Piramidi’nde gerçekleştirilir. Burası insan deneyiminin olağan sınırlarını aşmaya adanmış bir yerdir. Burada kişi kendi niyetini (veya başka bir deyişle nagualı) Güneş’in varlığının niyeti ile birleştirir.” (Sihirli Karışım, aynı bölüm)

Yerküreden güneşe uzanan doğrudan bir iletişim için Güneş Piramidi’ni koruruz. Güneş Piramidi’nin amacı, güneş ile yerküre arasında sürekli akmakta olan ve ustaların görebildiği ışık nehrinin içinden kendi kişisel ışık titreşiminizi bulmanıza yardımcı olmaktır. Burada kişisel ışığınız ile bir olacaksınız.

Toltek ustaları Güneş Piramidi’nin üzerine çıkıp kendi kişisel ışıklarıyla bütünleşmişlerdir. Ayrıca güneşe doğru yükselirlerken bedenlerinin neredeyse çözülmesi durumunu yaşamışlardır.

Kuşbakışı bakıldığında Güneş Piramidi baş aşağı duran bir adam şeklinde görünmektedir. Piramidin aşağısında yer alan platform adamın başı gibi görünür. Kolları zeminden iki yana uzanan merdiven basamaklarıdır. Gövdesi piramidin merkezi, bacakları da üstteki merdivenlerdir.

Seremoni:

Tırmanışa başlamadan önce grup piramidin önünde bulunan platformun üstüne çıkar. Burada Yeryüzü ile vedalaşırlar.

Nagual, gruptaki her kişinin kapalı olan gözlerinin üzerine hafifçe bastırır. Böylece herkes bir nagual gibi görebilmeye başlayacaktır. Gruptakilerden kişisel bir nefes ritmi tutturmalarını ve bunu uygulamaya geçirmelerini ister.

Kadınlar sağa doğru yürümeye başlarlar ve piramidin etrafından dolaşırlar. Erkekler ise sol taraftan piramidin etrafını dolaşırlar. Genellikle sağ taraf erkek, sol taraf ise kadındır; ama burada kasıtlı olarak kendi cinsiyetimizin karşısını kullanıyoruz.

Bu geçiş piramidi uyandırır.

Yürürken yaklaşık on metre ileriye bakın.

Farklı hızlarda olan üç enerji seviyesini algılayacaksınız. Bizim bulunduğumuz seviye piramidin dış

cephesindedir. Diğerî üzerinde yürüdüğünüz yol boyunca bulunur.

Üçüncüsü ise piramidin kendisidir. İradeniz ile piramit arasında bir bağlantı vardır.

Tepeye ulaştığınız zaman, algılamanız da değişmiş olacaktır.

Piramidin tepesinde, herkese verilen talimatlara göre seçilen bir çift sırtlarını birbirlerine dayayarak ve dizlerini kıvrarak ortaya oturur. Bir çift ise her iki yanda, yüzleri içeriye dönük bir şekilde durur.

Grubun geri kalanı bu figürlerin etrafında daireler oluşturur.

İçsel sükûnetinizi bulun.

Bu sükûnetten ses titreşimleri yaratmaya başlarsınız.

Mırıldanmaya başlayın. Yüksek bir ses oluşacaktır. Düzenli olmayacaktır. Çabalarımız bir olmak ve piramit ile bütünleşmek içindir. Bu final seremonisinde her şey gerçekleşebilir.

Teotihuacan'da Ölüm Yolculuğu kişinin korkularından kurtulması için tasarlanmış olsa da, Miguel'in Parazit olarak adlandırdığı ve her şeye rağmen sizi hâlâ cehenneme bağlayan bir şeylerin gerçekleşmesi her zaman mümkündür. O bir usta olmuştur, ancak buna rağmen zihninin cehennem rüyasından kalma yaraların zehrini hâlâ barındırabilen en ufak bölümlerini bile arındırmak üzere Teotihuacan'a seyahatler düzenlemeye devam etmektedir. Kendisine seyahati tamamen ters bir sıralama ile gerçekleştirebileceği yeni bir uygulama geliştirmiş-

tir. Bu uygulama sırasında Güneş Piramidi'nden başlar ve en sonunda ise Quetzalcoatl Sarayı'na döner. Bu, gitgide ağırlaşan envanteri ile kendine meydan okumanın yoludur.

Parazit artık kontrolü elinde tutmamasına rağmen, Toltek savaşıcı spiritüel gelişimi sabote etme girişiminde bulunan bir Parazit olduğunu fark eder. Bir paraziti Müttefik'e dönüştürmek mümkündür. Eğer bu durum gerçekleşirse, Müttefik spiritüel gelişimi destekler ve savaşıcı da yeni bir başlangıç yapıyormuş gibi hisseder.

Savaşıcı, Müttefik'in yardımıyla tam bir dürüstlük içinde her bir yarasını temizlemeyi başaracaktır. Ustalığa ulaşana kadar böylesi bir gerçeklik seviyesine yükselmek mümkün değildir. Bu, acı dolu bir süreçtir.

Bölüm On Bir

DÜNYA ÜZERİNDEKİ NAGUALLERİN TARZLARI

Sessiz bilgi ustalığı, kişinin nagual enerjisine giden kanalını açar. Bu enerji, evrenin her yerinde bulunan sonsuz bir alana yayılmış canlı bir ruhtur. Nagual enerji, farkındalığı ve niyeti öylesine büyük ölçülerde artırır ki, sessiz bilgi ustası da bu sayede sevgi enerjisi ile dolabilmek adına dünyayı kontrol eden cehennem rüyasından kurtulabilir.

Spiritüel savaşçı, Toltek bilgelisinin ustalıklarını öğrenirken kişisel disiplin aracılığıyla sağlayacağı kişisel gelişim yolunda tek başına olduğunu hissedebilir. Böylesi bir adanmışlık durumundan yararlanan tek kişi, bir birey olan ustaymış gibi görünebilir. Ancak bu durum doğru değildir. Bir kişi ilk dikkatten sevgi durumuna geçerek özgürlük konumuna ulaştığı zaman, o kişi bir dönüşüm aracı olarak dünyaya hizmet edebilir. Usta, sadece sevgi konumuna ulaşmış bir insan olarak başkalarına da benzer bir yolu izlemeyi öğretebilir.

Bir aracının misyonunu başarıyla tamamlaması için bazı yükümlülükleri vardır. Bir nagualin misyonu, çıraklık döneminde edindiği tüm ustalıkları uygulamak ve bilgelisini başkalarıyla paylaşmaktır. Nagual ustaları, tıpkı ekmek hamuru-

nun mayası gibi Yeryüzü üzerinde gerçekleşmekte olan büyük değişim sürecine yardımcı olacaklardır. Yoğun bir kaos seviyesinden yeni bir huzur ve yaratıcılık seviyesine geçiş yaşanacaktır.

Miguel, tıp fakültesinden mezun olduktan sonra çölde bulunan bir devlet kliniğinde zorunlu hizmet dönemi geçirdi. Orada bulunduğu süre içinde büyükbabası tarafından kendisine gönderilen bedensiz bir öğretmenle nagualizm ile ilgili çalışmalar yaptı. Bu yaşlı ve bilge adam sayısız korkutucu karşılaşma ile Miguel'in korkularıyla yüzleşmesini sağladı. Miguel, o deneyimlerine dayanarak şu anda olduğundan farklı bir şekilde öğretmenlik yapıyordu. İlk zamanlarda öğretmenlik yaptığı sınıflarında öğrencilerini tehlikeli veya korkutucu durumlara maruz bırakıyordu. Sonrasında Sarita, Miguel'e koşulsuz sevgi uygulamasının ne anlama geldiğini gösterdi ve Miguel de spiritüel ustalık geliştirirken sevginin korkudan çok daha fazla işe yaradığını gördü.

Miguel'in rüyayı Yeryüzü'nde cennet rüyasına değiştirme yaklaşımında yararlandığı temel öğreti envanterdir. Envanter, korkutucu durumlarla karşılaşmadan korkularımızın farkına varmamızı sağlayan bir çözümdür. Envanter özel bir takiptir. Kişinin ihtiyacı olduğu sürece devam edebilir ve birçok kez tekrarlanabilir. Rüyalarımızda bile yer alabilir. Rüya görmek insani görevlerimizden biridir. Gece ve gündüz devam eder. Toltek eğitiminin faydalarından biri de rüyamızı değiştirmeyi öğrenebilmemizdir.

Miguel çıraklarına aşağıdaki şekilde rüya görmeye hazırlanmaları için eğitim verir:

1. Uykuya dalarken farkındalığınızı koruyun. Böylelikle rüyanızı kontrol edebilirsiniz.
2. Görmekte olduğunuz rüyayı değiştirebileceğiniz güç rüyası uygulamasını yapın. Kendinizin rüya ve rüyayı gören kişi olduğunuzun farkına varacaksınız.
3. Rüya gören bedeninizin doğal bedeninizden farklı olduğunun farkına varın.
4. Bir cennet rüyası yaratmaya başlayın. Şeytanlar sizi durdurmaya çalışacaklardır, ama yarattığınız rüyayı yaşadığınızı unutmayın. Bu sebeple mümkün olan en güzel rüyayı yaratın.
5. Mutlak mutluluk haline ulaştığınızda saf sevgi Tanrısı olursunuz. Sevgiyle birlikte Tanrı ile yeniden bir araya geleceksiniz.

Miguel'in öğrencileri onun öğretmen arkadaşları haline geldiler. Cynthia Wootton artık Toltek Ustalıklarını uygulayan bir nagual oldu. Var olan üç ustalığın yerine dört ustalıktan oluşan bir liste oluşturmuştur. Onun yarattığı dördüncü ustalık ise Rüya Ustalığı'dır.

Wootton şöyle yazıyor: "Miguel'in amacı, mümkün olan en fazla sayıda insana kendi aydınlanmış potansiyellerine tam anlamıyla (mümkün olduğunca) ulaşmalarında yardımcı olmaktır. Böylelikle kendi seçimleri olan yaşam tarzlarındaki içsel ve dışsal uyum ve denge dünyalarını yaratma güçlerini ortaya koyabilirler."

Wootton Miguel ile yaptığı çalışmaların hayatını değiştirmiş olduğunu söylüyor. “Miguel ve başka birkaç kişiyle birlikte bu öğretilerin bilinmesini sağlamaya hayatımı adadım. İnsanoglunun evrim geçirmesi gerektiği ile ilgili kafamda herhangi bir şüphe yok. Sonsuz tabiatımıza ulaşmayı başardığımızda, Yeryüzü’nde cennet hayaline sahip olmamıza izin veren bir duruma da erişeceğiz. Miguel, ben ve başka birkaç kişi daha, kendimiz ve hazır olan herkes için bu yeni cennet rüyasını yaratmak üzere güçlerimizi birleştirmeyi seçtik.”

Wootton yazılı ifadelerinde ustalıkla ilgili canlı bir anlayış sunuyor. Farkındalık Ustalığı ile ilgili yazarken şöyle diyor: “Bizler evrim geçirdikçe, yarattığımız ruhsal enerji de daha incelikli ve daha çeşitli niteliklere sahip bir spiritüel enerjiyi yansıtır. Spiritüel enerji ile neyi kastediyoruz? Bu, çevremizdeki her şey ile bir bütün olduğumuzu algıladığımız farklılaşmamış bir enerjidir. Ruh deneyiminden edindiğimiz duygu ilahi sevgi, coşkunluk veya sonsuz özgürlüktür. Bu ustalık, bizi kısıtlayan her şeyden koparak serbest kalmamızı sağlayacak seçimlerle yüz yüze gelmemizi sağlar.”

Wootton, İz Sürme Ustalığı’nın spiritüel savaşçının yaşam biçimi olduğunu açıklıyor. “Nasıl ve neden kendimizi kısıtladığımızı, acı çektiğimizi ve mutsuz hissettiğimizi anlamak için düşüncelerimizi, sözlerimizi veya eylemlerimiz gözlemlemeye başlarız.”

Wootton’a göre, Rüya Ustalığı ile her gün “sabit gerçekliğin” rüyasını görmek üzere harcadığımız enerji üzerinde kontrol kazanırız. Ruhsal enerjiyi kendimize hizmet edecek şekilde kullanmaya bir kez başladığımızda, “...ruhsal veya

astral seyahat olarak adlandırılabilen araçlar ile başka gerçekliklerde yapabileceğiniz keşiflerin sınırı yoktur. Ruhsal enerjiyi algıladığımız zaman, sadece fiziksel enerji yerine varlığın bütünlüğünün daha büyük bir kısmını algılarız.”

Wootton Niyet Ustalığının “son ustalık türü... Varlığın bütünlüğü ile ilgili ustalık” olduğunu söylüyor.

Bu kitap yeni bir rüya yaratma olasılığını daha ileriye götürmek ve genişletmek için kullanılabilecek bir araçtır. Dünya üzerinde Miguel'in yaptığı işin aynını yapan birçok başka öğretmen ve gelenek bulunmaktadır. Yeterli sayıda insan suçluluk, yargılama, endişe ve mutsuzluk duygularından kurtularak yaşamalarını sağlayacak olan dünya görüşündeki değişimi kabullendiği zaman, dünyanın tümü daha fazla dengeye kavuşacaktır. O zaman yerküre tarafından yayılan değişime uğramış titreşimler, güneş ışığının titreşimlerini etkileyecek ve bunun sonucunda evrenin geri kalanı da etkilenmiş olacaktır.

Değişim tek bir zihinde başlar. Gezegendeki huzura dönüşü hızlandırmak ve teşvik etmek için ihtiyaç duyulan o bir kişi olabilirsiniz.

Miguel, çıraklarına kendi öğrencileri için Teotihuacan'a yapılacak seyahatler düzenlemeye ve onlara iz sürme sanatını öğretmeye başlamalarını öneriyor. Bu yolla kendi öğretisinin etkilerini de artırmış oluyor.

Belli başlı öğretmenler, bütün şaman öğrencilerinin ruhlarına giderek daha fazla işlemeye başlıyor. Şamanizm tarihin bu anı için varlığını sürdürmüştür ki Miguel gibi öğretmenler ilerleme halinde olan global bilinçteki değişim sürecine destek olabilsin.

Bir nagual olarak Miguel'in katkıda bulunduğu en önemli şeylerden biri de Toltek bilgeliği ile Budizm ve Hıristiyanlık başta olmak üzere diğer spiritüel gelenekler arasında bağ kurmaktır.

Miguel'in Buda Hikâyesi

Buda doğduğu zaman kendisine Siddhartha adı verilmişti. Prensti ve bütün Hindistan'ı fethedecek bir kral olacaktı. Doğduğu zaman astrologlar onun ya çok büyük bir kral ya da cehenneme yolculuk eden ve öğrendiği cehennem sırlarını yanında taşıyarak dünyaya öğreten bir sofı olacağı tahmininde bulunmuşlardı.

Babası Siddhartha'yı korumaya çalıştı. Onun için güzel bir dünya yarattı. Genç yaşta evlenmesi ve bir çocuk sahibi olması için gereken ayarlamaları yaptı. Onu insan olarak kalmaya zorlamak istiyordu. Ancak babası Siddhartha'yı kaderine ulaştırmaktan alıkoymadı. Siddhartha genç, güçlü ve zorluydu. Dış dünyaya kapalı ve korunaklı sarayını terk ederek acı çekmenin ne demek olduğunu gördüğü köye gitti. Babasına "Bana neden yalan söyledin?" diye sordu. Babası ise, "Senin acı çekmeni istemiyorum," dedi.

Siddhartha şefkat, babası ise suçluluk duymuştu. "Onların ne hissettiğini görmeliyim," dedi. İnsan olmanın gerçekten ne anlama geldiğini görmek

istiyordu. Bu, onu cehenneme sürükledi. Babasını ve diğer insanları yargıladı ve cezalandırılması gerektiğini hissetti. Bir sofı hayatı sürmeye başladı ve merhamet görmek için yalvardı. O kadar şefkat doluydu ki, sefalet içindeki bütün bir topluluk ona katıldı. Onlara umut getirmişti. Sonra ise onları yanlış yönlendirdiğinin farkına vardı. Yeniden yemek yemeye başladı ve gücünü topladı. Diğer insanlar onun tarafından ihanete uğradıklarını hissettiler.

Bu yüzden tek başına ormana gitti ve dünya üzerinde yaşamış olan en bilge ağaçlardan birini buldu. Bin yaşında bir ağacı. Ağacı inceledi ve onun zihnini gördü. Işığın gerçekten de bilgi olduğunu gördü. Coşkunluk duygusunu yaşadı. Sonra ise Buda oldu. Transa geçerek ağaçtan aldığı bilgiyi özümseledi.

Ağaçların zihinleri insanlarınkine benzer. Ağaç, Buda'nın kılavuzu oldu. Buda bunun tamamen bir rüya ve canlı bir şey olduğunu gördü. Bu rüyada rüyaya hükmeden tanrılar vardı. İnsanların tamamının geçirdiği evrimin bütününü gördü. Rüyadan kaçmaya çalışmanın neredeyse ümitsiz bir çaba olduğunu anladı. Yaratan ve geliştiren tanrıların durumu değiştirmelerinin, insanların rüyayı değiştirmelerinden daha da ümitsiz bir şey olduğunu düşünüyordu. Tanrılar insanları kontrol ediyor ve onları kâbusa yöneltiyorlardı. Korku tanrılarının tamamı şeytanı yaratmışlardı.

Buda rüyadan kurtulmanın tek yolunun ışık ve Tanrı olmak olduğunu anladı.

Kaderimizin olağan sınırların ötesine geçmek olduğunu söyledi.

Buda seçim yapmak üzere bir an düşündü. 1. Işık olabilir, Tanrı olabilir, göğe yükselebilirdi. 2. Geri dönebilir ve vizyonu paylaşabilirdi. Merhameti o kadar büyüktü ki geri dönmeye karar verdi. Sonrasında rüyanın saldırısına uğradı. Buda herkesin kendisine oklar atarak saldırdığını gördü. Atılan oklar, onun hakkında yaptıkları eleştirileri ve dedikoduları simgeliyordu. Oklar çiçeklere dönüştü.

Meksika'nın Oaxaca eyaletinde Tule adında meşhur ve devasa bir ağaç vardır. Bu, hayatımda gördüğüm en bilge ağaçtır. Babanın enerjisine sahiptir. On dan gelen sevgiyi hissedebilirsiniz. Üzerinde birkaç kuş bulunur ve genellikle sessiz dururlar.

Tule'nin yanında dişi olan başka bir küçük ağaç vardır. O ise anne enerjisine sahiptir. Kuşlarla doludur.

Gaya, insanların Tule ağacının etrafında halka oluşturdıkları zamanlarda ağaçla yüzleştikleri bir noktaya geldiklerinden bahsediyor. Ağaç onları yukarı kaldırarak, ayaklarının yerden kesilmesini sağlıyor.

Tule, ağaçlar arasındaki guru veya bilge öğretmendir. Sessiz bilginin koruyucularındandır.

Tolteklerin Sessiz Bilgisi

Miguel'in demiş olduğu gibi tek bir sessiz bilgi vardır ve dünyanın her yerinde ortaya çıkmaktadır. Bu, sessiz bilginin ilk kez ortaya çıkışı değildir. Yeni olan, antik bilgelikle ilgili çağdaş yorumlamamızın, yakın dönemlerde ortaya çıkan ilmin ve bilimsel bilgilerin etkisinde kalmasıdır.

Tolteklerin Sevgi Görüşü

Toltekler sevgiye yaklaştıkça Tanrı'ya da yaklaşacağımızı biliyordu. Sevgi, korkunun tersidir. Sevgi dokunduğu her şeyi arıtan ve yanmayan bir ateşken, korku dokunduğu her şeyi yakarak yok eden bir atıştır. Sevginin anlamını kelimelerle ifade etmek çok güçtür. Sevginin özelliklerinden bahsetmek çok daha kolaydır. Böylelikle sevgiye ve korkuya ait özelliklerin birbirlerinin tam tersi olduğunu anlayabiliriz. Biri sevgi diğeri ise korku yolu olmak üzere iki yol olduğunu hayal edebiliriz. Onları karşılaştırarak hangi yolda olduğumuzu görebiliriz. Miguel saf sevginin yedi özelliği olduğunu öğretiyor:

1. Sevgide herhangi bir beklenti yoktur.
Korku beklentilerle doludur.
2. Sevginin getirdiği yükümlülükler yoktur.
Korku yükümlülüklerle doludur. Bir yükümlülük nedeniyle hareket ettiğimiz zaman gösterdiğimiz direniş acı çekmemize neden olur. Yükümlülüklerimizi yerine getirmedeğimizde ise kendimizi suçlu hissederiz.

3. Sevgi sadece başkalarına karşı değil, kendimize karşı da saygı duymamızı sağlar.
Korkunun kendisi de dâhil olmak üzere hiçbir şeye saygısı yoktur. Kendim için üzüldüğüm zaman kendime saygı duymam. Sizin için üzüldüğüm zaman, size saygı duymuyorum demektir.
4. Sevgi sabırlıdır.
Korku sabırsızdır.
5. Sevgi acıma duymaz.
Korku ise başta kendine acıma olmak üzere acıma duygularıyla doludur.
6. Sevgi bağısızdır.
Korku bağlantılarla doludur ve bir şeyleri serbest bırakmaktan korkar.
7. Sevgi kibardır.
Korku kibar olamayacak kadar kendisiyle ilgilidir.

Sevgiye dayalı ilişkiler, çiftlerin birbirlerini kontrol etmeye çalışmaları yüzünden bitmez. Koşulsuz sevgi kişinin partnerinin üzerine hiçbir yük bindirmez. Miguel bu açıdan bakarak evlilik kurumunun yeniden tasarlanmasına duyulan ihtiyacı tartışmaya açıyor. Ona göre yaşanacak değişimlerin en büyüğü şu anda bildiğimiz haliyle yıpranmış olan evlilik kurumunun yerini alacak yeni ilişkiler olacaktır. Bu sistem çökmüştür. Saygıya dayalı yeni bir ilişkiler sistemi başlamak üzeredir. İnsan ilişkileriyle ilgili olarak dünya çapında yaşanan bir karmaşa vardır, çünkü bu değişime direniyoruz. Ancak bu değişim de kaçınılmaz olarak gelecektir.

Miguel'in Özel Mesajı

Bizi uyandırmaya çalışan birçok ses var. Hepsinin mesajında ise benzer uyarılar imâ ediliyor. Bir yanılsama içinde yaşadığımızı duyuyoruz. Yerkürenin canlı bir varlık olduğunu ve onu daha fazla bozulmaktan korumamız gerektiğini öğreniyoruz. Bu sesler arasında dinleyicilerine çevremizde gördüğümüz bu sefaletten dolayı kimleri suçlamamız gerektiğini söyleyenler de bulunuyor. Her zaman suçlu bir taraf vardır. Ebeveynlerimiz, beyaz adamlar, hükümet, Birleşik Devletler, büyük şirketler...

Bunu daha da uç bir noktaya taşıyacak olursak, uyanış çağrısının her birimizin bozulmuş bir sistemin kurbanı olduğumuza dair bir izlenim verdiğini de söyleyebiliriz. Eğer ilk zamanlarda uğradığımız haksızlıkları aile üyelerinden birine veya bize bakmakla yükümlü bir yetişkine yükleyebiliyorsak, bu döneme ait anıları araştırmamız ve acıyı bilinç yüzeyine çıkarmamız beklenir. Peki ya sonra? Miguel farklı bir mesaj veriyor. Kişisel sorumluluğunuzdan dolayı uyanmanız gerektiğini anlatıyor. Başınıza gelen şeyler kendi düşüncelerinize bağlıdır. Eylemlerinizi ve verdiğiniz tepkiler kontrolünüz altındadır. Siz ne bir Kurban'sınız, ne de suçu başkalarının üzerine atan Yargıç. Siz gezegenin rüyasını dönüştürme potansiyeline sahip spiritüel bir varlıksınız.

Miguel'in trans halinde aldığı ifşa edilmiş bilgelikle katkıda bulunduğu Toltek sistemi, tamamen bireyin mükemmelleştirilmesine adanmıştır. Batınî (Ezoterik) bilgeliğin ilkelerinden biri de hiç kimsenin başka birinin ruhu ve özü üzerinde gücü

olmadığıdır. Uyanmış bir birey, düşünceleri, sözleri ve eylemlerinin tüm sorumluluğunu kendi üzerine alabilen kişidir.

Tolteklerin bahsettiği şekilde bir uyanış yaşamak, kişinin dünyayı algılamasında derin değişimlere neden olur. Korku, suçluluk, suçlama ve utanç aşılır. Böylesine üstün bir bakış açısıyla bakıldığında dünya adil bir yer gibi görünür. Her seviyede ilahi bir düzenin işleyişi göze çarpar.

Toltek bilgeliliğinin dönüşüm geçirmiş ustası, kişisel düşünceleri ile sınırlı bir yoğunlaşma yaşayarak kendisini başka bir dünyaya kaptırdığı için mutluluk yaşayan biri değildir. Eğer tam anlamıyla gerçekleştirilirse, ustalığa eşlik eden pratik değişimler de bulunur. Yetenekler, dürtüler ve güç bilinçli bir şekilde artarak var olan neşenin tutkusu ile ateşlenir.

Her birimiz doğuştan yeteneklere sahibiz, ama genellikle geçimimizi sağlayabilmek adına hissettiğimiz arzuları ve dürtüleri bastırırız. Toltek ustaları, çeşitli vakalar sonucunda yeteneklerine bağlı kalarak da geçimlerini sağlayabileceklerini ortaya çıkarmışlardır. Bu durum bir öncelik meselesidir. Listenin ilk sırasında kişiye haz vererek onun pozitif enerji ile dolmasını ve bu kişi aracılığıyla dünyaya da pozitif enerjinin yayılmasını sağlayan şeylerin kapsamının genişletilmesi bulunur. Miguel spiritüalizmin pratik bir şekilde uygulanabilme yolunu ifade ediyor. İlk olarak kişinin kendisi ile ilgili tüm sorumluluğu üzerine alması, zihnini duygusal zehirden arındırması, neşenin kaynağını bulması ve Yeryüzü'ndeki cennette yaşamayı uygulamaya geçirmesi gerekir.

Bu uygulama bir tür sanattır. Miguel bütün Tolteklerin birer sanatçı olduğunu söyler; hatta onların yüce sanatçılar ol-

duklarını ifade eder. Bu ifadeden, yaşamınız bilinçli ve sürekli işler durumunda olan canlı bir yaratıcılıktan ibaret bir sanat eseri olduğu zaman, bir sanatçı gibi yaşarsınız anlamı çıkarılabilir.

Bir Toltek ustasını belirleyen en önemli işaret kendine hâkim olmasıdır. Usta, kendi sözünde, eyleminde ve düşüncesindeki gücün farkında olan kişisel kontrole sahip kişidir. Kişisel konularını ve egosunu aşabilmiştir. Farkındalığa dayanan kısıtlama, kendiliğinden oluşu engellemez. Aslında korkulardan kurtulmak, bir kişinin yaşama karşı verdiği spontane tepkileri serbest bırakır. Tolteklerin hedefi mutluluktur.

Bölüm On İki

GAYA'NIN HİKÂYESİ VE BİR KADIN NAGUALİN BİLGELİĞİ

Sihir Diyarına Giriş

Bir rüya gördüm. Parmak uçlarımla bir şeye tutunarak asılı kaldığım ve arkamı dönüp sağıma baktığımda bir su kütlesi gördüğüm bir rüyamı hatırladım. Benimle birlikte başka bir varlık daha vardı. Bana “Gitmeye devam et ve mesajını da beraberinde götür, ama sabırlı ol. Mesajın herkes için olmayacak, ama seni bekleyen birileri var,” dedi. O rüyanın benim için bir doğum rüyası olduğunu hatırlıyorum.

Tarihler, zamanlar, yaşlar ve bu gibi konularda pek de iyi değilimdir. Daha çok yaşadıklarına önem veririm. Bir çocuk olarak bile mesajımın insanlara kendilerinin Tanrı olduklarını söylemek olduğunu bildiğimi hatırlıyorum. Ta ki beş yıl öncesine kadar hiçbir zaman, kendimi insanlara bunu söyleyebilecek derecede özgür hissetmedim. Bu benim içimde olan bir şeydi ve benim mesajım olduğunu biliyordum.

1987 yılında gök gürültülü ve fırtınalı bir havada uçak yolculuğu yapıyordum. O an ölebileceğimin farkına vardım. Şöyle düşündüm: “Uyanmadan ölemem. Tam anlamıyla uyanış yaşamadan yeniden ölmek istemiyorum.” O anda kendi özgürlüğüm için bir şeyler yapmayı kafama koydum. O uçaktan

aşağı atlamak zorunda olsam bile –ve o anda düşünemediğim en aydınlatıcı şey oydu– uyanış yaşamak için bunu yapmaya istekliydim, çünkü özgür olabilmeyi çok istiyorum.

Bu olay, içimde bir şaman ile birlikte çalışmam gerektiği fikrini harekete geçirdi. Bir şamanın ne olduğunu bile bilmiyordum. Bir kitapçıya giderek *Şaman Davulu* dergisini buldum ve şamanlarla birlikte çalışmak üzere Peru ve Brezilya'ya düzenlenen seyahatlerin reklamlarını okudum. Korkutucu bulmama rağmen bu seyahatlerden birine katılmak üzere kaydoldum. Kocam beni havaalanına bıraktı. Sonraları, orada uçağın kalkış saatini beklemek üzere otururken bana baktı ve benim asla eve dönmeyeceğimi bildiğini söyledi. Gerçekten de fiziksel olarak eve dönmeme rağmen gerçek anlamda hiçbir zaman dönmedim.

Artık ne olduğunu biliyorum. Her şeyin ilahi bir düzeni var. Neler olup bittiği hakkında en ufak bir ipucum bile yoktu, ama sadece özgürlüğümü bulmam gerektiğini biliyordum. Bu yüzden Peru'ya gittim ve iki hafta boyunca Eduardo Calderon ile birlikte çalıştım. Harika bir adamdır. Onu ilk gördüğümde bana, “Elektrik konusunda usta olman gerekecek,” dedi.

Spiritüel uyanışımın ilk başlarında kalbimde düzensizlikler yaşamaya başladım. Kalp atışlarım düzensizdi. Ondan birkaç yıl sonra ameliyat sırasında doktorlar kalbimin üzerinden geçen bir elektrik nehrini dönüştürdüğümü keşfettiler. Onun dışında kalbimin şekli mükemmeldi. Elektrik bakımından eğer kalbim mutasyon geçirmişse, artık kalbimi çalıştıran bir cihaza sahibim demektir. Calderon bunu bilemezdi, ama farklı seviyelerde görebiliyordu.

Calderon benim mor bir ışıkla sarmalanmış olduğumu gördü. Benim enerji alanımın doğal rengi mavidir, ama etrafımı saran başka bir ışık halkası daha bulunuyordu – o da Miguel'di. Peru'da yaptığımız her seremonide Calderon yanıma gelerek, beni bir şekilde onurlandıracaktı. Sonradan öğrendiğime göre bunu sebebi, bende gördüğü kadın nagual izlenimiydi. Enerji yapımın farkına varmıştı. Beni sarmalayan mor ışığın da bir naguale ait olduğunu biliyordu. Calderon bana kocam ile ilgili sorular sordu ve nagualin kocam olmadığını farkına vardı. Miguel'in üzerimdeki işareti olan mor rengi görebiliyordu.

Bu benim sihirli dünyaya adım attığım ilk deneyimimdi. Geriye dönüp yaşamıma baktığımda, son on yıldır mantığının anlayabileceği ve bilebileceği şeylerin ötesindeki sihirli bir diyarda yaşamış olduğumu görüyorum. Calderon'la çalışmam bittikten sonra onunla bir anlaşma yaptık. Üç aylığına eve döndükten sonra yeniden onunla çalışmak için dönecektim, çünkü onunla birlikteyken enerjiyi doğrudan görebilme deneyimini ilk kez yaşamıştım. Toplanma noktamı harekete geçirerek benim öğretmenim olmuştu.

Eve döndüğümde kalbimle ilgili sıkıntılar yaşıyordum. Bana yardımcı olabileceğini düşünerek Miguel'in annesi Sarita'ya gittim. Sonradan bana söylediğine göre, beni gördüğü o anda beş yıl önce Miguel ile birlikte olacağımı gördüğü o hayali görüntülerini hatırlamıştı. Beni kızıl saçlı olarak görmüştü. O zamanlar saçımı kızıla boyardım. Evli olup olmadığımı sormuştu ve ben de onaylarcasına başımı sallamıştım. Bana “Çocukların var mı?” diye sordu. “Evet,” dedim.

“Pekâlâ, oğlum Miguel ile tanışman gerekiyor, çünkü onunla çalışmak isteyeceğinin farkındayım,” dedi.

Dışarı çıkıp masasında oturan kadına bu insanların şaman olup olmadıklarını sordum. “Ah, evet, onlar Toltek şamanları,” dedi. Bundan hiçbir şey anlamamıştım ama Miguel’in çirak kabul edip etmediğini sordum. Kadın “Evet, ama herkesi kabul etmez,” dedi. Miguel ile tanıştığımda San Diego’daki küçük tapınağında öğretmenlik yapıyordu. Sonraları Miguel bana on üç yaşından itibaren ne zaman meditasyon yapsa ve duygusal anlamda acı çekse, benim kendisine geldiğimi söyledi. Büyüdüğü zaman onun karısı olacağını ummuştum, ama bu gerçekleşmemişti. Stresli zamanlarında beni görmeye devam etmiş ve beni Ölüm Meleği olarak adlandırmıştı. Benim tapınaktan içeri girdiğimi gördüğü anda korkmuş ve kaçmak istemişti.

Oturup onunla konuşana kadar neler olup bittiğini bilmiyordum. Miguel şu anda olduğu kadar olmasa da İngilizce konuşabiliyor ve anlayabiliyordu. Genellikle ellerini kullanarak, müşterileriyle birebir Sessiz Bilgi çalışmaları yapıyordu. Beden çalışması yaptığı zamanlarda bilgisini ve titreşimini kendi içinden geçirerek aktarabiliyordu. Sırtıma dokunduğu anda değişik ortamlarda Miguel ile birlikte geçirdiğim anılarım canlanmaya başladı. Öylesi bir rüya konumunda çift başlı bir yeşil yılan formunda güzel bir kadına dair hayali görüntüler gördüm. Mücevherlerle kaplıydı. Birdenbire başlardan biri diğerini yedi.

Miguel çalışmasını bitirdikten sonra bana ne yaşadığımı sordu. Ona rüyamı anlattım ve o da gülererek bana aynı rüyayı

on üç veya on dört yaşından beri gördüğünü söyledi. Bir dinamik oluşturmuştuk. Ne zaman Miguel ile birlikte olsam veya onu düşünsem, vücudumu tırmalamaktan kendimi alıkoyamıyordum. O anda sebebini anlayamamış olsam da artık ruhumun uyanış yaşamış olduğunu fark edebiliyorum. Miguel'e "Tenimin altındaymışsın gibi hissediyorum," dediğimde, bana "Evet, öyleyim," demişti.

Şimdi ise kadın nagual ve nagual adını verdiğimiz o dansa başladığımızda her şeyin zamanının gelmiş olduğunu görebiliyorum. Enerjik bir ortak hayali paylaşıyorduk. Onun rüyası cenneti Yeryüzü'ne getirmektir. Benimki ise insanların tanrısal özelliklerinin farkına varmalarına yardımcı olmaktır. Tıpkı mükemmel bir evlilik gibiydi. Miguel 13 yaşam geçirdiğimizi anımsadı. Birlikteliğimizin binlerce yıl öncesine dayandığını ve ruh ikizi olduğumuzu söylüyordu. Haziranda onunla birlikte çalışmaya başladım. Kasımda ise yirmi beş yıllık evliliğimi bitirdim.

Peru'ya gitmeden veya Miguel ile tanışmadan önce kondisyon bisikletinde egzersiz yaparken, zihnimde altın sarısı bir ışık formunda beliren bir varlığı hissettim. Kendimi sadece ona teslim ettim. "Işığının kanalı olmak için kendimi sana sunuyorum. Lütfen bu dünyada benden yararlan," dedim.

Üç hafta sonra San Diego'nun lüks bir bölgesi olan Fairbanks Ranch'de uygun bir arsa olduğunu öğrendim. Daha önce orada bir ev yaptırıp satmışım. Aynı şeyi yeniden yapmak istedim. Bir emlak komisyoncusu ile birlikte ortasında doğal bir oyuk bulunan on altı bin metrekarelik alanı incelemeye gittiğimde, bu oyukta yapay bir göl oluşturabileceğimi gör-

düm. “Beni hemen ofise götürün, çünkü bu arsayı alacağım ve bir milyon dolar kazanacağım,” dedim. Bu deneyimin bisikletin üzerindeyken gördüğüm varlıkla tamamen bağlantılı olduğunu düşünüyorum. Ruhtan gelen bir armağandı.

Aslında bu ilham kaynağı özgürlüğümü talep etmemi sağladı. Kaleye benzeyen bir ev yarattım. Tüm detaylar üzerinde çalıştım ve bir müteahhit tuttum. Ama evin bitmiş halini asla görmedim. İnşaat için kazıya başlanmasından sonraki iki ay içinde, henüz proje halindeki ev satıldı. Ben de bu konudan uzaklaştım, çünkü yaşamım tamamen ruh, Miguel ve gelişimim ile ilgiliydi.

Miguel ile çalışmaya başladıktan sonra, onunla olan bağlantımı daima başımın üstünde hissettim. Beden değildi. Onunla aramızdaki bağlantı o kadar derindi ki, bu konuda aslında hiç konuşmamış olmamıza rağmen onunla birlikte olmam gerektiğini biliyordum. En sonunda tüm akrabalarımızın katılımıyla Miguel ile spiritüel bir evlilik gerçekleştirdim.

Meksika’da geçirdiğimiz iki aylık balayımızda Teotihuacan’a gittik. Bu, geniş çaplı çalışmamızın bir başlangıcıydı. Miguel son derece derinleştiği bir sürece girdi. Tamamen sessiz kaldı. Ölüler Bulvarı’nda yürüyorduk ve çevremizde bulunan milyonlarca ruhun varlığını algıliyordum. Bizimle birlikte hareket eden tüm bu enerjilerin son derece farkındaydım. Aşağıya baktığımda bedenimin yarısının benimle birlikte olmadığını gördüm. Sandaletler giyen başka bir bedenin içindeydim. Sessizce yürüyorduk. Ay Piramidi’ne geldiğimizde yukarı tırmandık. Miguel orada oturarak çift başlı yılanı izledi. Benim Quetzalcoatl, kendisinin de Puslu Ayna olarak taşı-

dığımız enerjiyi hatırladı. Ona orada birçok ruh gördüğüm-
den ve aslında bu ruhları beraberimizde taşıdığımızdan bah-
settim. Bana “Evet, bunu yapıyoruz. Eve döneceğiz ve buraya
gruplar halinde insanlar getirmeye başlayacağız,” dedi.

O kadar sessiz, kendi içine kapanarak derinlere dalmış ve
ölü gibiydi ki, orada bulunduğumuz üç gün boyunca ona ta-
kılarak kızdırmaya çalıştım. “Miguel, kim seninle birlikte ol-
mak ister ki? Ben de seninle birlikte olmak istememiştim. Bir-
likte olmanın kâbusa benzeyeceği birine dönüştün. Sanki yok-
sun ve son derece içine kapanıksın.” Ancak insanları buraya
getirebileceğimizi biliyordum.

Parazitten Kurtulma

Parazitten bilincimizin tanrısallığını unutmuş yönü olarak
bahsetmek istiyorum. Parazit, bilincimizin hissetme yeteneği-
ne sahip olan yönüdür. Ona duygusal beden diyebilirsiniz. Ya-
şamış olduğumuz tüm deneyimleri içinde barındırır. Onu aş-
abilirsek de, içimizde bir yerde sıkışıp kalsa da her deneyim bi-
reysel bir duygudur. Çocukluğumuzu hatırlarken, çoğumuz
çocuk olmanın harika yönlerini hatırlayamayız. Çocukluğu-
muzun tam anlamıyla yaşayamamış olduğumuz olumsuz ta-
raflarını hatırlarız, çünkü savunma sistemimiz ile onlara bi-
linçdışı engeller koymuşuzdur. O engeller tıpkı bir tutkal gi-
bidir. Yaşadığımız bir deneyimi enerji alanımızda donmuş bir
fotoğraf karesi gibi saklamamıza neden olan bir yargılamamız
vardır. Duygusal bedenimizde bunun izlerine rastlarız. Duy-
gu, yargılamanın tuzağına düşmüştür. Geçmişimizi yargıla-

madan tam anlamıyla yaşayabildiğimizde bulunduğumuz konum aydınlanmadır. Bu konumdayken her şey yeniden her şeyin sevgiden ibaret olduğu Tanrı ifadesi olan ışığa döner.

İşte benim deneyimim:

Kız kardeşimle birlikte İspanyolca çalışmak üzere San Miguel de Allende'yi ziyaret etmek için Meksika'ya gittim. Hâlâ Mexico City'de bulunduğumuz süre içinde onu daha önce hiç görmemiş olduğu Bakire Guadalupe Bazilikası'na götürdüm. Yukarıya uzanan merdiven basamakları boyunca yürüdük ve sonra içeriye girdik. Diz çöküp Ana'nın heykeline bakarken, ondan gelen hayali görüntüler gördüm. Ana'nın elinde iki tane kadeh vardı. Kadehlerden biri toprağa dönüktü, diğer kadeh ise kalbinin seviyesinde yukarıya dönük duruyordu. Ana'nın toprağın derinliklerinden doğuşunu görüyordum. Kalbinin üzerinden geçerek yukarıya dönük olan kadehten ise yeniden doğabileceğimizi algılıyordum. Bizi cennette yeniden doğuracak olan İlahi Ana tarafından olağan sınırların ötesine taşınarak İlahi Benliğimize kavuşabilecektik. O an bildiğim tek şey, topraktan doğarak cennete yeniden dönebilmek için İlahi Ana'nın yaşadığına benzer bir yaşam sürmem gerektiği idi. Annelerin çocuklarına karşı duyduğu türden koşulsuz bir sevgiye sahip olmalıydım. Aynı nitelikteki sevgi ile her adamı, her kadını ve her şeyi sevmeliydim. O sevginin saflığı, herhangi bir rekabetçi duygu, kıskançlık, korku ya da olumsuz bir şey barındırmıyordu. Kendime, o noktaya nasıl ulaşabileceğimi sordum.

Bazilikadan ayrılarak otobüse bindik ve San Miguel'e gittik. Sonra orada Miguel ile buluştum ve bir güç yolculuğu yapmak üzere bizimle birlikte Teotihuacan'a gelecek bir grup

insana katılmayı planladık. Teo'ya gitmek üzere yola çıkmadan birkaç hafta önce, aramızda yaşanmış bir şey hakkında sohbet ediyorduk. Çünkü içimden Miguel ile yaşadığım bu rüyanın öldüğünü biliyordum. Miguel'e gitmeme izin vermesi gerektiğini söyledim. Başka bir rüyanın içine girmemiz gerekiyordu. Miguel bunu yapmak istemiyordu, ama ben rica ettiğim için yapacağını söyledi. Benimle arasındaki duygusal bağları kesecekti. Hayatımız boyunca yaptığımız en derin konuşma buydu.

Onunla yaşadığım yıllar boyunca kendimi yüzde yüz yaşama vermediğimi hissettim. Belki de hiçbir zaman vermemiştim. Gökemli ve olağanüstü olacağını düşündüğümüz spiri-tüel deneyimlerin belki de öyle olmadıklarını öğrenmiştim. Duygusal anlamda yaşamak zorunda kalacağınız en berbat şeyler de olabilirlerdi. Beraber olmaya başladığımızdan itibaren Miguel de ben de gelişim deneyimleri yaşadığımız bir süreçten geçiyorduk. Bir noktada, Miguel dönüşüm yaşarken benim de orada onun boş bedeniyle birlikte olduğum duygusuna kapıldım. Bu durum benim için son derece iç karartıcıydı. Bu nedenle bundan sonra duygusal anlamda kaçmaya çalıştım. O zamandan kalan ve ihanete uğramışım gibi hissettiren bir duygusal yarayı beraberimde taşıyordum. (Kaçma çabalarım Miguel'e de aynı ihanet duygusunu yaşatmıştı.)

Yaradan bahsettiğimiz sohbetimizin bu gerçeklik noktasında, birlikte geçirdiğimiz sekiz sene boyunca yaşamımı yaşayan kişinin gerçek ben olmadığımı, Parazit olduğunu fark ettim. Miguel'e şöyle dedim: "Yüzde yüz kendim olabilmek adına seni kullanabileceğim şekilde ilişkimizde benimle birlikte yol

almanı istediğimi biliyorsun Miguel. Kaçmak veya kendimi savunmak istediğim bir yere geldiğim her seferinde orada duracağım. Bana bunu yapma fırsatını ver.” Miguel bana bu fırsatı vereceğini söyledi.

Teo’ya gitmek üzere otobüse bindiğimizde Miguel bana ne yaptığı konusunda hiçbir şey söylemedi, ama bir güç eylemi gerçekleştirmişti. Tüm savunma araçlarımı ortadan kaldırmıştı. Çıplak bir sinir gibiydim. Son derece mutlu ve iyi hissetmekle, güneş sinirağım en berbat duyguların saldırısına uğramış gibi hisler arasında gidip geliyordum. Hiçbir şey söylemedim. Sadece otobüsten dışarı bakıyor ve kendi kendime “Neler oluyor?” diyordum.

Yaklaşık yarım saat sonra Miguel, “Gaya, buna dayanamıyorum. Hissettiğin şeylere katlanamıyorum,” dedi. Bense, “Miguel, bana yardım etme. Bunu kendim halledebilirim,” dedim. Öğleden sonra saat üç sularında söylediğim cesur sözler bunlardı.

O gece oğlumla birlikte bir odada kaldım. O uzun gece boyunca yapabildiğim tek şey nefes almaya devam etmektir. Ana’ya dua ettim, “Lütfen bunu atlatmama yardım et.” Güneş sinirağımın içinde yaşayan bir enerjinin farkındaydım. Baş aşağı duruyordu ve yeşil renkliydi. O kadar çarpık, o kadar utanç dolu ve öylesine büyük bir duygusal acı içinde olan bir canlı varlıktı ki, bu enerji ile kendim arasında ikiye bölünmüşüm gibi hissettim. Bu varlığa sevgi göndermeye çalışırken sürekli “Seni seviyorum. Kendini sev,” sözlerini tekrarlıyordum. Buna rağmen belli bir noktada bu enerjinin kendisinden kurtulmak zorunda kalacağını biliyordum. Onun dışında kalan

hiçbir şey onu yeterince sevmezdi, ama benim bir parçam olduğunu hissettiğimi hatırlıyorum.

İnsanlarla enerji çalışmalarım sırasında her zaman iki şey ortaya çıkar: içlerindeki çocuk ve melek ya da ışık. İçimde bulunan bu kırılğan ve savunmasız yerin içimdeki çocuk olduğunu düşündüm. Bu küçük ve duyarlı yerde duruyordu. İçimdeki bu varlığın tüm duygularıyla enerji aracılığıyla baş etmeye çalışıyordum. Şu âna kadar yaşamış olduğum her şeyde içimdeki bu bölüm de benimle birlikteydi. Onu engellemiş olduğum seviyedeki gerçeği biliyordu. Savunma araçlarımı kullanabilirdim ve yaşadığım deneyimi gerçek anlamda yaşamazdım, ama içimdeki bu bölüm her şeyi hissediyordu. Benim hayatımı doğrudan Yargıç'ın gözleriyle bakıp kendini yargılayarak ve Kurban'ın gözleriyle bakıp kişisel yargılaması ile kendini mağdur ederek yaşıyordu.

İçimdeki bu bölümün, bir zaman geldiğinde sadece sevgi duymayı ve kendisini bağışlamaya yetecek kadar kendisini sevmeyi öğrenebilip öğrenemeyeceğini bilmiyordum. Duygu katmanları boyunca ilerlediğimi hatırlıyorum. Geçmişe ait görüntüler gibi değildi. İçimdeki bu yerde taşıdığım varlığımın acısını hissediyordum. Geçmem gereken son zorlu süreç ise varoluşla ilgili ihanetti. Doğduğumuz zaman tanrısallığımız kendinden ayrılır. Böylelikle maddenin yoğunluğuna, insanlığımıza ve bu ayrılık yerine gelebiliriz. Doğmak, tanrısallığımızın bize ihanetidir. O ihanet tohumunu taşımanın korku ve olumsuzlukları temel alan her şeyi üzerimize çeken bir elektromanyetik alan oluşturduğunu gördüm. O ayrılık, o ihanet, içinden bilincimizin serpildiği

tohumdur ve bu şekilde korkuya gireriz. Bu mükemmel bir sistemdir.

İşte tüm bu acıyla dolu olarak buradaydım. Sabah olduğunda bedenim titreyerek sarsılıyordu. Ürperiyordum. Kalbim çok hızlı atıyordu. Çok zayıftım ve fiziksel açıdan parçalara ayrılmış gibiydim.

Miguel'in odasına giderek, "Böyle yaşamaktansa ölmeyi tercih ederim," dedim.

"Sana yardım etmemi istiyor musun?" diye sordu.

Ben de, "Evet diyemem, çünkü eğer dersem bir daha asla böyle bir fırsatı yakalayamayabilirim. Sana söylemem gereken tek şey, kendimi yüzde yüz bu işe verdiğim ve ölürsem de umurumda olmayacağı," dedim.

Miguel, "Gaya, kalp krizi geçirmen gerekmez. Sadece bunu hatırla," dedi.

Onun yanından ayrıldım ve grupla birlikte günü geçirmek üzere hazırlandık. Oraya giderken kimseyle tek kelime bile konuşmadım. Miguel doğrudan beş yıldır birlikte çalıştığı belirli bir kayaya doğru ilerledi. İnsanlardan onun üzerine oturmalarını ve ondan alabilecekleri şeyleri özümsemelerini istedi. Miguel benim ve kadınların aşağıda duran kayaya doğru ilerleyeceğimizi, erkeklerin ise yukarıda kalarak tanıklık edeceklerini gruba duyurdu. Sessizce aşağı doğru yürüdük. Kaya-yı ters çevirdim. Üzerine oturduğumda Güneş enerjisi ile enerji bağlantısı kurduğumu hissettim. Birdenbire bedenimin dışına taşan bu çılgılık ortaya çıktı. Sanki bir enerji sarmal bir hareketle içimden çıkıyordu ve dünya üzerinde gelmiş geçmiş tüm dönemlerde yaşamış her kadın için çılgılık atıyordum. Çığ-

lığın güneşe gittiğini hissettim. Öylesine duygusal bir durumdaydım ki neredeyse olduğum yere yığılıyordum.

Sonra ise gözümde Guadalupe Bakiresinin görüntüsü canlandı. Ana tam orada duruyordu. Üzerinde durduğu yılan kıvrılarak büyüyor ve dans ederek, oyunlar yaparak bedeninin ve başının etrafını sarıyordu. Onu gördüğümde esaslı bir deneyim yaşamakta olduğumu anladım. Mantığım bunun ne olduğunu aslında bilmiyordu, ama Miguel şöyle dedi: “Artık Parazitinden kurtuldun, çünkü tüm acıların seni terk etti. Şimdi bir Dostun var. Ancak bu bilinçliliği herhangi bir olumsuzlukla beslememeye dikkat et, çünkü Parazit yeniden büyüyebilir. Kendini ve varlığının bu yönünü sevmelisin. Toltekler bunu ‘çifté ruhsal gerçekliği Kartal’a sunmak’ olarak adlandırır. Böylelikle ölüm sırasında bu yaşamla ilgili farkındalığını kaybetmemiş olursun.”

Artık bu sözlerin ne anlama geldiğini biliyorum. Ejderhayı geçtim; Parazitimden kurtuldum; bana ait Melek’i doğurdum. O zaman kafamda birçok soru vardı. Tüm yaşamın, bilincinizin tam anlamıyla İlahi bilinçliliği barındıran ve her şeyi hissededen tanrısallığı gerçek anlamda unutmuş olan kısmını kurtarmakla ilgili olduğunu keşfettim.

Sonraki sekiz ay boyunca birçok yeni anlayışa sahip oldum. Teo’da yaşadığım deneyimden dört ay sonra Hindistan’a gittim ve parazitin var olabileceği ve kendini gösterebileceği tek yerin direnişle karşılaştığı yer olduğunu öğrendim. Bu direniş, içimizdeki dinamiği yerinde tutan şeydir. Duyduğum en derin acı seviyesi ihanetle karşılaştığım andı. Direniş olmadan bu acıların da hiçbirinin olamayacağını gördüm. Artık diren-

mezsek bilincimizi de zehirlemeyeceğimizi anladığım çok basit bir noktaya gelmiştim.

Miguel ile çalışmaya başladığım ilk zamanlarda bu konu hakkında konuşurdum. O da bana “Gaya, duygularını kontrol et,” derdi. Bu benim için çok önemli bir anahtar oldu. Bana her şeye tepki vermeme ve düğmesine basıldığında belli bir şekilde tepki veren otomatik bir bilgisayar olmama yetisini kazandırdı. Miguel bakış açımı değiştirmeme yardımcı olmuştu.

Belli bir durumun içine girdiğimize, eğer bedeninizdeki tepkinin farkındaysanız, tepki göstermeye devam edebilir ve duygusal olumsuzluklar yaşayabilir veya bunu yapmayı durdurabilirsiniz. Kendinize, “Ben saf sevgiden ve ışıktan meydana gelen bir varlığım. Bu tepki benim doğamın bir gerçeği değil,” diyebilirsiniz. Bu çok küçük bir şeydir, ama bunu bir kez öğrendikten sonra etrafımdaki enerjinin farkında olmaya başladım.

Bu durum ilk kez gerçekleştiğinde arkamda enerji anlamında çırpınan kanatlar olduğunu hissettim. Tıpkı kozasından çıkmaya çalışan bir kelebek gibi bir şeylerin dışarı çıkmak istediğini düşündüm. Miguel şöyle derdi: “Gaya, o sensin. O gerçek sensin.”

Özün, arabanın şoförünün gerçekten de bir melek olduğunun farkına varmaya başladım. Yaşama ve insanlara karşı verdiğim otomatik tepkilerimi durdurmayı denedim. Kendimi sevgi ve doğamın gerçeği ile besledikçe, özüm de kendi bilinçli farkındalığı içinde giderek güçlendi. Meleğim uyandı.

Gaya'nın Dersi

Dünyaya geldiğinizde rüya görürsünüz. Çift başlı yılanın rüyasında, bilinçdışına ait olan baş, bilinçliliğe ait olan başı yer. İlahi olduğunuzu unutursunuz. İlahi bilinçliliğinizi kaybeder ve rüya gördüğünüzü unutursunuz. Tanrı olmadığınız rüyasını görerek Tanrı olduğunuzu unutursunuz. Kendi doğanızın gerçeğine başka bir bakış açısı ile bakarak kendinizi tanımlamaya başladıkça, sevgi olduğunuzu görürsünüz. Korku olmadığınızın farkına vardığınızda İlahi bir varlıksınızdır. Korku temelli hiçbir şeyin bir parçası değilsinizdir. Sonra ise kendisinin İlahi olduğunun farkında olan kısmınız gelişmeye başlar.

Etrafımı saran bu enerjinin duygularımı yemekte olduğunun farkına vardım. Beyni ruhuyla etkileşim halinde olan bir insan olduğum için varlığımın amacı da rüya görmektir. Rüyam beynim ile ruhum arasındaki etkileşimdir ve bu etkileşim zihnimi yaratır. Zihin, insan formunda olmayan enerjiler tarafından yenmekte olan duygudur.

Maddesel formda olmayan bu enerjinin duygularımı yediğinin farkına vardığımda, aslında bir melek özü olduğumu anladım. Bu öz arkamda duruyor ve beni sarmalıyor. Gerçekten de bana kendi fiziki bedenimden daha yakın duruyor.

Dünyadaki her şeyin, her zaman diğer bütün şeyleri yemekte olduğunu keşfedeceksiniz. Bu alemin tamamı bir beslenme döngüsüdür. Bir şey, diğer bir şey ile beslenir. Hepsi de Tanrı yiyen Tanrılardır. Bu Tanrı'nın evrimidir. Tanrı, bu gerçeklikte yaşam adını verdiğimiz şeyin içine girer. Buradaki ya-

şam Yeryüzü ile etkileşime giren güneş tarafından yönetilir. İlahi Öz, kendini yiyerek bu gerçekliğe girer. Bu enerji, her deneyimde Tanrı'nın Tanrı'yı yemesiyle birlikte sarmal bir şekilde dışarı çıkar ve dairesel hareketlerle geri döner.

Siz Tanrı yiyen bir Tanrısınız. Ne yiyorsunuz? Ne yediğiniz hakkında söyleyecek bir şeyleriniz vardır. Kendinizi zehirle veya sevgiyle besleyebilirsiniz. Kendinizi neyle beslediğiniz, sevginin mi, yoksa zehrin mi daha güçlü olduğunu belirleyecektir. Ayrıca bilinçliliğinizin de nerede olduğunu belirleyecektir – sevgide mi yoksa zehirli korkuda mı?

Yaralarımı temizleyerek zihnimi arındırmaya başlarken, artık içimde yaşayan ve kendisine işkence eden o varlık değildim. Varlığımın meleksi özünü güçlendiriyordum. Sevginin içinde girdiğiniz zaman, titreşiminiz değişir. Sevgiye yaklaşıp acıdan uzaklaştıkça, enerji alanınızdaki renklerin de giderek daha ince ışık titreşimlerine dönüşür.

Bu değişimi yaparken kundalininizi uyandırırsınız. Yılanın öteki başı, uyku konumundan çıkarak uyanmaya başlar ve İlahi enerjinin omurga boyunca yukarı çıkmasını sağlar. Çakralar olarak tanımlanan farklı bilinç seviyeleri ile algılamaya başlarsınız. Bunlar, özel frekans dalgaları üzerinde bulunan algılama noktalarıdır. Eğer bakış açınızı daha yüksek bir titreşim seviyesine yükseltirseniz, fiziksel olandan daha az yoğunluğa sahip enerji birimlerini algılamaya başlayacaksınız.

Her çakranın en az yedi giriş kapısı bulunur ve bu kapılar başka algılama alemlerine açılmaya başladıkça özgürlüğü yaşarsınız. Rüya görmekte olduğunuzu hatırlamaya başlarsınız. Belli bir yerde rüyanın dışında olursunuz. Sevginin içine doğ-

ru yol alırsınız. Her şeye duyduğunuz sevginin saf olduğu Ana'nın bulunduğu yere ulaşırsınız.

Hindistan'a gittiğim zaman, beni seven veya yargılayan kendi dışımda herhangi bir varlığa sahip olduğuma dair hiçbir yanılsamam kalmamıştı. Sadece Gaya ile baş başa kalmıştım. Gurularımı, öğretmenlerimi, kılavuzlarımı kaybetmiştim. Tanrı'nın kendi içim dışında her yerde olduğuna dair sahip olduğum yanılsamayı kaybetmiştim. Tanrı olan şey benim, çünkü ben İlahi bir varlığım. Kendimle baş başa kaldığım ilk zamanlar korkutucuydu. Öfkemi yıldızlara kusuyordum. Ancak daha sonra sınırlı bir bilinçlilikle ve bir insan bedeninde bulunan zekâyla İlahi bir düzen olan yaşamın neden acı ve adaletsizlik ile dolu olduğunu gerçekten anlamamın bir yolu olmadığını hatırladım.

Bana kalan tek şey, her yönüyle, her insanıyla, her durumuyla tam olarak olduğu ve olmadığı halleriyle yaşamı seçmek ve onu tamamen kucaklamak seçimiydi. Eğer bunu yapmasaydım, sonsuza dek mağdur edilmiş olacaktım. Sevgiyi seçme seçimimin sonucunda yaşamı algılama şeklim de değişti. Yaşamı mükemmelliği ile görüyorum. Yargılamadan sevme anlamına gelen Ana sevgisini buldum. Her şey gerçekten de İlahi niteliktedir. Her şey evrim geçirmeye ihtiyaç duyduğu biçimde evrim geçirir. Özgürlüğü buldum. Ayrıca kendime kesinlikle güvendiğim yeri de buldum. Kendimi kesinlikle seviyorum, çünkü kendimin dışında beni sevecek veya yargılayacak birileri yok. Gaya için Gaya, Tanrı'dır. Muazzam bir dönüşümdü.

Bu deneyimi yaşayarak geri döndükten sonra kendimi her insanın kendisinin Tanrı olduğunu hatırlaması niyetine adadım. Hayatımın amacı budur ve çocukluğumdan beri de öyleydi. Kendi gerçekliğime geldim.

Her zaman yapabileceğimizin en iyisini yaptığımız bir gerçektir. Uyanış yaşamamız gerektiği zaman uyanırsınız. Özgür irade, yaşam yolculuğunu nasıl yaşadığımızda yer alır. Mutluluğu veya acıyı seçebilirim. Yargılamayı veya teslim olmayı seçebilirim.

Şeffaf hale dönüşen şey kendinizsiniz. Kendimi duygulara karşı korumak için bir savunma aracı kullanmazsam, açıgımdır. Eğer senin varlığına girdiğimde kendi içimde üzüntü, öfke veya kendini haklı çıkarma çabası gibi bir şeylerin olduğunun farkına varıyorsam, bunların hepsinin sana da geçeceğini bilirim. Çünkü bizler birbirimizin aynasıyız.

İyileşmek için daima gereken insanları veya durumları kendimize çekeriz. Böylelikle bütünlüğümüze yeniden dönebiliriz. Eğer içinizdeki yargılama yerinden çıkması gereken ve bütünlüğe, ışığa ihtiyaç duyan bölümünüzün neresi olduğunu görmek istiyorsanız, partnerinize bakın. Bu durum şaşırtıcıdır, ama eğer kendi dışınıza bakarsanız, sürekli olarak koşullarınızın içinizdeki iyileşmemiş yerlerle ilgili yargılamalarınızı yansıttığını göreceksiniz.

Savunmasız kaldığım zaman, içimdeki bütünlüğe ulaşma ihtiyacında olan şeyi yaşamaya açık oluyorum. Eğer mutsuz hissediyorsam, kendim için mi üzüldüğümü veya başkasının mutsuzluğunu mu hissettiğimi algılayabiliyorum. Kendi bakış açımı savunmak yerine ilişkiye karşı açık olabiliyorum.

Parazitin Anatomisi

Parazit, içinizdeki çocuk olarak adlandırılabilir. Hayvanların saf duygudan ibaret olmaları ile aynı şekilde bu çocuk da saf duygudur. Parazit, zekâsı olmadan her şeyi hisseder ve algılar. İnsanoğlunun duyumsal şablonudur. Tüm duygusal işaretleme taşır. Dolayısıyla insanoğlunun hissetme yetisi Parazit'tir diyebiliriz.

Parazit'i aynı zamanda Şeytan, Meydan Okuyucu veya tanrısal olduğunu unutmuş ve maddenin yoğunluğu içine girmiş en üstün melek olarak da tanımlayabiliriz.

Parazit, "Beni rahat bırak!" diye çığlık atan içimizdeki çocuktur. Aynı zamanda "Lütfen birileri gelsin ve beni bulsun. Beni alın," diye de ağlar. Kendisine verdiği mesaj şöyledir: "Ben sevgiye layık değilim. Lütfen beni sevin. Ben her şeyi yargılarımla. Kendi yargılamamın kurbanıyım."

İnsan olmanın bu yönünden bakıldığında daima Yargıç ile Kurban ikiliği yaşanır. Parazit, duygusal bedendir. Algıların, yargılamamın, ayrılığın ve ihanetin alanlarının içine düşmüş bir Şehit Melek'tir. Parazit bir korku alanı oluşturan elektromanyetik bir güçtür. Her zaman bütünlüğe getirilmesi gereken şeyleri yansıtan benzer insanları ve benzer durumları yaşamımıza çeken her birimizin içindeki şifredir. Bu oyunun ay-nını birçok yaşam boyunca oynamışsınız. Bilinçdışı bir süreç gibi görünmektedir.

Ruhun içinde küçücük bir ışık dalgası olan özün bulunduğu ve bunların beden ile çevrelendiği canlı bir varlığın şemasını hayal etmeye çalışın. Ruh ile beden arasındaki yerde, beden ve ruhun arasındaki etkileşim zihni yaratır.

Ruh bedeni terk ettikten sonra, nihayetinde zihni yiyecektir. Ruh, henüz yaşanmış olan yaşamın içindeki ruhsal enerjiyi hırsla yerken, ruhsal enerjinin bir izi de ruhun üzerinde kalır. Daha sonra öz, ruhü yemeye başlar; ancak öz, ruhsal titreşimlerin izini barındırmaya devam eder. Buna iz bırakan karma diyoruz. Karma yeni bir hayata başlarken özün içinde kalır.

Öz yeniden doğmaya hazır olduğunda, bu titreşim izleri de yeni doğan bebeğin ebeveynleri olacak erkek ile kadının titreşim modelleri ile benzerlik gösterecektir. Titreşimleri ise, tıpkı yeni özün kilidine tamı tamına uyan bir anahtara benzeyecektir.

Ne olduğunuzun özü, sizi daima ne olduğunuzun bütünlüğüne geri götürmekle sorumludur. Sizi her zaman iyileşme fırsatlarının olduğu durumlara çeker.

Karma, ruhta veya şablonda delikler açar. Bunlar sadece yargılama ile engellediğimiz duygularımızı tam anlamıyla yaşamamız yoluyla iyileştirilebilir. Eğer ruhun üzerinde çözümlenememiş öfke izleri kalırsa, ruhun iyileştirmeye ihtiyaç duyduğu şeylerle ilgili harekete geçen ebeveynle birlikte olma durumu ortaya çıkacaktır. Ebeveyninden biri öfkesini ifade ederken, diğeri bastırıyor olabilir. Örnek olarak öfkeyi kullanıyoruz, ama öfkenin yerine her türlü duygusal modeli yerleştirebiliriz.

Çocuğun duygularını bastırmaya yönlendirildiği sürecin aşamaları şöyledir:

1. İçindeki öfke anısı uyanmıştır, çünkü öfkeyi kendisini tanımlayan izde taşımaktadır.

2. Öfke ile ilgili yargılaması da uyanmıştır.
3. Korku ile tepki verir, çünkü acının ve yargılamanın anılarını taşır.
4. Kendisini savunmak suretiyle kendini deneyime kapatır.
5. Öfke ile ilgili bir karara varır: Öfke acıtır. Kendimi öfkeden koruma yetisine sahip değilim. Öfkeli ebeveyn ve öfkeli insanlar tehlikelidir. Öfkeli olduğum zaman tehlikeli olurum. Hayat adil değildir. Hissetmek bana acı çektiriyor.
6. Çocuk bir anlaşma yapar: Öfkeden kaçınacağım. Öfkeli insanlardan kaçınacağım. İnsanları öfkeliendirmekten kaçınacağım. Öfkeli hissetmekten kaçınacağımı. Hislerden kaçınacağım. Hisler tehlikelidir.

Aktif bir şekilde onları araştırıp geçerliliklerini sonlandıran kadar anlaşmalarımızın bilincinde değilizdir. Bu çalışma (sessiz bilgi ile birlikte) çok değerlidir, çünkü anlaşmaların ötesine geçebilir ve farkındalıkla onları iyileştirebilirsiniz. Öfke ya da başka duygularımızın altında korku vardır. Eğer “Bu korku nereden geliyor?” diye sorarsanız, yargılama tutkalını eritme fırsatını elde etmiş ve cevabı aydınlatmış olursunuz. Önceden engellemiş olduğunuz bir bölümünüzü yeniden hatırlayabilirsiniz. Hissettiğiniz korku tanıdıktır. Bir çocuk olarak benzer durumlar altında onu yaşamış ve onunla ilgili bir anlaşma yapmıştınız. Şimdi de aynen o zaman yaptığımız gibi o zamanlar neden olduğu korkuya tepki gösteriyoruz. Çocukluğumuzda yapmış olduğumuz anlaşmaya göre kendimizi ko-

ruyoruz. Buna rağmen korktuğunuzun farkına vardığınız her an altın buldunuz demektir.

Farkındalıkla birlikte gücümüzü hatırlama yetisine sahip oluruz. Sevgi dolu gözlerle, seven bir annenin ve babanın gözleriyle deneyimlerimize yeniden dönebilir ve onları iyileştirebiliriz. İçimizdeki bu savunmayı başlatan şeyin sadece korku olduğunu görebiliriz. Sonra ise tüm duygularımızın ve savunmamızın aslında kendimiz olduğunun farkına varırız. Savunma duvarımın hem içindeki hem de dışındaki her şeyim.

• Deneyimimiz sadece bir duygudur. Bir duygunun istediği tek şey hissedilmektir. Çözüm duygularınızı hissetmektir. Bunu yapabildiğiniz zaman, Parazit'in tüm dinamiği erir. Eğer kişinin bu bilgiden etkilenme zamanı gelmişse, bu bir uyanış çağrısına benzeyecektir.

1960'larda birçok insanın bir uyanış duygusuna kapıldığını biliyorum. Sonrasında ise güneş ışığına muazzam bir şeyler oldu. Tam da o zamanda olması gereken bir şeydi, çünkü bizler daima ışık tarafından sürükleniriz. Altmışlı yılların sosyal devrimleri ile başlayan bireye odaklanma olabilecek en harika şeydi, çünkü benliği incelemek Tanrı'yı, ilahi olanı ve ego benliğini değil de Gerçek Benliği incelemek demektir.

Altmışların spiritüel macerasını kışkırtmış olan aynı özsel bilinç halen seçmektedir. İçinde bulunduğunuz durumları, ebeveyninizi ve yaşamınızı seçen öz, halen yaşamınıza şu anda bile giren her türlü şeyi seçmektedir. Bizler kendimiz seçim yaptığımızı düşünürüz, ama her zaman bütünlüğe döneriz. Bu noktaya yaşamı yargılamadan olduğu gibi ve olmadığı gibi yaşayarak varırız. Bunu zihnimizle veya Parazit'le yapmayız. Sa-

dece yargılamanın olmadığı bir yere gireriz ve teslim olmak da budur. Her şeyin tanrısal bir mükemmelliğe sahip olduğunu kabullenir ve deneyime teslim oluruz. Buna ejderhayı geçmek diyoruz.

Ben ejderhayı geçtim. Hiçbir zaman onu yeniden geçmek zorunda kalmadım. Rüyanın dışına çıkmak, ejderhayı geçerek saf siyah ışığın içine girmek için savaşmak zorunda kaldım. Enerji alanımız bizi siyah ışıktan korur. Saf siyah ışık yaşama sebep olmaz. Dolayısıyla ejderhayı geçmek fiziksel bir risk içerir. Bazı açılardan ejderhayı geçmek kadınlar için daha kolaydır, çünkü bizler nasıl teslim olunacağını biliriz. Teslimiyet duygusu kadının şifresinde vardır. Çünkü kadınların doğum anında fiziksel olarak çocuklarını serbest bırakarak onlardan ayrılmalrı ve sonrasında ise duygusal anlamda onları özgürlüklerine salmalrı gerekir.

Gaya'nın Rüyası

Rüyamda özün içinde görülebilecek hiçbir şey olmadığını öğrendim, çünkü onun belli bir şekli yoktu. Birdenbire bir ağa benzeyen küçük bir şey gördüm. Dalgalanırcasına hareket eden bir parça zarımsı tabakaya benzediğini düşündüğüm bir şekli vardı. Rüyamdaki öz olan yere çarparken içine hafif bir ışık girdi. Işıklı bir zara benzeyen bir imgeydi, ama sadece bir yansımaydı.

Zihne, özün kendini ortaya koyan unsuruna, anaya, yaradılışın kendini üretebilen yönüne baktığımı biliyordum. Öz ile içinde ışık olan zarın evliliğinden kısa bir süre içinde ye-

ni bir dünya yaratan bir çoğalma başladı. İçinde ise her insanda bulunan o küçük ışık parçası hâlâ gömülü durumdaydı. Bu, omurganın, uyuyan meleğin içine sıkışıp kalmış ilahi enerjidi.

Gerçek şu ki, bizler O'yuz. Bizler hiçbir şey olmayan ve hiçbir şekli olmayan özüz. Yaşamı sadece ZİHN, yani ay, olan bir yansıma içinde biliyoruz. Bu ışığın kendisi değildir. Yansımanın gerçek doğası ayrılma ve ikiliktir.

Zihin, yani yansıma daima kendisini arar. Eğer sadece zihnin bakış açısıyla yaşamımızı sürdürür ve yaşarsak, hiçbir zaman gerçek benliğimizi bulamayız, çünkü o sadece ışığın yansımasıdır. Ayrılmanın ikiliği içine sıkışıp kalmıştır. Gerçekte gördüğümüz tek şey zihindir. Doğanın gerçeği yanılmalıdır.

Melekler

Duygularımı yiyen enerjinin farkına vardığımda, onu sadece sevgi ile besleyeceğime dair bir söz verdim. Elimden gelenin en iyisini yaparak bu enerji meleğini sevgi dışında hiçbir şeyle beslememeye çalıştım.

Meleğin bakış açısını yakalamak için “raydan çıkmamız” gerekir. Meleğin bakış açısı, bize bu yaşamda olduğumuz kişiliğe tanıklık etmek için daha fazla alan kazandırır. Gaya'nın daima elinden gelenin en iyisini yapmış olduğunu görebiliyorum. Hatalar yapıyor, ama ona karşı büyük bir şefkat besliyorum, çünkü artık onun içinde tıkanmış halde değilim. Onun sayesinde yaşamı tecrübe edebildiğim için son derece minnet-

tarım. O, hayatı yaşarken kullandığım aracımdır, arabamdır. Kesinlikle onu sevebilirim.

Rüyamda ışığın yansımaları gördüğüm zaman, onu bir film olarak gördüm. Yaşamın sahibinin elinden yazılmış bir film olduğunu biliyordum. Yapımcı ve yönetmen benim ve sürekli filmimde kullanmak üzere imgeler yaratıyorum. Filmimdeki bir role uygun olduğunu düşünerek sana rol veriyorum. Kapalı devre TV ekranı gibi sürekli kendi imgemi yansıtıyorum ve o da kendimi yeniden bana yansıtıyor.

Spiritüel bir bakış açısıyla, her duruma meleşin veya gösterilmekte olan filmi gören düşünün gözleriyle bakabilirsiniz. Zihinsel bakış açısıyla bakıldığında bu mümkün değildir. Zihin hiçbir zaman kendisini anlayamaz ("O" nesne dünyasıdır, "Ben" ise İlahi olandır), çünkü ikilik içinde sıkışıp kalmıştır.

Her şeyin ilahi bir mükemmellik içinde olduğuna inanarak, yaşamınızı Yargıç veya Parazit yerine meleşiniz olarak nihai sorumluluğun merkezinden ifade etmeyi seçebilirsiniz. Yaşam her zaman mükemmeldir. Bu boyutta çalışan bir meleksiniz ve insanoglu olarak adlandırdığınız kendinizi geliştiriyorsunuz. Rüyadan uyanın ve rüya gördüğünüzü bilin. Siz ilahi olansınız. Melekler cennete aittir. Eve gelin.

Ol: Hissedilecek ne varsa hissedin.

Yap: İz sürme sanatı ve dönüşüm uygulamaları yapın. Kendinizi sevmek üzere verdiğiniz sözü unutmayın.

Sahip ol: Yaşamı kendini gerçekleştirme deneyimi olarak yaşayın. Kendisini zehir ile besleyen Parazit'in dinamiğini bozduğunuz her seferinde kendinizi yeniden ele geçirin.

Nagual'in Kanunu

Çakralar (Hindu geleneği ne göre) spiritüel bedenimizin algılama ile ilgili dönüm noktalarıdır ve onları fiziki bedenimizle ilişkilendiririz. Geleneksel anlamda var olan yedi çakra merkezi kuyruksokumunda, yumurtalıklarda, güneş sinirağında, kalpte, boğazda, alında ve başımızın tepesinde yer alırlar.

Gaya her çakranın bir meleği temsil ettiğine inanıyor. Kuyruksokumu ve yumurtalıklardaki alt çakraları koruyan Meydan Okuyucu olan Şeytan, hem Parazit hem de saf sevgidir. Parazit, zihnin içinde Tanrısalıktan ayrılmaktır. Gaya tanrısal olandan ayrılmayı doğum ânında ihanet şeklinde maddeye inme olarak tanımlıyor. Mitlerimizdeki Şeytan, Ariel'in ikizi veya zıddıdır. Şeytan karanlığı, Ariel ise ışığı temsil eder, ama her ikisi de Tanrı'nın eseridir ve dolayısıyla saf sevgiden meydana gelirler.

Üçüncü çakra güneş sinirağında ve Ölüm Ağacı'nda bulunur.

İsmi Koruyucu anlamına gelen Ariel tarafından korunur.

Raphael kalpte bulunan dördüncü çakrayı korur. Kalp çakrası ile ilgili algılamamızda büyük bir atlama vardır. Ustalar kalp seviyesinde yaşar ve yankılanırlar, ama mucizeler gerçekleştirdiklerinde daha üstlerdeki çakralara geçiş yaparlar. Kalbin aşağısında titreşimin hayatta kalma seviyesi yaşanır. Kalbin yukarısında ise kendisini arayan zihin vardır.

Beşinci çakra iletişimin yeri olan boğazdadır. Haberci melek Cebrail boğazı, Söz'ü korur.

Altıncı çakra üst zihindir ve Parazit'in ejderhasına karşı savaşan Mikail tarafından korunur.

Yedinci çakra başın tepe noktasında bulunan Hayat Ağacı'dır. Bu, aydınlanma çakrasıdır. Burada da Ariel koruyuculuk görevini üstlenir.

Çakra sistemi, bütünlük içinde yılan tarafından temsil edilir.

Gaya, "Yeniden Hayat Ağacı'nın tepesine çıkmak, İlahi olana dönmektir," der. Hint geleneğinde kundalini, aydınlanmak üzere omurgası boyunca yükselen yılanın enerjisidir.

Gaya, saf özden güneşin siyah ışığı olarak bahsediyor.

"Bildiğimiz en saf ışıktır. Yaratılışın geldiği yerdir. Burada bu yaşamda olmamızın tek amacı, saf özün bu siyah ışığına geri dönmektir."

Ruhun bir bedene yerleşip bir zihin geliştirdiği her seferinde tuzaga kısıtılmış bir parça siyah ışık içimizde kalır. Işık ruh tarafından sarmalanmıştır ve en saf haline ulaşana kadar bir yaşamdan diğerine varlığını sürdürür.

Doğum ânınızda, annenizin içinden çıktığınız anda, epifiziniz Yeryüzü'nün üstündeki bir başmelek enerji dalgasından gelen bir ışınla kaplanır. Epifize giren bu ışık, bu yaşamdaki koruyucu başmeleğinizin hangisi olacağını belirler. Özünüz, başmeleğin özü ile aynıdır. Bu iki meleğin aynı enerji olmaları gerekmez. Bu nedenle biri kendi özünüzün, diğeri de koruyucu meleğinizin özünün olmak üzere iki melek enerjisi taşırsınız. Gaya, iki meleği birbirinden ayırmak için koruyucu melekten "küçük melek" olarak söz ediyor.

Çocukluk döneminde zihninizi oluştururken, aynı zamanda küçük koruyucu başmeleğinizin çevresinde de ilk filtreyi oluşturmuş olursunuz. Bu filtre ruhun özü kapladığı şekilde meleğin üzerini örter. Filtrenin altında bulunan koruyucu meleğinizin uykuda olduğu aşikârdır ve bir melek olduğunu unutmaktadır.

“Meleğin üzerindeki bu örtüye Parazit diyoruz. Zihnin içinde yaşar ve mantık tarafından yönetilir,” diyor Gaya.

Uyanarak başmeleğinizin üzerindeki örtüde delikler açarsınız. Bu delikler aracılığıyla gerçek Benliğinizin siyah ışığına giderek daha fazla maruz kalırsınız. Arınma sürecinde yüksek bir sevgi titreşimine ulaştığınız bir noktada, koruyucu melek üzerindeki örtünün içinden geçerek atlar ve özünüzle ya da ilkel başmeleğinizle eşleşir.

Bu, sizi yeniden Tanrı'ya götüren, koruyucu meleğiniz ile kalıcı melek özünüz arasındaki eşleşmedir. Bunu Meleklerin Üremesi ve Nagual'in Kanunu olarak adlandırıyorum. Siz, evrim geçirmekte olan bir meleksiniz. Meleğiniz insanlığı geliştiriyor. Bu eşleşmeden meleğin doğumu gerçekleşir ve kendi ilahi Benliğinize dönersiniz. Bir daha asla dünyevi yaşama çekilmezsiniz, çünkü titreşiminiz Tanrı'nın, saf Tanrısallığın titreşimi ile aynı olacaktır.

Benim yaşadığım deneyimde hâlâ fiziksel olarak bir insanım ama Gaya adındaki kişilik yok oldu. Onun kendisini ifade etme şekli tamamen değişti. Daima sahne arkasında olmak istemişimdir. Artık ifademle ilgili sorumluluğu alıyorum. Artık zamanı geldi. O yüzden şimdi konuşuyorum.

Kutudan, rüyadan bir kez çıktığınızda, yeniden mantıklı açıklamalar kutusuna sığmazsınız. Sınırsız bir şekilde genişlemiştir. Artık sınırlanmış durumda değilim. Her şey sevgidir.

Çok fazla enerjiye sahibim, çünkü artık hayattaki her şeye tepki göstererek enerjimi boşa harcamıyorum. Kendimi fazla önemsemem tüm enerjimi yiyip bitirmiyor. Enerjimi kendi niyetimle Toplanma Noktanızı hareket ettirmek için kullanabilirim. Bunu kendiminkini hareket ettirerek yapıyorum. Birlik içinde yaşıyorum. Bu bir zekâ sorunu değil. Zihin ile anlaşılamaz. Benim aracımı, benim kişiliğimi kullanan Meleşimdir.

Sihir Diyarına Giriş

Parazit'in anatomisini anlamaya başladıktan sonra, olağan sınırların ötesine uzanan yolda veya sihir alemine ulaşmak üzere ilerlemenize yardımcı olacak birtakım yollar vardır. İz sürme uygulamaları yaptığınız ayrı bir zaman dilimi yerine her an bilinçli yaşayabilir ve şu iki kavramı hatırlayabilirsiniz:

1. Bir direniş hissettiğinizin farkına varıp ondan anında kurtulduğunuzda savunma sistemlerinizi yok edebilirsiniz. Eğer bir rahatsızlık hissederseniz, onu kucaklayın. Eve giden yol budur. Hissettiğiniz şeyi hissedin. Orada kendinize değer verin. Eylemlerinizin sonuçlarını görün ve farkındalığınız en yüksek noktasından seçiminizi yapın.

2. Kendinizi sevin. Başkalarının onayı için yaşadığınız duygusunu sevin. Kendinizi sevmeyi ilk sıraya yerleştirin ve buna

daima değer verin. Varlığınızın içinde bulunan o kırılgan ve hassas yerlerde bir ses vardır. Kendisini ifade etmeye ihtiyaç duyar. Bu sesin kendisine değer verilmesine ihtiyacı vardır.

Direnış Parazit'i besler. Eğer bir sohbet ortamındaysanız ve birinin sözlerinize karşı koyduğunuzu hissediyorsanız, kendinize "Bunu yapmam gerekmez," deyin. Bu, kendi başına ve kendi içinde bir ustalıktır. Eğer farkındaysanız, "Şu anda tepki göstermemeyi tercih ediyorum. Saf ışıktan meydana gelen sevgi dolu bir varlığım ve bunun dışındaki her şey de bir yansımamın basit bir yansımasıdır," diyerek direniş göstermemeyi tercih edebilirsiniz. Sadece bunu yapmak bile titreşimlerinizi hayatta kalma seviyesinden dördüncü çakraya dönüştürebilir. Bu *sihirdir*.

Genellikle direnişı ortaya çıkaran iki temel dinamik vardır. Biri, "Bana ne yapmam gerektiğini söyleme," düşüncesidir. Diğeri ise aldatılma korkusudur. Evcilleştirilme süreci içinde anne ve babalarımız bizlere bu kadar saf olmamamız gerektiğini; dışarıdaki dünyanın bizi canlı canlı yiyeceğini; dünyanın son derece acımasız bir yer olduğunu söylerler. Aldatılmaktan korkma durumuna hazırlanmış oluruz. Korku hissettiğiniz zaman kendinize size yapmanız gereken bir şey söylendiği için mi, yoksa aldatılmaktan mı korktuğunuzu sorabilirsiniz. Güveni yok eden iki temel cevap vardır. Zihnin hayatta kalma aracı daima doğru olma zorunluluğudur. Eğer siz doğruysanız, o zaman ben yanlışımıdır. Ben mevcut değilimdir.

İçinizde yaşadığınız deneyimi her saniye dönüştürebilecek güce sahipsiniz. Sihrin bulunduğu yer burasıdır. Sihrin anahtarı kişisel farkındalıktır.

Siz sihirbazsınız. Önce farkındalık kazanırsınız. Sonra ise bakış açınızı değiştirirsiniz.

Kontrollü olmaya çalışmak için çok fazla enerji harcarız. Bunu düşünün. Bizler, özünde boşlukta dönen erimiş lav sıvısı olan Yeryüzü'nde yaşayan algılama baloncuklarıyız. Yine de kontrollü olabileceğimize dair bir yanılsamaya sahibizdir. Kontrol edebileceğimiz tek şey hayata karşı gösterdiğimiz tepki ve yolculuğumuzu nasıl yaşayacağımıza dair yaptığımız seçimdir. Her şeyi kontrol etmeye çalışmayı –ki bu da bir yanılsamadır– bıraktığımızda, nehrin üzerinde mükemmel bir uyum içinde kayaların üzerinden süzülerek akan bir baloncuk olabiliriz. Yaşam son derece güzel bir hal alır.

Kişisel Bir Mesaj

Miguel için kalbimde beslediğim sevgi, saygı ve minnet duygularının derinliğini anlatmak için kelimeler yetersiz kalır. Onun öğretileri ve sürekli kusursuzluk gösterileri sayesinde yaşamaya değer bir hayat yaşamayı öğrendim... korkmadan yürüyebildiğim ve yaşamın bana sunduğu deneyimlere açık olduğum koruyucusuz bir yaşam.

Miguel, bana eğer sevginin gücünün içinizden akmasına izin verirseniz, kendinizi korumanız gereken hiçbir şeyin kalmayacağını gösterdi. Onun gözlerinden bakarak, herkesin ve her şeyin içindeki ışığı görmeye başladım. Bu da kendime karşı dürüst olma özgürlüğünü sağlayan, doğrularımı başkalarına nasıl görüneceği umurumda olmaksızın ifade edebileceğim bir özgürlük yolunu önüme açtı.

“Hayır” deme yeteneğiniz olmadığı zaman asla gerçekten “evet” diyemeyeceğinizi öğrendim. Bu sayede gerçek anlamda vermenin yolunu buldum. İhtiyaçtan kaynaklandığı için değil, hiçbir ayrılığa, beklentiye, bağlılığa yer olmayan ve sınırsız ifadesi olan sevgiden kaynaklanan vermeyi öğrendim.

Nagual’e güneşin, ayın ve hepimizin içinde yaşayan sonsuz ilahi ateşin parlaklığında sürekli dans eden yıldızların armağanları için teşekkür ederim diyorum. Seni seviyorum.

Miguel Gaya’nın Hikâyesini Yorumluyor

Gaya ile tanıştığım da, onun gerçekten ne olduğunun farkına vardım. O beden ve zihnin içindeki tüm bilgeliği görebildim. Ayrıca onun kendisini nasıl kısıtladığını da gördüm. Tüm bilgeliğini ve zekâsını bildiklerinin sorumluluğunu üstlenmekten korktuğunu ifade etmek için kullandığını gördüm.

Kendisini kısıtlamasına neden olan anlaşmalarından kurtulması için onunla birlikte yıllarca çalıştım. Yavaş yavaş değişiyordu.

Harika bir fikri olduğunda bunu uygulaması için başka birine açıklardı, çünkü onu yapmak istemezdi. Kendi tanrısallığını, başka birinin tanrısallığında doğrulamaya çalışırdı. Hintli bir guru olan Sai Baba’da ve Premamanda’da Tanrı’yı görürdü, ama kendi içinde görmezdi.

1994’te Gaya’nın tüm inançlarına meydan okuma fırsatının farkına vardım. Onu Tanrı’yla yüz yüze

kaldığı bir boşlukta bıraktım. Kendini güvenli hissettiği ve kendisini güvenli hissettiren başka insanların yanında olduğu rahatlık seviyesini elinden aldım. Bunu hazmetmesi uzun zaman aldı.

Meksika'ya gittik ve otobüsle San Miguel de Allende'den Teotihuacan'a yolculuk yaptık. Gaya bana "Tam anlamıyla kendim olabilmem için bana yardım et," dedi. Ona bunu gerçekten isteyip istemediğini sordum. Üç kez aynı şeyi sordum ve her seferinde "Evet, lütfen," cevabını aldım.

İrademle gerçekleştirdiğim bir güç eylemini uygulayarak onun tüm savunmalarını yok ettim. Kendisini tamamen çıplak bir gözle gördü. İnkâr sistemini enerji alanından çekip çıkardım. Bu onun yaralarını ortaya çıkardı. Bu konuda tek kelime bile etmedim. Kısa bir süre sonra yaşadığı duygusal acıyı hissedebildim. O kadar acı çekiyordu ki, ona yardım veya durmayı isteyip istemediğini sordum. "Hayır," dedi.

Teotihuacan'a vardığımızda ayrı odalara yerleştik. Hayatının en berbat gecesini geçirdi. Bunu hissettim. Bu çok fazlaydı. Belki de inkâr sistemini yeniden içine yerleştirmeme ihtiyacı olabileceğini hissettim. Bir noktada eskiden olduğu gibi yaşamaya devam etmekten ölmek daha iyi olabileceğini hissetti.

Ertesi sabah onu Havanın Yeri'ne götürdüm. Orada çıraklarım için bir kaya hazırlamıştım. Gaya kayanın üzerine oturdu ve Kurtulma fırsatını yakaladı. Çok yoğun yaşadığı beş ya da on dakika içinde tüm

yaralarını iyileştirdi ve kendisini bağışladı. Parazit kendini dönüştürerek bir Dost haline geldi. Parazit'in Yargıç ile Kurban'ın birleşimi olduğunu unutmayın. Parazit her zaman Gaya'nın yapmış olduğu her şeyi sabote ediyordu. Artık Parazit korkuyla beslenmiyor. Artık sevgi yaratması için onun zihnini zorluyor.

Gaya'nın dönüşümü orada başladı ve o yılın sonunda Premamanda'yı görmek üzere Hindistan'a gittiğinde son buldu. Gaya Hindistan'da kendi sesini buldu. Artık tüm tevazusu ile tanrısallığını kabul ediyor ve başkalarına da dersler veriyor.

Bölüm On Üç

KEHANETLER

İnsanoğlu daima kendi ölümlülüğünün farkında olmuş ve geleceği öğrenmeyi şiddetle arzulamıştır. Her çağın kendine has kâhinleri ve kehanetleri olmuştur. Dünya çapında yaygın ve her dönemde ortaya çıkan kehanetler temel bir noktada birleşirler: İnsan türünün evrimi hakkındadırlar.

Bu bölümde Miguel okuyucuyu kehanet konusunda bir özete yönlendirirken Tolteklerin sessiz bilgisini de özetleyecek. Başlıca tezi, bütün insanların bir araya gelerek Yeryüzü Gezegeni'nin bir organı olan canlı bir varlık oluşturduklarıdır. Tek bir hücre insan bedeni için ne anlama geliyorsa, tek bir insan da Yeryüzü için aynı anlamı taşır. Bedenimizin içinde hücreler yaşar ve ölürlür. Aynı şekilde insanlar da doğar, olgunlaşır ve ölürlür. Tıpkı yeni hücrelerin insan bedenini canlı tutması gibi, insanların da sürekli olarak birbirlerinin yerini doldurma süreci yerkürenin insan organını canlı tutar. Evrenin içinde fiziksel yaşamın fiziksel ölüme yol vermesiyle ilgili aynı süreci farklı zaman skalalarında gözlemliyoruz.

İnsanlar maddesel olarak çok boyutludur, zihinsel olarak çok boyutludur, ruhsal olarak çok boyutludur, özsel olarak bir boyutludur. Maddesel açıdan baktığımızda, bedenlerimizin hücre

adını verdiğimiz milyarlarca küçük canlı varlıktan meydana geldiğini görürüz. Her hücre bedenimizden çıkıp laboratuvara götürülebileceğimiz ve orada yaşamaya devam ederken bedenimizin bir parçası olmayı da sürdürecektir bir bireydir.

Bir karaciğer hücresi kendisiyle ilgili bir "Ben" farkındalığına sahip olarak bütün bir varlığın parçası olduğunun farkında değildir. Karaciğerdeki, beyindeki, kalpteki, kemiklerdeki ve beden her yerindeki diğer hücrelerle bir araya gelerek tek bir canlı varlık oluşturduğunu bilmez.

Tek bir insan, insanlık organının bir parçasıdır. Tüm insanlar birleşerek Yeryüzü Gezegeni'nin bir organını meydana getirirler. Yeryüzü Gezegeni canlıdır ve kendi metabolizmasına sahiptir. Bu güzel canlı varlığın birçok organı bulunur. Atmosfer bir organdır. Okyanuslar bir organdır. Ormanlar bir organdır. Tüm hayvanlar bir organdır. Ve hepimiz de onlarız. Bizler havayız. Bizler okyanuslarız. Bizler Yeryüzü Gezegeni'nde var olan bütün hayvanlarız. Ve karaciğerin kalp ve beyinle iletişim halinde olması ile aynı şekilde bizler de diğer organlarla iletişim halindeyiz.

Daha da ileri götürerek Yeryüzü Gezegeni'nin de hem canlı bir varlık hem de Güneş Sistemi'nin bir organı olduğunu görebiliriz. Merkezinde Güneş'in bulunduğu ve Güneş'in yörüngesinde gezegenler, aylar ve başka uyduların olduğu Güneş Sistemi'nin bir or-

ganıdır. Güneş Sistemi de güneş tarafından yönetilen canlı bir varlıktır.

Canlı bir varlık olan Güneş Sistemi, aynı zamanda devasa bir varlık olan evrenin sadece bir parçasıdır.

Tek bir atom da çekirdeğini etrafındaki yörünge-
de dolaşan elektronları ile başka bir güneş sistemidir. Dolayısıyla atom ve Güneş Sistemi birbirlerine benzerdir. Bedenimiz her biri birer minyatür Güneş Sistemi olan milyarlarca atomdan meydana gelir. Evrende her biri canlı birer varlık olan milyarlarca yıldız vardır ve hepsi bir araya gelerek tek bir canlı varlık oluştururlar. Toltekler, evrendeki farklı gerçekliklerde yansıtılan benzerlikleri ve kıyaslamaları bilirlerdi.

Tolteklerin bakış açısına göre büyük soruların –Biz kimiz? Nereden geliyoruz? Nereye gidiyoruz?– cevabı bulunmuştu. Bizler var olan her şeyiz. Küçük bir insan bedeni, evren olarak adlandırılan o devasa biyolojik makinenin içinde bulunan zincirin tek bir halkasıdır. Bu zincirin evrenin tamamında var olan her şeyle iletişimi vardır.

Bu açıklamanın gözlerimizin ve kulaklarımızın maddesel bakış açısını doyurmasına rağmen buna bir şeyler daha eklenmelidir, çünkü bizler sadece madde değiliz. Nasıl hissettiğimiz ne olacak? Peki ya öfke, kıskançlık, üzüntü, mutluluk ve sevgi? İnsan yaşamımızın bu yönleri maddeselin dışında başka bir enerji olduğunun kanıtlarıdır. Bunu ruhsal enerji olarak adlandırıyoruz.

Enerji canlıdır. Var olan her şey canlıdır. Ruhsal enerji de canlı bir varlıktır. Ruhsal enerji duygularımızı kapsar. Duygularımız canlıdır. Düşüncemiz canlıdır. Hissettiğimiz her şey canlıdır ve onlar bizlerdir. Zihnimiz milyarlarca duygu yaratır. Hücrelerimizin bedenimizi oluşturması gibi duygularımız da zihnimizi oluşturur. Dolayısıyla zihnimiz ruhsal enerjiden meydana gelir. Zihnimizin görevinin rüya görmek olduğunu unutmayın. Günün yirmi dört saati boyunca rüya görürüz. Uyanıkken de rüya görürüz, uyurken de rüya görürüz. Beynimizle değil, zihnimizle rüya görürüz. Bununla birlikte beyin, zihnin rüya gördüğünü bilir.

Bütün insan zihinleri bir araya gelerek Yeryüzü Gezegeni'nin bir organını oluştururlar, ancak bu organ bedenlerimizin oluşturduğu organdan farklı bir boyutta varlığını sürdürür. Bedenlerimiz dokunabildiğimiz maddesel boyutun bir parçasıdır. Zihinlerimiz ise duygu ve düşüncelerin yer aldığı ruhsal boyutta varlıklarını sürdürürler. Aynı şekilde duygularımız bireysel bir zihni meydana getirir, bütün zihinler bir araya gelerek Yeryüzü Gezegeni'nin zihnini oluştururlar ve zihin de rüya görür. Bu kolektif rüya, her birimizin gördüğü bireysel rüyaların tamamının bir araya gelmesinden oluşur. Kolektif rüya aile rüyalarını, toplum rüyalarını, şehirlerin, eyaletlerin, ülkelerin ve tüm kıtanın rüyasını ve son olarak da tüm gezegenin rüyasını kapsar.

Rüya görmenin her seviyesinde rüyanın belirgin farklılıkları vardır. Örneğin, eğer başka bir ülkeyi ziyaret edersek, buradaki rüyanın kendi ülkemizdekinden farklı olduğunu görürüz ve o da canlıdır. Çin'deki rüya İran'dakinden farklıdır, ama rüyalarda ortak olan bir şey vardır. İnsanlar her yerde acı çekerler. İnsanlar mücadele verirler. Her yerdeki insanlar, etkileşim halindeyken zehir yayarlar. Bu ruhsal bir zehirdir. Fiziksel bir zehir olmamasına rağmen fiziki bedeni etkiler. Öfke, nefret, üzüntü, kıskançlık, utangaçlık adını verdiğimiz zehirlerin tümü de gezegenin rüyasını kontrol eden aynı şeyden ortaya çıkar – ve bu korkudur. Korku büyük şeytandır, gezegenin rüyasındaki asıl şeytandır. İnsanlar, toplumlar, uluslar arasında yaşanan etkileşimlerimiz korkuya dayanır. Rüya görme tarzımız yıkıcıdır. Kendimizi bireyler ve toplumlar olarak yok ederiz.

Nereye gidersek gidelim insanların zihinlerinde bir Yargıç ve bir Kurban olduğunu göreceğiz. Hepsi de kendilerinde ve başka insanlarda suç bulurlar. Suçluluk duygusu hissettiğimizde, cezalandırılmaya ihtiyaç duyarız. Başkalarının suçlu olduğunu düşündüğümüzde ise onları cezalandırmamız gerekir.

Kurban, zihnin şunları söyleyen bölümüdür: “Zavallı ben. Yeterince iyi değilim. Yeterince güçlü değilim. Yeterince zeki değilim. Nasıl hayatta kalacağım? Neden çabalamalı? Ben sadece bir insanım.” Dolayısıyla

siyla atılan her adım korku doludur. İnsanların rüya görme tarzı budur. Toltek sessiz bilgisini bu açıdan gözden geçirsek, rüyanın değişmesi gerektiğini görebiliriz. Kehanetler, rüyayı değiştirmekle ilgilidir. Dünyanın her yerinde tüm kehanetler aynı anda, hemen şu anda gerçekleşmektedirler. Şimdi!

Yeryüzü Gezegeni denilen bu canlı varlığın Güneş tarafından yönetildiği bizlere hatırlatılıyor. Yeryüzü güneşin bir organıdır. Gezegenin metabolizması ile ilgili tüm kararlar güneşten gelir. Güneş habercileri aracılığıyla Yeryüzü'nü kontrol eder. Yahudi-Hıristiyanlık geleneğinde bu haberciler melekler olarak adlandırılır. Haberci, Güneş ışığından başka bir şey değildir. Evrenin tamamında var olan her şey enerjiden başka bir şey değildir ve bu enerji ışıktır.

Bedenimiz ışıktır, ama yoğunlaştırılmış ışıktır. Zihnimiz ışıktır. Ruhumuz farklı şekillerde kendini açığa çıkaran bir ışıktır. Işık, her yönden gelen ışığı algılar. Gözlerimizle algılama sebebimiz budur, ama aynı zamanda zihinle, ruhla ve özle de algılayabiliriz.

Öz nedir? Onu Niyet olarak adlandırıyorum. Niyet, öz, Tanrı... bunların hepsi de aynı enerji için kullanılan adlardır. Bu enerjinin bir özelliği de her türlü değişimi ve dönüşümü mümkün kılmasıdır. Tanrı niyettir. Tanrı özdür. Tanrı Tanrı'dır. Tanrı ışıktır. Tanrı, gerçek sizdir. Tanrı, gerçek bendir.

Enerji veya ışık niyetin ilk göstergesidir, Tanrı'nın veya özün ilk göstergesidir. Her şey Tanrı'dan dolayı,

sizden dolayı canlıdır. Siz bedeniniz değilsiniz. Siz hücreleriniz değilsiniz. Siz zihniniz değilsiniz. Siz ruhunuz değilsiniz. Siz ışıksınız. Siz yaşamsınız.

Siz olmazsanız bedeniniz çökecektir. Siz olmazsanız ruhunuz çökecektir. Özünüz ışıktır. Işık her yerdedir.

Işık canlıdır ve canlı bir varlıktır. Işık, Yeryüzü Gezegeni'ndeki her türlü yaşam ile ilgili bilgileri taşır. Işığın milyarlarca değişik titreşimi vardır. Toprak Ana, Güneş Baba'dan ışık formunda gelen her türlü bilgiyi dönüştürerek yaşamı yaratır. Her bir hücremizde bulunan DNA, Toprak Ana tarafından hapsedilmiş bir Güneş ışığıdır ve yoğunlaşarak maddeye dönüşmüştür.

Var olan tüm bilgi ışıktadır. Işık, tıpkı atomların birbirleriyle iletişim kurması gibi yıldızların da aralarındaki iletişim yöntemidir.

Değişim, algılamamıza göre ortaya çıkar. Işığın bir nehir misali Güneş'ten bize doğru aktığını görürüz. Tıpkı bir nehir gibi daima aynı şekle sahiptir, ama enerjisi her zaman farklıdır. Eğer bakış açımızı biraz değiştirirsek, bu ışık nehri katı görünecektir. Tıpkı bir sinir sistemi gibi yıldızların arasındaki tüm boşluğu dolduracaktır.

Evrenin herhangi bir yerinde gerçekleşen herhangi bir şey tüm evren tarafından bilinecektir, çünkü anında iletişim vardır. Maddesel bakış açımıza göre ışık hızı saniyede yaklaşık 300.000 kilometredir. Bu-

nun muhtemelen gerçekleşmesi mümkün olan en yüksek hız olduğunu düşünürüz, ama aslında ışığın bizim ölçülerimizden binlerce kat daha hızlı olan bir niteliği vardır. Evrenin içinde ânında iletişimi sağlayan nitelik de budur.

Maddesel dünyada algıladığımız her şey, objelerden bize yansıyarak gözümüze giren bir ışıktır. Aslında bir obje görmeyiz. Gördüğümüzü hayal ederiz. Tüm bu gerçekliği zihnimizde yaratırız.

Rüyamızda madde olduğunu düşündüğümüz şeyi rüyanın çerçevesi olarak adlandırıyorum. Çerçeve herkes için aynıdır. Aynı çerçeve ile rüya görürüz. Çerçeve bizlere zaman ve alan yönlendirmesi kazandırır. Kendimizi güvende hissetmemizi sağlar.

Ne gördüğümüzü yorumlar yorumlamaz, her birimizin farklı bir yoruma sahip olduğunu anlarız, çünkü farklı bir rüya görüyoruzdur. Hepimizin inandıklarımıza dayanan kendine has bir rüyası vardır.

Bu düşünceye örnek olarak, birbirinin tamamen aynı olan ve içlerinde hiçbir bilgi bulunmayan bin tane boş bilgisayar olduğunu düşünün. Bizler bu bilgisayarlara bilgi yüklemeye başlar başlamaz, her biri farklı olacaktır.

Aynı şey insanoglu için de geçerlidir. Zihnimiz bilgisayara benzeyen biyolojik bir makinedir. Kişinin deneyimine göre her insanda farklı bir bilgi vardır. Her biri ailelerinden, toplumdan, okuldan ve dinlerinden farklı şeyler öğrenmişlerdir. Bilgisayarımıza

yüklediğimiz bilgiler bize rüya görmeyi öğretecek olan şeylerdir. Bize algıladığımız şeyleri nasıl yorumlamamız gerektiğini gösterirler.

Her insan bilgisayarının bir adı vardır. Ancak bu ad sadece yapmış olduğumuz bir anlaşmadır. Ben aslında adı Miguel Angel olan bir insanoğlu değilim. Siz de bir insanoğlu değilsiniz. Sadece insanlar olduğumuz konusunda hemfikiriz. Bilgisayarlarımıza girdiğimiz her şey bir anlaşmadır. İyi veya kötü, doğru veya yanlış olması gerekmez. Sadece bilgidir. Bu bilgiye göre dünyayı algılar ve ona gerçeklik adını veririz. Bu bilgi, kendi kısıtlamalarımızın kaynağıdır. Kendimizle ve başka her şeyle ilgili imgeler yaratırız. Sonra da o imgelere inanmak isteriz. Bilgisayara bilgi girme süreci Evcilleştirme'dir.

Hepimiz başka hayvanlar, başka insanlar tarafından evcilleştirilmiş hayvanlarız. Ödül ve ceza sistemini kullanarak köpekleri evcilleştirdiğimiz şekilde bizler de evcilleştirilmişizdir. Kendi evcilleştirildiğimiz şekilde çocuklarımızı evcilleştiririz. Cezalandırılmaktan korkarız, ödül alamamaktan da korkarız. Kendimizle ilgili başkalarını memnun etmek için tasarlanmış imajlar yaratırız. Anne ve babamızı, öğretmenimizi, toplumu, kiliseyi ve Tanrı'yı memnun edecek kadar iyi olmak isteriz. Davranışlarımız, tüm kısıtlamalarıyla, kendimizle ilgili yaratmış olduğumuz imaja bağlıdır. Başkalarının hakkımızda düşündükleri bizim için çok önemlidir. Başkalarının fikir-

lerine göre hayatlarımıza yön veririz. Kendimizi memnun etmek yerine bizim dışımızdaki herkesi memnun etmeye çalışırız.

Hepimiz tarafından görülen gezegenin rüyası aynıdır. Gezegenin rüyasından ve kendi rüyamızdan çıktığımızda, gerçek olduğunu düşündüğümüz şeyin kendi bilgisayarımızdaki bilgilerden başka bir şey olmadığını ve bunların da kolaylıkla değiştirilebileceğini görürüz. Değişime direniriz, çünkü korkarız. Korku hayatımızı kontrol eder. Korku rüyamızı kontrol eder. İnsanlığın evrimi, Yeryüzü Gezegeni'ndeki korkunun evrimidir.

Gezegene dışarıdan baktığımızda, insan ırkının tamamının geçirdiği evrimin doğan, büyüyen, üreyen ve dönüşüm geçiren tek bir canlı varlığın yaşamı ile benzerlik gösterdiğini görebiliriz. Aslında hiçbir şey yok edilemez. Ölmez. Dönüşüm geçirir.

Evrim gelişiminin belli bir mantığı vardır. Tüm insanların canlı varlıklarının birleşimi, tek bir insanın değişimi ile aynı şekilde değişimler yaşayacaktır. On bir yaşında bir kız çocuğunu hayal edin. Kısa bir süre içinde ilk âdetini yaşayacak ve bir kadın olacaktır. Bu küçük kadının bazı organları değiştiği zaman, bu bilgi beyin tarafından bilinecektir. Beyin de diğer organları harekete geçirerek, onların bu döngüyü tamamlayacak birtakım hormonlar üretmelerini sağlayacaktır. Bu süreç beyin tarafından kontrol edilecektir.

Kadının olgunlaşma süreci, insan ırkının bir bütün olarak yaşadığı olgunlaşma süreci ile kıyaslanabilir. Birtakım insanların bedenlerinde, zihinlerinde ve ruhlarında bazı dönüşümler gerçekleştiği zaman, güneş, ışık habercileri sayesinde bunu bilecektir. Bunun üzerine güneş, yaydığı ışığın niteliğini değiştirecek ve Yeryüzü'nün insanlık organına farklı bir mesaj gönderecektir. Sonuç olarak bu değişim tüm insanlığın değişmesine neden olacaktır.

Şu anda insanlar en sonunda çocukluklarını terk ederek olgunlaşmaya başlamışlardır. Daha fazla netlik ve açıklık kazanmış durumdadırlar. Mantıkları sezgilerine teslim olmaktadır. Rüya görme tarzları değişmiştir. Mantığın ve zihnin gelişimini teşvik etmek için korku gerekiyordu. Mantık, zihni sezgilere hazırladı.

İnsan çok boyutludur. Bedene ve zihne ilave olarak hepimiz güneşten gelen ışıktan meydana geliriz. İnsanoglunun asıl özü, güneş ile bağlantılı olan kişisel bir ışıdır. Dolayısıyla tek bir insanın içinde gerçekleşen her ne ise, bu ışık sayesinde Güneş tarafından da bilinir. Tek bir insanda meydana gelen herhangi bir değişiklik Güneş'i etkiler ve onun tepkisi de insanlığın geri kalanını etkiler. İnsanın evrim süreci budur.

Kişisel ışığımızı bir kere bulduktan sonra, bakış açımızı Güneş'e çevirebilir ve tüm insan ırkını bir seferde görebiliriz. Ben çıraklarına kendilerini Güneş'e

bağlayan o ışığı bulmalarını öğretiyorum. Bunu yapabildikleri zaman sessiz bilgi zihinlerine girer ve düşünmelerine veya korkmalarına gerek olmaksızın bilirler. Bunu yapabilen insanlar, başkalarına yol gösteren kâhinlerdir.

Bizler bugün mutasyon geçiriyoruz, çünkü zihnimiz değişiyor. Rüya gördüğümüzün farkındayız ve rüyamızı kontrol ediyoruz. Bunu yaparken de otomatik olarak ışığın bir niteliğini reddederken ve diğerini kabul ediyoruz. Güneş'le olan bağlantımızı değiştiriyoruz. Bunun gerçekleşmesi için çalışmamız gerekmez. Zaten gerçekleşen bir şeydir. Güneş virüsten dinozora, dinozordan insana kadar dünyevi yaşamı kontrolü altında tutar. Tüm değişimler güneşten gelir.

Güneş inanılmaz bir şekilde hepimizden daha zekidir. Üstün zekâyâ sahiptir. Dünyanın her yerindeki insanlar bunun farkına varmışlardır. Eski Mısırlılar Güneş Tanrısı Ra'ya taparlardı. Teotihuacan'da da güneşin yerküreyi kontrol ettiğini bilirlerdi. Bu gezegendeki yaşamın belli aralıklarla güneş değiştikçe değiştiğinin farkındaydılar. Toltek takvimine –aynı zamanda Maya ve Aztek takvimidir– göre, şu anda var olan Güneş'ten önce beş tane daha güneş var olmuştur. Onların kehanetleri Meksika'nın en büyük şehri Teotihuacan'da çok büyük bir deprem olacağını belirtiyordu. Bu deprem, 19 Eylül 1985'te modern Teotihuacan sayılan Mexico City'yi sarstı. Deprem sonrasında eski Toltekler yeni bir güneş doğana kadar

bir dinlenme sürecinin yaşanacağını öngörmüşlerdi. 11 Ocak 1992'de yeni güneş doğdu ve tüm insanların büyük bir değişim yaşamasını tetikledi.

Altıncı Güneş farklı nitelikte bir ışığa sahiptir ve gezegen rüyasının dönüşüm geçirmesine neden olacaktır. İnsan zihnini dönüştürerek, kendisinin Güneş'le bağlantı halinde olan bir ışık olduğunun daha fazla farkına varmasını sağlayacaktır. Bir birey olarak, kendinize ve gerçekten kim olduğunuza karşı daha açık olursanız kendi evriminizi hızlandırırsınız.

Yeryüzü'ndeki tüm ustalar size aynı şeyi anlatmaya çalışıyorlar. İçinizde kendinizi ona açabileceğiniz muhteşem bir şeye sahip olduğunuzu söylemeye çalışıyorlar. Zihin canlı bir varlıktır. Zihin, fikirler aracılığıyla gelen duyguları yer ve hazmeder. Daha fazla usta sessiz bilgiden bahsettikçe, giderek daha fazla insan da bu fikirlerle beslenmeye başlayacaktır. Fikirler bilgisayarlarındaki bilgileri dönüştürecek ve onlara daha iyi bir yaşam için bir fırsat sunacaktır.

Sıradaki insanlıkla ilgili kehanet budur. İnsanoğlu kim olduğunu bilecektir. Birbirleriyle iletişim kuracaklardır. Birbirlerini seveceklerdir. Yargılamayı bırakacak ve rüyayı kontrol edeceklerdir. Mutlu olacaklardır.

Bizler Yeryüzü'ndeki en zeki türler olduğumuzu sanıyoruz, ama zekânın sadece küçük bir parçasıyız. Bize ait olduğunu düşündüğümüz fikirler, farkına vardığımız ve onları "düşündüğümüzü" düşündüğümüzü-

müz zaman, aslında halihazırda var olan şeylerdir. Dönüşüm geçirdikçe, fikirleri de doğrudan doğada saklandıkları yerden algılıyor olacağız. Bunu Teotihuacan'da, kayalarda saklanmış olan imgeleri ve bilgiyi anladığımda yaşamıştım.

Doğrudan Güneş'e bağlı olduğumuzun farkına vardığımız zaman, Yeryüzü'nün başka bir organına bir davranış şekli önerebiliriz. Şamanların yağmuru kontrol etmelerinin yolu budur. Bunu mantıklarıyla değil, sezgileriyle yaparlar. Mantık bağlantı kurmayacaktır, çünkü kendine inanmaz. Sezgi, sizi kişisel ışığınıza bağlar. Bir cevap beklediğimiz zamanlarda dua etmenin böylesine büyük bir güce sahip olma nedeni budur. Genellikle duamıza aldığımız cevap mantığın beklentisine uymaz.

Şamanlar gibi bağlantı kurup tanıklık ettiğimiz zaman değişimi getiren şey kişiliğimiz değildir. Bunu güneş yapar. Suyu şaraba dönüştüren İsa'nın kişiliği olmadığı gibi, Kızıldeniz'i ikiye ayıran da Musa'nın kişiliği değildi. Bunları gerçekleştiren güneşin iradesiydi. Güneş için her şey mümkündür.

Her birimiz için de aynı şey geçerlidir. Gerçekleşen şeylerle ilgili bir beklentimizin olması gerekmez. Bir şeyleri gerçekleştirmemiz gerekmez. Bizler dileriz ve tanıklık ederiz. Güneş, üstün zekâsıyla cevabı yaratacaktır. Kişisel kaderimizle ilgili nasıl şüpheye düşebiliriz? Artık şüpheye yer kalmamıştır.

Kâhinler Altıncı Güneş geldiğinde Tanrı'nın rüyadan uyanmış olacağını söylemişlerdi. Bu, bizlerin Tanrı olmadığımız rüyasını gören Tanrılar olduğumuz anlamına gelir. Uyanış sürecinin tamamlanması en az iki yüz yıl sürecek olmasına rağmen, 1992'den beri süreç hızlanmıştır. Bu nesil uyanışı başlatan nesildir ve sizler de bunun bir parçasısınız.

Yapmamız gereken kaderimize teslim olmaktır. Gerçekleşen her ne ise zaten gerçekleşecektir, çünkü öyle olmalıdır. Görevimiz yaşamımızdan daha fazla zevk almak ve içimizdeki yeni insanlığın doğuşuna yardımcı olacak şeyleri ifade etmektir. Eğer içimizde nefret varsa, nefreti paylaşıyoruz. Mutsuzluk duygusuna sahipsek, mutsuzluğu paylaşıyoruz. Sadece mutlu olduğunuz zaman mutluluğu paylaşabilirsiniz. Önce kendinizi sevmeden sevgiyi paylaşamazsınız.

Tıpkı direniş yaşamadan kendi rüyamızı değiştiremediğimiz gibi, direniş olmadığı zaman gezegenin rüyası da değişmeyecektir. Yeni rüya hâlihazırda buradadır ve büyümektedir, ama eski rüya suçluluk, öfke, Yargıç ve Kurban'a tutunmak ister. İnsanın spiri-tüel gelişim modeli kendimizle yüzleştığımız bir iç savaşa benzer. Kendimizle ilgili en zorlu yargıç yine biziz.

Her birimiz teslim olmakla ilgili bir kriz döneminden geçeceğiz, ama sonrasında sevgi kapasitemiz genişleyecek. Duygusal zehriyle sürekli olarak ilerleme

sürecimizin altını kazmaya çalışan zihnimizdeki Parazit, sonunda vazgeçecek ve Dostumuz olacaktır. Bi-reyin içinde bunlar gerçekleşirken, tüm insanlıkta da aynı şeyler yaşanacaktır.

Kehanetlerle ilgili kitaplarımızın tamamı, değişim döneminde gezegenin rüyasının direnişini anlatır. Dehşetle ilgili tahminler, değişime karşı direniş sonucu ortaya çıkan korku ile ilintilidir.

Son elli yılda insan ırkı kendi kendisini yok etmek için çok çabaladı, ama başarılı olamadı. Özellikle de son on beş yılda insanlık bir kaosun içindeydi. Ancak eski rüya zaten bozguna uğramıştır ve direniş de azalmaktadır.

İncil'de yer alan *Ifşaatlar Kitabı*'nda Yunanna, Yedi Mühür'den bahseder. Bu yazıların yazıldığı dönemlerde mektuplar balmumu ile mühürlenirdi. İçindeki bilgileri okumak için mührün kırılması gerekliydi. Bu semboliktir. *Ifşaatlar Kitabı*'nda kırılan her mühür, güneşten gelen ışığın yarattığı değişimlerle ilgili farkındalığımızı artırır.

Korkmak için herhangi bir sebep yoktur. Öngörülen bir felakette bedenimiz ölse bile, korkmamıza gerek yoktur. Zaten her şekilde ölecektir. Korku dolu kehanetlere kulak vermeyin. Onların sizi yönlendirmelerine izin vermeyin. Gezegenin eski rüyası, korku yaratmak için birçok kanalı kullanır. Tanrılar bile korku ve panik yaratmaya çalışırlar, çünkü tanrılar insan duygularını yerler ve onlara özlem duyarlar.

İsa, Buda ve Hindistan'daki çağdaş kutsal adam Sai Baba, korku duymadan yaşamışlardır. Bağnazlığa neden olmamışlardır. Yaşamları sözlerinden çok mesajlarından ibaret olmuştur.

Önümüzdeki iki yüz yıl dönüşümün giderek daha hızlı yaşanacağı bir gelişim dönemi olacaktır. Sonrasında ise yeni bir döngü başlayana kadar en az üç ya da dört bin yıllık bir huzur dönemi yaşanacaktır. Rüya biyolojik bir şeydir. Doğar, dönüşüm geçirir ve ölür.

Evrim hikâyesi sarmal bir şekilde gitgide yükselip ardından yeniden aşağıya inerek kendini tekrar eder. Yaşam da döngüler halinde hareket eder. Bu döngüleri bildiğiniz zaman, neler olacağını tahmin edebilirsiniz. Geleceği görebilmek için sadece şu anda evrimin hangi aşamasında olduğumuzu bilmeniz gerekir. Şu anda büyük bir geçiş dönemindeyiz.

İnsanlığın rüyasının döngüsel modelinin üç bölümü vardır. En karanlık olan birinci bölümde mantık rüyayı kontrol eder. İkinci aşamada mantık ve içgüdü veya sezgi birbirine karışmıştır. Bu durum gelişim ve dönüşüm ile ilgili hızlı bir süreç yaşanmasına neden olur. Son aşamada ise rüyayı yeniden inşa edebilmek adına yıkım yaşanır. Günümüzde mantığın ve sezgilerin birbirine karıştığı döngünün neredeyse son bölümüne gelmiş bulunuyoruz. Sıradaki dönemi sezgiler yönetecektir. Sezgi, güven duymakla ilgilidir. Düşünmeden ve şüphe duymadan bilmek anlamına

gelir. Döngünün içinde bulunduğumuz nokta budur. Zaten değişmiş olanlar için, sahte bir rüyayı kontrol eden mantık artık sezgiye dönüşmüştür.

Mevcut döngünün ötesindeki uzak bir gelecekte, başka bir mantık dönemi olacaktır. Şu anda insan olarak adlandırdığımız varlıklar evrenin farklı bir bölümünde yaşayacaklardır. Burada kalanlar ise yeni bir enerji türüne sahip olacaklardır. O dönemin insanların bizlere benzeyeceğini düşünmüyorum. Onların okyanuslarda yaşayacaklarına inanıyorum. Günümüzde okyanuslarda yaşayarak insanlar olarak rüya görmeye başlayan iki tür vardır. İleride yaşanacak dönüşüm sürecinde fark yaratacak olan şey fiziksel form değil, zihinde yaratılan şey olacaktır. Bu kehanetlerin bizim için önemi, zaten bir dönüşüm süreci geçiriyor olmamızdır. Bizler dönüşüm geçirmiş varlıklarız.

İnsan dünyasında yaşanan en büyük dönüşüm sevgi olmaktadır. Binlerce yıl boyunca insanlar sevgiyi bastırdılar. Sevginin ne anlama geldiğini unuttular.

“Sana ihtiyacım var,” dediğimiz zaman bu durum sevgi değildir. Bu sahip olmak ve hükmetmektir. Eğer kıskançlık duyuyor ve birbirimizi kontrol etmek istiyorsak, bu gerçek sevgi değildir. Hükmedici sevgi, insan bedeninin herhangi başka bir ihtiyacı gibidir. Bir hafta yemek yemeden yaşadığınızı hayal edin. Açlıktan ölmek üzere olduğunuzu hissederdiniz. Sonra ise birileri size bir parça ekmek uzattığında, “Bu ekmeğe

ihtiyacım var. Bu ekmeği seviyorum,” diye düşünürdünüz. Âşık olmak da buna benzer.

Dört yaşın altında birer çocukken bile, duygusal bedenimiz sevgiyi algılamak üzere tasarlanmıştır. Sonra ise evcilleştirilme başlar ve korku ortaya çıkar. Korku, sevginin yerini alır. Sevgimizi ifade etmeye başladığımız her seferinde, içimizdeki bir şey onu bastırır. Incinmiş hissederiz ve sonra da sevmekten korkarız. Sevgimizi sadece birkaç insanla sınırlı tutarız. Diğerleri için ise “EĞER, seni seviyorum,” deriz. Bu, şu anlama gelir: “Eğer’seni kontrol etmeme izin verirsen, seni seveceğim.” Böylesi bir sevgi tıpkı uyuşturucu gibi güçlü bir bağımlılık yaratır.

Bir insan ilişkisinde partnerlerden biri diğerinden daha fazla sevgiye ihtiyaç duyar ve o partner diğerine güç kazandırmış olur. Bu, tıpkı bir uyuşturucu bağımlısı ile tedarikçi arasındaki ilişkiye benzer. Uyuşturucuyu temin eden kişi kontrolü tamamen elinde bulundurur ve korku aracılığıyla diğer insanı yönlendirebilir. Kırık bir kalp, uyuşturucuyu ele geçirememiş bir bağımlıya benzer. Aynı duygulara neden olur. Sevmekten korkmak çok yaygın bir durumdur, çünkü küçük bir keyif için çok büyük bir bedel ödenmesi gerekir.

Son elli yıldır evlilik kurumu o kadar değişti ki, neredeyse yok oldu. Evlilikteki tüm duygu ve korkuların serbest kaldığı arınma sürecinin bir parçası olarak böyle bir değişim gerçekleşmeliydi. Evlilik, başka

bir insanı kontrol etme ihtiyacının olmadığı şekilde yeniden yaratılacaktır. Saygıya dayalı olacaktır. Bir kadının yüzde yüz kadın olma hakkı olacaktır. Bir erkeğin de yüzde yüz erkek olma hakkı olacaktır.

Birbirimizin rüyasına saygı duyduğumuz zaman, anlaşmazlık olmaz. Sevmekten korkmadığımız zaman, sevgimizi kayıt ve şartlara bağlamadığımız zaman, her şey değişecektir. Günümüzde çok az saygı vardır. Size ne yapmanız gerektiğini söylediğim andan itibaren size saygı duymuyorum demektir. Birisi için üzülme de saygı eksikliğini gösterir. Üzüntü duymak sevgi ve şefkat anlamına gelmez. Başka biri için üzüntü duymak, kendimize acıma duygumuzu uyandırır. Eğer sizin için üzüntü duyuyorsam, sizin bazı şeyleri başaracak kadar güçlü veya zeki olmadığınızı düşünüyorum demektir. Eğer siz benim için üzülmüyorsanız, bana saygı duymuyorsunuzdur veya benim başarılı olacak kadar zeki veya güçlü olmadığımı düşünüyorsunuzdur. Başka birisi için bir şeyler yapmaya çalışmak, saygı eksikliğinin bir göstergesidir. Sevgi dolu bir şefkat duymak ise birilerinin düştüğünü görmek, o kişinin ayağa kalkmasına yardım etmek ve sonra da “evet” artık kendi başına ayakta kalmayı başarabilir diyebilmektir.

İnsanlar en berbat koşullarda olsalar bile, onlar için üzülmemiz gerekmez. Onları sevmemiz gerekir. Sevgi ve şefkat ile onlara yardımcı olabiliriz. Kişi her

zaman seçebilir. Kişinin başına gelmiş olan şeyler, kendi yaptığı seçimlerinden dolayı gerçekleşmiştir.

İnsanlar sorumluluk duygularını yeniden kazanacaklardır. Yüzyıllardır sorumluluktan kaçmaya çalışmışızdır, ama yine de yaptığımız her şey daima bir tepkiye neden olur. Etki-tepkiden kaçamayız. Başka birinin hatalarının sorumluluğunu almamız gerekmez. Yardımcı olabilir ve sevgimizi verebiliriz, ama başkalarının sorumluluğunu almamız gerekmez. Çünkü bu durum onların sorumluluktan kaçma yanılsamalarını teşvik eder. Bu çocuklarımız, eşlerimiz, ebeveynimiz ve arkadaşlarımız için bile geçerlidir. Onların sorumluluklarını üstlenirsek, zayıf kalacaklardır.

Bu gerçeklikte fark yaratan şey eylemdir. Güç, rüyada değil, eylemedir. Eylemlerinizi sayesinde her şeyi değiştirme gücüne sahip olursunuz. Dönüşüm namına eylem özgürlüğünüz üzerinde hak iddia edebilirsiniz.

Şamanik yolculuklarımdan birinde, bilginin bir kısıtlama, özgürlüğe giden yolda bir engel olduğunu öğrendim. Bilgi, sadece rüyanın bir tanımıdır. Bildiğimiz her şey, gördüğümüz rüyayı tanımlar. Ve gördüğümüz rüya gerçek değildir. Bu yüzden bilgi gerçek değildir. Buna rağmen bilgi değerliymiş gibi görünür, çünkü iletişim kurmak ve fikirlerimizi ve duygularımızı paylaşmak için ondan yararlanırız. Buradaki problem, eğer edindiğimiz tüm bilgileri kişisel bilgi-

sayarımıza koysaydık ve eylemlerimizin temellerini bu bilgiye dayandırsaydık, bilginin bizim olağan sınırların ötesine geçmemizi engelleyecek olmasıdır. Bilgi, olağan sınırların ötesinin mümkün olmadığına dair mantığımızı ikna eder.

Çıraklarıma bilginin savaşçının karşılaşacağı son engel olduğunu söylüyorum. Sadece bilgisayarımızdaki bilgileri değiştirmek için bilgi toplarız. Bir kez değiştikten ve gerçekten olduğumuz kişiye döndükten sonra, artık bilgiye ihtiyacımız kalmaz. Olağan sınırların ötesine geçmek ve bir daha asla geri dönmek için bilgi nehrini geçmeniz gerekir.

Bilgimiz sezgilerimizi kapatır. Sezgi bizi gerçeğe götürür. Gerçek canlıdır. Her şey evrim süreci içindedir. Her şey biyolojiktir. Her şey canlıdır.

Bu yaşamdaki tek sorumluluğunuz kendinizi mutlu etmektir. Bunun için bilgiye ihtiyacımız yoktur, çünkü ihtiyacımız olan her şey zaten mevcuttur. Başka insanların sevgisi sizin sevginizi uyandırabilir, ama sizi mutlu eden şey kendi içinizdeki sevgidir. O sevgi sizin gerçeğinizdir. Sizin özgürlüğünüzdür.

İllerleme sürecindeki değişimden yararlanmanın en iyi yolu, ona karşı gelmeyi bırakmaktır. Başkalarını memnun etmek için burada bulunmuyoruz. Kendimizi mutlu etmek için buradayız. İstedığınız her şeyi yapabilirsiniz. Eğer niyetinizi odaklarsanız, istediğinizi elde edeceğinize hiç şüphe yoktur. Bu, herkes için geçerlidir.

Toltekler, Amerikalıların üstün sanatçılarıydılar. Güzellik anlayışlarını büyük bir yetenekle her şekilde ifade ettiler. Bütün insanlar sanatçıdır ve yarattıkları sanat eseri de kişisel rüyalarıdır. Sessiz bilgiye uyandıkça kendinize şu soruları sorabilirsiniz: “Yaşamım ne kadar güzel? Ne kadar seviyorum? Ne kadar iyi bir iletişim kuruyorum? Ne kadar mutluyum?”

Kişisel rüyanızın üstün sanatçıları olmanız için sizleri cesaretlendiriyorum. Onu mümkün olduğunca güzelleştirin. Kendi güzelliğinizi ifade edin.

Sonsöz

EN İYİ SAVAŞÇI'NIN MAĞARASI

Bir zamanlar asker olan çok güçlü ve çok uzun boylu bir adam vardı. Kendisini En İyi Savaşçı olarak adlandırırdı. Birçok savaşa katılmıştı ve birçok insan öldürmüştü. Küçük ulusunun içinde bir kahramandı. Herkes ondan korkar ve ona saygı duyardı. İstedığı her şeyi yapardı, çünkü hiç kimse onu durduramazdı. Nereye giderse gitsin kendisinden “Ben En İyi Savaşçıyım,” diye söz ederdi.

Bir gün bu asker yine En İyi Savaşçı olduğunu iddia ederken, küçük bir çocuk gelerek, ona “Senin En İyi Savaşçı olduğunu düşünmüyorum,” dedi.

Asker öfkeden çılgına dönmüştü. Çocuğu havaya kaldırdı ve “Çocuk olduğun için şanslısın, çünkü birçok kişi bundan daha azına bile cüret ettiği için öldü. Ben en iyisi değilsem, sence kim En İyi Savaşçı'dır?” dedi.

Çocuk yanıtladı: “Ormanın ortasındaki bir mağarada yaşayan bir adam var. En İyi Savaşçı Odur.”

Asker hemen ormana girerek rakibini aramaya başladı. Onu öldürmek istiyordu. Sonunda mağarayı buldu ve adama meydan okurcasına içeriye seslendi.

“Dışarı çık ve benimle savaş. Kimin En İyi Savaşçı olduğunu göreceğiz.” İçeriden yaşlı bir adam çıkınca yaşadığı şaşkınlığı hayal edin. Yaşlı adam o kadar zayıftı ki zorla yürüyebiliyordu.

Asker güldü. “Birileri bana şaka yaptı. Birileri bana senin En İyi Savaşçı olduğunu söyledi.”

Şefkatli bakışları olan yaşlı adam, “Sana kim bunları söylemişse doğruyu söylemiş. Ben En İyi Savaşçıyım,” dedi.

“Önce küçük bir çocuk. Şimdi ise yaşlı bir adam. Seni öldürmek zorunda kalmak istemiyorum.”

“Eğer öldürürsen bu sadece bir katil olduğunu kanıtlar, savaşçı olduğunu değil. Benim gibi bu ormanda tek başına yaşama cesaretin olduğunu düşünmüyorum,” dedi yaşlı adam.

Yanıt olarak “Hımmm,” diye mırıldandı asker.

“Sana bir yıl boyunca bu ormanda yaşamam için meydan okuyorum. Bir yıl sonra yeniden beni görmeye gel ve kimin En İyi Savaşçı olduğunu görelim.”

Asker bu meydan okumayı kabul etti ve bir yıl boyunca ormanda yaşadı. Muhteşem bir avcı olmuştu. Kartaldan bir şeyler öğrendi. Jaguardan bir şeyler öğrendi. Ve örümcekten bir şeyler öğrendi.

O yılın sonunda yeniden yaşlı adamı görmeye gitti. Yaşlı adam ona bir yıl daha ormanda kalması ve avlanma ile ilgili öğrendiği tüm teknikleri bilgi avlamak üzere kullanması için ona yine meydan okudu. “Bir yıl boyunca bilgi avladıktan sonra yeniden beni

görmeye gel ve kimin En İyi Savaşçı olduğunu görelim.”

Avcının, kartalın, jaguarın ve örümceğin tekniklerini kullanan asker doğa, yıldızlar, hayvanlar ve matematik hakkında her şeyi öğrendi. Bir dolu bilgi toplamıştı ve daha fazla öğrendikçe egosu da giderek büyüyordu. Kendi kendine şöyle dedi, “Hiç şüphe yok. EN İYİ benim.”

Yaşlı adamı yeniden görmeye gittiğinde, yaşlı adam ondan bir yıl daha ormanda kalarak kendisini avlamasını istedi. Asker, bu meydan okumayı da kabul etti.

Sahip olduğu her duyguyu, her eylemi, her tepkiyi avlamaya başladı. Kendisini görmeye ve kendisiyle yüzleşmeye başladı. İnanç sistemiyle mücadele etti. Her şeyi kabullenmeye ve kendisini sevmeye başladı. Yaşadığı dönüşüm süreci o kadar inanılmazdı ki, çok kısa bir süre içinde, sadece üç ay boyunca kendisini avladıktan sonra yaşlı adamın kendi ustası, öğretmeni ve En İyi Savaşçı olduğunu gerçekten hissetmeye başladı. Yaşlı adama karşı son derece büyük bir sevgi besliyordu. Ve şimdiye kadar yaralamış olduğu insanlara karşı da şefkat ve merhamet hisleriyle doluydu. Yeniden yaşlı adamı görmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Bu yüzden yeniden mağaraya döndü ve ona seslendi.

Ancak yaşlı adam mağaradan çıkmadı. Bir anlık bir duraksamadan sonra asker mağaranın içine girmek üzere bir adım attı ve bulduğu tek şey boş bir beden oldu. Yaşlı adam ölmüştü.

Bundan sonra asker o mağarada kalmaya ve böylece En İyi Savaşçı olmaya karar verdi.

Şu anda da oradaki mağarada bulunuyor ve sizin kendisine meydan okumanızı bekliyor.

Yazdıklarımı okuduğunuz için ve kişisel Güneş ışığı ile Güneş'e bağlı olan ışıklı bir varlık, aynı zamanda Tanrı olan bir varlık olarak sizleri gerçekten olduğunuz gibi sevmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Sizi seviyorum.

Miguel Angel Ruiz

Miguel Ruiz ile Teotihuacan'a düzenlenen seyahatler hakkında bilgi almak için lütfen aşağıdaki adrese yazınız:

Sixth Sun Journeys of Spirit
4015 Park Blvd. #203
San Diego, CA 92103

KORKUNUN ÖTESİNE GEÇEREK SEVGİYE YAPILAN YOLCULUK OKUYUCUNUN REHBERİ

DON MIGUEL RUIZ'İN ÖĞRETİLERİNİN DİĞER İNSANLARLA DA PAYLAŞILMASI AMAÇLANMIŞTIR VE BUNLAR, HER BİRİMİZİ KİŞİSEL YETKİNLİK KAZANMANIN HUZURLU KONUMUNA DAHA DA YAKLAŞTIRACAK ÖĞRETİLERDİR. KORKUNUN ÖTESİ'Nİ ARKADAŞLARINIZLA BİRLİKTE OKUYUN VE TOLTEK TARZINI KEŞFEDİN.

TARTIŞMA KONULARI

Korkunun Ötesi, Miguel Ruiz'in insanlık için koşulsuz sevgi göstermeleri ve sevginin kendisi olmaları dileğini ifade ettiği bir dua ile başlıyor.

Sizin hayatınızda bu ne anlama geliyor?

Korku, sevginin birçok çeşidinden biridir.

Sevginin kendisini yeniden yapılandırarak korku biçiminde ortaya çıktığı bazı durumlar nelerdir? Korku eylemlerini nasıl sevgi eylemleri ile karıştırabilecek şekilde yanılgıya düşebiliriz?

"İhtiyacınız olduğu için değil, istediğiniz için bir ilişkiye girebilirsiniz. Eğer muhtaçsanız, idare edilmeye de müsaitsiniz demektir. Eğer mutluyusak, başka birinin bizi mutlu etmesine ihtiyaç duymayız. Yalnızlığımızı değil, mutluluğumuzu paylaşıyoruz. Kendimizi sevmek, bizi sevebilir kılar. Başka insanlar da daima kendisiyle barışık olan kişilere yönelir." (sf.137)

Kendimizi sevmek hayatımızı nasıl kolaylaştırır ve algılama gücümüzü nasıl keskinleştirir? Kendinizi tam anlamıyla sevme konumuna ulaşmanın mümkün olduğunu düşünüyor musunuz? Kendini sevme durumu ile narsisizm arasındaki fark nedir? Narsisizmden nasıl kaçınabiliriz?

Parazit, insanoğlunun duygusal şablonudur. Parazit korku içinde yaşar, ama aynı zamanda duygusal eşlik tohumları da taşır.

Bu bölünmüş benlik dünya genelinde nasıl işlev yapar? Parazit bizi cehennem rüyasına nasıl yönlendirir?

Don Miguel, insanların duygularını engellemek üzere yönlendirildikleri süreci detaylarıyla anlatıyor.

Bu sürecin kendi içinde mi yoksa etrafınızdaki insanların içinde mi gerçekleştiğini düşünüyorsunuz?

Bir nagual, "her insanın içinde kişiyi Tanrı'ya bağlayan son derece kuvvetli bir güç olduğuna insanları ikna ederek, onların özlerini yönlendirme ve özsel anlamda onlara bir şeyler öğretebilme yetisine sahip olan kişi" olarak tanımlanır. (xv)

Don Miguel kendisinin nagual statüsünün farkına nasıl vardı? Bu bilgi (ve sorumluluk) onu nasıl değiştirdi?

Don Miguel'in kendi yaşadığı dönüşüm süreci onu başkalarına tavsiyelerde bulunmaya nasıl teşvik etti? Kişisel dönüşümde kalıtsal olarak var olan mücadelelerle ilgili ne söylemek ister?

"Hikâye, 20.000 yıldan uzun bir süre öncesinde yaşanan Üçüncü Güneş Çağı sırasında başlar. O dönemlerde beden, zihin ve ruhun mükemmel dengesini korumayı başaran bir insan ırkı varmış. Bağışıklık sistemleri o kadar güçlüymüş ki, hastalığın ne

olduğunu neredeyse bilmezlermiş.” (1) Don Miguel mitolojinin sınırlarına dayanan bir insanlık tarihi sunuyor ve bu tarihin başlangıcı da bir bilimkurgu hikâyesi gibi okunuyor.

Bu dünya size göre gerçekçi mi? Olduğu gibi mi algılanmalı? Neden öyle veya değil?

Don Miguel tarihi koruma ile özel birtakım duyguları korumanın birbirine denk olduğunu düşünüyor.

Bu iki tür koruma arasındaki farklar nelerdir? Ikisini birbirinden ayrı tutmalı mıyız?

Toltek bilgelisinin şu unsurlarını tartışın: Farkındalık Ustalığı, Dönüşüm Ustalığı ve Niyet Ustalığı.

Bu ustalıklara erişmek için geniş çaplı bir girişim başlaması durumunun modern toplumu nasıl etkileyeceğini düşünüyorsunuz? Böylesi bir süreci başlatmak konusunda nasıl bir katılım gösterebilirsiniz?

Miguel, kişisel bilgelige ulaşma yolunda önümüze çıkabilecek başka zorlu sınavların hangileri olabileceğini düşünüyor? Başka zorluklardan bazıları neler olabilir?

Dört Anlaşma, basitlik ve sadelik içinde yer alan bir egzersizdir. Saf iyi olan tarafımızı yeniden kazanmamızı ve korkmayı öğrenmeden önce insanın yeniden doğuşunu hayal eder.

Korkuya giden ilk adımımızı nasıl atarız? Bu Anlaşmaların modern çocuk yetiştirme yöntemleri ile ilgileri nelerdir?

“Önünüzde seçebileceğiniz iki yol olduğu zaman, bir süre için her ikisini de seçin. Kısa bir süre sonra bu yollardan biri size doğru gelmemeye başlayacaktır. Hata yapmanız da fark etmez.” (161) Don Miguel’in karar verme konusundaki tavsiyeleri oldukça radikaldir.

Böylesi bir yaklaşımın yararları ve zararları nelerdir? Karar verme konusunda böylesine serbest ve yargılamadan uzak bir tutum sergilemek kişinin yaşamını ne yönde değiştirebilir?

Don Miguel meditasyonla ilgili ritüellerin savunucusudur. Normal bir günün akışı içinde yaptığınız her şeyin bir listesini –en büyük görevlerden en basit gündelik işlere kadar– oluşturmak üzere birkaç dakikanızı ayırın.

Bu aktiviteleri daha keyifli ve tatmin edici bir hale nasıl getirirsiniz? Bu değişiklikler o günkü ruh halinizi nasıl etkiler?

“Kerdimi her insanın kendisinin Tanrı olduğunu hatırlayacağı niyetine adadım.” (264) Gaya da Don Miguel’in örneğinden yola çıkarak kendi misyonunun başkalarını eğitmek olduğunu keşfediyor.

Gaya’nın spiritüel kişisel keşfi Don Miguel’in yaşadıklarından ne açıdan farklılık gösteriyor? Bu deneyimler birbirlerine hangi açıdan benzerler?

En nihayetinde Miguel öz tarafından tetiklenen ve bireye değil de kolektif olana odaklanan sürekli yapılanma içindeki bir yerküre hayali kuruyor.

Egoyu bastırmak nasıl nihai olarak insani kısıtlamalarımızın ötesine geçmemizi teşvik ediyor?

Miguel’in dünyayla ilgili oluşturduğu kendi ideal tabloya doğru ilerlememiz için bize verdiği araçlar nelerdir? Kitabını umut dolu mu bitiriyor? Çaresizlik içinde mi? Her ikisi de değil mi? Yoksa her ikisi de mi? Öğrendiklerinizi hemen şimdi günlük yaşantınıza dahil etmek için neler yapabilirsiniz?

Dört Anlaşma'yı hayata geçirirken Sevgi Ustalı'na erişmeden önce korkunun ötesine geçmemiz gerekir. Yaşamla yaptığımız bütün olumsuz anlaşmaların kaynağı korkudur. Bizi doğuştan hakkımız olan sevinçten koparır. Hayatlarımıza korku ve yargılama olmaksızın bakabildiğimizde düşlediğimiz rüyanın (gerçeklik dediğimiz şeyin) nasıl istiyorsak öyle olabileceğini görürüz.

Tıp ve cerrahi eğitimi alan Don Miguel Ruiz, aynı zamanda bir nagual'dir (ruha giden yolda başkalarına rehberlik etme yeteneğine sahip kişi). Toltek geleneğinde Niyet Ustalı'na erişmiştir. Bilgeliliği, "insanların Tanrılara dönüştüğü yer" olan Teotihuacan ile ilgili vizyonundan kaynaklanır. Özgürlük ve yaşam sevincine Toltek yolundan ulaşmak isteyenler, korkuyu aşarak güç kazanmaya yönelen ilerleyişlerinde Teotihuacan'ın ana geçidinde törensel bir yürüyüş yaparlar. Don Miguel Ruiz ile pek çok öğrenci bu yolculuğu yapmıştır. Don Miguel Ruiz'in öğretilerinin bu kapsamlı rehberinde;

- Dört Anlaşma'nın temeli olan Toltek bilgeliliği ve spiritüel uygulamalarının ana unsurları
- Dönüşüm araçları; okurun korku, yargı ve suçluluk duygusunu geride bırakma sürecinde yapacağı alıştırma ve törenler
- Nagual öğretisinin kutsal merkezi Teotihuacan'a düşsel bir yolculuk
- Ölümden sonra yaşam ve insanlığın evrimine ilişkin kehanetler
- Don Miguel Ruiz'in yaşamına ve ünlü bir şifacı (curandera) olan annesinden aldığı eğitime ilişkin bilgiler sizi bekliyor.

Hayat değiştirecek bu kitaptaki bilgi, korkunun yerine yaşam sevincini koyma gücüne sahip.

DON MIGUEL RUIZ Meksika'nın kırsal kesiminde, şifacılar yetiştirmiş bir ailede dünyaya geldi. Tıp okudu, cerrah olarak çalıştı ve ders verdi. Ölüme çok yaklaştığı bir deneyimin ardından gençliğinde karşılaşmış olduğu kadim öğretileri yeniden keşfetti. Toltek geleneğinden bir nagual olarak dersler vermekte, atölye çalışmaları ve gruplar için Meksika'daki Teotihuacan'a dönüşüm yolculukları düzenlemekte. Eserleri arasında New York Times'ın bestseller listesinde yer alan *Dört Anlaşma* ve *Ustaca Sevmek* bulunuyor.

MARY CARROLL NELSON sanatçı ve bütüncül bakışı benimseyen diğer sanatçıları bir araya getiren ulusal bir kuruluş olan *Society of Layerists in Multi-Media*'nın kurucusu. Bundan başka, Don Miguel Ruiz ve Toltek geleneğinden ilk kez söz ettiği *Artists of the Spirit* kitabı daha bulunuyor.

ALFA Basım Yayımlar ve Dağıtım Ltd.
Ticaretine Sokak No: 53
34410 Çeşme/İstanbul
Tel : +90 (212) 511 53 03
+90 (212) 513 87 51
Fax : +90 (212) 519 33 00
www.alfakitap.com
e-mail: info@alfakitap.com

ISBN 978-605-106-035-4

